AUTUMNALA

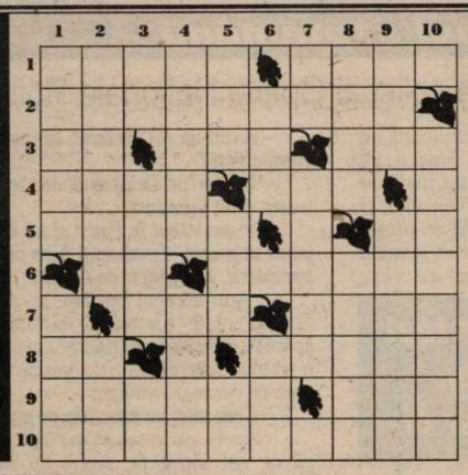

ORIZONTAL: 1) Autorul poeziei „Bunătate toamna" (Lucian) – Fructe din panerul toamnei. 2) Culesul roadelor. 3) Boabe de struguri! – Vas în care se storc strugurii – Localitate în Congo. 4) A conserva pentru iarnă - „...., noemvrie", volum de versuri de Florența Albu. 5) Imediat – Struguri uscați! 6) Sfârșitul culesului! – A semnat poezia „Toamnă de rod" (Ion C.). 7) Ca după o ploaie de toamnă (pl.) – Cele sălbatice ne părăsesc toamna. 8) Scoase la arat! – Activitate de vârf în fiecare toamnă. 9) Culoare autumnală – Umplut cu roadele toamnei. 10) A compus niște splendide „Rapsodii de toamnă" (George).

VERTICAL: 1) Pudra dimineților de toamnă – Lucrare agricolă de sezon. 2) Roade de culese toamna de prin grădini – Turism autohton. 3) Înțepător – Îi aparține poezia „Năvălirea bostanilor" (Silviu) – Ape! 4) Precum arborii la sfârșitul toamnei (sing.) – Autorul liedului „Cântec de toamnă" (Gheorghe). 5) Esență de mălin! – Puse în fișet! – Ioana Radu. 6) Etna! – Bancă populară. 7) Sfârșit de toamnă! – Poet basarabean, semnatarul poeziei „A venit toamna" (Grigore). 8) „...de toamnă", tablou de Pavel Codiță – Eronată. 9) Dop la butoi – Culege bogățiile toamnei. 10) Autorul versurilor: „Doar toamna glas să dea / Frunzișului veșted" (Mihai).

DICȚIONAR: MPE, TNA.

GHEORGHE NISTOROAIA

Soluția careului „LA CULESUL VIEI"

Orizontal: VITICULTOR - AMAN - TARII - SARICA - ATE - SATE - ATAS - S - NITICA - L - TAIA - ME - BI - IR - TUB - BUN - CAR - RAS - TG - LC - SATURA - AIUD - ALESI.

PERSPICACITATE

În acest desen din ambientul secolului de 500 se găsesc în mod evident opt obiecte cu totul anacronice în epoca respectivă. Puteți să identificați? *(Gh.R.)*

ANACRONISME

1) Aparatul radio (sus, pe dulap). 2-3) Aparatul telefonic și aragazul. 4) Fotografia aflată deasupra telefonului. 5) Șemineul și priza electrică, sub telefon. 6) Pantofii cu tocuri ale femeii (stânga). 7) Revista aflată jos în fața mesei. 8) Mingea de fotbal, (jos, dreapta).

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	18000 LEI	❑ 4 LUNI	76500 LEI
❑ 2 LUNI	36000 LEI	❑ 5 LUNI	94500 LEI
❑ 3 LUNI	58500 LEI	❑ 6 LUNI	117000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAȚIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poștal la adresa:
Ionescu Simion, P-ța Presei Libere, nr. 1,
sector 1, București, cod 71341

Vă rugăm să decupați acest talon, să-l completați și să-l expediați, la adresa mai sus menționată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal.
Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36

UMOR

Un doctor intră grăbit în camera de gardă și-i spune tinerei asistente:
– Repede, trusa de medicamente. A sunat un tânăr și mi-a spus că dacă în cinci minute nu sunt jos în hol, se omoară!
– Liniștiți-vă, domnule doctor, telefonul era pentru mine!

Copilul dumitale minte!
– Cum asta?
– S-a lăudat că l-a bătut pe al meu la șah!
– Și?
– Păi al meu nu știe șah!
– Atunci nu minte! Numai pe ăștia îi bate.

PAR(anormale) de ToPAN

Fotografii de la cititori

«Aceasta este lumea mea!»

IOANA ANDONE – București

Verificați-vă cunoștințele

UMBRELE

1) Unde și când a fost inventată umbrela?

2) Cine a inventat, în 1705, umbrela pliantă?

3) Cui aparțin versurile: „Cu vedenii de umbrele ce se-nchid/ Și se deschid,/ Resemnat primești în față proiectile de lichid."?

4) Cum se numește familia de plante erbacee anuale, bienale sau perene, din clasa dicotiledonatelor, caracterizată prin florile așezate în inflorescențe în forma unei umbrele?

5) Cine a regizat, în 1964, filmul „Umbrelele din Cherbourg"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) La om ca și la alte vertebrate, suprafața ochiului este umezită de secreția glandelor lacrimale și apărată de pleoape, gene și sprâncene. 2) Romanul „Doi ochi albaștri" a fost scris de prozatorul englez Thomas Hardy (1840-1928). 3) Filmul „Ochi negri" a fost realizat în 1987 de regizorul și actorul sovietic Nikita Mihalkov. 4) Ciclopul canibal, din mitologia greacă și epopeele homerice, al cărui ochi a fost ars de Odysseus cu un par aprins, se numea Polyphemos. 5) În popor, vanilia sălbatică se mai numește „ochiul soarelui".*

Poșta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Manuela Ciobanu* – Ploiești; *Mariana Toma* – Arad; *Viorica Ioan* – Giurgiu; *Elena Ispas* – Piatra Neamț; *Radu Cristescu* – București; *Emil Popa* – Constanța; *Andrei Grigore* – Pitești.

Elena Ispas – și de data aceasta ne-ați trimis, pe lângă răspunsurile, preferate ca de obicei, o serie de sugestii pentru care vă mulțumim. În ceea ce privește intervenția pe lângă forurile în drept pentru a veni în sprijinul unor persoane defavorizate, vă asigur că facem tot ce putem. *(Irina Stoica)*

„EXPUNERI"

Integramă de MARIAN MINCULESCU

UNII CARE SE IMPLICĂ PROCES ALIMENTATOR...		ARE ROSTUL EI ROMANTIC		NEGAȚIE EXCLUS		DEȘTEAPTĂ FOC DIN NOU TOATĂ...		DAT LA NOROC IDOLI		FIDELI LINIE
ADEVĂRAT PLĂMÂNI BUNI					MIȘCARE LA 1821 CUCI!					
			PENE ALBASTRU						GALAȚI DEBUT ÎN MUNCĂ	
PÂNZĂ RARĂ COROZIVI								PĂSĂRI PEȘTI		
					ȚARA LUI UILISE ȚARA LUI TRAIAN					BINE ÎNCHISĂ
TE APĂRĂ DE BOLI TĂIATĂ									LA MODĂ!	
							CÂINELE DELTEI AMAR!			
2000 CONTRA			CUTĂ! RODICA			USCATĂ AMIC!				
				POET TELEORMAN					BINE!	
JOC ÎN SCHEME COMICĂ							ALBIT			
						ORAȘ CELEBRU				

Dezlegarea integramei ***„EXPUNERI"***

Orizontal: C - P - A - U - O - S - CARACTERIZAT - REGULAMENTE - PITITE - AL - RI - CONITA - ERA - NARATIVA - AGA - TITA - IMN - AL - CU - ORDONANTA - RAR - ANA - ROM - MINISTERE - AB - ST - TOTEMURI - STELARA - INEC.

SPORT FLASH

Şontâc-şontâc, spre victoria finală. Campionatul nostru de fotbal, în lipsa confruntării cu cel european, merge ca chiorul în ţara orbilor. Tot felul de rezultate „spectaculoase", „ieşite din comun" care n-au nici o consistenţă, nu înseamnă nimic în realitate, tot de un fotbal şontâc-şontâc este vorba. Din rezultatele astea aiuritoare cine ce înţelege? Adică o echipă care până duminică era ca şi retrogradată, Astra Ploieşti, vine la Bucureşti şi în faţa primei clasate, Steaua, câştigă cu 3-1! Dacă fotbalul nostru ar reprezenta ceva, atunci acest rezultat ar trebui să spună multe. Cum el nu reprezintă nimic, nici această victorie „răsunătoare" nu înseamnă nimic sau înseamnă pur şi simplu „ei şi?" O altă echipă care va retrograda, Ceahlăul Piatra Neamţ, a primit acasă haita de „câini roşii". Cum era firesc, dinamoviştii s-au impus şi au condus cu 2-0 şi 3-1. Cum s-a întâmplat, ce s-a întâmplat (după amărăciunea lui Cornel Dinu se pare că arbitrul ar fi viciat rezultatul printr-o „atitudine" favorabilă gazdelor), dar în cinci minute jucătorii din „Ştefan cel Mare" s-au văzut egalaţi. Poate că s-au văzut prea devreme câştigători să fie o explicaţie mai plauzibilă a pierderii celor trei puncte. Craiova a scos o remiză la Galaţi, încovoind oţelul şi plasându-se pe primul loc în clasament. Dar ce mai înseamnă în ziua de azi, primul loc în clasament? Petrolul care e pe locul 3 la un singur punct diferenţă de Craiova nu a reuşit decât un rezultat de egalitate acasă, cu Rocar. În fine, Gaz Metan, care după prima etapă era parcă pe primul loc, a dovedit că n-a fost decât un foc de paie, plasându-se acum pe ultimul loc. Asta e campionatul nostru, victoria nu mai înseamnă nimic, înfrângerea la fel, pentru că în final cădem la examenul european şi atunci chiar că e vorba de un campionat al intereselor personale şi nu ale fotbalului românesc.

Ce ţi-e şi cu dopajul ăsta! Mihaela Melinte a fost împiedicată să intre în concursul de aruncarea ciocanului, la JO de la Sydney, pentru că avea în urină urme de nandrolon, o substanţă interzisă. Dar dr. Drăgan, directorul Institutului Naţional de Medicină Sportivă, crede că proba analizată a fost afectată bacteriologic, din cauza transportului şi a căldurii excesive. În acelaşi timp, Iolanda Balaş, preşedinta FR de atletism, este hotărâtă să meargă până-n pânzele albe cu acest caz, considerând că atleta noastră a fost descalificată pe nedrept. Deocamdată ea a plecat în Chile, unde se desfăşoară CM de atletism pentru juniori, dar e hotărâtă să apeleze la Tribunalul de arbitraj sportiv de la Lausanne şi apoi la Tribunalul de la Haga. În schimb, cinci sportivi italieni, medaliaţi cu aur, sunt doar bănuiţi de dopaj, adică nivelul hormonului de creştere aflat în sângele lor este de 30 până la 60 de ori mai mare decât normele în vigoare, dar nu-i supără nimeni. Vorba aia, noi să fim sănătoşi!

Se încheie sezonul la motociclism. Duminică, în MP al Pacificului, pe circuitul japonez de la Montegi şi clasa 125 cc şi-a desemnat campionul cu o etapă înaintea finalului de sezon. Italianul Locatelli a câştigat cursa de duminică şi a pus între el şi ocupantul locului doi nu mai puţin de 33 de puncte în clasamentul general, devenind campion mondial. Cum şi clasa 500 cc îşi cunoaşte campionul mondial în persoana lui Kenny Roberts jr care se detaşase chiar de-o săptămâna, la GP Braziliei. El a câştigat şi duminică, destul de detaşat, fiind urmat de Rossi, cel care a plecat de pe poziţia a noua în primul tur şi a terminat pe a doua, luându-l la mustaţă pe compatriotul lui, Max Biaggi. Clasa 250 cc este agăţată pentru ultima etapă a sezonului, GP Australiei, lupta pentru titlul mondial dându-se între japonezul Katoh, francezul Olivier Jaques şi Nakano. Un spectacol palpitant...

Luptă strânsă la Montegi

G. CUŞNARENCU

Mini-interviul săptămânii

ROBERT NAGY tenor, prim-solist al Operei Naţionale Române

– Stimate Maestre Robert Nagy, sunteţi o prezenţă binecunoscută în distribuţiile de aur al Operei Române. În ce măsură vă simţiţi legat de caracterul clasic al operei, sau aveţi cumva o înclinaţie spre modern...

– Sincer să fiu, rămân la caracterul clasic. Opera *este* un gen clasic. Am văzut montări moderne. Nu m-au deranjat foarte tare, dar... atât. Am văzut însă montări clasice care mi-au plăcut extraordinar. Şi cred că aceasta spune tot.

– Vă simţiţi mai în largul Dv...

– Mă simt „de acolo". În momentul în care interpretezi un personaj, de fapt te identifici cu el, intri în pielea lui. Aşa cum a gândit-o compozitorul, cum a scris-o libretistul. Când în loc de tunică intru în blugi – nu mai este pielea personajului. Doar nişte blugi care emit sunete. Sincer să fiu... nu mă inspiră.

– Cum v-a venit pasiunea pentru operă?

–A fost o pură întâmplare şi un noroc pentru mine. Eram la Cluj, împreună cu nişte personalităţi din lumea muzicii. Se spuneau bancuri şi cineva râdea mai tare ca toţi, nu neapărat din cauza bancului, ci a unui dat de la Dumnezeu. Şi un profesor de canto, Dl. Boldor, a venit la mine şi mi-a spus: „Domnule, da' ce voce ai, nu vrei să faci canto?" Prima oară l-am refuzat: „Domnule, eu sunt om serios, am un serviciu, un salariu mai mult decât generos..." Lucram la un Institut de Mecanică Fină. Se făcea export în Anglia... Eram plătiţi chiar bine. Pot să vă şi spun, aveam 3200 salariu şi când l-am întrebat pe Dom' Profesor ce câştig dacă mă fac artist, zice: „Păi... eşti artist, Poţi să ajungi la aproape 1900 salariu!". În clipa aia mi s-a cam tăiat elanul... Gloria era mare, dar pe vremea aceea nu la ea mă gândeam. Am dat la Academie, am intrat.

«Când interpretezi un personaj, te identifici cu el»

– Aveţi un rol preferat, sau un compozitor?

– Îl ador pe Donizetti, dar îmi place foarte mult Gounod.

– V-am văzut în Faust şi mi s-a părut minunat. Colaboraţi bine cu partenerii, cu colegii de scenă?

– Am norocul să am în perioada actuală nişte parteneri minunaţi. Au apărut o serie de voci tinere, aşa că facem în multe spectacole... „o gaşcă tânără", ceea ce contează enorm.

– Cum staţi cu emoţiile pe scenă?

– Acum, nu vreau să mă laud, dar după ce am intrat pe scenă nu mai am emoţii. Înainte, da. În momentul când am intrat în rol nu-mi dau seama dacă se întâmplă ceva rău în jur.

– Când visaţi la un rol, la care vă gândiţi?

– Am mai multe visuri, planuri de viitor. Simt o nerăbdare să intru în pielea personajului Werther. Premiera de la anul cu opera lui Massenet va avea loc în cadrul Festivalului „George Enescu". Va fi un spectacol foarte, foarte bun!

MIHAELA DOROBANŢU

SALVAREA vine pe bicicletă

Tom Lynch, în vârstă de 31 de ani, campion englez la ciclism, şi-a pus talentul în serviciul semenilor, devenind „un mini-post ambulant" de prim ajutor. Pe bicicleta proprie, echipată cu o sirenă, lumini albastre şi o trusă de prim ajutor, el aleargă cu o viteză incredibilă la cea mai mică alertă. În câteva minute, ajunge în orice colţ al oraşului, uneori înaintea obişnuitei maşini de salvare. Îi place atât de mult ceea ce face încât nu are de gând să pună... frână acestei palpitante preocupări. *(A.P.)*

Emoţiile nu mint COMPUTERUL

Imposibil să poţi minţi un calculator. Şi asta datorită unui program informatic care detectează microexpresiile faciale care trădează emoţiile. Procedeul, pus la punct de specialistul american Marian Stewart, constă în citirea celor mai infime contracţii muşchiulare ale feţei care nu sunt vizibile cu ochiul liber, cu ajutorul unei grile suprapuse pe un aparat video. Acest echipament se află deocamdată în fază de teste dar în scurt timp va putea înlocui sau completa măsurările fiziologice (puls, respiraţie etc) făcute de clasicul detector de minciuni. *(D.M.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Cine nu ştie să rămână copil, îmbătrâneşte repede! Sub această deviză generoasă, mulţi semeni ai noştri au rămas obsedaţi de jucării. Thimothy Grant din Leicester, Anglia, a realizat nu mai puţin de 236.503 soldăţei de plumb, lemn şi argilă, în aproape 25 de ani de muncă neobosită, în timpul liber. El este de meserie poştaş şi, neavând copii, şi-a propus mai întâi să ducă de Crăciun, împreună cu felicitările de rigoare, şi câte o atenţie pentru cei mici aflaţi la adresele respective. Apoi, frumosul gest s-a transformat într-o adevărată manie.*

◆ *Michel Sadorian, un francez specializat în electronică, a construit o păpuşă de excepţie, după chipul şi asemănarea iubitei din tinereţe care l-a părăsit fără motiv (spune el). Această jucărie serioasă (chiar dureroasă...), pe nume Natalia, ştie să comunice - la comandă vocală - cu el prin 24 de propoziţii şi fraze care-i amintesc nostalgiculului de felul de a fi al primei lui iubiri. De menţionat că un trust de jucării i-a oferit 2 milioane de franci pentru Natalia, dar a fost refuzat.* (P.I.)

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

În cadrul unui program al Ligii pentru protecţia animalelor, (Franţa) aceste trei berze învaţă să zboare cu o baliză pe spate în greutate de câteva zeci de grame. Dacă vor suporta această sarcină, ele îşi vor lua zborul migrând spre Africa tropicală sau ecuatorială, un parcurs puţin cunoscut de ornitologi. Datele furnizate vor fi disponibile şi pe Internet. (D.M.)

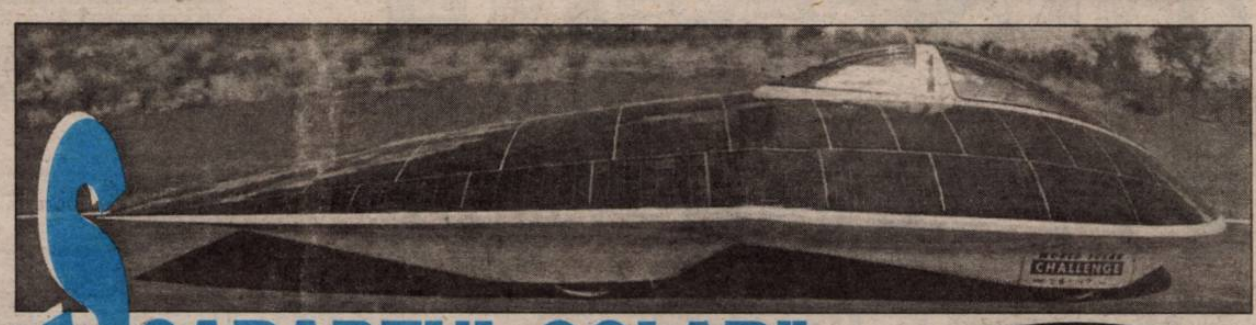

„SCARABEUL SOLAR" fuge ca un ghepard

Australia e renumită şi pentru cursele de maşini ce utilizează exclusiv energia solară. Tradiţionala cursă anuală, „World Solar Challenge" a fost câştigată anul trecut (când la noi era iarnă) de acest vehicul al unei celebre firme japoneze. În formă de scarabeu, automobilul a parcurs cei 3010 km (de la nord, din Darwin, până-n sud, la Adelaide) în 33 de ore şi 32 minute (repartizate în patru zile), cu o viteză medie de 89,761 km/oră. Suprafaţa panourilor cu celule fotovoltaice este de 8 mp, iar capacitatea tuturor bateriilor este de 5kWh. „Goana" se desfăşoară doar între orele 8 şi 17. Piloţii, spun gurile rele, ţin regim, pentru că numai bateria pe bază de zinc-argint (cea mai performantă) are 40 de kilograme. *(P.I.)*

În numărul viitor

■ Terra a trecut pe lângă un asteroid! Sau invers! ■ Groenlanda se topeşte! ■ Consultaţii fără plată ■ Luna se îndepărtează continuu de Pământ? ■ George Clooney, un „doctor" naufragiat ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: DAN FARCAŞ, doctor în matematici ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 492 • ANUL XLIII • 26 OCTOMBRIE 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 43 (2242)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

26 OCTOMBRIE

1860 Giuseppe Garibaldi îl proclamă pe Victor Emmanuel rege al Italiei.

1956 A luat naştere Agenţia Internaţională pentru Energie Atomică.

S-a născut în această zi

1879 Leon Trotsky, lider comunist care, împreună cu Lenin, a organizat Revoluţia bolşevică din 1917.

TERRA A TRECUT PE LÂNGĂ UN ASTEROID

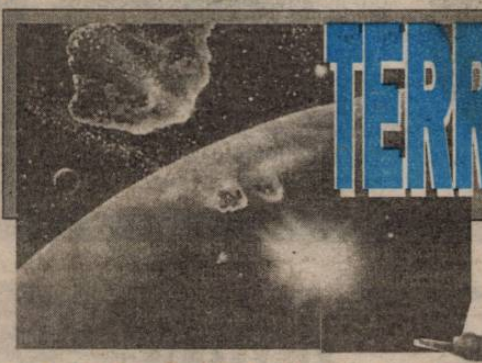

Nici PASĂRE nici DINOZAUR

Această fioroasă creatură a Jurasicului, descoperită de curând în China, este una din legăturile dintre dinozauri şi păsări. Faţă de celebra Archeopteris, Sinornithosaurus se află pe o treaptă inferioară de evoluţie. Penajul membrelor superioare este mai redus, făcând imposibil zborul. Dentiţia foarte puternică o plasează printre carnivore, rudă cu Tyrannosaurus rex. Specialiştii chinezi apreciază că această fiinţă era un prădător foarte agil, o teroare pentru mamiferele pădurii. Coada puternică şi membrele inferioare musculoase o ajutau să facă salturi de până la zece metri lungime. *(P.I.)*

Din când în când mai vorbim şi despre ele

EŞECURI ALE ŞTIINŢEI

● Primul transplant de mână, ratat

Neo zeelandezul Clint Hallam a fost prima persoană din lume care a beneficiat de un transplant total de braţ, grefonul provenind de la un donator. Operaţia s-a produs în 1998, la Lyon. Intervenţia a avut statut de premieră mondială. După nici un an de la transplant, cazul a intrat din nou în atenţia mass-mediei deoarece se descoperise că pacientul Clint Hallam era un escroc de talie internaţională, dat în urmărire prin Interpol, şi care, conform obiceiului său, continua să încerce să obţină un profit personal (financiar şi ca imagine) pe seama faptului că era primul om căruia, după mai mulţi ani de la amputaţie, i se transplantase un braţ prelevat de la un donator. Acum, Clint Hallam, care de-a lungul timpului a refuzat să urmeze corect tratamentele prescrise de medici, s-a adresat specialiştilor de la Lyon, cerându-le imperios să i se amputeze braţul transplantat, sub motiv că nu e mulţumit de rezultatele transplantului care îi aduce prejudicii în plan psihologic. „Nu-l simt al meu aşa că amputaţi-l!", justifică el cererea. Medicii sunt stupefiaţi în faţa eşecului datorat pacientului pe care ei înşişi l-au ales pentru o premieră mondială. *(A.P.)*

● Vaccin acuzat de boala vacii nebune

Guvernul englez s-a văzut nevoit să retragă de pe piaţa internă şi externă un vaccin antipoliomielitic care ar putea face mai mult rău decât bine celor ce-l folosesc. Vaccinul e suspectat de faptul că ar putea transmite boala vacii nebune din moment ce e realizat pe bază de material biologic provenit de la fetus de bovină. Şi, cum un comitet ştiinţific a recomandat încă din 1989 să nu se utilizeze produse britanice de bovine pentru realizarea vaccinurilor, măsura pare justificată. „Riscul unei persoane de a contracta maladia Creutfeldt-Jakob prin intermediul acestui vaccin este infinitezimal, dar e vorba de încrederea populaţiei în securitatea medicamentelor, aspect ce nu poate fi neglijat", a spus ministrul sănătăţii din Anglia. *(A.P)*

VINE ORA DE IARNĂ

Odată cu frigul în case, iată, soseşte şi ora de iarnă. În noaptea de sâmbătă spre duminică cei mai pragmatici îşi vor da ceasurile înapoi cu o oră şi vor putea să se mândrească în faţa vecinilor că au dormit cu o oră mai mult în sfânta zi de duminică. De luni, totul va intra în normal. Dar după orarul de iarnă...

Idoli

GEORGE CLOONEY

un „doctor" naufragiat

ULCERUL gastric şi duodenal

GROENLANDA se topeşte!

ZOOFARMACIA un dar deloc de neglijat

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

C.I.A. şi sfârşitul U.R.S.S.

Accidentul de la ROSWELL un avertisment?

femina club

Sărbători creştine

Astăzi 26 octombrie prăznuim ziua Sfântului Mare Mucenic Dimitrie. Din cartea preotului Nicolae Barbu, aflăm că Sfântul s-a născut în Iliria, în timpul împăratului Diocleţian, mama sa fiind creştină, iar tatăl său, păgân, mare demnitar. Educat în spiritul militar, după moartea tatălui devine general şi guvernator al Iliriei. Întors victorios dintr-o campanie militară, se declară creştin, împarte averea celor năpăstuiţi şi oferă adăpost sărmanilor. Converteşte mulţi oameni la credinţă. Binecuvântând un gladiator, acesta îl ucide pe preferatul împăratului, atrăgând mânia acestuia. Sfântul este întemniţat şi ucis la 26 octombrie 299, când este străpuns de sulițe. Moaştele sale au avut o istorie zbuciumată, dar au continuat să facă minuni, ajungând în cele din urmă la Tesalonic. Sfântul Dimitrie este ocrotitor al Balcanilor şi patron al Craiovei.

Sfântul Dimitrie cel Nou (Basarabov)

În ziua de 27 se face pomenirea Sfântului Dimitrie cel Nou (Basarabov). Acesta s-a născut în 1186 într-o familie cu mulţi copii. După moartea părinţilor devine cioban pentru a-şi creşte fraţii. Mare iubitor de animale, este prieten cu un urs care-i cară bagajele. Călcând din greşeală un cuib de păsărele, se pedepseşte şi umblă trei ani cu piciorul respectiv gol. După moartea celei care urma să-i devină soţie, se călugăreşte şi duce o viaţă aspră. Murind, apare în visul unor credincioşi făcând minuni. Moaştele sale sunt aduse de la Basarabi la Bucureşti între 1769-1774 şi, în prezent, se află la Catedrala Patriarhală. *(I.S.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

Tudor Dumitru Savu
a plecat în cărţile lui

Este aproape incredibil să-ţi imaginezi pierderea unui tânăr prieten: Tudor Dumitru Savu s-a stins la Cluj-Napoca, departe de capitală, uitat de prieteni şi de scriitori. De zece ani de zile a dispărut solidaritatea aceea atât de stenică şi de îmbărbătătoare care te făcea să te simţi bine printre confraţi. O carte era un eveniment, cartea unui tânăr scriitor era un eveniment, aşa cum un eveniment era şi apariţia unui roman sau a unei cărţi de poezie scrisă de un scriitor consacrat. Era atunci încă în viaţă şi generozitatea faţă de un tânăr scriitor talentat. Zece ani de libertate au adus, între altele, şi lipsa libertăţii de a te mai bucura de apariţia unui tânăr scriitor, de a te bucura de cartea unui mare scriitor. Am devenit, încet-încet, reci şi goi. Lumea aceea vie a murit. Şi o dată cu ea, se sting, ca nişte faruri uitate la marginea mării, scriitorii. Chiar trecerea lor în nefiinţă nu mai are darul să ne mai mişte, într-o lume dominată de stupide talk-show-uri şi emisiuni cu surprize tembele care inundă televizoarele. Într-o asemenea vreme, rece şi goală ne-a părăsit Tudor Dumitru Savu, munteanul stabilit la Cluj, adoptat de Cluj, acolo, la marginea imperiului. Scriitorul care mitiza lumea în care trăia şi o demitiza printr-o formidabilă bucurie de a trăi. Născut în 1954 la Călimăneşti, Tudor Dumitru Savu, Vusa cum îi spuneau prietenii, a făcut filologia la Cluj şi câţiva ani a profesat prin judeţ. Gândul lui era însă la literatură şi prin 1980 aşternuse într-un caiet studenţesc, cu un scris mărunt şi citeţ, primul lui roman. A avut norocul să i-l arăte lui Dumitru Radu Popescu, cel care era redactor şef la „Tribuna". Se spune că doar oamenii talentaţi pot fi şi generoşi. D.R.P.-ul a fost atât de impresionat de talentul tânărului profesor de ţară încât l-a angajat imediat la revista „Tribuna" şi l-a ajutat să debuteze la editura „Dacia". Era anul 1981 şi cartea lui Savu se numea „Marginea imperiului". Pe ultima copertă a cărţii, care costa 6 lei, D.R.P. scria: „ Tudor Dumitru Savu face parte din tagma acelor proprietari de himere care nu se mulţumesc cu logica pedestră a lui unu şi cu unu fac doi...Savu e din stirpea istoricilor care îi cheamă la ordine pe Cezar şi pe Alexandru Macedon şi pe Napoleon să le strâmbe nasul şi să le dea alt chip, după alchimia Marelui Englez care i-a pus cocoşatului în mână o spadă şi l-a făcut să fie, împotriva hrisoavelor, un monstru numit Richard al III-lea... Harul său, cunoaşterea oamnilor şi cunoaşterea cunoaşterii oamenilor dându-i dreptul să fie din tagma celor cărora nu li se permite mediocritatea gălăgioasă...el, Tudor Dumitru Savu crezând în arta poetică a bătrânului Horaţiu, unde aflăm că nici zeii, nici oamenii, nici rafturile pline de cărţi nu permit poetului să fie mediocru, el este, Tudor Dumitru Savu, din tagma acelor proprietari de dulci şi umbrite şi umbroase fantasme". Aşa e, Savu era un mare povestitor în primul rând. Nu întâmplător el pune la începutul romanului său de debut un motto din Dino Buzatti care putea foarte bine să fie scris chiar de Tudor Dumitru Savu: „Îmi place să povestesc. De câte ori scriu o istorie la care ţin o transpun în supranatural. Fantasticul îi dă putere, îi dă valoare de simbol. E puterea pe care o au şi basmele". *Marginea imperiului*, *Treizecisitrei* (al doilea roman al lui Savu), *De-a lungul fluviului* şi *Cantacuzina* (ultimul său roman, apărut în 1996), toate aceste cărţi conţin istorii supranaturale, ciudate, fabuloase. Este motivul pentru care Eugen Simion scria despre Tudor Dumitru Savu, cum că el merge „în sensul prozei mitice, aşa cum au ilustrat-o la noi, după cel de-al doilea război mondial, Mircea Eliade, Vasile Voiculescu, Ştefan Bănulescu, Fănuş Neagu. Asta înseamnă propensiune către universurile imaginare, tipologie fabuloasă, infuzia miraculosului în spaţiul normalităţii, tragerea sistematică a faptelor spre simbol". Într-o asemenea lume imaginară s-a retras Tudor Dumitru Savu. Nu uit că la el acasă, împreună cu familia lui extraordinară de oameni talentaţi şi modeşti, am auzit prima oară muzica lui Bregović, nu uit că de la el am învăţat primul milion de bancuri, de la el am învăţat să iubesc Clujul şi prietenii lui din Cluj. De la el am învăţat, şi poate că numai cu asta am rămas de la el, ce înseamnă să fii un prieten adevărat.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Motorhead -
Metal de cea mai bună calitate

O nouă compilaţie pleacă spre voi (şi) prin intermediul Music Box-ului nostru, titlul de astăzi marcând sfertul de veac de când trupa lui *Lemmy Kilmister* este considerată (voi decideţi dacă da sau nu...) cea mai zgomotoasă din heavy metal! Un dublu CD care retrasează, aproape vizual, avatarurile rock-ului ultimilor 25 de ani, selecţia melodiilor dovedindu-se a fi foarte inspirată, capetele de afiş fiind *„Ace Of Spades"* (considerată de mulţi ca fiind cea mai tare din istoria heavy metal-ului), *„Capricorn"*, *„Bomber"*, *„Overkill"*, *„Orgasmatron"*, *„Head"* sau *„Please Don't Touch"*. Vă invit, fără rezerve, să ascultaţi ceea ce vă propun astăzi deoarece nu ne întâlnim prea des, din păcate, cu aşa ceva, heavy-metal-ul actual aflându-se într-o evidentă retragere (sau lăsare la vatră?), marile trupe trăgând pe dreapta şi mulţumindu-se doar la a concerta şi de a trăi din amintiri... şi în cazul lui *Motorhead*, trupa se confundă cu liderul său, *Kilmister* fiind singurul vinovat de succesul şi de rateurile grupului, liderul rămânând, fără îndoială, persoana căreia *Motorhead* îi datorează longevitatea... De zeci de ani se afirmă că rock-ul este pe moarte dar, de fiecare dată, din agonia declarată sentenţios, de unii şi de alţii, rock-ul a ieşit întărit şi înnoit, dând naştere în continuare la noi curente şi stiluri! Nu mă îndoiesc că astfel se va întâmpla şi acum, totul este doar o chestiune de timp! şi, cum răbdare avem...

STIRI
pe bandă rulantă

◆Pe 6 noiembrie va apărea cel de-al treilea album al lui *Fatboy Slim*, intitulat *„Halfway Between The Gutter And The Stars"*, care a fost precedat de lansarea pe 16 octombrie a primului extras pe single – *„Sunset*

(Bird Of Prey)", casa editoare fiind *Skint Records*. Single-ul conţine samples cu celebrul *Jim Morrison* recitând poezii din creaţia proprie, la fel cum a făcut-o pe albumul scos cu *Doors* în 1978 – *„An American Prayer"*. Albumul conţine şi două interesante duete cu *Macy Gray*...

◆De la Londra mergem la Liverpool pentru a-i redescoperi, nu pe Beatles ci pe *Frankie Goes To Hollywood* care tocmai au lansat o nouă colecţie de greatest hits – *„Maximum Joy"*, în memoria lui *Holly Johnson*, liderul trupei, răpus de SIDA... Toate piesele au fost remixate dar nu şi-au pierdut nimic din mesajul sonor iniţial, capetele de afiş numindu-se *„Relax"*, *„The Power Of Love"*, *„Two Tribes"*...

◆*Robbie Williams* îşi trece încă un titlu în discografie: este vorba de albumul *„Sing When You're Winning"*, al treilea la număr şi tot Number One în Regatul Unit! şi dacă ne amintim că acum patru ani *Robbie* era considerat terminat din punct de vedere musical, în timp ce foştii săi colegi din *Take That – Gary Barlow* şi *Mark Owen* – se lansau solo cu succes... *Robbie* a reuşit să depăşească problemele legate de alcool şi al dependenţei muzicale de *Liam Gallagher* şi să devină cel mai popular solist britanic al acestui sfârşit de veac... Nu ştiu dacă acesta va fi albumul anului dar sunt sigur de un lucru: *„Sing When You're Winning"* acoperă tot registrul de pop iar versurile sale vă vor spune despre *Robbie* mai mult decât o sută de interviuri!

◆Veteranii *Aerosmith* se află în studio şi lucrează la noul lor album programat să apară în martie viitor. Iniţial, producătorul albumului a fost *Matt Serletic* (cel care le-a făcut *„I Don't Want To Miss A Thing"*, din soundtrack-ul din 1998 *„Armageddon."*) dar *Steven Tyler* şi *Joe Perry* s-au răzgândit şi au decis să producă ei înşişi albumul, dublaţi de echipa de compozitori-producători *Mark Hudson* and *Marti Frederiksen*, aceştia lucrând cu celebra trupă de mai multe ori de-a

lungul anilor. Albumul va fi prima lucrare de studio din 1997 încoace, de la acel *„Nine Lives"* Number One în America şi pe Continent...

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Lionel Richie

Album: Time (iunie 1998) ● Lourder than words (aprilie 1996) ● Back to front (mai 1992) ● Can't slow down (octombrie 1983) ● Lionel Richie (noiembrie 1982).

Single: Closest thing to heaven (iunie 1998) ● Still in love (noiembrie 1996) ● Originary girl (august 1996) ● Don't wanna lose you (martie 1996) ● Love, Oh Love (noiembrie 1992) ● My destiny (august 1992) ● Do it to me (mai 1992) ● Sela (martie 1987) ● Ballerina girl (decembrie 1986) ● Love will conquer all (septembrie 1986) ● Dancing on the ceiling (iulie 1986) ● Say you say me (noiembrie 1985) ● Penny lover (octombrie 1984) ● Stuck on you (iunie 1984) ● Hello (martie 1984) ● Running with the night (noiembrie 1983) ● All night long (septembrie 1983) ● My love (aprilie 1983) ● Truly (ianuarie 1983).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Margărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

1 SEPTEMBRIE: IMPACT RATAT

TERRA
a trecut pe lângă un asteroid sau invers!

MIHAELA DOROBANŢU

Ştirea a fost transmisă prima oară de cotidianul britanic *The Times*, miercuri 6 septembrie. Cu gândul probabil la adevărata inflaţie de filme şi seriale apocaliptice, poate că unii vor fi crezut că nu este vorba decât de încă o „lovitură" publicitară. Şi totuşi lucrurile s-au întâmplat în realitate! Confirmarea a venit de la cercetătorii marelui observator astronomic de la Arecibo, Porto Rico: un asteroid cu lungimea de 500 m a trecut... „la două degete" de Terra!

Botezat ***2000 QW7*** de către astronomii de la Arecibo, asteroidul a fost observat de ei tocmai când „rădea" Pământul, la 1 septembrie anul acesta. De unde venea? Dintr-o zonă plasată între Marte şi Jupiter, ajungând la noi după ce parcursese o traiectorie de 3,84 milioane de kilometri, adică de peste 12 ori distanţa de la Pământ la Lună, dar o distanţă care la nivelul Cosmosului este insignifiantă.

„Straniu este că nu l-am văzut mai înainte" spune Eleanor Helin, cercetătorul-şef al echipei NASA de monitorizare a asteroizilor (NEAT),. echipă care îşi efectuează observaţiile de la baza de cercetare din insula Maui, Hawaii. Pentru ca imediat să adauge: „este atât de luminos, încât astronomii îl vor putea observa până la sfârşitul anului".

Ce – sau mai bine zis, cât – rău ar fi putut face asteroidul? Ei bine, nu ar fi fost atât de dezastruos ca asteroidul de 11 km care acum 65 de milioane de ani a lovit peninsula Yucatan şi a dus la dispariţia dinozaurilor şi a unui sfert din toate speciile care trăiau la ora aceea pe Pământ, dar cu un imapct oricum mai mare decât „fratele" său de 60 m care în 1908 a căzut în Tunguska, Siberia, distrugând o zonă imensă de pădure şi ucigând sute de reni. Aşa cum era de aşteptat, această „ciocnire ratată" cu asteroidul 2000 QW7 a stârnit şi reacţii politice, un parlamentar britanic cerând cu toată energia înfiinţarea unei reţele internaţionale de informare şi a unui grup de super-experţi pentru a putea preveni riscurile unui asemenea impact.

După cum se vede, aşa numitele fantezii pe care le întâlnim prin filme şi romane, parcă ar merita puţin mai multă atenţie, măcar ca nişte scenarii posibile...

Nu umblaţi cu minciuni!

POLIGRAFUL
a ajuns centenar

Conceptul care a stat la baza realizării poligrafului detectorul de minciuni s-a născut acum o sută de ani, dar a fost nevoie de jumătate de veac pentru ca „visul" să devină realitate. Poligraful funcţionează pe un principiu simplu, şi anume înregistrarea variaţiilor mai multor parametri fiziologici, cum ar fi transpiraţia cutanată, activitatea respiratorie, tensiunea arterială, fluxul sanguin. Deşi instrumentul a fost îmbunătăţit de-a lungul timpului, fiabilitatea sa nu e absolută, situându-se între 70 şi 95 la sută. Înregistrarea reacţiilor subiectului, pe hârtie sau pe ecranul unui monitor, se face prin intermediul unor captatori dispuşi pe torace, pentru urmărirea mişcărilor respiratorii şi a unor electrozi digitali dispuşi pe degetele subiectului pentru a se urmări emanaţiile de sudoare cutanate. Activitatea electrică a pielii (electrodermală) constituite unul din cele mai importante indicii ale activităţii emoţionale. Microcurentul indus pe suprafaţa pielii trece mai uşor dacă producţia de sudoare este mai mare şi invers, dacă sudoarea este eliberată în cantitate mai mică. Acesta e principiul. Interogatoriul durează între 2 şi 4 ore, este filmat şi înregistrat. Întrebările sunt codificate şi suspectul are „privilegiul" de a le auzi *in corpore* înainte de a le auzi pe rând. Poligraful nu constituie o probă hotărâtoare în procesele intentate inculpaţilor şi nu poate fi folosit decât cu acordul subiecţilor. Există însă un domeniu în care poligraful poate spune da sau nu, şi anume cel privat. Unele firme, cum ar fi companiile de asigurare, aflate în litigiu îşi găsesc în

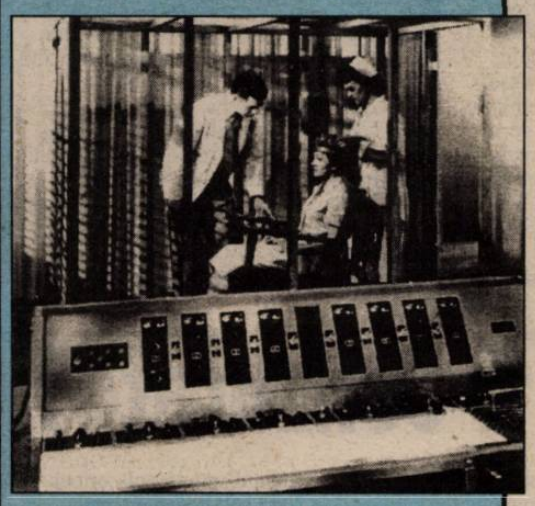

poligraf un aliat de nădejde. Instrumentul poate fi util şi în testele de angajare la firmele în care sinceritatea funcţionarului e extrem de importantă. Pe tărâmurile noastre aparatul (centenar) n-a ajuns încă... *(D.M.)*

ERUPŢII
folositoare

Un curios petec de pădure împodobeşte, asemenea unei căciuli, vârful Kudriavy, un vulcan de pe coastele nordului Japoniei. Revista *New Scientist* subliniază faptul că alături s-a instalat o adevărată piramidă de circa 9 metri înălţime, în care un grup de cercetători încearcă să filtreze gazele sperându-se ca în acest fel să poată fi captat rheniul, un element pe cât de rar, pe atât de preţios. El este folosit la fabricarea superaliajelor de înaltă rezistenţă pentru industria militară şi cea aerospaţială. Anual se produc în jur de 40 tone la un preţ care depăşeşte 1500 de dolari kilogramul. În 1992 oamenii de ştiinţă au descoperit un derivat al rheniului pe pantele Kudriavy. Patru ani mai târziu, o expediţie descoperă aici o concentraţie de sulfură de rheniu de zece ori superioară celei din gazele altor vulcani. De aici ideea de a instala un captator pe crater. Lemnul folosit în acest sens a trebuit abandonat. Când vulcanul are o activitate oricât de redusă, atunci gazele emanate ating o temperatură de peste 500 de grade. Cercetătorii speră să rezolve problema prin instalarea unui dom de ceramică deasupra centrului craterului. Acesta ar urma să capteze tone de metal pe an, dar rămâne de văzut dacă acestea ar justifica preţul uriaş al noii instalaţii. *(I.S.)*

Pasul spre speciile „NEMURITOARE"

DORIN MĂRAN

Un pisoi cu ochi albaştri care se joacă printre labele mamei sale. O imagine cât se poate de banală. Privită însă de aproape asemănarea celor două patrupede nu e foarte izbitoare. Şi asta pentru că cele două animale fac parte din specii diferite. Micuţul pisoi botezat Jazz e un descendent al pisicilor sălbatice africane, o specie rară pe cale de dispariţie. Naşterea sa a fost posibilă printr-un transfer de embrioni criogenizaţi interspecii realizat într-un laborator din New Orleans, SUA. Cercetătorii au prelevat sperma unui motan sălbatic african şi ovulul unei femele procedând apoi la fecundaţie in vitro. Embrionii obţinuţi s-au dezvoltat timp de cinci zile în incubator după care au fost conservaţi o săptămână la o temperatură extremă de minus 196 grade Celsius. După o rapidă decongelare, opt embrioni au fost implantaţi în uterul unei pisici normale iar peste 70 de zile a venit pe lume micuţul Jazz, singurul pisoi supravieţuitor obţinut pe această cale. Pentru reuşita unei astfel de experienţe e nevoie ca mamele purtătoare să fie asemănătoare cu speciile reproduse, foarte importantă fiind mărimea lor şi durata de gestaţie. Mai e nevoie ca donatorii să fie manipulaţi cu grijă întrucât prezenţa umană poate deveni extrem de stresantă afectând procesul de reproducere şi generând perturbaţii comportamentale ale animalului reprodus. În prezent atenţia cercetătorilor este centrată asupra unor specii rare de cerbi din Japonia şi Vietnam, asupra tigrilor, ale căror mame purtătoare vor fi leoaicele africane şi asupra panterelor negre care vor fi născute de leoparzi africani. O perspectivă cât se poate de realistă a salvării speciilor pe cale de dispariţie şi, de ce nu, o modalitate „economică" de a fonda un Eden extraterestru cu embrioni congelaţi şi câteva mame purtătoare, pe care viitorii colonizatori ai spaţiului o vor avea în vedere.

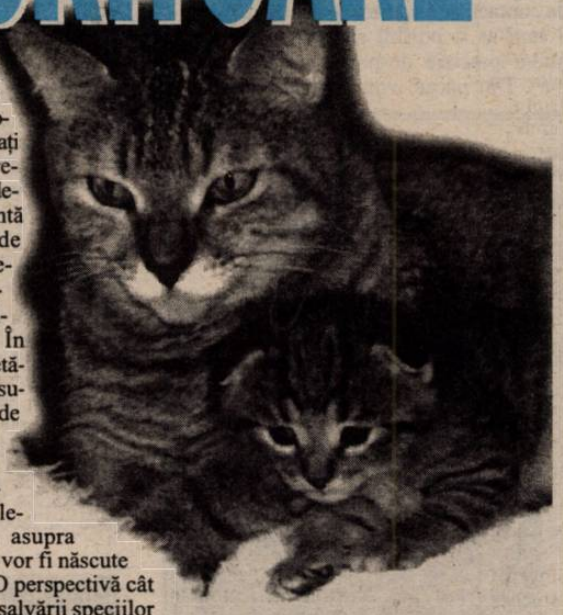

Roboţi salvatori pe post de... Saint-Bernard

Algoritmii folosiţi pentru ghidarea unor roboţi capabili să determine rapid localizarea originii unui atac chimic sau bacteriologic provocat de, să zicem, terorişti, ar putea fi utilizaţi pentru a dirija roboţi-salvatori capabili să regăsească foarte repede victimele unei avalanşe, cu condiţia ca acestea să poarte o baliză emiţătoare. Ideea aparţine cercetătorilor americani de la laboratoarele Sandia Corporation (din cadrul Departamentului Energiei) care lucrează prioritar pentru industria de apărare. În loc să caute sursa unei contaminări, roboţii salvatori – dotaţi cu receptoare GPS, microcalculatoare şi aparatură de emisie-recepţie performantă – caută originea unui semnal radio. Simulările de laborator au dovedit că metoda îngăduie reducerea de patru ori a timpului necesar pentru determinarea poziţiei victimelor, bine ştiută fiind importanţa factorului timp în supravieţuirea persoanelor surprinse de nămeţii avalanşelor. *(A.H.)*

De 10 ori mai rezistent decât OŢELUL

Ingineri israelieni de la societatea PolyEitan Composite au pus la punct un „superplastic" care se dovedeşte a fi de 10 ori mai rezistent decât oţelul. Un astfel de material îşi va găsi aplicaţii în numeroase domenii – de la implanturi medicale şi blindaje, până la veste antiglonţ capabile să reziste la impactul cu un proiectil, indiferent de calibrul armei. Superplasticul este fabricat pe bază de polietilenă, după un procedeu care combină efectele unui tratament termic, sub presiune înaltă, de tensionare şi cu ajutorul unor solvenţi chimici. Noul material este permeabil şi la unde electromagnetice, fapt ce deschide perspective pentru aplicaţii în industria electronică. *(A.H.)*

planet@IT

Cât mai multă memorie

Programele de computer din ziua de azi necesită o cantitate mare de memorie. Când aplicaţia rulată rămâne fără memorie, Windows începe să scrie datele rămase pe dinafară direct pe hard-disk în loc să folosească memoria Ram, iar întreg procesul de lucru se încetineşte foarte mult. Cum preţul memoriei este mic în comparaţie cu restul componentelor unui computer, cei care dispun de nişte mici fonduri trebuie să facă acest pas, pentru că vor observa o creştere foarte mare a computerului personal. Acum câţiva ani, 16 sau 32 de mega de Ram erau de ajuns pentru majoritatea PC-urilor, însă în ziua de azi, minimul pentru o funcţionare optimă se situează la 64MB sau 128MB, pentru sistemele de operare în aplicaţiile Windows 98. Cu atât mai mult cu cât folosim Windows 2000 Professional, care este un aspirator de memorie. Cei care procesează imagini, editează imagini video sau solicită computerul la alte operaţii complexe au nevoie de 384MB de Ram. Preţul a 64MB este în jur de 60 de dolari, iar a 128MB-120 de dolari. Dacă placa de bază a computerului dv. a fost produsă în ultimii 3 ani, atunci înseamnă că foloseşte memorie pe 168 de pini, DIMM (memorie cu sistem dual). Dacă PC-ul dv. este mai vechi de trei ani, atunci înseamnă că foloseşte memoria SIMM (memorie cu sistem singular). Dacă placa de bază suportă ambele tipuri de memorie, pentru o funcţionare bună nu trebuie să amestece în acelaşi computer memorii DIMM şi SIM. Magistrala de viteză a computerelor actuale funcţionează la 100MHz, deci şi memoria trebuie să funcţioneze la aceeaşi viteză, 100MHz. Ultimul tip de memorie, cel mai rapid, se numeşte RDRAM (Ramburs DRAM) şi funcţionează la 133MHz, dar acestea costă mult mai mult decât memoria DIMM. Un alt tip de memorie de ultimă generaţie este DDR SDRAM (rată dublă de date) şi se foloseşte pe cele mai rapide sisteme, în special în combinaţie cu procesoarele AMD.

În căutarea bateriilor vândute

Compania Dell computers a anunţat deschiderea unei campanii voluntare de recuperare a bateriilor a 27.000 de laptop. Bateriile sunt prost concepute pot face scurt-circuit, se încălzesc foarte repede, încep să miroasă a ars sau pot chiar lua foc. Dell a cumpărat aceste baterii de la firma Round Rock, un producător din Texas. Conform spuselor oficialilor Dell, aceste baterii pot lua foc şi atunci când laptopul este închis sau nu este folosit. Până acum, un singur „incendiu" a fost semnalat firmei Dell, la începutul lunii septembrie. Pentru a nu mai avea reclamaţii şi pentru a-şi pune cumpărătorii în alertă Dell a declanşat o campanie de informare despre aceste defecte. Computerele care pot să aibă probleme sunt cele vândute între 22 iunie şi 15 septembrie pe întreaga suprafaţă a Americii de Nord şi de Sud.

Mai mulţi poliţişti pe Internet

La nivel mondial se cheltuiesc din ce în ce mai mulţi bani pentru pregătirea unei poliţii specializate şi a unor procurori pregătiţi pentru a face faţă infractorilor din spaţiul cibernetic. Scopul este împiedicarea minorilor de a avea acces la material pornografic şi întocmirea unei liste cât mai complete cu siturile care conţin pornografie ilegală. Primul pas este însă începerea unei campanii, atât pe Internet, cât şi pe celelalte canale de mass-media, pentru ca părinţii să îşi ţină sub control copiii când aceştia se află pe Internet. Se doreşte de asemenea implementarea unui sistem care va permite eliminarea de pe ecran a imaginilor neindicate minorilor. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

PARADISUL DIN INTERIORUL TERREI

ION ŢUGUI

Este dificil de aflat dacă mitul Shambalei sau al Aghartei a inspirat cea mai fascinantă ipoteză despre „lumea interioară" a planetei noastre. S-a întâmplat în anul 1692, când celebrul, la vremea sa, învăţat şi vizionar Edmond Halley, o notorietate în domeniul fenomenelor magnetice, impune o teorie tulburătoare, după care Pământul n-ar fi decât o carcasă solidă care înveleşte şi protejează o lume mirifică, vie şi sigură ca un gălbenuş de ou la care poţi ajunge spărgând coaja şi traversând albuşul! Ideea planetei goale pe dinăuntru nu era nouă, însă Halley o înzestrează într-un chip magistral.

Fiind om de ştiinţă, autorul ipotezei justifică în consecinţă o seamă de particularităţi, afirmând că în interiorul globului s-ar afla al doilea glob, cu o viteză de rotaţie diferită de a planetei mamă şi cu un magnetism diferit. Halley mai spunea la vremea sa că însuşi Dumnezeu a creat acea planetă, precum o subalternă a păpuşii ruseşti, identică cu aceea cunoscută de oameni. O împărăţie, aşadar, subterană, căreia un alt englez îi intuise doi Sori, nefiind de ajuns unul singur ca să lumineze creaţia subpământeană. Cel ce adaugă numeroase imagini şi însuşiri lumii interioare, Sir John Leslie, nu va pierde din vedere caracterul paradisiac al „lumii din interior". Acolo fericirea era precum sunt legile naturale, viaţa precum veşnicia şi armonia precum un perpetuum mobile.

Având o bibliografie a Raiului „din interior", imaginaţia altor specialişti sau oameni de ştiinţă chiar a orchestrat variante noi ale mijlocului Terrei. Astfel, pe la începutul secolului al XVIII-lea, un ofiţer american va rotunji minunea, afirmând că în interiorul planetei noastre s-ar afla mai multe „cercuri concentrice", fiecare din ele fiind locuite de populaţii superioare acelora de la suprafaţă! Ofiţerul respectiv, pe nume Cleves Symmes, este acela care a prefigurat imaginea unei „trecători" pe la Poli în interiorul planetei. Atât de mult s-a ataşat opinia publică de ideea ofiţerului, încât în anul 1838 subvenţiile pentru expediţia miraculoasă au fost încheiate (300000 dolari), iar locotenentul Charles Wilkes a şi pornit la drum. Din păcate, nu a fost găsită niciodată gaura care duce spre interiorul planetei. În schimb expediţia s-a soldat, totuşi, cu o cartografiere corectă a coastelor sudice ale continentului şi cu reînnoirea nostalgică a descoperirii mirificei lumi din miezul Terrei! Paradoxal, dar un secol mai târziu, când apare iluzia superoamenilor, însuşi Hitler trimite aviatori celebri la poli să întâlnească acele fiinţe subpământene, deştepte şi atotputernice, pentru a încheia cu ele un pact împotriva bolşevismului şi pentru alianţa lor cu superfiinţa creată de naţional-socialismul german!

Iluzia Paradisului subpământean nu s-a stins nici în clipa aceasta. Nu puţini oameni serioşi o înzestrează pe acea lume dreaptă şi pură cu însuşiri şi capacităţi excepţionale. Se spune chiar că de acolo, din lumea luminată de doi Sori, înţelepţii veghează la bunul mers al civilizaţiei terestre. Dar evoluţia istorică a societăţii ne arată că acei binefăcători nu prea au putere, ei sunt fentaţi în permanenţă de Iadul omenesc de la suprafaţa planetei. Şi totuşi, ceva a rămas din aventura iluziei subpământene care a debutat în anul 1692: au rămas două opere (cel puţin) celebre – „Manuscris găsit într-o sticlă", a lui Edgar Allan Poe şi bine cunoscutul roman al lui Jules Verne, „Călătorie spre centrul Pământului".

Şi astfel, iată că putem reţine o idee conciliantă şi tentantă: Fertilitatea aberaţiilor!

Dosarul gândurilor comunicante

RAPORTURI PRIVILEGIATE PARAPSIHICE

MIHAELA DOROBANŢU

În fostul imperiu sovietic – atât de preocupat de cercetările de parapsihologie – se urmărea provocarea unor manifestări telepatice chiar şi la persoane care erau departe de a avea talentul sau, dacă vreţi, predispoziţiile unui om ca Mihail Kuni. Pe timpul antrenamentelor, „agentul", cel care transmite, se afla de multe ori în aceeaşi cameră cu cel care trebuia să recepţioneze mesajul. Aceasta pentru ca primul să-l poată „corecta" cât mai eficient pe elevul său, să-l înveţe –intervenţiile fiind evident mentale! – cum să evite erorile şi cum să-şi eficientizeze prestaţia telepatică. Ei bine, tocmai pe parcursul unor asemenea colaborări dese şi îndelungate, s-a putut pune în evidenţă un aspect foarte interesant: existenţa unui raport privilegiat între agent şi receptor. Existenţa unui complex de relaţii fizice şi mentale, deosebit de armonios structurat, care fie se impunea de la bun început, fie se „construia" pe parcursul colaborării.

Un tânăr fizician (al cărui nume nu a putut fi aflat niciodată), făcea următorul comentariu (preluat de cercetătorii americani Sheila Ostrander şi Lynn Schroeder), desprins parcă din paginile unui roman al lui Isaac Asimov: „Conform studiilor noastre, o persoană care posedă disponibilităţi parapsihice îşi reglează undele mentale în mod spontan, fără nici o îndoială inconştient, cu cele ale partenerului. Acest raport care se creează îi permite să citească gândurile celuilalt sau, cum se întâmplă cu vindecătorii, să-l influenţeze în modul în care doreşte. Suntem convinşi că mulţi oameni pot învăţa să folosească acest tip de comunicare unii cu alţii după un antrenament de cel mult trei luni." Din păcate – sau din fericire! – fizicianul sovietic „a uitat" să menţioneze şi „reţeta" acestei performanţe!

Autorităţile erau însă foarte fericite când aveau de-a face cu dovezi de armonie perfectă între agent şi receptor: inimile lor bătând în acelaşi ritm, activitatea creierului practic identică (EEG-uri similare) în momentul transmisiei telepatice...

„Când Kamensky şi Nikolaiev se află în legătură telepatică, inimile lor bat ca una singură", le spunea cercetătorilor americani unul din membrii echipei, Dr. Naumov. Împreună cu un alt coleg al său, medic, ei au descoperit că ritmurile cardiace ale agentului şi receptorului erau sincronizate, că la amândoi se înregistra o creştere paralelă a aritmiei şi o amplificare a zgomotelor cardiace.

Înconjuraţi de baze extraterestre

Accidentul de la ROSWELL

UN AVERTISMENT?

DAN D. FARCAŞ

Există numeroase mărturii, între care afirmaţiile colonelului Philip Corso din cartea *The Day After Roswell* (1997), conform cărora industria militară americană ar fi profitat de obiectele avansate tehnologic pe care le-au recuperat din OZN-ul prăbuşit la Roswell, ca şi, poate, din alte prăbuşiri. În volumul *Alien Base* (1998), Timothy Good, comentând cartea lui Corso, remarcă în ea faptul că atât Dr. Hermann Oberth cât şi Dr. Wernher von Braun au fost consultaţi în privinţa naturii materialelor, fiind probabil ambii convinşi de realitatea originii lor nepământene. Corso menţiona că, la începutul anilor 60, într-un raport secret, „Dr Hermann Oberth sugera să considerăm nava de la Roswell, din deşertul New Mexico, nu ca o navă cosmică, ci ca o maşină a timpului...". Acelaşi Oberth spunea cu o altă ocazie: „fiinţele extraterestre care observă Terra ne-au vizitat de mii de ani la bordul a ceea ce astăzi numim discuri zburătoare". Cât despre von Braun, aşa cum scrie Timothy Good, acesta declara în 1959, referitor la abaterea inexplicabilă de pe orbită a unei rachete lansată de curând: „ne aflăm în faţa unor forţe mult mai puternice decât am crezut până acum, a căror bază ne este în prezent necunoscută. Nu pot spune mai mult acum. Suntem angajaţi într-un proces de contactare a acestor forţe, iar în 6 sau 9 luni ar fi posibil să vorbim cu mai multă precizie despre această problemă". Din păcate von Braun a murit în 1977 iar aceste precizări n-au fost făcute nici până azi. În episoade precedente am menţionat doar câteva dintre cele peste o sută de aparente prăbuşiri de OZN-uri. Pe bună dreptate, unii analişti s-au întrebat cum de emisarii unor civilizaţii avansate, capabile de zboruri interstelare puteau eşua pe Pământ atât de lamentabil şi nu o dată ci de repetate ori.

O ipoteză interesantă ar fi că prăbuşirile OZN au fost un gest deliberat. Autorul francez *Jean Sider* crede că, de pildă, incidentul Roswell a fost doar un scenariu al extratereştrilor, care şi-au sacrificat una sau poate două nave (în ipoteza unei ciocniri), ca şi nişte entităţi biologice artificiale (bioroboţi), fără o valoare deosebită, pentru a da un avertisment autorităţilor americane, ca acestea să ştie că Pământul nu este singura planetă locuită şi că o civilizaţie superioară veghează şi e gata să intervină la nevoie. Într-adevăr, dacă e să credem rapoartele care au circulat, omuleţii recuperaţi nu aveau aparat digestiv, nici reproductiv, pe nave nu s-a semnalat niciodată mâncare, dormitoare etc., ceea ce sugera că vizitatorii nu erau decât nişte pioni, nicidecum stăpânii jocului.

S-a mai speculat şi asupra faptului că momentul şi locul prăbuşirii de la Roswell ar fi fost alese special. Jean Sider, în mai multe lucrări, de pildă în *OVNIS: Le Secret des Aliens* (1998), crede că locul a fost în Statele Unite deoarece atunci această ţară era singura care poseda arme nucleare. Nu uităm că, în 1947, tocmai la Roswell se afla baza singurei escadrile de bombardiere nucleare din lume. Stanton Friedman scria şi el: „nu cred că prima prăbuşire a avut loc întâmplător în New Mexico" unde „ei" puteau urmări trei tehnologii: rachetele, armele nucleare şi dispozitive electromagnetice puternice cum ar fi cele radar. Totuşi el mai adăuga: „cred că extratereştrii se află aici în primul rând în scopuri proprii".

Există şi opinii că avertismentul de la Roswell a fost dat pentru a preîntâmpina declanşarea unui al treilea război mondial, opunând lumea comunistă şi cea capitalistă. Dar, dacă e să dăm crezare lui Corso, ne putem întreba dacă n-a existat cumva şi o intenţie de a implanta, tocmai aici, anumite inovaţii tehnologice? Sau să fi existat acţiuni similare şi în altă parte, de exemplu în U.R.S.S.?

Jean-Gabriel Greslé, un alt analist, este şi el de acord cu ideile de mai sus, adăugând că locul (complexul militar nuclear american) şi momentul (4 iulie, ziua naţională a SUA) nu au fost alese întâmplător. Mesajul trebuia să sublinieze că există cineva, dispunând de o ştiinţă şi o tehnologie mult superioare, cineva care ne supraveghează şi care ar putea interveni la nevoie, dar care deocamdată nu vrea să ni se arate „oficial".

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/43

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Visele pot fi cenzurate?

PAUL IOAN

Unul din cele mai fascinante aspecte ale stării metapsihice numite vis este cel legat de o anume autocenzură. La prima vedere, aşa cum afirma şi Freud, în timpul visării există doar o libertate limitată a scenariului oniric pe care şi-l construieşte inconştientul, îngrădire condiţionată de realitatea în care se manifestă subiectul în stare de veghe. Gradele de libertate onirice se concretizează prin alambicarea întâmplătoare, sau nu, a unor fragmente din experienţa trăită, astfel încât subiectul însuşi nu înţelege mesajul visului.

Dar studiile onirologice scot în evidenţă situaţii interesante în care împrejurările în care un subiect adoarme – atingând somnul profund sau „paradoxal", caracterizat de o vie mişcare a globilor oculari – cenzurează scenariul oniric. Iată câteva circumstanţe de acest fel: o mamă care şi-a adormit copilul cu gândul la posibilele reacţii ale acestuia în somn; un morar care adoarme acompaniat de zgomotul obişnuit al apei şiroind pe braţele morii; un paznic conştiincios care se culcă cu gândul la bunurile avute în supraveghere. Se spune că toate aceste exemple au o „cenzură acustică". Dar există şi o „cenzură olfactivă" . Specialiştii dau următoarele exemple: o gospodină, chiar dacă a adormit, este capabilă să simtă mirosul de ars venind de la bucatele puse pe foc; unul din partenerii unui cuplu tânăr este în stare, dacă a adormit singur, să simtă dacă în odaie a intrat iubita (sau iubitul), după mireasma trupului sau hainelor... Exemplul nu este deloc idilic, probabil fenomenul se întâmplă oricui, fără să-l conştientizeze.

Un alt gen de cenzură – probabil mai aproape de experienţa curentă a cititorului – este curmarea bruscă a unui coşmar. Cum de imagini onirice groaznice, în care propria fiinţă a subiectului este periclitată, sunt eliminate printr-o trezire subită la realitate? Un sistem neurofuncţional greu decelabil, bazat pe instinctul de conservare, determină conştientul să „rupă" filmul oribil făurit de inconştient... Dar dacă fusese un coşmar cu nuanţe premonitorii? Parapsihologia are răspuns şi la această problemă.

GROENLANDA se topeşte!

MIHAELA DOROBANŢU

Semnal de alarmă. Groenlanda – gigantica insulă de gheaţă a Atlanticului pare a reprezenta principalul motiv de îngrijorare atât pentru oamenii de ştiinţă, cât şi pentru politicieni. Pentru că ea pare a se topi... ca o îngheţată. Cel puţin aceasta este ultima „cărămidă" adăugată la zidul a ceea ce se numeşte „Global Warming" – Încălzirea globală. Un fenomen care ameninţă Pământul cu o creştere atât de mare a temperaturii, încât ea duce la topirea gheţurilor polare şi implicit la o îngrijorătoare înălţare a nivelului mării.

Groenlanda este, după Antarctica, cea mai mare întindere de gheaţă a Terrei. Peste patru cincimi din suprafaţa sa sunt acoperite de gheaţă. După estimările lui William B. Krabill, conducătorul echipei NASA care a realizat ultimele cercetări, Groenlanda este „vinovată" de 7 la sută din creşterea anuală a nivelului mărilor de pe Terra. Ce înseamnă aceasta în cifre? 13 milimetri de apă în plus adăugaţi la fiecare 365 de zile! În unele zone, „stratul alb" se reduce cu doi metri în fiecare an! Gheţurile Groenlandei şi insula întreagă alunecă puţin câte puţin către ocean...

ALARMĂ NASA

◆ Încălzirea globală ameninţă Terra ◆ Înălţarea nivelului mării poate ridica probleme majore în următorii 50 de ani ◆ Ameninţare pentru cei ce locuiesc pe coastele mărilor şi oceanelor ◆ Groenlanda pare că se topeşte... ca o îngheţată

Cum se măsoară? Tehnicile folosite de specialiştii americani recurg la un laser de mare putere. Suprafaţa insulei este „bombardată" de raze laser pe care le reflectă, acestea fiind captate de un receptor aflat la bordul unui avion. Traseul lui a fost monitorizat de o reţea de sateliţi. Datele au fost apoi comparate cu cele culese cu cinci ani în urmă. Rezultatul – o extrem de precisă estimare a grosimii stratului de gheaţă. Care se subţiază... văzând cu ochii. Mai mult, deoarece nu există studii asemănătoare asupra continentului antarctic, datele privind Groenlanda se dovedesc a avea o importanţă esenţială! Cel puţin până când va fi lansat satelitul IceSat care începând din anul 2001 va „spiona" Pământul, mai ales în zona Polilor. Cât este însă de mare pericolul?

Sabia lui Damocles şi... ce se poate face. Principalii vizaţi sunt cei care locuiesc în regiunile de coastă. Milioane de persoane riscă să fie nevoite, într-un viitor care nu pare chiar foarte îndepărtat, să-şi părăsească domiciliile actuale.

Cei mai alarmaţi par a fi la ora actuală americanii. Ei şi-au propus pentru început salvarea plajelor Statelor Unite, ceea ce se realizează printre altele prin aducerea unor impresionante cantităţi de nisip care duc la creşterea nivelului acestora şi de asemenea le consolidează. Pasul următor ar putea foarte bine să fie aplicarea invenţiei strălucite a inginerului Dennis Smith. Acesta a pus la punct un fel de uriaşe bariere rotitoare care, în mişcarea lor, resping valurile cu şi mai multă forţă decât cea cu care lovesc ele. Protecţia coastelor este primul „exerciţiu" important care ne va putea arăta cum trebuie procedat în continuare.

Şi, un amănunt care nu trebuie uitat: o dată începută, supravegherea NASA este una permanentă. Cineva acolo sus ne iubeşte!

Recenzie

Istoricul rachetelor româneşti

După eseul intitulat „Contribuţii privind istoria rachetelor în România, secolele XV-XIX" , lucrare editată în 1997, cunoscutul promotor al rachetomodelismului din ţara noastră, prof I.N.Radu, face încă o dată, dacă mai era nevoie, dovada erudiţiei sale în domeniu şi a unor certe calităţi de cercetător ştiinţific, cu valorosul volum „ISTORIA ASTRONAUTICII ROMÂNEŞTI DE LA ÎNCEPUTURI PÂNĂ LA PRIMUL RĂZBOI MONDIAL". Pe lângă capitolele dedicate operei unor personalităţi de acum intrate în enciclopedii (Conrad Haas, Ioan Românul, Valentin Frank, Alexandru Ciurcu, Henri Coandă, Ioan Stroescu), autorul aduce noi mărturii privind realizările româneşti în astronautica aplicată din secolele XVIII şi XIX, rachetele utilizate în marina noastră militară, precum şi construcţiile de rachete româneşti după Războiul de Independenţă. Astfel, cititorul poate lua cunoştinţă despre realizări foarte puţin mediatizate, cum sunt existenţa unei tehnologii de construcţie a rachetelor în Moldova secolului al XVIII-lea, funcţionarea rachetelor descrise în MANUSCRISUL CONACHI, existenţa în 1852 a unui Manual al artificierului, industria de armament în Principatele Unite, caracteristicile rachetelor fabricate de armata română la finele sec. al XIX-lea şi folosirea acestora în luptă; la toate acestea se adaugă inedite informaţii despre unele realizări ale astronomiei româneşti în a doua jumătate a secolului al XIX-lea!...

Recomand cu căldură această lucrare, scrisă cu măiestria unui autor competent dar şi dornic să nu-şi obosească cititorii prin folosirea unui stil prea sobru, care poate dăuna fluenţei de parcurgere a unei lucrări de istoria ştiinţei în general şi de istoria rachetelor în special!

Prof. dr. ing. FLORIN ZĂGĂNESCU
Vice-preşedintele Comisiei de astronautică - Academia Română

ZOOFARMACIA

un dar deloc de neglijat

PAUL IOAN

Deşi omul se dovedeşte nemilos până la inconştienţă cu generozitatea naturii, numeroase specii de necuvântătoare îi pun acestuia la dispoziţie o adevărată farmacie extrem de utilă în combaterea diferitelor disfuncţii ale metabolismului uman şi a poluării mediului. Iată câteva exemple recente, al căror studiu ştiinţific a dovedit, a câta oară, eficacitatea „colaborării" cu atât de mult încercata noastră biosferă.

Rechinul alb conţine în stomacul său un compus extrem de util în tratarea unor forme de tumori canceroase. Un grup de cercetători de la Compania de Biotehnologie din Plymouth, Pennsylvania (SUA), a descoperit că scualamina extrasă de la această specie de rechini „înfometează" celulele canceroase, împiedicând dezvoltarea lor prin diminuarea irigării lor cu sânge. Scualamina inhibă angiogeneza, adică formarea micilor vase sangvine aferente respectivelor celule duşmănoase organismului. Studiile clinice au dat bune rezultate în cazul cancerului la sân şi al celui la creier.

Peştele gras – tonul, scrumbia, sardinele şi somonul – ajută în mod activ la prevenirea osteoporozei şi metabolizarea calciului. Testul numit „Suvimax" (suplimentarea cu vitamine şi minerale antioxidante), desfăşurat în Franţa pe un lot de 15 mii de persoane, au arătat că persoanele care evită peştele gras au un nivel de calcidiol (compus al metabolizării vitaminei D) scăzut, iar riscul acestora de a contracta osteoporoză este ridicat. În consecinţă, specialiştii recomandă peştii graşi sus-numiţi, dar şi doze de ulei din ficat de morun, sub recomandarea medicului.

Unele specii de *balene* suportă foarte bine anumiţi poluanţi ai oceanelor, inclusiv derivaţi ai petrolului. Cercetătorii de la Universitatea de stat din Oregon (SUA) au demonstrat că în stomacul acestor mamifere marine există o bacterie care asimilează noxele, uşurând eliminarea lor din organism. Astfel, în lupta contra poluării apelor cu produse petroliere – şi nu numai – se folosesc, printre altele, şi culturi ale acestei bacterii cu totul speciale, având rolul de biodetergenţi.

Au fost identificate cele cinci gene care asigură rezistenţa la alcool a *musculiţei de oţet*. Descoperirea este extrem de folositoare, având în vedere că în zestrea genetică a omului există acelaşi grup de gene. Acesta este resposabil cu dăunătoarea rezistenţă la alcool a celor căzuţi în această patimă şi care îşi scurtează zilele prin afecţiuni grave ale ficatului, inimii etc. Geneticienii speră să găsească în curând antidotul – antigenele corespunzătoare – pentru diminuarea acţiunii „genelor alcoolicilor" şi astfel organismul să tragă cât mai prompt semnalul de alarmă împotriva acestui viciu foarte răspândit.

În cele patru camere ale stomacului *oilor* se produce un fenomen extrem de interesant, şi anume producerea unor bacterii care „digeră" un alcaloid otrăvitor pentru vaci şi cai. Acest alcaloid periculos este produs de unele plante de câmp, a căror dezvoltare nu poate fi controlată. Urmarea acestei descoperiri este introducerea respectivelor bacterii ale oilor în metabolismul vacilor şi cailor. În felul acesta are de câştigat şi omul, care protejează mai eficient animalele atât de utile.

Oare câte argumente îi mai trebuie omului pentru a semna cât mai grabnic armistiţiul cu natura... şi a-l respecta?

Anatomia secundei

Cărţi, editori, INTERNET...

ALEXANDRU MIRONOV

Uluitoare este viteza cu care se schimbă civilizaţia cărţii! Înfăţişam cititorilor, cu numai câteva săptămâni în urmă, că maşinăria numită *DocuTech,* plus tehnologiile *Xerox* ne pun în faţa unei entităţi tipografie – editură, capabilă să extragă din baza de date, eventual chiar de la proprietarul unui *site* pe *Internet,* lucrări beletristice sau ştiinţifice – romane, eseuri, manuale – şi să le imprime fotografic, în tiraje comandate de cititor, printr-un marketing anterior publicării. În 1, 10, 100 sau 1000 exemplare „cartea DocuTech" se bucură astfel de o ediţie cvasi-nelimitată şi continuă.

Iată însă că un scriitor de mare calibru vine cu ceva nou în domeniul comerţului electronic *(e-commerce)* şi schimbă complet regula jocului... Este vorba de Stephen King, un autor de mare succes, ale cărui cărţi *horror* se vând în milioane de exemplare. Mărturisesc că domnul King nu este deloc pe gustul meu, nu horroul se potriveşte gustului meu literar – dar trebuie să-i acordăm scriitorului american ceea ce, oricum are: o imensă popularitate, un succes de public uriaş şi, implicit, o avere considerabilă, adunată de la editorii care i-au publicat cărţile. Dar – atenţie! – Stephen King ştie că, din preţul produsului numit carte aproape jumătate îl ia vânzătorul (adică librarul şi angrosistul), circa 40 la sută revine tipografiei şi editorilor şi doar 10 la sută primeşte creatorul! Mai mult, ca scriitor de SF ce se află – căci cărţile horror ale domnului King ating adeseori inexplicabilul, deci fantasticul – omul nostru ştie că societatea de consumatori care este specia umană are deja la îndemână tehnologia economică numită *e-commerce.* Şi foloseşte această tehnologie pentru a-şi vinde penultimul roman („Riding the Bullet" – „Călărind pe glonţ" prin *Internet,* în deplină armonie şi înţelegere cu editorul său. Cum face: prezintă cartea prin mijloace electronice, adică te lasă să o „răsfoieşti" pe un site de pe *Internet*, după care, dacă cititorul doreşte cartea, plăteşte suma cutare, prin *card* electronic şi i se descarcă romanul în PC-ul de acasă. „Tirajul": 500000 exemplare. A apărut astfel, în istoria culturii, prima carte vândută, la care tipograful şi fabricantul de hârtie nu au participat nici o secundă! (Cum îşi citeşte fiecare cartea astfel cumpărată este o altă poveste: fie o rulează, rând cu rând – pagini nu există decât dacă vrei, domnia ta, cititorule, să-ţi tehnoredactezi muntele de biţi! – fie foloseşti un „lector de carte", adică un fel de mic PC portabil care pune textul sub formă de carte cu pagini virtuale, ce pot fi date înainte, înapoi, mărit corpul de literă etc. – fie, dacă este de modă veche, iubitorul de carte apelează la o maşinărie *DocuTech* şi îşi tipăreşte exemplarul pe produsul, în curs de dispariţie, numit hârtie.

Deci „Călărind pe glonţ", *e-book,* carte electronică, succes de editură şi de electronică.

În acest moment, intervine în povestea noastră Jeff Bezos, proprietarul librăriei virtuale *amazon.com,* situată pe *Internet,* adică într-un spaţiu dincolo de universul tridimensional în care trăim. Vânzând, prin *amazon.com,* cărţi cititorilor, direct de la producător, deci scurtând lanţul de intermediari, dar şi timpul de aşteptare pentru aflarea cărţii dorite, Jeff Bezos are un succes nebun în lumea comerţului electronic. Bezos intervine, aşadar, şi propune celebrului Stephen King să facă ceea ce au făcut Dostoievski, Balzac şi Simenon: să scrie în văzul lumii! Cum? Cu un *camcoder* în faţă. Adică o cameră digitală de luat vederi, cu rândurile romanului „The Plant" apărând pe *site*-ul personal al d-lui Stephen King de pe *Internet* şi cu... o taxă de 1 dolar (un dolar american pentru fiecare client dornic să achiziţioneze fiecare capitol astfel creat şi accesat!) Pe 24 iulie a.c. – informez iubitorii de carte tereştri – 150000 de amatori de horror achiziţionaseră deja paginile lui Stephen King! Editate de...? De Stephen King, fireşte... Tipărite unde? În „tipografia" de pe PC-ul lui Stephen King, care este şi propriul său dactilograf. Vândută unde, pe ce rafturi? Pe „rafturile" de la *amazon.com,* librăria fără existenţă fizică. Din ce depozit? De nicăieri – tipografia, librăria, editura au dispărut în neant, trăiască scriitorul!

...Horror-ul este perfect în istorioara pe care v-am relatat-o. Stephen King şi Jeff Bezos zguduie lumea, basculând o parte a *industriei culturii* într-o altă eră.

Alţi scriitori îl vor urma pe King, cu siguranţă. Alte milioane, apoi zeci de milioane de cititori îşi vor adapta viciul lecturii la noua tehnologie, aşa cum fac, deja, iubitorii de muzică. Era digitală coboară peste Homo sapiens – şi nimeni şi nimic nu-i poate opri marşul triumfal.

E bine de ştiut

În primii ani de viaţă ai copilului, părinţii nu pot să observe că pruncul lor va avea scolioză. Din profil, coloana vertebrală normală se prezintă ca o curbă dublă. Când fiecare vertebră are o cât de mică curbare laterală, scolioza este deja declarată. Pentru a menţine însă capul drept, curbarea aceasta defectuoasă produce o a doua curbare, de compensare a coloanei. La vârsta când copilul începe să alerge, această defecţiune a coloanei vertebrale este evidentă. Fără cauze explicative, scolioza este mai frecventă la fete. Afecţiunea evoluează şi în adolescenţă, iar deformarea coloanei se pare că ia sfârşit abia o dată cu încheierea procesului de creştere. Specialiştii în ortopedie au depistat însă şi unele complicaţii, care au

SCOLIOZA

ca suport fie o musculatură dorsală atonă, fie înseşi deformările vertebrale. Alte tipuri de scolioză sunt determinate de diferenţa de lungime a picioarelor, sau de prezenţa unei luxaţii coxo femurale preexistentă chiar din viaţa intrauterină. Netratată, scolioza duce la formarea unei cifo-scolioze, iar în cazuri grave la declanşarea de dureri sau tulburări funcţionale cardiace sau pulmonare. Nu-i mai puţin adevărat că aproape toate scoliozele sunt însoţite de existenţa piciorului plat, care are la rândul său alte urmări nefaste. Curbarea defectuoasă a coloanei se observă când copilul stă în poziţie ortostatică. Astfel, bazinul este susţinut inegal. Atunci când îşi apleacă trunchiul înainte cu genunchii întinşi, defectul este şi mai vizibil. Privit din spate, scolioza produce o răsucire a toracelui aşa încât o parte a acesteia formează cocoaşa. Depistarea precoce, tratamentul ortopedic de specialitate pot ameliora ori vindeca scolioza prin gimnastică medicală, specială, pe aparate şi/sau purtarea unui corset corector.

În cazuri foarte rare, o corecţie chirurgicală a coloanei este indispensabilă.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Sărutul victoriei

După ce s-a bătut timp de doi ani pentru ca fiica sa de 16 ani să-şi poată continua studiile paralel cu lansarea ca manechin, Mick Jagger a reuşit. Bucuroasă de această victorie, i-a lăsat pe braţe „amprenta" sărutului său matern. De acum încolo Jerry Hall va putea defila pe podiumurile modei şi la New York şi în Europa.

Tată la 60 de ani

La 60 de ani, Al Pacino aşteaptă un copil de la actriţa Beverly d'Angelo de 48 de ani. Cuplul îşi doreşte de mult timp să aibă un copil. În final pentru a-şi împlini visul s-a recurs la fecundaţie in vitro. Ultimele luni de sarcină (la vârsta de 48 de ani!) s-ar putea să fie mai dificile şi greu de suportat, dar cei doi sunt fericiţi. Bebeluşul este aşteptat spre sfârşitul anului.

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, ne oferă şi de data aceasta câteva reţete apetisante:

Aluat pentru prăjit

300 g făină, 2 linguri ulei, 2 ouă, 1 ceaşcă apă călduţă sau lapte, drojdie cât o nucă, un vârf de cuţit, sare.

Se prepară un aluat cu făină, drojdia dizolvată în puţină apă caldă, gălbenuşurile frecate cu sarea şi uleiul. Se amestecă bine, turnând treptat câte puţină apă călduţă sau lapte, până se obţine un aluat de consistenţă unei smântâni subţire. Când este gata, se acoperă vasul şi se lasă la căldură ca să crească. Înainte de a folosi aluatul, se adaugă albuşurile bătute spumă şi se amestecă uşor, de sus în jos. În acest aluat, se înmoaie felii de mere, caşcaval etc. care se prăjesc apoi în grăsime încinsă.

Pastă de mere

1 kg zahăr, 2 kg mere creţeşti, vanilie, 100 g migdale (alune), 1 lămâie.

În zahărul bine legat cu 2 pahare de apă, se adaugă merele tăiate în felii subţiri, zeamă de lămâie şi vanilia. Se fierb bine până scad. Se adaugă migdalele curăţate şi tăiate subţiri şi coaja rasă de lămâie. Se pun într-o cratiţă tapetată cu hârtie şi unsă cu ulei şi se dau la rece. Înainte de a servi, se răstoarnă şi se garniseşte cu frişcă. Se poate servi şi fără frişcă.

Prăjitură fără ouă

500 g marmeladă, 2 linguri lapte sau apă, 2 linguri de ulei, 2 linguriţe rase de bicarbonat, 2 linguri de rom, vanilie, 150 g nuci, 2 linguri fructe din dulceaţă – facultativ – ulei pentru uns forma.

Se freacă marmelada cu laptele sau apa, până se face ca o cremă. Se adaugă uleiul, făina, bicarbonatul proaspăt cernut, vanilie şi rom – după gust. Când pasta este bine amestecată se adaugă nucile tăiate în lung precum şi o lingură-două de fructe zaharisite sau din dulceaţă tăiate mărunt şi puse mai întâi la macerat în puţin rom. Se unge, cu unt sau ulei, o formă dreptunghiulară, se presară făina şi se toarnă compoziţia. Se coace la foc potrivit, mai mult slab, cam o oră. Se încearcă cu un pai. Este gata când nu se lipeşte miezul şi către sfârşit, dacă este nevoie, se acoperă cu o hârtie. Când este coaptă se răstoarnă şi după ce s-a răcit de tot, de preferinţă a doua zi, se taie felii.

Sufleu de castane

300 g pireu de castane din comerţ, 1/2 litru lapte, 250 g zahăr pudră, 6 ouă, 75 g unt, 2 linguri coniac, un vârf de cuţit de sare.

Se freacă pireul de castane cu unt şi se adaugă, puţin câte puţin, laptele rece. Se încorporează coniacul rece şi gălbenuşurile unul câte unul, amestecând mereu. Se bat albuşurile spumă cu puţină sare şi se amestecă în restul compoziţiei. Se unge o formă yena cu unt călduţ sau ulei şi se coace la foc domol cam 25 de minute.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

PENTRU PĂRINŢI

ŞCOLARUL MIC şi marile sale probleme

Neputinţa de a se confrunta cu responsabilităţile şcolare se datorează fie unei întârzieri în dezvoltarea mintală, fie unei „pseudoincapacităţi" survenite ca urmare a unei insuficiente stimulări sau a unui eveniment traumatic trăit în perioada anterioară etapei şcolare. Astfel, există copii care nu au fost integraţi în comunitatea de aceeaşi vârstă din grădiniţă şi au beneficiat de o educaţie timpurie doar în mediul strict al familiei.

Pregătirea pentru şcoală trebuie să fie asigurată de familie şi grădiniţă, iar ulterior, susţinută în şcoală. Această pregătire presupune crearea motivaţiei pentru activitatea de învăţare, pentru cunoaştere. Copilul trebuie să înţeleagă rolul real al şcolii prin intermediul unui dialog continuu cu persoanele care au o puternică influenţă educativă – părinţi, bunici, educatoare, învăţătoare. Ideal ar fi ca micuţul să privească şcoala ca pe un mijloc de dobândire a unor cunoştinţe utile, abordare care ar trebui susţinută şi de exemplul personal al părinţilor – prin exprimarea respectului faţă de mediul şcolar – precum şi de existenţa unei atmosfere şcolare destinse.

Din diverse motive, unii copii nu sunt trimişi de părinţi la grădiniţă. Mai mult,

grădiniţa şi şcoala sunt folosite ca ameninţări: „Lasă că mergi tu la şcoală", „Dacă nu eşti cuminte, te trimit la grădiniţă". Astfel că la vârsta de 7 ani, copilul nu se va integra bine în mediul şcolar şi va fi speriat de perspectiva de a merge într-o clasă cu mulţi copii. Primele zile la şcoală sunt un chin, el nu ştie cum să se comporte într-o colectivitate, nu îşi dă seama cum ar trebui să se adreseze învăţătoarei şi ce anume ar trebui să facă în timpul orei, iar colegii mai răutăcioşi îl umilesc cu orice prilej. De asemenea este debusolat de faptul că ceilalţi s-au adaptat imediat: au răbdare să asculte explicaţiile, ştiu să ceară voie la toaletă şi ce trebuie să facă în recreaţie. La şcoală acest copil poate deveni timid sau, dimpotrivă, foarte greu de stăpânit, deşi acasă se comportă normal. În consecinţă, rezultatele sale sunt mai slabe decât ale celorlalţi, mai ales că aceştia au urmat la grădiniţă o grupă pregătitoare pentru şcoală şi au învăţat, cu acest prilej, cifrele şi câteva litere.

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

LĂPTIŞORUL DE MATCĂ

Pielea are un rol natural de protecţie, de barieră contra agresorilor externi. Diferiţi factori externi şi interni atacă constant şi agresiv acest rol important al pielii, clima, schimbările bruşte de temperatură, poluarea, fumatul, razele soarelui, stresul, oboseala toate acestea epuizează pielea. Prost protejată, pielea se deshidratează, se sensibilizează, îmbătrâneşte prematur. Lăptişorul de matcă folosit în produsele pentru îngrijirea tenului poate împiedica aceste neajunsuri.

Lăptişorul de matcă este un concentrat biologic puternic, cu proprietăţi deosebite în regenerarea celulară – conţine aminoacizi, proteine, grăsimi, vitamine A, B1, B2, B6, C, E, PP –, fermenţi, hormoni. Are un puternic rol de revitalizare a pielii. Ca şi mierea are în principal un efect nutritiv dar cu o participare mai accentuată din punct de vedere al reactivităţii pielii. Este indicat în cazul tenurilor obosite (tip urban) anihilând deficitul de elemente nutritive, menţinând tonusul şi sănătatea funcţională a pielii.

Tratamentul periodic cu lăptişor de matcă are efecte spectaculoase în estomparea şi prevenirea ridurilor. Ridurile reprezintă modificări ale pielii care se datorează pierderii elasticităţii cutanate. Lăptişorul de matcă, prin conţinutul său şi prin compatibilitatea cu ţesutul uman, protejează fibrele elastice, ceea ce frânează formarea ridurilor.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 14
Valabil până pe data de: 3 NOIEMBRIE 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Voaletă şi Dantelă Veche

De ce XANTIPPA nu şi-a plâns soţul?

Socrate a fost un bărbat foarte urât (chel, cu nasul borcănat, poreclit „pocitania ateniană") – spun biografii – şi nu l-a suportat decât arţăgoasa Xantippa, a doua lui soţie. Relaţiile dintre ei nu erau deloc cordiale, înţelepciunea şi urzicăturile filosofului atenian erau acceptate doar de către anumite spirite... Şi vine momentul condamnării la moarte a „celui cu faţă de satrap". Socrate avea peste 70 de ani şi nu voise să se apere şi nici să fie apărat la acel proces atât de controversat. Conform cutumelor ateniene de atunci (anul 399 î.Ch.), dacă un membru al familiei ar fi plâns, l-ar fi jelit cu ardoare în public pe cel incriminat, cei 501 judecători s-ar fi lăsat foarte uşor impresionaţi (ca în multe alte cazuri). Dar ţâfnoasa Xantippa, înainte ca soţul ei să bea otrava (fiertură de cucută), nu l-a întrebat decât atât: „Vrei să mori pe nedrept?", la care Socrate a răspuns: „Vrei să mor pe drept?" Xantippa n-a mai insistat. În mai puţin de o oră, filosoful îşi dădea duhul. Când a aflat, femeia i-a spus unei vecine că „îi va auzi gura în continuare..." *(P.I.)*

Remedii naturiste

BĂI PENTRU ÎNTĂRIREA VENELOR

Medicina populară consideră că băile cu *făină de castane sălbatice* sunt miraculoase când e vorba de *flebite, tromboflebite, varice, ulcer varicos, edeme traumatice după fracturi.* Compuşii flavonici din făina de castane sălbatice exercită o intensă acţiune de tonificare a venelor. Alţi numeroşi compuşi activi din castanele sălbatice (saponozidele, escina etc.) au de asemenea puterea de a îmbunătăţi circulaţia sanghină periferică şi limfatică, având totodată o acţiune anticoagulantă şi decongestivă.

Cum se pregăteşte reţeta binefăcătoare? Se prepară un decoct din 800 g făină de castane la 5 litri de apă, timp de 15-20 de minute. Soluţia rezultată se strecoară şi se amestecă cu apa din cadă, care trebuie să aibă temperatura de 37 de grade C. Se stă în cadă 15-20 de minute. Se fac 10-12 băi, câte una în fiecare zi. Se fac 3 cure pe an.

BĂI PENTRU HEMOROIZI ŞI FISTULE ANALE

Plantele care se folosesc în acest tratament sunt *florile de muşeţel, frunzele de frasin, coaja de stejar şi pelinul.* Uleiurile volatile din florile de muşeţel şi pelin, precum şi substanţele active din frunzele de frasin au acţiune antiinflamatoare, antihemoroidală, antiseptică şi emolientă. De asemenea, substanţele active din coaja de stejar, dar şi din frunzele de frasin, activează circulaţia sângelui la nivelul ţesuturilor, grăbind vindecarea.

Tratamentul constă în *clisme şi băi de şezut.* În primul rând se pregăteşte o infuzie din plantele amintite – câte două linguriţe din fiecare plantă – într-un litru de apă clocotită. Pentru clismă, din infuzia obţinută se foloseşte o cantitate egală cu capacitatea unei pompiţe de cauciuc pentru copii. După scaun, se face o toaletă a regiunii anale, apoi se face clisma cu cantitatea de lichid din pompiţă, aceasta fiind unsă în prealabil, la exterior, cu unguent Hemorzon, procurat de la farmacie. Conţinutul se resoarbe în aproximativ 45 de minute. După aceea, se introduce în anus un supozitor Hemorzon. Este bine ca temperatura infuziei folosite să fie puţin mai mare decât temperatura corpului.

Pentru baia de şezut (care se face într-un lighean), se foloseşte restul de infuzie, la care se mai poate adăuga o cantitate de un litru, pregătit după aceeaşi reţetă. Temperatura infuziei folosite trebuie să aibă 37 grade C. Baia de şezut durează 10-15 minute. Ideal este să se facă două băi pe zi, una înainte de culcare. Tratamentul continuă până la decongestionarea totală a hemoroizilor şi vindecarea fistulelor anale.

ULCERUL gastric şi duodenal

Ulcerul gastric şi duodenal este una dintre bolile care se caracterizează prin evoluţie de lungă durată, în care perioadele de acalmie alternează cu perioadele de criză. Primăvara şi toamna sunt anotimpurile în care, de obicei, ulcerul se manifestă mai violent. Deşi ulcerul se poate vindeca şi „de la sine" (literatura de specialitate consemnează acest lucru), tendinţa generală a acestei boli, în cazul în care e neglijată, merge spre cronicizare; evoluţia sa nefastă poate fi însă oprită dacă boala este diagnosticată cât mai din timp şi, evident, dacă se instituie un tratament raţional, urmat întocmai de către pacient.

Durerea, la scară mare

Centrul de Statistică şi Documentare Medicală al Ministerului Sănătăţii a constatat că numărul total de cazuri noi şi vechi de ulcere este în creştere şi, drept urmare, intervenţiile chirurgicale sunt mai numeroase şi mai laboriase, iar costurile îngrijirilor medicale sunt deopotrivă în creştere. Dat fiind că boala este de cele mai multe ori diagnosticată în faze avansate sau pentru că pacienţii se abat de la respectarea strictă a normelor terapeutice recomandate de medici, în România tratamentul ulcerului are încă o eficienţă redusă, o dovadă fiind faptul că intervenţiile chirurgicale (ca soluţie extremă) pentru această boală sunt încă numeroase (64,4 la sută la 100000 locuitori faţă de 1,0 la sută la 100000 locuitori în S.U.A.). De asemenea, spitălizarea pentru ulcer este încă destul de ridicată, ajungând la 273,8 zile la 100000 locuitori, faţă de numai 20 zile la 100000 locuitori în S.U.A. Cheltuielile pentru spitalizare, şi ele foarte mari în comparaţie cu alte ţări, au fost, de exemplu, estimate la aproximativ 60 milioane de dolari în fiecare an. La aceste costuri, se adaugă cheltuieli indirecte legate de concedii medicale, pierderi de producţie, riscul pierderii locului de muncă etc.

E de înţeles de ce e de preferat ca factorii care favorizează apariţia bolii să fie pe cât posibil diminuaţi, iar în cazul în care aceasta apare să fie diagnosticată şi tratată cât mai repede şi mai corect.

Cine este vinovat?

În apariţia ulcerului sunt numeroase cauzele care pot fi incriminate. Specialiştii le-au sistematizat în trei grupe mari: factori de mediu, factori familiali şi afecţiuni care pot declanşa la rândul lor şi un ulcer.

Printre factorii de mediu care au un cuvânt serios de spus în apariţia ulcerului se înscrie *fumatul.* Din punct de vedere medical, este dovedită corelaţia dintre numărul de ţigări fumate şi incidenţa ulcerului, după cum s-a constatat fără dubiu şi faptul că timpul de vindecare a bolii este semnificativ mai mare la fumători în comparaţie cu nefumătorii; de asemenea, rata recidivelor este mai ridicată la fumători. De aceea fumatul este interzis atât în perioadele de crize ulceroase, cât şi în cele de remisiune. *Stresul* este şi el incriminat în apariţia bolii. Unele *medicamente* de asemenea şi printre acestea se numără Aspirina, Indometacinul, Ibuprofenul, Diclofenacul, Naproxenul, Nabumetonul, Etodolacul etc., care au efecte negative asupra mucoasei gastrice şi duodenale. Nici *factorii genetici* nu pot fi neglijaţi. Există argumente suficiente pentru susţinerea ideii potrivit căreia sunt familii care, de-a lungul mai multor generaţii, au înregistrat numeroase cazuri de ulcer, după cum boala este mai frecventă şi la gemeni sau la persoanele cu grupa sanghină 0. Apariţia ulcerului poate fi şi o *consecinţă a altor boli (*anomalii duodenale, pancreatită cronică, ciroză hepatică, dar chiar şi afecţiuni pulmonare, cardiace, renale, hematologice sau endocrine).

Infecţia cu Helycobacter pylori

Cea mai nouă descoperire în privinţa cauzelor ulcerului gastric şi duodenal este legată de Helicobacter pylori, adică de bacteria adaptată la mediul acid gastric; s-a constatat ulterior acestei descoperiri că majoritatea pacienţilor cu ulcer prezintă o rată foarte crescută a infecţiei cu această bacterie (94 la sută dintre pacienţii cu ulcer gastric şi 89 la sută dintre cei cu ulcer duodenal). Totodată, este un lucru cert la ora actuală că eradicarea infecţiei cu Helycobacter pylori accelerează vindecarea şi previne recidivele ulcerului. Infectarea cu această bacterie se face pe cale hidrică (apă) dar şi prin contact uman oral-oral sau fecal-oral. A fost dovedită şi transmiterea bacteriei prin musca domestică, întrucât Helycobacter pylori supravieţuieşte 30 de ore în fecale şi 12 ore pe suprafaţa meselor. Condiţiile favorizante de infectare sunt reprezentate de legume şi fructe nespălate, precum şi de apa insalubră. Bacteria acţionează asupra celulelor mucoasei gastrice şi duodenale prin eliberarea unor toxine care produc zone de inflamaţie şi potenţează secreţia acidă.

Demn de reţinut este faptul că, în prezent, la Spitalul Universitar din Capitală există posibilitatea depistării acestei bacterii cu ajutorul unui aparat ultraperformant. Analiza nu este traumatizantă, iar rezultatul se obţine după o jumătate de oră. O dată identificată bacteria, tratamentul specific recomandat de specialişti creşte mult şansele de vindecare a ulcerului, una dintre cauzele care favorizează apariţia sau evoluţia bolii fiind astfel eliminată.

STOP îmbătrânirii!

De ce sistemul imunitar slăbeşte o dată cu înaintarea în vârstă, favorizând procesele de degenerescenţă şi apariţia cancerelor? Un specialist în imunologie de la universitatea din California, dr. Sudhir Gupta, a încercat să răspundă la această întrebare pe baza concluziilor unui studiu pe care l-a întreprins. Majoritatea celulelor din organism produc o proteină numită TNF (tumor necrosis factor), capabilă să declanşeze însăşi moartea celulelor (aşazisa sinucidere sau apoptoză). Celulele tinere sau foarte sănătoase au capacitatea de a „ţine în hăţuri" această proteină, dar celulele organismului vârstnic sau celulele infectate sunt mai vulnerabile în faţa proteinei TNF, fiind în cele din urmă învinse, adică ori intră într-un proces de degenerare, ori mor pur şi simplu. Dr. Gupta susţine că celulele în general şi cele imunitare în special dispun de două tipuri de receptori ai proteinei TNF: tipul 1 care poate declanşa sinuciderea celulelor şi tipul 2 care ignoră această posibilitate. Experimental, el a expus la proteina TNF pe de-o parte celule imunitare provenite de la 15 subiecţi cu vârste cuprinse între 65 şi 95 de ani, iar pe de alta celule imunitare de la subiecţi având între 20 şi 29 de ani. Rezultatul: la lotul provenit de la persoanele tinere rata apoptozei (sinuciderii celulelor) a fost de 26% faţă de 40% la cei vârstnici. Experimentul constituie un nou pas pe calea descifrării misteriosului proces de îmbătrânire.

A rămâne însărcinată - o problemă cu mai multe aspecte

– În timp ce atâtea femei sunt preocupate de cele mai moderne şi eficiente anticoncepţionale, Dna D.T. din Bucureşti, ne cere un răspuns la întrebarea inversă: de ce nu a rămas până acum însărcinată?

– Faptul că nu aţi rămas niciodată însărcinată poate fi atât din cauza dumneavoastră, cât şi a soţului.

Infertilitatea, definită ca lipsa sarcinii după un an de viaţă sexuală normală fără utilizarea vreunei metode contraceptive, poate avea cauze multiple şi afectează circa 10-15 la sută din cupluri. Datele statistice arată că bărbatul este implicat în circa 40 la sută din cazuri, iar în 12 la sută din cazuri cauza este exclusiv masculină. La femei, sterilitatea poate apărea din cauze cervicale (malformaţii, infecţii, inflamaţii, tumori, modificări patologice ale glerei cervicale), uterine (malformaţii, infecţii, tumori-fibroame, sinechii-stenoze, etc), tubare (cea mai frecventă cauză, infecţii şi inflamaţii, tumori, stenoze secundare unor manevre ginecologice sau afecţiuni chirurgicale), ovariene (afecţiuni hormonale, tumori, distrofii, leziuni secundare unor intervenţii ginecologice sau chirurgicale).

Soţul poate fi şi el o cauză că nu rămâneţi însărcinată. Cele mai frecvente cauze ale sterilităţii masculine sunt leziunile infecţioase şi inflamatorii ale prostatei, testiculelor sau obturarea căilor care leagă elementele organelor sexuale astfel încât spermatozoizii nu mai pot ajunge să fecundeze ovulul.

Adresaţi-vă medicului specialist ginecolog sau urolog pentru investigaţii care vor stabili cauza, deci şi tratamentul sterilităţii dumneavoastră.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Acuzat de subminarea sănătăţii

Vinovat sau nevinovat?

CAFEAUA, CA DROG

Consumul a două-trei cești de cafea pe zi creează fenomenul de dependență. O dovadă este că majoritatea persoanelor care beau în mod regulat cafea (două-trei cești pe zi sau mai mult) simt, după o pauză de 24 de ore sau chiar mai puțin (18, 15 sau 12 ore), o stare de rău, manifestată prin oboseală pregnantă, dureri de cap, randament intelectual redus, indispoziție psihică etc. O ceșcuță de cafea readuce buna dispoziție și vioiciunea. Sunt semne care arată că organismul suferă de pe urma privării de un drog, minor ce-i drept, dar tot drog. Intoxicația cu cafea produce tulburări de ritm cardiac, stări de agitație, uneori convulsii. Consumul exagerat de extrase concentrate de cafea (de genul Ness-café) este cu atât mai periculos deoarece acestea conțin cantități mari de cofeină pe care o eliberează prea repede în organism, stimulând cel mai frecvent apariția tulburărilor de ritm cardiac: extrasistole, crize de tahicardie etc.

Verdict: VINOVAT.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Mastita acută

Maria Aioanei din Buzău. *Infecţiile acute ale glandei mamare propriu-zise sau ale ţesutului adipos care o înconjoară sunt, din punct de vedere medical, în marea lor majoritate, reunite sub termenul general de mastite sau abcese ale sânului. Acestea nu trebuie confundate cu tumorile (benigne sau maligne) ale sânului. Frecvenţa infecţiilor acute ale sânului este mai mare în special în perioada de lactaţie, precum şi în alte perioade ale vieţii, cum ar fi în primele zile de viaţă ale nou-născutului (mastita nou-născutului), mastita pubertăţii (mai ales la băieţi) sau mastita menopauzei. E drept că neglijate sau tratate incorect la timpul respectiv (în faza acută), acestea se pot transforma în mastite (abcese) cronice care, mai departe, pot da naştere şi la alte complicaţii (tumori benigne sau maligne). Infecţia se produce de obicei datorită germenilor patogeni (stafilococ, streptococ, gonococ, colibacil) care sunt aduşi la nivelul sânului (mamelonului) de mâinile mamei sau de gura copilului. În perioada de lactaţie, terenul este foarte prielnic dezvoltării infecţiei din cauza traumatismelor repetate produse de suptul nou-născutului, de eroziunile sau fisurile mamelonului, situaţii mai des întâlnite la femeile aflate la prima naştere. Abcesul sânului apare de obicei după a doua sau a treia săptămână de la naşterea copilului; există însă, de asemenea, o creştere a frecvenţei şi în perioada încetării alăptării la sân (înţărcatul). Dacă abcesul acut nu este rezolvat corect, el se poate transforma într-un proces inflamator cronic al sânului care persistă ani la rând şi se manifestă prin existenţa unui nodul (la un sân sau la amândoi), prin durere în special la palpare; ganglionii de la nivelul axilei sunt de asemenea sensibili la palpare şi prezintă variaţii de volum. Diagnosticul este câteodată dificil de stabilit. În literatura de specialitate se precizează că puncţia sau preferabil incizia exploratoare reprezintă mijlocul sigur de precizare a diagnosticului corect. Tratamentul constă din incizia abcesului, procedeu care, de obicei, duce la o vindecare rapidă.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

COMPRIMATE

- Exerciţiile fizice ajută la o mai bună oxigenare a ţesuturilor şi măresc rezistenţa organismului.
- Mersul pe jos, înotul şi ciclismul te obligă să respiri mai profund.
- Nu există un înlocuitor ideal pentru un regim alimentar sănătos.
- Chiar şi problemele minore de sănătate cum ar fi guturaiul, răceala, gripa (în formă uşoară) pot să dea un organism sănătos peste cap. Semnele de oboseală prelungite nefiresc de mult după boli uşoare trebuie să vă îndemne să mergeţi la medic.
- Consumul de sucuri de fructe impune atenţie sporită în ceea ce priveşte conţinutul de zahăr al acestora.
- Consumul zilnic de un litru de suc îndulcit duce sigur la creşterea în greutate.
- De obicei, sucurile naturale nu conţin decât zahărul propriu fructului. Cel mai mic conţinut de zahăr şi cele mai puţine calorii se găsesc în sucurile de lămâie, grepfrut, vişine şi coacăze, iar cele mai mari cantităţi se găsesc în nectarul de banane, piersici şi caise.

UNICATE ALE NATURII

Cel mai mare BURETE MARIN

În largul coastelor Insulei Cayman, în Marea Caraibilor, oceanologii au descoperit cel mai impresionant burete marin.

Înălţimea totală este de 2,85 metri, iar diametrul „gurii" sale este de 1,60 metri. El s-a născut şi dezvoltat la o adâncime convenabilă, de 16 metri de suprafaţă, acolo unde razele Soarelui luminează şi încălzesc suficient de mult apele. Din păcate, viaţa bureţilor marini din acea zonă este periclitată de braconaj, ştiindu-se că în fibra lor se găsesc compuşi extrem de utili pentru medicamente anti-canceroase şi nu numai.

ATLAS SPIRITUAL

„CUIBURILE DE VULTUR" ale ortodoxiei

Triunghiul geo-sacralităţii Greciei cuprinde două repere arhicunoscute: Muntele Athos (2033 metri altitudine), zonă pură a ortodoxiei, şi Muntele Olymp, centrul politeismului (2917 m înălţime). Al treilea reper, pe nedrept mai puţin cunoscut, îl reprezintă Munţii Pindului (2636 m), la poalele cărora se află Stâncile Meteoron („Înaltul Cerului"). În aceste uriaşe obeliscuri naturale au fost „cioplite" cele mai izolate mănăstiri ortodoxe din lume.

MONUMENTE ALE SIHĂSTRIEI. Parcă natura a premeditat, cu 8 milioane de ani în urmă, satisfacerea dorinţei unor călugări de a fi complet singuri în faţa lui Dumnezeu. Întinderea de apă ce acoperea Câmpia Thessaliei (din centrul Greciei continentale) s-a retras treptat, lăsând în urmă 24 de „stalagmite" de rocă dură, bine separate între ele şi înalte de 500-550 de metri, ca nişte gigantice degete ale Pământului ce indică sensul rugăciunilor. Aici şi-a ales călugărul Athanasos locul de refugiu, când urgia jefuitorilor s-a abătut asupra lăcaşurilor sfinte de pe Muntele Athos, în secolul XIV. Prima mănăstire – „Marele Meteoron" – datează din 1356-1372, apoi au fost durate multe altele (24 în total), pe vârful sau în coasta stâncilor. Nici un nevrednic nu le mai putea tulbura asceza absolută, liniştea şi frăţietatea cu Atotputernicul...

...Căci a ajunge la sfintele aşezăminte era (este) o aventură riscantă. Câteva secole, monahii foloseau primejdioase scări de frânghie montate pe scripeţi, putând fi retrase din faţa nepoftiţilor. Mai apoi, au zămislit un „Calvar" al urcuşului cu pasul, pe distanţa a 195 trepte sculptate în piatră. Ce imagine copleşitoare: un sihastru în roba monahală, asaltat de vânt şi de poaie, trudindu-se să-şi recapete pacea duhovnicească în chilia vecină cu norii, preţ de 195 praguri abrupte şi alunecoase!

Piscul unde se află Mănăstirea Marele Meteoron

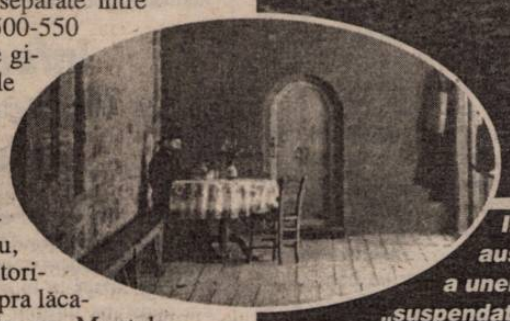

Intimitatea austeră a unei chilii „suspendate".

În prezent, cinci mănăstiri mai sunt locuite: Meteoron, Trias şi Varlaam de călugări, iar Stephanos şi Roussanou de călugăriţe. Capelele „Tuturor Sfinţilor" şi „Trei Ierarhi" deţin odoare inestimabile, iar la Sf. Vărlaam se păstrează relicve ale Sf. Ioan şi Sf.Andrei. În anul 1548, hagiograful italian Franco Cătellano a fost acceptat aici să creeze fresce biblice, perfect conservate... Ce loc de reculegere mai profund şi-ar putea alege un creştin, decât acolo unde şi vulturii se avântă cu smerenie!

A fost odată ca niciodată...

TRICERAPTORS

Greu de imaginat un mamifer mai hidos, mai terifiant decât acest triceraptors! Având două uriaşe coarne principale în frunte şi un altul mai mic desupra botului – însoţit de formaţiuni cornoase mandibulare –, „diabolica" vieţuitoare a cretacicului

poseda şi o platoşă înspăimântătoare, a cărei utilitate scapă şi acum paleozoologilor. Acest personaj de coşmar atingea 8 metri în lungime şi 3 în înălţime, faţă de rinocerii de azi (posibili urmaşi ai săi) care nu depăşesc 4 metri lungime. Toate elementele constitutive ale armurii serveau mai degrabă la devastarea pădurilor şi descurajarea prădătorilor săi, decât la atacul propriu-zis asupra prăzii.

TRADIŢII

Un creştin venerat precum Buddha

Vietnameză în faţa unui altar-Yersin

Pare greu de imaginat o astfel de situaţie în spaţiul creştinătăţii, însă în Vietnam – ţară cu mare tradiţie buddhistă – se poate. Cel venerat se numeşte Alexander Yersin (1863-1943) şi a fost un foarte important microbiolog de origine elveţiană. Discipol de geniu al lui Pasteur, Yersin a descoperit în 1894 bacilul ciumei, pe când lucra în Hong Kong. Apoi, în ultimii patruzeci de ani ai vieţii a lucrat în Vietnam – unde s-a stabilit din raţiuni medicale şi umanitare –, dedicându-se total tratamentului şi eradicării acestui flagel şi înfiinţând o mare filială a Institutului Pasteur la Saigon. Iar vietnamezii n-au uitat acest lucru, dimpotrivă. Străzi din Saigon, Hanoi şi Nha-Trang îi poartă numele. Mai mult, Yersin este considerat un boddhisatva – stare de preiluminare reprezentând ultimul pas pe calea atingerii stării de Buddha, a păcii absolute a sufletului. În pagode există altare specific buddhiste, în care în loc de Buddha se află portretul lui Yersin (aşa cum se poate observa în fotografie). Este o supremă recunoştinţă faţă de acel excepţional om de ştiinţă, posibilă datorită specificului „elastic" al religiei buddhiste, care nu are Dumnezeu şi nici sfinţi, proclamând că toţi oamenii pot deveni (evolua), pe parcursul mai multor vieţi, spre statutul total eliberat de tare al iluminatului – Buddha, părăsind în cele din urmă definitiv ciclul reîncarnărilor.

Iglu-maternitate

Atunci când îi vine vremea să nască, femeia-eschimos se retrage într-un iglu special, făcut din straturi de piele de balenă şi căptuşit cu blănuri. Exploratorul francez Jean Carierre a reuşit să imortalizeze o astfel de incintă din nordul Groenlandei, unde mama trăieşte împreună cu odraslele timp de aproape un an şi jumătate. El a fost acceptat în interior deoarece trăise în mijlocul acelui trib mai bine de patru ani, fiind considerat „adoptat" de etnia Nan-ki-suana.

SURFING sport trimilenar

Despre surfing se spune că a fost impus publicului larg de celebrul înotător hawaiian Duke Kahanamoku (foto), în anii '20, când acesta şi-a construit celebra planşă de 4,80 metri lungime, cu care sfida valurile Pacificului. Numai că descoperirea recentă a unor antice desene ale unor triburi polineziene atestă faptul că acest tip de „promenadă" la poalele talazurilor reprezenta încă de acum 3200-3500 de ani o probă de iniţiere a adolescenţilor, pentru a-i obişnui cu primejdiile oceanului. Când valurile şi direcţia vânturilor permiteau, „scândurile" nescobite erau folosite de cei mai experimentaţi navigatori (cu rol de curieri rapizi) pentru deplasarea de-a lungul insulelor, pe distanţe de mai mulţi kilometri.

Pagină realizată de PAUL IOAN

Ştiinţa şi Biblia

Imposibila „EXPERTIZĂ GRAFOLOGICĂ"

Şi Dumnezeu-Tatăl (în Vechiul Testament) şi Iisus Christos-Fiul întrupat (în Noul Testament) COMUNICĂ (şi) prin SCRIS cu muritorii. Sunt, poate, momentele cele mai tulburătoare ale Bibliei în ansamblul său, din punctul de vedere al relaţiei substanţializate inefabil – materie, sau Divinitate – om, sau Creator – creaţie. De altfel, oralitatea învăţăturilor Divinităţii este majoritar copleşitoare în Biblie, de aceea cu atât mai mult sunt excepţional de interesante momentele când apare scriitura.

GESTURI UNICE, EXCEPŢII ALE ORALITĂŢII. Cele două momente de excepţie la care ne referim sunt plasate astfel: 1. În Vechiul Testament, în „Exodul" („Ieşirea"), Moise primeşte Tablele Legii „scrise cu degetul lui Dumnezeu" (31/18); 2. În Noul Testament, în Evanghelia după Ioan, Iisus „scrie pe pământ" în faţa fariseilor şi cărturarilor ce judecau o femeie acuzată de adulter: „...Iar Iisus, plecându-se în jos, scria cu degetul pe pământ" (8/6), gest reluat în versetul 8 al aceluiaşi capitol.

În primul caz, gestul are o însemnătate fundamentală pentru evoluţia spiritual-istorică a israeliţilor aflaţi atunci în plin Exod. De aceea există mai multe detalii circumstanţiale ale scrierii Divine. Moise este avertizat că Dumnezeu va scrie Tablele Legii „pentru învăţătura lor" (Exod, 24/12), apoi se precizează că acestea erau scrise „pe ambele părţi" (Exod 32/15), „săpată – scrierea – pe table" (32/16).

Iisus scrie pe pământ, cu acea ocazie, o pildă: „Cel fără de păcat dintre voi (judecătorii femeii incriminate – n.n. P.I.) să arunce cel dintâi cu piatra asupra ei" (Ioan, 8/7). Este singura învăţătură pe care Mântuitorul a imortalizat-o cu degetul Său, din nefericire o urmă efemeră, căci ţărâna respectivă nu avea cum să conserve acel mesaj. Tâlcul acestei intervenţii christice îl găsim enunţat într-o predică, în Evanghelia după Matei: „Nu judeca, ca să nu fiţi judecaţi" (7/1), dar gestul în sine al caligrafierii, redactat de Ioan, este singular printre Evanghelii. Să fi fost el inspirat din revelaţia sinaitică menţionată mai sus? Din păcate, nici una din scriiturile respective nu este accesibilă unei ştiinţe inventate de om: grafologia...

Întrebările mileniului

LUNA se îndepărtează continuu de PĂMÂNT?

Într-adevăr, distanța dintre Pământ și Lună se mărește în mod constant, fenomen care, în mod paradoxal, este determinat de atracția reciprocă dintre planetă (Pământul) și satelitul său (Luna). Iată cum stau lucrurile:

1) Atracția exercitată de Lună asupra Pământului provoacă, așa cum se știe, mareele (inclusiv cele terestre!). Acestea creează o protuberanță la suprafața Terrei, care la rândul său, atrage Luna. Mai mult,

2) Având în vedere că Pământul se rotește în jurul axei sale într-o zi, în timp ce Luna se rotește în jurul Pământului în 28 de zile, această protuberanță este mereu „în avans" în ceea ce privește Luna. Consecința este că

3) Această forță de atracție suplimentară exercitată asupra Lunii care rămâne mereu în urmă din cauza vitezei sale de rotație inferioară, „împinge" Luna, crescându-i viteza de rotație. Ceea ce,

4) Conform Legilor lui Kepler duce automat la o orbită mai mare pe care să se rotească Luna. Care, puțin câte puțin, se depărtează astfel de Pământ...

Noi nu trebuie să ne facem griji însă: „îndepărtarea" Lunii este doar de 2 cm pe an. Doar urmașii noștri de peste 750 de milioane de ani vor avea probleme, pentru că Luna va fi atunci pentru ei puțin mai mare decât stelele pe care le admirăm noi astăzi...

MIHAELA DOROBANȚU

Monaco

Muzeul Oceanografic

IRINA STOICA

Situat pe o magnifică stâncă albă, în Principatul Monaco, Muzeul Oceanografic este cel mai cunoscut și cel mai important muzeu al genului. Edificiul este impresionant, dominând marea de la o înălțime de 85 de metri. Ansamblul a fost ridicat la începutul secolului de Albert I, cu scopul de a-și adăposti uimitoarele colecții adunate în timpul expedițiilor sale pe mările lumii.

Între 1957-1988 conducerea muzeului a fost încredințată comandantului Jacques Yves Cousteau a cărui pasiune pentru viețuitoarele mărilor și oceanelor este bine cunoscută. El și-a început activitatea dând prioritate acvariului aflat la subsol. Acum mii de specii din flora și fauna acvatică evoluează în cele peste 90 de bazine alimentate direct din apa mării. Pești de toate culorile, plante, alge, cai și stele de mare trăiesc în aceste bazine unde sunt perfect reproduse condițiile habitatului lor natural. Este un subsol feeric în care atracția principală o constituie, desigur, un recif coralifer importat din Djibuti, pe care cercetătorii au reușit să-l aclimatizeze aici, creând un ecosistem în întregime autonom, ceea ce constituie o premieră în domeniu. Parterul expune, printre alte rarități, scheletul unor animale marine ca unicornul de mare, balena ucigașă și o balenă de 20 de metri lungime, capturată de Albert I. Diverse specii mai mult sau mai puțin cunoscute sunt etalate la etaj. Muzeul îți oferă de asemenea o gamă largă de modele de bărci, și instrumente științifice pentru cercetările subacvatice, planșe și fotografii în trei dimensiuni, care pot fi privite cu ajutorul unor ochelari speciali. Vizita în muzeu se termină pe terasa de la etajul al doilea care îți oferă o priveliște splendidă. Muzeul deține, tot la parter, o sală de conferințe unde, pe lângă informațiile interesante pe care le capeți ascultând comunicările, poți urmări și splendide documentare, cele mai multe dintre ele fiind realizate de Jacques Yves Cousteau. Permanent la parterul muzeului sunt găzduite expoziții, marcând legătura omului cu mediul acvatic. Cea din vara acestui an s-a intitulat „Cununile mării" prezentând obiecte realizate din materii furnizate de apele mărilor. Cea mai mare parte erau bijuterii, la mare preț fiind coralul și sideful, dar existau și obiecte utilitare și accesorii vestimentare. Foarte vechi erau fibulele datând din jurul anilor 400 î.Ch. dar majoritatea aparțineau secolelor XVII-XIX, și chiar epocii contemporane. Obiectele reprezentau în egală măsură noul și vechiul culturii europene sau de pe țărmuri mai îndepărtate ale lumii. Cele 200 de piese proveneau de la 12 muzee și 15 colecții particulare. Muzeul își împrumută de asemenea obiectele care pot fi transportate unor expoziții din țară și de peste hotare. Fiind totodată un centru de cercetare și de studii, îmbogățindu-și permanent echipamentul, Muzeul Oceanografic polarizează în jurul său specialiști în domeniu de pe toate meridianele lumii. Aici se va ține între 20 și 25 noiembrie cel de al cincilea congres al specialiștilor în acvarii, marcând astfel încheierea mileniului.

CĂLĂTORIE FANTASTICĂ

în labirintul uman

Societatea israeliană Given Imaging a pus la punct o cameră-capsulă care poate parcurge integral traseul aparatului digestiv în 24 de ore. Această cameră permite investigația vizuală a interiorului aparatului digestiv, inclusiv a zonelor care nu au fost niciodată vizualizate până acum, cum ar fi, de pildă, cele ale intestinului subțire. Primii zece pacienți investigați pe această cale au „confirmat" fiabilitatea acestui instrument: absorbție ușoară și nici o senzație de disconfort, ceea ce, în raport cu endoscopia clasică ce necesită cel puțin o anestezie locală e o adevărată revoluție medicală. *(D.M.)*

Bun venit bohriului!

Tabelul periodic al elementelor chimice s-a îmbogățit cu încă un „locatar" – bohriul, căruia i-a fost destinată o nouă căsuță. Tabelul se îsprăvea cu căsuța seaborgiului, cu numărul atomic 106 (al cărui nucleu conține 106 sarcini pozitive). Bohriul, cu numărul atomic 107, ar fi trebuit să se înscrie în a șaptea coloană a tabloului, împreună cu manganul și rheniul în grupa a VII-a, însă acest element creat în 1981, care nu există în stare naturală, are o durată de viață prea scurtă pentru a putea fi analizat chimic. În primăvara acestui an, cu ajutorul ciclotronului Philips de la Institutul Paul Scherrer din Elveția, o colaborare internațională de radiochimiști a putut, în sfârșit, să stabilizeze pe timp de 20 de secunde șase atomi de bohriu. O durată suficientă pentru studierea caracteristicilor chimice ale acestui element. Rezultatele obținute au confirmat ipotezele chimiștilor: bohriul este un membru cu drepturi depline în grupa a VII-a. (A.H.)

PE NIL

spre „locul adevărului"

DORIN MĂRAN

Malul occidental al Nilului, orașul necropolelor, are forma unei piramide naturale. Probabil că această formă de relief i-a inspirat pe faraoni în construcția giganticelor morminte. Malul occidental al Nilului, cunoscut și sub numele de Locul adevărului sau Valea Regilor, a rămas neocupat de la sfârșitul celei de-a XX-a dinastii, căzând încetul cu încetul în uitare. O minimă decență din partea istoriei față de necropola regală a fost semnalat în antichitate prin intermediul unor graffiti grecești și romane care atestă trecerea unor turiști atrași de enigmaticele morminte și în secolul XVII când un grup de călători binevoitori consemnează existența piramidelor. Istoria redescoperirii Văii Regilor începe însă o dată cu expediția lui Napoleon în Egipt. O întreagă pleiadă de specialiști, lingviști, istorici, botaniști, chimiști, matematicieni etc. explorează în mod științific ținuturile egiptene încercând să sistematizeze întregul patrimoniu natural și cultural. Cu acest prilej este construită prima hartă a Egiptului iar mormintele regale sunt repertoriate. După eșecul războinic al expediției napoleoniene, Egiptul este din ce în ce mai vizitat de aventurieri și oameni de știință. Nume celebre precum Champollion, Rosselini sau Lepsius participă la descifrarea mesajelor faraonice. Cei mai interesați de domeniile egiptene sunt francezii și englezii care își dispută neîncetat descoperirile. Din păcate mormintele nu sunt ticsite de comori așa cum se așteptau exploratorii. Valea Regilor a fost jefuită din antichitate, mai cu seamă de cei care au participat la săpături sau la construcția mormintelor. În afară de mormântul lui Tutankhamon nici unul nu a fost găsit intact. Fără această descoperire fabuloasă niciodată nu ne-am fi putut imagina fantasticele comori care îi însoțeau pe suverani în marea lor trecere.

Viitorul aparține spațiului

„SÄNGER" și remorcajul orbital...

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

După ce a inspectat Stația Spațială Internațională ALPHA și, în special modulul de serviciu ZVEZDA, echipajul americano-rus al navetei ATLANTIS a transferat, pe 11 septembrie a.c., încărcătura utilă (cele 1,5 tone de materiale, echipamente și rezerve aduse în magazia navetei), în modulele Stației ALPHA. Același lucru s-a petrecut și cu următorul transfer făcut de aceiași astronauți, cu proviziile aduse de nava automată de transport PROGRESS Ml-3 care, cu puțin timp mai înainte, fusese cuplată automat cu Stația ALPHA. Deși aceste procedee sunt acum considerate ca fiind de rutină, ele implică totdeauna unele riscuri, fără a mai aminti de costurile lor ridicate (spre ex., navele PROGRESS nu mai sunt recuperate).

Ca urmare, la Centrul de cercetări spațiale LANGLEY al NASA au fost efectuate studii asupra unor modalități neconvenționale dar economice, de a aduce încărcături utile pe orbitele unor stații spațiale. Una din aceste metode este reprezentată de remorcajul spațial, tehnologie care implică costuri minime, nu are coeficient de risc și elimină necesitatea de a dota încărcăturile utile cu motoare rachetă.

Astfel, după desprinderea comandată din remorcaj orbital a unei încărcături utile satelizate în prealabil de racheta sau naveta lansatoare (dar inițial amarată de aceasta din urmă), noua tehnologie permite vehiculului lansator să-și modifice parametrii orbitali, în principal să-și reducă altitudinea de zbor. Experiențele făcute de americani, care au lansat sateliți remorcați din rachete Boeing-DELTA și din navete recuperabile, le-au permis celor de la LANGLEY să concluzioneze că această metodă asigură un transfer de energie și de cantități de mișcare, de la vehiculul lansator – care a adus pe orbită încărcătura utilă respectivă, – către aceasta din urmă...

Calcule făcute pentru altitudini sub 1000 km, spre a compara avantajele folosirii remorcajului orbital de către lansatoare de tip SSTO (atingerea orbitei cu numai un etaj reactiv) și TSTO (atingerea orbitei folosind două etaje reactive), au dat – în anumite situații – câștig de cauză ultimelor... Cu această ocazie s-au făcut referiri directe la aceste vehicule spațiale ale viitorului, unele dintre ele fiind, acum circa zece ani, stopate în faza de proiect, așa cum este cazul spațioplanului german SÄNGER, al cărui model identic este prezentat în figura alăturată.

(Va urma)

Lumile de dincolo de lume

REȚEAUA SUBTERANA

MIHAELA DOROBANȚU

Shamballa, sau Shamballa cea Mică, despre care s-a vorbit și la noi cu diferite prilejuri, poate fi imaginată ca un fel de... Organizație a Națiunilor Unite pentru peste 100 de orașe subterane care formează rețeaua Aggarthei. Ea însăși este un întreg continent, cu o serie de colonii-satelit mult mai mici, dar fiind și ele ecosisteme armonioase, localizate imediat sub scoarța terestră sau ascunse cu discreție în interiorul munților.

De ce să fi ales totuși această întreagă lume să locuiească sub Pământ? Adică, atunci când au revenit condițiile pentru o viață de suprafață normală, de ce nu au revenit și ei? Pentru că unul din răspunsurile tipice „au venit, sunt printre noi dar nu avem cum să-i recunoaștem" nu este unul plauzibil. Răspunsul ar putea fi legat de schimbările care au frământat Pământul de-a lungul ultimilor o sută de milenii. Un cumplit război – după toate probabilitățile unul termonuclear (informațiile respective fiind destul de ușor descifrabile în mai toate textele vechi, laice sau religioase) – între două civilizații extrem de avansate, cea a Atlanților și cea a Lemurienilor, pare a fi explicația cea mai bună a dispariției lor. Totul – sau aproape – a fost distrus și scufundat. La suprafață au mai rămas puține mărturii ale cumplitei devastări care s-a petrecut, printre care deșerturile Sahara, Gobi sau cel Australian, ca și zonele deșertice din Statele Unite de astăzi. Atunci au fost create sub-orașe: refugii pentru populație și locuri sigure de apărare și păstrare a tezaurului sacru precum și al celui de învățături și tehnologii care au constituit în egală măsură rezultatul muncii dar și mândria acestor vechi culturi.

SWIFT

un vizionar enigmatic

DAN APOSTOL

Enigma descrierii sateliților marțieni în *Călătorie în Laputa* persistă deci în continuare, mai ales că, în aceeași lucrare, apar o serie de previziuni științifice a căror origine este greu de explicat. Swift scria: „Laputanii se tem că soarele, cheltuindu-și căldura zilnic, fără a avea de unde să înlocuiască pierderile, se va stinge cu timpul și va muri în cele din urmă, fapt ce va atrage după sine pieirea globului nostru și a tuturor planetelor care primesc lumină și căldură de la soare". Iată o idee ciudată pentru secolul al XVIII-lea, căci nimeni nu formulase atât de explicit cauza sfârșitului stelelor.

Poate că unul dintre cele mai stranii fragmente din *Călătorie în Laputa* rămâne însă descrierea modului de construcție și deplasare a „insulei zburătoare". Iată cum își imagina Swift acea „minune a tehnicii", în Capitolul al III-lea: „Laputa sau insula zburătoare este perfect circulară, având un diametru de 7837 yarzi (7131, 67 m – n.a.) și o grosime de 300 yarzi (273 m – n.a.). Suprafața sa inferioară este de fapt un platou de diamant, foarte regulat, cu grosimea de aproximativ 200 yarzi (182 m – n.a.). Deasupra lui se află mai multe minerale așezate în ordinea lor obișnuită, iar mai sus se găsește un strat de pământ bogat, adânc de 10-12 picioare (3 – 3,60 m – n.a.) (...). În centrul insulei se află o prăpastie de 50 yarzi (45,5 m – n.a.) diametru, prin care se coboară într-o uriașă grotă boltită, numită „peștera astronomului" și situată la o adâncime de 100 yarzi (91 m – n.a.) sub suprafața superioară a platoului de diamant. În peșteră se găsește un magnet uriaș, asemănător cu o suveică, lung de 6 yarzi (5,46 m – n.a.) și lat, în partea sa cea mai groasă, de cel puțin 3 yarzi (2,73 m – n.a.). El se sprijină pe un ax foarte solid de diamant, în jurul căruia se învârtește și este echilibrat cu atâta precizie, încât mâna cea mai firavă îl poate învârti. Magnetul este plasat în interiorul unui cilindru de diamant, gol pe dinăuntru, a cărui înălțime și grosime a pereților măsoară 4 picioare (1,20 m – n.a.). Cilindrul are un diametru de 12 yarzi (10,92 m – n.a.) și se sprijină orizontal pe opt stâlpi de diamant, înalți de câte 6 yarzi. La mijlocul părților sale concave se află câte o scobitură adâncă de 12 inci (30 cm – n.a.), unde sunt așezate capetele axului, care poate fi învârtit după dorință. Cilindrul și stâlpii sunt de fapt sculptați în platoul de diamant ce formează baza insulei și nu pot fi mișcați sau desfăcuți. Cu ajutorul magnetului, insula este ridicată, coborâtă sau deplasată dintr-un loc în altul (...). Când magnetul este așezat cu polul de atracție înspre pământ, insula coboară, iar când este întors cu polul de respingere în jos, Laputa se ridică imediat. Când poziția magnetului este oblică, mișcarea insulei se face pe o traiectorie înclinată, deoarece, în acest magnet, forțele acționează întotdeauna paralel cu direcția lui (...). Astfel, datorită unor coborâri și ridicări alternative (oblicitatea nefiind considerabilă), Laputa se poate deplasa oriunde deasupra țării Balnibarbi (...). Atunci când magnetul este paralel cu linia orizontului insula zburătoare stă nemișcată, deoarece extremitățile lui se află la distanță egală de solul regatului (în care se găsește mineralul ce posedă o deosebită forță magnetică). Astfel, în timp ce un pol trage insula în sus, celălalt o împinge în jos și în consecință cele două mișcări se anulează" (Jonathan Swift, *Gulliver's Travels*, Leipzig, Bernhard Tauchnitz, 1844).

Amprente ale spiritualității noastre

Biserica Sf. Nicolae-Belivacă

Aflată în partea de nord-vest a Craiovei, Biserica Sf. Nicolae-Belivacă a fost construită între anii 1786-1796. Alte surse menționează în acest sens anii 1794-1800, ani în care ctitorii ei, negustorii Hristea Belivacă și Mihai Socolescu, ar fi ridicat-o din temelii, ca biserică de cărămidă. Vechea pisanie nu se mai păstrează dar o parte din ea a fost transcrisă în inscripția fixată cu prilejul reparațiilor de la 1867: „Această sfântă și dumnezeiască biserică cu hramul Sf.Ierarh Nicolae și Schimbarea la Față, din temelie se vede, după portretul zugrăvit în biserică, că este fondată de răposații ctitori Mihai Socolescu și Hristea Belivacă. S-a făcut în 1794". Construită după un plan trilobat, are două turle – pe naos și pe pronaos – și un pridvor deschis spre vest. În exterior pereții sunt împărțiți în două panouri cu ajutorul unui brâu central. Interiorul păstrează urme de frescă. De fapt este singura biserică din Craiova care mai păstrează încă fresca originală. De o parte și de alta a ușii se află portretele primilor ctitori, cei doi negustori, iar pe unul dintre panourile dinspre sud pare a fi reprezentat Tudor Vladimirescu, în costum oltenesc, călare. Dacă imaginea este cu adevărat a vestitului Tudor ar fi cea mai veche reprezentare a acestuia datorată unui martor ocular și deci cea mai apropiată de realitate. Rămâne ca specialiștii să stabilească adevărul.

Cutremurul din 1838 și alte necazuri care se abat asupra ei o aduc în stare de ruină. Reparațiile din 1838-1839 nu reușesc să-i redea aspectul luminos dar în 1866-1867 este recladită de Bălașa C.Tudor (Sineasca), sora polcovnicului Ioan Solomon. La restaurare au contribuit și epitropii Ioan Socolescu și Ioan Nițu Marin.

În curtea bisericii, Hristea Belivacă împreună cu alți credincioși au ridicat o cruce frumoasă, din piatră cioplită, sub care sunt probabil îngropați. Cu ocazia reparației din 1925-1926 sunt micșorate ferestrele iar în 1943 se reface acoperișul de tablă. Între 1955-1958 sunt întreprinse de asemenea serioase lucrări de restaurare când este refăcută și pictura originală în frescă de către pictorii Gheorghe Russu și Grigore Stoenescu.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

C.I.A. și sfârșitul U.R.S.S.

Dosarul polonez

William Colby director la C.I.A. în Administrația Reagan, a fost unul dintre principalii arhitecți ai prăbușirii U.R.S.S. prin diplomație ascunsă și operațiuni secrete. O primă direcție de acțiune a constituit-o acordarea unui considerabil sprijin financiar, pe linie de informații și logistic pentru mișcarea „Solidartatea din Polonia", ca principală formă de opoziție născută în blocul estic. Imediat după instituirea legii marțiale în Polonia, Consiliul Securității Naționale a decis ca C.I.A. prin Departamentul de Operații să treacă la sancțiuni economice atât împotriva Poloniei cât și a U.R.S.S., prin care să se reducă drastic câștigurile valutare și să se realizeze dezinformarea și sabotajul tehnologic, cu scopul explicit de a se grăbi colapsul economic.

Polonia a devenit victima unor drastice sancțiuni economice, care au dus la o scădere a schimburilor comerciale de la 12 miliarde de dolari în 1980 la 1 miliard în 1986. La începutul anului 1982 s-a hotărât aducerea Poloniei în stare de insolvabilitate, iar în 1984, cu prilejul unui seminar ce a avut loc la sediul C.I.A., aproape 200 de mari corporații americane au oferit acoperire unor agenți, care să acționeze ca „oameni de afaceri". Bisericii i-a revenit rolul de a modela astfel societatea poloneză, încât să nu fie posibilă o invazie sovietică.

Vernon Walters, fost director adjunct al C.I.A. s-a întâlnit de peste 10 ori cu Papa, asigurând legăturile acestuia cu președintele Reagan. Cu trei săptămâni înainte de întâlnirea președintelui Reagan cu Papa, pe linia Consiliului Securității Naționale a fost semnată directiva secretă (N.S.C.D. nr.32) care autoriza o serie de măsuri economice, diplomatice și clandestine în vederea neutralizării eforturilor U.R.S.S. de menținere a controlului asupra Europei de Răsărit.

În acest context, Administrația Reagan a acționat și pentru torpilarea planului U.R.S.S. de a construi un mare gazoduct pentru livrarea de gaze naturale către țările occidentale, punând sub embargou livrările de instalații necesare construirii magistralei de transport. Concomitent, S.U.A. a determinat cu anticipație efectele scontate de Moscova prin construirea gazoductului, care nu s-a mai putut realiza decât la dimensiuni reduse. Multe firme occidentale, partenere ale U.R.S.S. , erau creații fictive ale C.I.A., care au vândut tehnologii sau instalații greșite, ceea ce a îngreunat lucrările și a sporit considerabil costurile altor investiții importante ale U.R.S.S.

C.I.A. în Afganistan și Arabia Saudită – lovituri prin ricoșeu contra U.R.S.S.

Între mai multe lucrări apărute în anii '90 referitoare la operațiunile clandestine ale C.I.A., Peter Schweizer în „Victory", subintitulată „Strategia secretă a Administrației Reagan care a grăbit colapsul Uniunii Sovietice", subliniază *rolul pe care Agenția l-a avut în sprijinirea financiară și militară a opoziției din Afganistan, cu scopul de a implica U.R.S.S. în război.* Serviciile secrete pakistaneze, care conduceau organizațiile islamice înarmate și le controlau, au propus ca pușcași de elită să ucidă funcționari sovietici, civili și militari din Afganistan. Directorul C.I.A. ar fi găsit bună această propunere, în pofida sfaturilor consilierilor săi juridici care i-au explicat că în acest fel se comit acte teroriste. Drept urmare, mujahedinii au fost dotați atât cu puști speciale pentru trăgători lunetiști, cât și cu mini rachete sol-aer „Stinger". Cu acestea, mujahedinii pregătiți de instructori americani au doborât avioane nu numai pe teritoriul Afganistanului și în republicile sovietice musulmane. C.I.A. a pregătit în taberele din Pakistan mii de afgani instruindu-i cum să distrugă fabrici, drumuri și poduri, căi ferate și alte obiective.

Pentru ca Pakistanul să sprijine frontul antisovietic din Afganistan, S.U.A. l-au ajutat pe generalul Zia Ul Hak să se mențină la putere, prin înlăturarea premierului Zulfikar Ali Bhuto, care, deși câștigase democratic alegerile, a fost executat.

În Arabia Saudită, S.U.A., prin C.I.A., au tolerat și încurajat regimul totalitarist al familiei regale din aceleași considerente, dar sub o altă motivație și anume că resursele petroliere saudite erau principala armă de care Washington-ul nu se putea lipsi în confruntarea cu Moscova. Impunându-se Arabiei Saudite reducerea prețului petrolului de la 30 la 12 dolari barilul, în schimbul unor livrări considerabile de tehnică militară modernă cu toată opoziția Israelului și a Congresului S.U.A., U.R.S.S. a pierdut anual, după 1985, deci după venirea lui Gorbaciov la putere, circa 10 miliarde de dolari.

Cazul Evgheni Primakov

Destituirea lui Evgheni Primakov a fost rezultatul unei scurte, dar extrem de operative acțiuni speciale coordonată de vicepreședintele S.U.A., Al Gore cu sprijinul serviciilor secrete americane și britanice. După ce Al Gore l-a impus pe omul său de la Moscova, Victor Cernomîrdin ca negociator între Belgrad și NATO, obiectivul intoxicării lui Miloșevici a fost sistematic torpilat de Primakov.

Al Gore a uzat în această situație de probele oferite de serviciile secrete britanice și americane referitoare la intermedierea de către Primakov a tranzacțiilor de materiale nucleare dintre firme particulare din Rusia și Irak, de pe urma căreia i s-a alimentat un cont de 700000 de dolari.

Cernomîrdin și Boris Berezovski s-au întâlnit în secret cu Al Gore, după care l-au vizitat pe Primakov, acuzându-l de afacerile cu Saddam Hussein. Berezovski s-a deplasat și în Israel, de unde a adus alte probe ale „antisemitismului" lui Primakov (n.n. el însuși cu ascendență semită!).

Boris Eltîn a fost pus practic în fața faptului împlinit.

Serviciile secrete și politica! Iată un subiect palpitant de investigare istorico-documentară. Iată, în acest sens, o pagină din „dosarul" apusului regimurilor comuniste, reprodusă în exclusivitate, din lucrarea „Servicii secrete străine" vol. II, autori: M. Ureche și A. Rogojan, Ed. PACO, 2000 (A.H.)

■ Deşi dialoga cu astrele

N-A AFLAT CĂ VA MURI

la 35 de ani

Didier Derlich era pentru francezi sinonim cu „micul prinţ al astrelor". El era cel care, prin intermediul horoscoapelor pe care le elabora, făcea parte din viaţa a milioane de francezi care credeau în previziunile lui. Pe postul de radio RTL susţinea o emisiune permanentă („Intuition") de 15 ani încoace. Colabora la zeci de publicaţii, era un invitat extrem de bine primit în diferite emisiuni Tv. (M6, TF1 – „Sacrée Soirée"),

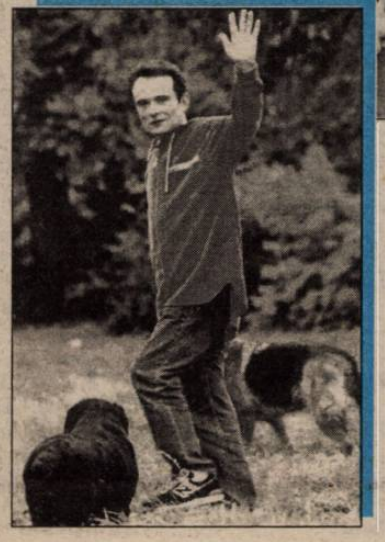

Dar, pe 6 august a.c., Didier Derlich a părăsit această lume. Cu nouă ani în urmă fusese depistat seropozitiv (purtător al virusului HIV) şi, în cele din urmă, cumplita boală SIDA l-a răpus. Deşi în mintea tuturor admiratorilor săi, Didier era văzut ca un favorit al astrelor dispuse să îi şoptească la ureche evenimentele majore ale viitorului semenilor lui, la vremea când el a aflat de la medici rezultatul analizei ce-i atesta seropozitivitatea şocul a fost imens, total neaşteptat. Pe 6 octombrie 1995 s-a hotărât să-şi facă publică problema gravă medicală şi tot atunci a mărturisit că în momentul în care a primit vestea tragică „lumea s-a răsturnat într-o secundă pentru el". Fidelii săi ascultători au rămas consternaţi aflând, pe calea undelor, în plină emisiune, confidenţa pe care Didier Derlich a simţit nevoia să le-o facă, înainte de a le spune că din acea zi nu va mai susţine emisiunea. Ştirea a căzut ca o bombă.

Descurajat de perspectivele sumbre pe care posibilităţile de tratament de la acea vreme le ofereau seropozitivilor, s-a retras în localitatea natală (Moulins, Allier) unde sătenii îl numeau „Domnul Horoscop". Acolo îl aşteptau mama şi bunica, femeile care l-au susţinut până în ultimul moment al vieţii lui, precum şi prietenii din copilărie. În plus, îi avea alături pe cei patru câini ai săi pe care îi prefera lângă el în momentele de meditaţie şi solitudine. A simţit nevoia să scrie o carte, un jurnal al luptei cu boala („Le vivre pour le croire"). Când era pe punctul să se considere totuşi un învins, medicina a venit cu o speranţă: triterapia. Efectul tratamentului i-a redat încrederea, a crezut că e posibil să păcălească boala. Şi-a reluat activitatea, o dată pe săptămână venea la Paris pentru a înregistra horoscopul pentru RTL şi pentru consult medical. Dar, în cele din urmă, hotărăşte să afişeze un optimism menit să-i ascundă oboseala de a mai lupta cu boala şi, fără să anunţe pe nimeni, renunţă la tratament, tăindu-şi orice şansă de supravieţuire. Nu a mai avut răbdare să decidă astrele pentru el. *(A.P.)*

Şi-a învins spaimele

Francezul Robert Poggio care a trecut prin adânci suferinţe în urma unui accident rutier, o dată restabilit psihic şi fizic s-a gândit să facă ceva cu totul inedit. Zis şi făcut. S-a urcat pe bicicletă şi a parcurs peste 2000 de kilometri, adică distanţa dintre Geneva şi portul francez Brest. Dar nu oricum, ci cu spatele, stând cu fundul pe ghidon, stabilind un record mondial la această probă extravagantă. Poggio a fost însoţit de două maşini ale poliţiei franceze şi de un prieten care rula pe o altă bicicletă în faţa sa avertizându-l asupra traseului şi obstacolelor. (D.M.)

■ Salvat de un copil

SALT MORTAL

în piscină

Nu este greu de imaginat ce au simţit muncitorii care lucrau pe acoperişul hotelului Dunes din Pensacola Beach, Florida, aflat în curs de renovare, când l-au văzut pe colegul lor Joseph Sowell cum încearcă să pună la loc un ornament de pe marginea zidului, se întinde şi apoi zidul se rupe iar el plonjează pur şi simplu în gol de la o înălţime de 30 de metri. Era clar că acesta era sfârşitul. Nimic nu-l mai putea salva, nici măcar piscina spre care cădea ca un bolid, în care adâncimea apei de-abia atingea un metru. Spre stupoarea şi fericirea generală însă, Sowell a scăpat, ca prin miracol, neatins. Aşa că îl putem asculta pe el însuşi povestind acest incredibil şi nedorit salt mortal:

„Mă prăbuşeam fără nici o speranţă, continuând să strâng în braţe sacul de gunoi din plastic. Viaţa mi s-a depănat toată prin faţa ochilor, ca într-un film derulat cu încetinătorul. M-am revăzut jucându-mă cu mingea, apoi la primul meu serviciu, apoi devenind tată... Ultimul meu gând a fost că voi muri şi copilul meu va creşte fără tată. Apoi totul a devenit negru în jurul meu."

În clipa următoare s-a produs incredibilul. A simţit două braţe care îl cuprindeau şi a fost tras afară din apă. Salvatorul său era un băiat de 13 ani, Daniel Owens, care se afla pe plajă şi l-a văzut căzând. Oricât de greu pare de crezut, Sowell a plecat acasă pe propriile picioare şi după două zile şi-a reluat lucrul. *(M.D.)*

■ A cheltuit 250000 de dolari pentru un vis!

Femeia care vrea să fie NEFERTITI!

Este vorba de o „simplă" gospodină, care trăieşte la Londra împreună cu soţul său şi cu fetiţa în vârstă de nici 10 ani. Totul a început acum aproape 15 ani, când Elisabeth a avut într-o noapte o viziune a superbei regine egiptene. Dimineaţa era convinsă că este de fapt însăşi reîncarnarea lui Nefertiti! Apoi a găsit în California, la Santa Monica, un chirurg plastic dispus să o ajute pentru a-şi realiza visul şi care, mai mult, a convins-o că el este însuşi... soţul său de acum câteva milenii, faraonul Akhenaton renăscut, în haine şi cu preocupări moderne. Rezultatul îl puteţi aprecia în secvenţa de imagini pe care v-o prezentăm. Ce ar mai rămâne ar fi „doar" câteva mici... retuşuri finale: buze puţin mai pline, o altă bărbie, ochii mai alungiţi... 24 de operaţii de chirurgie plastică. Nebunie curată! De ce face Elisabeth acest lucru? Pentru a da oamenilor un exemplu de ceea ce înseamnă respectul de sine, spune ea: „Nu este vorba de vanitate, ci doar de faptul că mă privesc pe mine însămi ca un artist. Nu am putut schimba lumea, aşa că mi-am schimbat faţa. Şi cu aceasta însăşi soarta mea!"

Ceea ce nu o împiedică să accepte, cu un mic zâmbet, că unii o consideră cam nebună, inclusiv propria sa mamă care dacă ar întâlni-o pe stradă nu ar mai cunoaşte-o... Dar Elisabeth Christensen, femeia care „mai are puţin" pentru a fi identică cu Nefertiti, este în continuare ferm convinsă că are de îndeplinit o misiune faţă de oameni, a căror atitudine faţă de frumuseţe îşi doreşte să o schimbe. Şi ce mai contează banii, când îţi propui un asemenea scop... *(M.D.)*

DUPĂ 16 ANI...

Un scufundător profesionist din Winnipeg (Canada) îşi executa exerciţiile sale obişnuite când a făcut o descoperire înfricoşătoare. Sub o grămadă de bolovani a văzut un trup pe care s-a străduit să-l aducă la suprafaţă. Încercările sale au rămas fără succes şi atunci a apelat la poliţia canadiană. Cu toată degradarea corpului respectiv, oamenii legii au cerut autopsia care a dus la concluzia că acesta era Andrew Kehler dispărut în urmă cu 16 ani. Andrew avea 22 de ani când dispăruse în urma unei scufundări în Westhawk Lake în 1984. Cercetările întreprinse în 1984, 85, 86 pentru găsirea trupului tânărului înotător s-au dovedit lipsite de orice rezultat. Scufundătorul care a găsit trupul, acum nu se poate însă lăuda cu descoperirea sa pe care o consideră una dintre cele mai macabre. Familia lui Kehler a fost contactată prin media locală, dar nimeni nu poate trage încă vreo concluzie privitoare la cauzele morţii tânărului. *(I.S.)*

■ Joc de coincidenţe

În loc de cadou

COCAINĂ

E minunat să primeşti cadouri de la cei apropiaţi. Dar situaţia devine de-a dreptul palpitantă atunci când darul vine prin poştă de la un necunoscut. Marie Gonsart, o franţuzoaică de 42 de ani din Lyon, primise un colet de la un necunoscut din Marseille, pe nume Jean Déary. Femeia, proaspăt instalată într-un apartament de închiriat, a semnat de primire (aşa cum se obişnuieşte în fotografie) şi, spre ghinionul ei, nu l-a deschis imediat. Mare ghinion. Curiozitatea tipic feminină o împingea să-şi satisfacă imediat întrebările ce-o asaltau: cine-i necunoscutul atât de atent cu ea? De când o cunoaşte? Ce l-a îndemnat să-i facă o astfel de surpriză? De unde-i ştie noua adresă? Coincidenţa cu ziua ei de naştere era destul de mare. Peste numai o săptămână împlinea 43 de ani. Era de câţiva ani singură şi un astfel de gest o emoţionase profund. Aşa că, strângând din dinţi, Marie a pus deoparte pachetul, să n-o tenteze, şi s-a făcut că uită de el până când...

...Peste numai patru zile, doi ofiţeri de poliţie sună insistent. Femeia deschide mirată, iar cei doi îi arată un mandat de percheziţie. Mută de uimire, Marie constată, după câteva minute, că tocmai acel cadou era ţinta incriminată de poliţie. Unul din ofiţeri deschide coletul cu brutalitate, scoate dinăuntru un ursuleţ de pluş, îl spintecă şi aduce la lumină din pântecul lui un plic cu praf alb: cocaină pură! Ancheta a durat mai multe zile. Marie trăia un coşmar inimaginabil, datorat unor coincidenţe acuzatoare. O reţea de traficanţi vehiculau „marfa" în anumite regiuni ale Franţei către distribuitori prin intermediul nevinovat al poştei. Dar „dealer-ii" îşi schimbau mereu adresa, pentru a deruta poliţia. Pe membra reţelei de la acea adresă, care se mutase pentru că se simţea filată, o chema tot... Marie Gonsart! Aceasta părăsise ţara şi întârziase să-şi anunţe şefii. Anchetatorii au acuzat-o pe inocenta Marie că a tăinuit „prada", neînţelegând de ce nu a deschis coletul după ce a semnat. Tărăşenia s-a limpezit şi Mariei i s-au cerut scuze. Dezamăgită, inocenta protagonistă şi-a şters imediat din minte numele misteriosului expeditor, Jean Déary. Pentru câteva clipe, sperase că, undeva, are un admirator timid care-şi începe astfel cucerirea. *(P.I.)*

Un caz neobişnuit **s-a întâmplat în localitatea Hat Creek din California. Considerându-se ofensată foarte grav de către fiul ei Audrey Winn, Yvone nu i-a permis acestuia să participe la nunta ei cu Woodrow, viitorul său soţ. Audrey s-a întâlnit cu ei peste câteva zile la funeraliile unui prieten comun, a scos din buzunar un revolver şi i-a tras două gloanţe în cap propriei mame.** ***(Gh.R.)***

Săptămâna 27 octombrie - 2 noiembrie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 10.00 Universul credinţei 12.00 TVR Timişoara 14.00 Fotbal: FC Argeş – Universitatea Craiova 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Serial: „Să vezi şi să nu crezi" 18.10 O vedetă... populară 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 22.30 Alegeri 2000 0.30 Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate 8.45 Serial: „Zorro" 10.00 Totul la vedere 13.30 Auto Club 14.10 Ara Marinei 16.15 Ora G 17.00 Studioul electoral 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Întâlnirile JTI 0.20 MTV Show – Premiile Bravo 0.50 Film: „Dash şi Lilly" (SUA, 1999).

MICHELLE PFEIFFER
ROMÂNIA 1
duminică, 20.30

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Serial: „Zorro" 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 14.00 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Fotbal: Steaua Bucureşti – Rapid Bucureşti 19.00 Trupa de şoc caută o vedetă! 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Minţi periculoase" (SUA, 1995). Cu: Michelle Pfeiffer 22.10 Concert extraordinar Iris 23.10 Fotbal Show.

LUNI 7.00 Telematinal 14.15 CiberFan 14.30 Pro Patria 15.30 Cronica 17.00 Studioul electoral 18.10 Seniorii cetăţii 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Iartămă! 21.45 Serial: „Şapte zile" 22.45 Memorialul Bucureştilor 23.45 Lumea dansului 0.45 Marele jazz.

MARŢI 7.00 Telematinal 10.00 Practic TV 10.40 TVR Cluj-Napoca 11.30 TVR Iaşi 12.20 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Puncte cardinale 16.00 Cronica 17.00 Studioul electoral 18.10 Pentru dumneavoastră, doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Martorul tăcut" 22.15 În flagrant 23.00 Economia.

MIERCURI 7.00 Telematinal 10.00 Practiv TV 10.40 TVR Cluj-Napoca 11.30 TVR Iaşi 12.20 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 14.30 TVR Craiova 15.30 Panorama 17.00 Studioul electoral 17.30 Serial: „Să vezi şi să nu crezi" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Recurs la morală 21.35 Serial: „Justiţiarii" 22.30 Alegeri 2000 0.15 Miniaturi simfonice.

JOI 7.00 Telematinal 10.00 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.35 Convieţiuiri 17.00 Studioul electoral 18.10 Medicina pentru toţi 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Teatrul Naţional TV: „Poveste imorală" 21.45 Cu ochii'n patru 22.30 Film: „Încrederea" (M. Britanie, 1998) 0.15 Jazz.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix 14.00 Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare 15.00 Serial: „Milagros" 16.00 Obiectiv 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Rambo" (SUA, 1982). Cu: Sylvester Stallone 0.30 Film: „Sărut periculos" (SUA, 1995) 3.00 Film: „În mijlocul minciunii" (SUA, 1992).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Tradiţii 14.30 Exploziv 15.00 Film: „Primul sărut" (SUA, 1984) 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Comisarul Rex" 22.00 Perechea potrivită 22.30 21 0.30 Sex cu Nadine 1.30 Film: „A sosit ziua răzbunării" (SUA, 1964). Cu: Gregory Peck.

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Documentar 12.30 Cinemagia 13.00 Serial: „Aeroportul" 14.00 Clubul de duminică 18.00 Focus 18.30 Real TV 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Rambo 2" (SUA, 1985). Cu: Sylvester Stallone 23.30 Film: „Cursa Polului" (SUA, 1983).

LUNI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Patrula aeriană" 21.50 Cronica cârcotaşului.

MARŢI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Fiul favorit" (ultima parte) 22.30 Exotic.

MIERCURI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Visuri destrămate" (SUA, 1990) 22.30 Stil.

JAMES DEAN
ACASĂ
miercuri, 22.00

JOI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Joker 23.00 Obiectiv.

tvr2

VINERI 7.00 Serial: „Obsesia" 8.35 Toţi, împreună 11.00 Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" 13.15 Desene animate 13.45 Animale dispărute 14.15 Arca lui Noe 14.50 Serial: „Lumea bărbaţilor" 15.45 Ghidul călătorului independent: Edinburgh 17.40 Serial: „Captiv în viitor" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" 20.30 D'ale lui Mitică Popescu 21.30 Desene animate 22.10 Film: „Poliţistul gladiator" (SUA, 1995). Cu: Lorenzo Lamas.

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi, împreună 9.50 Film: „Vincent şi eu" (Canada, 1990) 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Trupa DP2 14.35 Minunile lumii 16.30 Serial: „Parohia Dibley" 18.30 Telejurnal TVR2 20.00 Serial: „Avocata" 20.50 Serial: „Pâine şi trandafiri" 21.45 Serial: „Familia Porter" 22.20 Teatrul liric: „Frumoasa din pădurea adormită" de P.I. Ceaikovski.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.00 Ferma 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, mini-top 14.00 Arta apărării 16.10 Serial: „Star Trek Voyager" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Stăpânul domeniului" 19.30 Spectacolul lumii 20.00 Film: „Întoarcerea macilor" (Franţa, 1999) 21.45 Serial: „Familia Porter" 22.20 Alternative – Festivalul Internaţional de Teatru Sibiu 2000.

LUNI 7.00 Serial: „Obsesia" 8.35 Toţi împreună 12.40 Osia lumii 13.15 Desene animate 14.45 Cinci pentru naţiune 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Studioul electoral 19.40 Serial: „Roger, Roger" 20.30 Obsesia vitezei 22.10 Film: „Viper" (SUA, 1993). Cu: Lorenzo Lamas.

MARŢI 7.00 Serial: „Obsesia" 8.35 Toţi împreună 11.50 Serial: „Femeia ispititoare" 13.15 Desene animate 13.45 Cinci pentru naţiune 14.50 Serial: „Lumea bărbaţilor" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Film: „Flăcăul cu o singură bretea" (România, 1991) 20.30 Alegeri 2000 22.10 Televiziunea, dragostea mea!.

MIERCURI 7.00 Serial: „Obsesia" 8.35 Toţi, împreună 9.35 – 12.40 Reluări 13.15 Desene animate 13.45 Cinci pentru naţiune 14.50 Serial: „Lumea bărbaţilor" 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Studioul electoral 19.40 Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" 20.30 pe muchie de cuţit 22.05 Film: „Ucenicii" (Franţa, 1995).

JOI 7.00 Serial: „Obsesia" 8.35 Toţi, împreună 13.15 Desene animate 13.45 Cinci pentru naţiune 14.50 Serial: „Lumea bărbaţilor" 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Serial: „Germaine şi Benjamin" 19.40 Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" 20.30 Alegeri 2000 22.05 Film: „Călăul" (Franţa, 1969).

acasă

VINERI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Aşii înălţimilor" (M. Britanie, 1976) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.00 Reluări 13.25 Doctorul casei 14.00 Acasă cu Ruxandra Săraru 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.35 Serial: „Lassie" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Serial: „Ramona" 19.20 Serial: „Al şaptelea cer" 22.00 Film: „Producătorii" (SUA, 1968) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOHN VOIGHT
PRO TV
luni, 12.20

DUMINICĂ 12.15 Acasă la români 13.30 Serial: „Verdict: crimă!" 14.30 Serial: „Trei femei" 16.35 Serial: „Lassie" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Serial: „Ramona" 19.20 Serial: „Al şaptelea cer" 20.15 Film: „Ultimul salut pentru Commodore" (SUA, 1976). Cu: Peter Falk 22.00 Film: „Întoarcerea la Pământul Speranţei" (partea a II-a) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 15.00 Reluări 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Domnul şi doamna Hart" (SUA, 1994) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 20.55 Serial: „Luisa Fernanda" 21.55 Film: „Zorro" (coprod., 1974). Cu: Alain Delon 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „La est de Eden" (SUA, 1955). Cu: James Dean 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Fahrenheit 451" (coprod., 1966) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 11.45 Serial: „Oglinda timpului" 12.10 Film: „Ladykiller" (SUA, 1992) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Eu vreau să fiu preşedinte! Cu Florin Călinescu 22.05 Film: „Fetele" (SUA, 1994). Cu: Uma Thurman 0.00 Zero 1.00 Serial: „Seinfeld" 1.30 Film: „Ladykiller" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Secretele familiei Arnold" 9.40 Serial: „Madison Compilation" 10.00 Serial: „Uriaşul Harry" 10.30 Serial: „Poveşti cu surprize" 11.45 Bucătăria lui Radu 12.20 ProMotor 14.00 Serial: „Dragul de Raymond" 14.30 Serial: „Primii paşi" 15.00 Fotbal: Ceahlăul Piatra Neamţ – Rocar 17.30 Film: „Femei furate" (SUA, 1997) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 22.00 Film: „Vânătoare de oameni" (SUA, 1993). Cu: Jean-Claude Van Damme 0.00 Serial: „Millennium" 1.00 Serial: „Fantezii erotice".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Super Abracadabra 11.00 Documentar 12.00 Serial: „Îndrăgostiţi lulea" 12.25 Serial: „Captivi în cartier" 13.00 Serial: „Beverly Hills" 14.00 Fotbal 16.00 Superbingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal" 20.30 Vacanţa Mare 21.30 Film: „Omul fără chip" (SUA, 1993). Cu: Mel Gibson 23.30 Procesul etapei 2.00 Serial: „Fantezii erotice".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Oglinda timpului" 12.20 Film: „Ultimul din trib" (SUA, 1992). Cu: John Voight 14.15 Film: „În spatele cortinei" (SUA, 1993). Cu: Jack Lemmon 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Alege! 21.00 Film: „O femeie de neuitat" (SUA, 1998) 22.45 Urmărire generală! 23.15 Serial: „Clanul Soprano" 0.40 Serial: „Seinfeld" 1.00 Serial: „Lege şi ordine" 1.45 Serial: „Nebun după tine".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Oglinda timpului" 12.20 Film: „Triunghiul Bermudelor" (SUA, 1996) 14.20 Film: „Când întâlneşti un străin" (SUA, 1996). Cu: Jacqueline Bisset 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Kombat" 21.00 Serial: „Nikita" 22.00 Chestiunea zilei 0.30 Serial: „Seinfeld" 1.00 Serial: „Lege şi ordine" 1.45 Serial: „Nebun după tine" (ultimul ep.).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Oglinda timpului" 12.25 Film: „Femei cu două feţe" (SUA, 1985). Cu: Elizabeth Taylor 14.15 Serial: „Fitz" (ep.1) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Numai tată să nu fii!" (SUA, 1989) 22.00 Chestiunea zilei 0.30 Serial: „Seinfeld" 1.00 Serial: „Lege şi ordine" 1.45 Serial: „Veronica" (ep.1).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Oglinda timpului" 12.25 Film: „Fericire trecătoare" (SUA, 1983) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Eu vreau să fiu preşedinte 21.35 Film: „Pericol ascuns" (SUA, 1992). Cu: Kurt Russell 23.15 Serial: „Clanul Soprano" 0.40 Serial: „Seinfeld" 1.00 Serial: „Lege şi ordine" 1.45 Serial: „Veronica".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 13.15 Film: „Nevestе de doctori" (SUA, 1970) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Tu decizi! 18.10 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Fără milă" (SUA, 1986). Cu: Richard Gere 22.00 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Nemesis 4: Îngerul morţii" (SUA, 1996) 2.00 Film: „O crimă perfectă" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Tot înainte, după fete!" (M. Britanie, 1973) 8.30 Documentar 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Sub soarele Africii" (ultimul ep.) 16.00 Orient Express 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.45 Film: „Parcul Gorki" (SUA, 1983) 22.15 Serial: „Nash Bridges" 23.00 Film: „Pe urmele criminalului" (SUA, 1992) 0.30 Film: „Turnul de control" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 7.30 Film: „Visul unei nopţi de vară" (M. Britanie, 1996) 9.00 Documentar 10.00 Desene animate 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Roswell" 17.00 Serial: „Simţul dreptăţii" 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Străina" (coprod., 1987) 1.00 Film: „Ultima vacanţă" (Franţa, 1968).

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 15.15 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Tu decizi! 18.10 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Coasta de aur" (SUA, 1997) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „În luptă cu extratereştrii" (SUA, 1989).

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „N-o poţi lua cu tine" (SUA, 1938) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Serial: „Simţul dreptăţii" 18.10 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Mama mea vitregă e extraterestră" (SUA, 1988). Cu: Kim Basinger 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Tineri şi rebeli" (SUA, 1980).

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Alb, roşu şi..." (coprod., 1971). Cu: Sophia Loren 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Serial: „Simţul dreptăţii" 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Studioul electoral 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Sărutul frivol" (SUA, 1997).

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Prieteni adevăraţi" (SUA, 1970) 13.15 Film: „Dolarii" (SUA, 1971) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 16.50 Joi TeleEurobingo 2 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Autostopistul" (SUA, 1990).

KIM BASINGER
ANTENA 1
marţi, 20.00

TELE 7 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.05 Reluări 15.20 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 Domino 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Ţara de dincolo de Bucureşti 0.00 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Ţara de dincolo de Bucureşti (r) 13.05 Weekend abc 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.00 Documentar.

DUMINICĂ 8.15 – 12.00 Reluări 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 18.00 Galele Tele7 19.00 Telejurnal 19.30 Vedete la taifas 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Cântecul şi casa lui 22.00 Documentar.

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 11.15 Vedete la taifas (r) 12.15 Ora unu a venit (r) 15.20 Tinereţe fără bătrâneţe 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 Primul pas 19.00 Telejurnal 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Telemedicina 23.15 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.05 Reluări 15.20 Tinereţe fără bătrâneţe 16.00 Post meridian 18.00 24 din 24 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Măştile puterii 23.00 Dreptul la apărare 2.10 Documentar.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.00 Reluări 15.20 Tinereţe fără bătrâneţe 16.00 Post Meridian 18.00 Clubul microbiştilor 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Reporter Tele-7 23.00 Dreptul la apărare 2.10 Documentar.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 13.15 Reluări 15.20 Tinereţe fără bătrâneţe 16.00 Post meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.50 Pariul Trio 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Linia întâi 23.00 Dreptul la apărare 2.10 Documentar.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

George Clooney

un „doctor" naufragiat

Când a părăsit faimosul serial „Spitalul de urgenţă" – spre dezamăgirea a 40 de milioane de spectatori americani şi a altor milioane din întreaga lume – George Clooney, alias Dr. Ross, se angajase deja într-un naufragiu. Cu alte cuvinte, semnase contractul pentru „The Perfect Storm" („Furtuna perfectă"), filmul care evocă povestea tragică a lui Billy Tyne, căpitanul unei ambarcaţiuni de pescuit, care în octombrie 1991 a fost înghiţit de mare, în timpul unei furtuni iscate ca din senin. Se pare că după succesul înregistrat de „Titanic", cinematografia crede în naufragii; nu-i de mirare că producătorul a fost dispus să acorde un buget generos pentru realizarea filmului şi l-a considerat pe Clooney cel mai potrivit pentru interpretarea rolului principal. Acum, actorul care a devenit celebru pe întreaga planetă în ipostaza de medic pediatru are toate şansele să devină un rege al Hollywood-ului prin intermediul căpitanului Billy Tyne. De altfel, de câţiva ani încoace George Clooney este unul dintre cei mai curtaţi actori din cetatea filmului american, dovadă este avalanşa de oferte care i se fac, de fiecare dată pentru filme cu buget mare.

O vrabie speriată

În ciuda succesului de care se bucură în prezent, George Clooney nu este dintre cei care cred că o dată atinsă celebritatea publicul va fi dispus să-l aplaude o viaţă întreagă. El ştie că mai devreme sau mai târziu, acesta va obosi sau poate se va plictisi de „mutra lui" şi va întoarce capul spre altcineva... Dar până una-alta, în mintea spectatorilor imaginea lui se identifică cu cea a unui erou care se luptă să salveze vieţile altora. Aşa a fost Dr. Ross, aşa este şi căpitanul Billy Tyne.

„Asta e doar în film, în rest nici o asemănare între mine şi personajele pline de altruism sau de curaj pe care le interpretez, spune Clooney cu aerul că vrea în orice moment să demistifice totul. *Eu sunt o biată vrabie speriată în comparaţie cu pescarii, ei sunt adevăraţii bărbaţi, ei sunt adevăraţii duri. De fiecare dată când pleacă în larg ei nu ştiu dacă mai revin la mal, timpul poate să se schimbe pe neaşteptate de la un minut la altul. Am o admiraţie infinită pentru aceşti oameni, mai ales după ce am făcut filmul. Înainte de turnări nu cunoşteam absolut nimic din viaţa lor.*

Am crescut în Kentucky, departe de mare. În timpul vacanţelor şcolare, pentru a câştiga câţiva bani, munceam pe plantaţiile de tutun, ceea ce nu se poate spune că e un lucru periculos. Cum să mă compar eu cu asemenea bărbaţi?"

Fără îndoială, lui Clooney nu i-a fost uşor să intre în pielea unui personaj care a aparţinut unei lumi complet necunoscută lui şi care, peste toate, şi-a pierdut viaţa nu cu mulţi ani în urmă. De aceea pregătirea pentru rol a fost copleşitoare, pentru că actorul a luat în prealabil legătura cu oamenii care l-au cunoscut pe Billy Tyne, cu foşti prieteni ai acestuia, care au trăit angoasa de a-l vedea plecat pe mare, fără certitudinea că se mai întoarce. Aceştia i-au arătat fotografii, i-au vorbit de el ca despre un om pe care l-au iubit, cu o încărcătură emoţională greu de suportat mai ales pentru cel ce urma să-l reînvie pe ecran. *„Era ca şi cum spiritului lui îi împrumutam trupul meu, ca şi cum îi retrăiam viaţa",* mărturisea Clooney după lansarea filmului.

Şase luni de infern

Fără ifose de vedetă, George Clooney a făcut tot ce e a fost posibil pentru a nu pierde şansa care i s-a oferit de a interpreta acest personaj care de altfel l-a fascinat. Cu autoironia care îl caracterizează, el povesteşte însă cât l-a costat „aventura" pe care şi-a asumat-o: *„Filmul s-a turnat la Gloucester (Massachusetts), unde căpitanul Billy Tyne şi echipajul său locuiau. Din acel loc ei plecaseră pe mare într-o zi frumoasă de octombrie din 1991. Evident, la plecare marea era perfect calmă. Abia mai târziu, după câteva zile, în timpul nopţii de Halloween, s-a pornit o furtună năprasnică. Din punctul meu de vedere, filmările pentru „The Perfect Storm" au fost egale cu şase luni de infern. Fizic, simţeam că mor, sufăr de rău de mare şi, bineînţeles, multe secvenţe s-au turnat în larg. Nu eram singurul din echipă care mă confruntam cu această problemă. Şi cum asta n-ar fi fost de-ajuns, în zilele în care speram să fie mai uşor pentru că filmam într-un bazin imens de pe platoul de filmare din studio, primeam tone de apă în cap pentru realizarea altor secvenţe. Scena finală a pus capac. Rămâneam închişi în cabina vasului de pescuit. Apa ne izbea cu o forţă incredibilă şi ameninţa să ne acopere complet. Interpretam un rol şi cu toate acestea mă simţeam cuprins de o panică reală în ideea că sunt într-un spaţiu închis din care nu aveam cum să ies. Vrând-nevrând îmi imaginam ce trebuie să fi simţit adevăratul echipaj când apa le-a trecut de capete, când au simţit lipsa de aer şi au trăit clipele acelea de panică. În ce ne priveşte pe noi, membrii echipajului din film, n-am fost nici o clipă dublaţi deşi a fost înfricoşător. Cu toate acestea, noi nu eram în nici un pericol, câţiva scafandri ne furnizau din când în când câte o doză de oxigen. Scena s-a filmat de mai multe ori până să se ajungă la rezultatul dorit."*

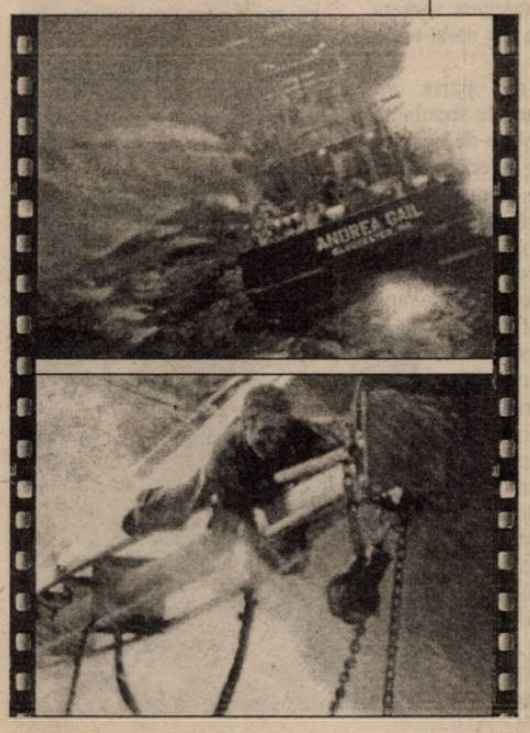

Alături de Julia Roberts

Pentru viitorul film în care va juca, „Ocean's Eleven" al lui Steven Soderberg, George Clooney a avut rolul de... mediator în „racolarea" Juliei Roberts ca parteneră în film. El a fost cel care i-a trimis Juliei scenariul. *„Între paginile acestuia, i-am strecurat o bancnotă de 20 de dolari, însoţită de un scurt bilet: Am înţeles că actualele tale câştiguri se ridică la 20 pentru un film* (aluzia era legată de faptul că Julia Roberts este singura actriţă plătită cu 20000 de dolari pentru un rol). *Evident, ea s-a amuzat şi a acceptat imediat. Dar adevărul e că a fost încântată că regizorul e Steven Soderberg şi că în film joacă şi Brad Pitt."* Ocean este numele personajului principal iar acţiunea se petrece la Las Vegas. Este un remake al filmului din 1960 cu Frank Sinatra, Dean Martin şi Angie Dickinson.

Celibatar convins

George Clooney, actorul cu milioane de admiratoare în întreaga lume, este un celibatar convins, *„mult prea ocupat profesional ca să se mai poată ocupa şi de o relaţie sentimentală statornică."* Prima şi singura lui căsătorie a eşuat iar următoarele legături n-au durat mai mult de trei ani fiecare. Preferă să-şi împartă locuinţa pe termen nelimitat doar cu Max, un porc de 70 de kilograme. *„De fapt, Max are propria lui locuinţă în grădina casei,* precizează actorul. *L-am cumpărat cu mulţi ani în urmă pentru Kelly* (Preston, fosta iubită), *era un cadou de aniversare. Dar ea, când m-a părăsit pe mine l-a părăsit şi pe Max. Atenţie însă, el nu e un porc obişnuit, aparţine unei specii crescute special pentru companie, ca un câine. Vă asigur că Max nu va sfârşi niciodată în farfurie pe post de cotlete."*

Clooney preferă compania celor 8 vechi prieteni ai lui. Nu întâmplător, locuinţa sa e prevăzută cu 9 dormitoare, unul pentru el, celelalte pentru fiecare dintre amicii săi. Sunt bine veniţi oricând doresc. *„Îmi sunt alături şi la bucurie şi la necaz, avem preocupări comune, vorbim des la telefon, fără pretenţia de a răspunde la întrebarea: De ce nu mi-ai răspuns ieri când te-am sunat?".* Cinci dintre ei, în frunte cu Clooney, sunt morţi după motociclete. Mult timp, s-au chinuit cu nişte vechituri cu care plecau pe şosele, dar după câteva zeci de kilometri rămâneau în drum. *„Permanent reparam la hârburile alea. Aşa că, atunci când am avut posibilitatea, am cumpărat cinci motociclete noi pentru mine şi prietenii mei şi de-atunci nu mai avem probleme."* Adevărul e că George Clooney nu-i uită pe cei care l-au ajutat cândva.

Actor din întâmplare

Prietenii lui sunt cei care l-au susţinut când din Kentucky a poposit la Hollywood. Toată averea lui se rezuma la 300 de dolari, exclus să-i fi cheltuit pe camere de hotel. Rând pe rând, aceştia l-au găzduit, chiar dacă n-au putut să-i ofere ca loc de dormit decât un divan strâmt, un fotoliu sau doar... un raft în debara. Nu credea prea mult în şansa lui de a deveni actor, copil fiind nu se gândise niciodată la aşa ceva. *„La sfârşitul claselor primare, n-aveam nici cea mai mică idee în legătură cu ceea ce mi-ar plăcea să fac în viaţă. Şcoala nu mă atrăgea, nu eram bun, cu toate că dintr-o clasă de 23 de elevi eu eram al doilea doar pentru că mica mea prietenă era prima şi eu nu puteam s-o fac să-i fie ruşine cu mine. Am rămas foarte apropiaţi de-a lungul întregii vieţi, chiar şi acum păstrăm legătura. Dar, în ceea ce priveşte cariera, a fost o pură întâmplare. Vărul meu, Miguel Ferrer, care este actor, venise să turneze un film în Kentucky, la Lexington. Cum nu era foarte departe, m-am dus să-l văd şi, pe neaşteptate, am obţinut un rolişor. Filmul a fost însă atât de prost încât niciodată nu a fost difuzat. Cu toate acestea, s-a trezit în mine dorinţa de a fi actor. Cu 300 de dolari în buzunar şi vechiul meu Chevrolet Monte-Carlo, poreclit „Miss Danger" şi aflat într-o stare lamentabilă, am plecat spre lumea filmului. Jaful ăla de maşină m-a dus către glorie".*

La 30 de ani, George Clooney încă era un necunoscut. Au trecut nouă ani de-atunci şi iată-l acum printre cei mai bine cotaţi actori de la Hollywood şi printre vedetele cu cei mai mulţi fani. *„Am intrat într-un joc şi trebuie să profit cât mai sunt acceptat",* spune el cu o luciditate incredibilă.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

◆ „Furtuna perfectă" este ecranizarea cărţii cu acelaşi nume scrisă de Sebastian Junger. ◆ Furtuna din octombrie 1991 este considerată cea mai puternică din secolul XX. ◆ Valurile Atlanticului au atins înălţimea de 30 de metri iar vântul a suflat cu o viteză de 300 km/h. ◆ Filmul este creaţia unor nume de marcă de la Hollywood: regizor – Wolfgang Petersen; imaginea – John Seale (Oscar pentru „Pacientul englez"); muzica – James Horner (Oscar pentru „Titanic"); unul dintre producătorii executivi – Barry Levinson. ◆ Bazinul din studioul 16 de la Warner Bross, unde s-a făcut o parte din filmări, a avut o adâncime variabilă, între 2,5 şi 6 metri, o lungime de 27 metri şi o lăţime de 24 metri. ◆ În timpul pregătirilor pentru filmările de la Gloucester, asupra zonei s-a abătut uraganul Floyd, care a pus în pericol amplasate pentru turnare. ◆ Vasul de pescuit barcaţiunile „Andrea Gail" pe care se petrece acţiunea filmului a fost scos în larg pentru filmări după ce furtuna a scăzut în intensitate, dar valurile încă atingeau 5-6 metri. Echipa de filmare a profitat de „efectele speciale" oferite de natura dezlănţuită.

HOROSCOP

30 OCTOMBRIE – 5 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Nimic nu vă împiedică să vă realizaţi toate opţiunile plauzibile în această perioadă. Un ritm astral vă favorizează din plin. Luni-miercuri veţi avea parte de două bucurii venite din anturaj, iar la finele săptămânii vă aşteaptă o veste foarte bună. Singura curbă mai „anemică" este cea a sănătăţii. Afectivitate oscilantă duminică.

TAUR (21.04-21.05): O alură buclucaşă are curba financiară, care tinde să urce (luni, marţi), dar apoi coboară vertiginos până-n week-end. Evitaţi atitudinile tranşante în afaceri, hazardul nu este de partea dv. şi veţi risca prea mult. Dragostea şi sexul vă vor da satisfacţii mari, mai ales că refaceţi o punte amoroasă pe care o credeaţi dispărută.

GEMENI (22.05-21.06): În această perioadă vă număraţi printre favorizaţii soartei, totul vă merge din plin. Primiţi bani, iar deznodământul unei afaceri mai vechi este foarte profitabil. E timpul să aveţi cât mai multe iniţiative – sociale şi financiare – Mercur v-a bătătorit un drum destul de neted spre câştig imediat. La finele săptămânii nu evitaţi loteria.

RAC (22.06-22.07): Succes profesional deosebit, pregătit temeinic de mult timp (marţi sau miercuri). Mijlocul săptămânii vă găseşte într-o stare euforică, determinată şi de o boare financiară proaspătă şi consistentă. Cineva din anturaj sau familie vă îngrijorează, dar dispoziţia dv. sufletească optimă devine molipsitoare.

LEU (23.07-22.08): Luciditate, ambiţie, tenacitate, iată etichetele pentru această săptămână. Vă realizaţi un proiect deosebit, iar pe plan social vă afirmaţi din plin. Un eveniment contradictoriu vă pune pe gânduri (vineri) şi vă obligă să reevaluaţi o legătură mai veche. Dragostea şi amorul şchioapătă, orgoliul vă încorsetează prea mult.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Vi se clarifică o obsesie mai veche (luni) şi sunteţi puţin dezamăgit de mersul relaţiilor sociale. Nu sunteţi deloc în cea mai bună dispoziţie şi aveţi o pronunţată tendinţă de a gafa. S-ar impune mai multe clipe de meditaţie solitară şi reţinere. Pe de altă parte, hazardul vă luminează cerul (joi, vineri).

BALANŢĂ (22.09-22.10): Cu Jupiter – profitabil şi justiţiar – în constelaţie, puteţi fi sigur că toate deciziile şi iniţiativele dv. îşi vor lovi ţinta. Marţi sau miercuri va fi o zi de glorie financiară. Pe plan afectiv pot apărea unele probleme delicate (joi, vineri), pe care nu le puteţi rezolva imediat. Răbdarea şi echilibrul dv. vor atenua disensiunile.

SCORPION (23.10-21.11): Nu vă vedeţi capul de treburi, şi totuşi Pluto e lângă dv. în toate circumstanţele. Tactul şi bunul dv. simţ vor fi greu puse la încercare joi, când polemici ascuţite vă vor abate atenţia de la planurile dv. Starea psihică excelentă vine să completeze un deşert financiar, trecător (vineri, sâmbătă).

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Luni sau marţi se produce acel eveniment mult aşteptat, şi care vă dă satisfacţii deosebite. Curbele socialului şi profesionalului sunt pe maxime şi vă îndreptăţesc la mari speranţe. Temperamental, sunteţi într-o agitaţie neobişnuită (luni, miercuri), când Luna vă răscoleşte instinctele şi vă induce o energie multidirecţională.

CAPRICORN (21.12-19.01): Siguranţă de sine, luciditate, creativitate, iată etichetele săptămânii. Şi totuşi, datorită lui Uranus parcă mergeţi pe două şine, bine conturate: una pesimistă, alta optimistă. Aşteptaţi o revelaţie sau un eveniment care să vă scape dintr-o capcană psihologică. Pe plan financiar, curba este peste medie.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Două veşti foarte bune la începutul intervalului, care vă recompensează material şi moral. Venus şi Saturn nu vă dau pace deloc şi sunt posibile mari oscilaţii sentimentale sau probleme amoroase. Sunteţi dinamic şi o bună reuşită profesională (vineri) confirmă o excelentă decizie luată anterior.

PEŞTI (19.02-20.03): Detaşare, intimitate, multe planuri de viitor. Neptun vă prinde în conul său de influenţă şi vă face să vă gândiţi mai mult la problemele teoretice decât la cele practice. Luni sau marţi vă aşteaptă o excelentă surpriză financiară, nesperată. Disensiuni sentimentale vă vor umbri ziua de vineri, dar ştiţi să cedaţi pentru a câştiga.

N. Boileau

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Iulia Haşdeu, Marcel Anghelescu, Nicu Vlad, Odysseas Elitis (Nobel literatură 1979), Ragnar A.Granit (Nobel fiziologie 1967), Alexandr Borodin, Vivien Leigh, Jan Van Delft Vermeer, Nicolas Boileau, Arthur S. Eddington, Monica Vitti, Antonio Giuseppe Borghese, Charles Bronson. (P.I.)

Vivien Leigh

De vorbă cu avocatul casei

PENSIONAREA CONFORM LEGII 19/2000

Doamnei Butau Paraschiva, Târgu-Jiu

După cum am mai precizat în numerele anterioare ale revistei, Legea pensiilor nr.19/2000, deşi publicată la 1 aprilie 2000, articolele referitoare la pensionare vor intra în vigoare la 1 aprilie 2001, conform art.195 din această lege. Potrivit noii legi, dv. nu puteţi solicita pensionarea anticipată, conform art.49, întrucât aceasta poate fi solicitată cu cel mult 5 ani înaintea vârstei standard de pensionare numai de către asiguraţii care au depăşit stagiul complet de cotizare cu cel puţin 10 ani. Pentru perioada aprilie 2001 – martie 2002, când dv doriţi să solicitaţi ieşirea la pensie, potrivit anexei nr.3 de la lege, vârsta asiguratei la ieşirea la pensie trebuie să fie de 57 ani, iar stagiul complet de cotizare de 25 de ani. Prin urmare la dv. nu există acea depăşire de cel puţin 10 ani a stagiului de cotizare şi nici vârsta de 52 ani.

Aţi putea solicita ieşirea la pensie în conformitate cu art.42 din lege, care prevede că asiguraţii care şi-au desfăşurat activitatea, total sau parţial, în condiţii deosebite de muncă au dreptul la pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea vârstelor standard de pensionare, conform unui tabel prevăzut de lege. Pentru dv, la 28 ani stagiu de cotizare, reducerea vârstei standard de pensionare se face cu 6,5 ani.

De asemenea, aliniatul 2 al acestui articol mai prevede că vârstele de pensionare reduse conform prevederilor art. 42, al.1 nu pot fi mai mici de 50 de ani pentru femei şi de 55 ani pentru bărbaţi.

La împlinirea vârstei de 52 de ani aţi putea solicita pensia anticipată parţial, conform art. 50 din lege, care prevede că asiguraţii care au realizat stagiile complete de cotizare, precum şi cei care au depăşit stagiul complet de cotizare cu până la 10 ani pot solicita pensie anticipată parţial cu reducerea vârstelor standard de pensionare cu cel mult 5 ani.

Avocat NELI PĂDURARU

Scrisori primite

Octavian Ciubuc, Drăgăneşti-Olt: V-am îndeplini cu mare plăcere dorinţa Dv. de a şti „numărul de telefon al doamnei Valentina de la Iaşi", după cum ne scrieţi în bilet, însă colegul nostru care s-a ocupat de această problemă lipseşte din Bucureşti pentru o perioadă... La întoarcerea sa, îl vom ruga să ne ofere datele care vă interesează.

G. Rada, Câmpulung-Moldovenesc: La prima scrisoare v-am răspuns în această rubrică din nr. 40(2239)/5 octombrie 2000 al revistei noastre. În privinţa celeilalte scrisori – referitoare la invenţia Dv. „Motor magnetic" –, am încredinţat-o unei colege care se va ocupa de realizarea unui scurt material de prezentare, eliminând, firesc, schemele şi formulele care nu-şi au locul în revistă.

Ristea Petrina, Bucureşti: Mai devreme sau mai târziu, omenirea va scăpa şi de cancer, şi de SIDA, şi de multe alte boli care încă mai macină viaţa oamenilor... Numai la „antonimul inteligenţei", această „maladie care nu doare", nu se va găsi leac în vecii vecilor! Numai bunul Dumnezeu, în marea Lui milă, îi poate izbăvi pe cei atinşi de ea! Sau, poate, nici măcar El... Că de unde nu e - nici Dumnezeu nu cere!

Corina Creţia, Satu Mare: Vă mulţumim pentru caldele cuvinte de apreciere pe care le adresaţi redacţiei noastre! În privinţa ideilor pe care ni le propuneţi spre materializare – gând la gând, cu bucurie! În chiar numerele care urmează veţi avea, sperăm, plăcuta surpriză să citiţi materialele care vă interesează, ele deja fiind „prinse" în sumarele respective! La rândul nostru, vă dorim Dv. şi familiei Dv. multă sănătate şi putere de-a rezista la „rigorile" unei reforme buimace în care orbecăim cu toţii... În acest sens, aveţi, desigur, dreptate când scrieţi: „Mercedesul la cheie se doreşte a fi nici măcar Trabant, ci o amărâtă de cotigă pe care o târâm, înhămaţi, împleticindu-ne..."

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

◆ *...chiparosul este un arbore răşinos, ornamental, originar din America de Nord? Chiparosul nu trebuie confundat cu chiparoasa, o floare albă sau roz puternic parfumată, cunoscută şi sub numele de tuberoză.*

◆ *...primele semafoare de stradă au fost instalate la Londra în 1868? Ele aveau doar două culori: roşu şi verde.*

Ştiaţi că...

◆ *...planta care trăieşte la cea mai mare altitudine este Stellaria decumbens? Exemplare din această plantă au fost descoperite în Himalaya la o altitudine de peste 6500 m.*

◆ *...conform legendei, dezastrul Troiei a fost prevăzut de Casandra, fiica lui Priam, preoteasă a zeiţei Atena? Prezicerile ei nu au fost însă crezute de nimeni.*

◆ *...Pierre Larousse (1817-1875) a fost un mare om de cultură francez care a înfiinţat în 1852 la Paris editura care-i poartă numele? Sub redacţia sa a început să apară „Marele dicţionar universal al secolului al XIX-lea" (17 vol 1865-1876)*

◆ *...în 1886 mecanicul german Carl Benz construieşte primul automobil cu motor cu benzină pe trei roţi? În acelaşi an Gottlieb Daimler construieşte un automobil pe patru roţi, cu performanţe asemănătoare.*

MEMENTO

30 octombrie – în anul 1858 s-a născut Duiliu Zamfirescu

31 octombrie – în anul 1881 s-a născut Eugen Lovinescu, în 1820 s-a născut Gheorghe Tattarescu

1 noiembrie – în anul 1896 s-a născut Horia Hulubei, iar în 1873 s-a născut Dimitrie Paciurea

2 noiembrie – în 1754 s-a născut Gheorghe Şincai, iar în 1796 s-a născut Anton Pann

4 noiembrie – în anul 1970 a murit Tudor Muşatescu

5 noiembrie – în anul 1880 s-a născut Mihail Sadoveanu, iar în 1836 s-a născut Constantin Esarcu

Mai sunt 66 de zile până la începutul Mileniului III

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Fascinanta lume a cactuşilor

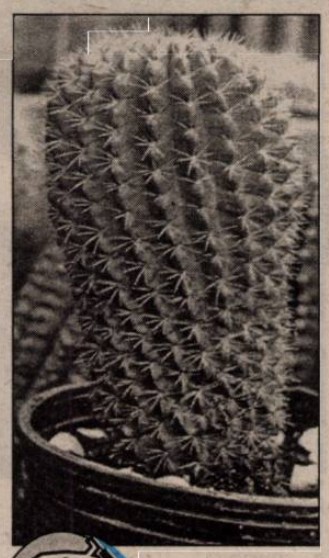

Cactuşii, aceste uimitoare creaţii ale naturii, deşi îşi au originea în America, sunt printre cele mai răspândite plante de apartament din întreaga lume, în primul rând pentru că s-au adaptat uimitor de bine la diferite condiţii de mediu. Atracţia irezistibilă a oamenilor faţă de această plantă bizară ca aspect în ultimă instanţă i-a transformat pe mulţi în colecţionari de cactuşi. Posibilităţile alcătuirii unei colecţii sunt enorme dată fiind varietatea formelor, culorilor, nuanţelor sub care se prezintă cactuşii, ca să nu mai vorbim de extraordinarul spectacol al înfloririi. Este şocant numai gândul că dintr-o reţea deasă de spini, care de multe ori împiedică până şi vederea culorii verzi a epidermei, apare o floare de dimensiuni mari, de o frumuseţe incredibilă. Oricine se întrebă cum e posibil ca acea floare să treacă nevătămată printre spini, dar miracolul constă în faptul că, pe măsură ce floarea creşte, spinii se dau în lături, ca şi cum ar fi vorba de o înţelegere secretă, pentru a-i face loc să-şi etaleze măreţia.

Cactuşii fac parte din plantele aşa-numite suculente, dar spre deosebire de acestea, suculenţa lor se referă la tulpini şi nu la frunze. Pentru a rezista lungilor perioade de secetă, deoarece majoritatea cresc în deşert, trunchiul lor constituie un adevărat rezervor de apă, în timp ce frunzele s-au transformat în spini; tot pentru adaptare, multe varietăţi de cactuşi dezvoltă pe trunchi un număr mai mic sau mai mare de coaste longitudinale care protejează planta de radiaţia directă a soarelui; reţeaua deasă de spini, peri şi formaţiuni lânoase au acelaşi rol. Toate acestea permit plantei să-şi economisească la maximum apa pe care o conţine, păstrându-şi transpiraţia la valori minime.

Florile cactuşilor sunt de o mare varietate de forme şi culori, predominante fiind albul, galbenul, roşul şi violetul. Acestea pot fi parfumate sau inodore şi pot înflori ziua sau noaptea. Scumpe la vedere, florile cactuşilor rezistă de la câteva ore până la câteva zile, dar în acest ultim caz multe dintre ele stau deschise numai câteva ore pe zi, în timpul insolaţiei maxime.

Fructul este de obicei cărnos, cu pulpa albă sau roşie, de formă fie globulară, fie ovală sau cilindric alungită, fiind acoperit de o pieliţă subţire, de culoare roşie, verde, maro sau albă, uneori acoperit cu spini sau fire lânoase. Seminţele sunt mici, de aceea semănatul se face la suprafaţa pământului, dar lucrul interesant e legat de facultatea germinativă a acestora care poate varia de la 6-7 luni (genul Frailea) până la peste 50 de ani (Lophophora). Seminţele încolţesc foarte repede, uneori chiar în interiorul fructului.

(A. Popescu)

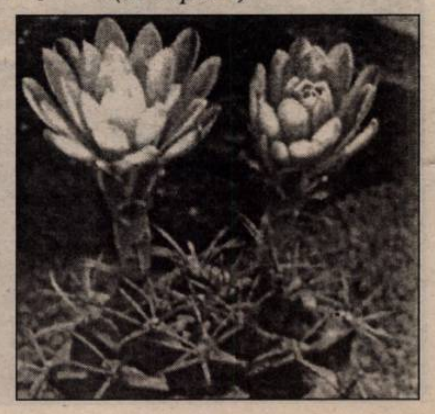

„A VENIT TOAMNA"

ORIZONTAL: 1) Poet român, semnatarul titlului „Nervi de toamnă" (1881-1957) – Plin cu roadele toamnei. 2) Liric rus, autorul poeziei „Toamna" (1895-1925) – „Toamna pe...", poezie din creaţia lui Demostene Botez. 3) Aduc ploile toamnei (sg.) – Prăjitură festivă. 4) Iordan Doina – Pastă dulce preparată din fructe – „Un... de toamnă pentru tine", titlu din creaţia poetului Petre Stoica. 5) A lucra toamna pe câmp – Gol. 6) Vechi popor pe teritoriul Perului – Transportă roadele câmpului – Liviu Noica. 7) Fluierătură –Lipici. 8) Culege roadele pământului – Medicul-poet (Nicolae), autorul volumului „Echilibru până-n ploaia de octombrie". 9) Inginer (presc.) – Lucru. 10) Traian Olaru – Dans ce se sfârşeşte cu un sărut. 11) Aceasta (pop.) – Poetă contemporană, semnatara titlului „După amiază de toamnă" (Victoria Ana).

VERTICAL: 1) Poet român, autorul volumului „Culorile toamnei" (Mihai) – Un alt poet român, semnatarul piesei „Într-o seară de toamnă (Ştefan; 1905-1977). 2) Afluent al râului Bistricioara – Sensibilă poetă ce ne-a lăsat titlul „Toamna" (Magda). 3) Acoperit de norii toamnei – „...de toamnă" , schiţă simfonică din opera muzicologului Alfred Alessandrescu. 4) Otilia Nistor – Poet contemporan (n. 1909), semnatarul volumului „În ţara toamnei" (Bazil) – Paul Anghel. 5) Din creaţia acestui poet, am ales titlul „Septembrie" (Ion; 1895-1964) – Localitate în Germania. 6) Floare albastră – Cornel Ralea – Abreviere din medicina veterinară. 7) Cristian Aldea – Râu în C.S.I. 8) Semnatarul cunoscutelor „Rapsodii de toamnă" (George). 9) Pictor rus, autorul lucrării „Octombrie" (Valentin, 1865-1911) – Regretat poet român, autorul poeziei „Toamna" (1935-1956). 10) Şapte frumoase – Unită. 11) Cornel Manea – Scriitor român, autorul poeziei „Vedenie de toamnă" (Adrian; 1891-1968) – Toamnă după toamnă (sg.).

DICŢIONAR: ING; ASOD; ENTE; RRT; NEIA.

DOINA FALEVICI
Bucureşti

Soluţia careului **„AUTUMNALĂ"**

Orizontal: BLAGA - NUCI - RECOLTARE - UG - LIN - MPE - MURA - AVE - M - AMUSI - I - SI - ES - STEFAN - A - UDE - RATE - RA - I - CULES - ARAMIE - SAC - TOPARCEANU.

UMOR

–Mămico, astăzi toţi copiii au râs de un copil care a căzut într-o baltă. Numai eu nu!
– Foarte frumos din partea ta, dar cine a căzut?
– Eu!

–Vreţi să vă scot măseaua fără durere?
– Nu, vă rog să-mi scoateţi şi durerea!

–Am un câine care mă simte de la un kilometru de casă. Ce părere ai de asta?
– Cred că ar trebui să faci cât mai repede o baie!

–Doi texani stau de vorbă:
– Ai avut vreun strămoş sau pe altcineva în familie care să se fi urcat vreodată pe scenă?
– Bunicul meu a fost personajul unei adunări publice, dar platforma s-a prăbuşit!
– Şi a căzut rău?
– Nu, l-a oprit funia.

–Să ştii, iubito, că părinţii mei au cheltuit două milioane de lei ca să capete unele informaţii despre tine şi n-au fost prea grozave!
– Normal, dragule, ce mare lucru mai faci astăzi cu două milioane?

–Ce spune soţia ta când ajungi târziu acasă?
– Nu sunt căsătorit!
– Atunci, de ce naiba ajungi târziu acasă?

Verificaţi-vă cunoştinţele

TRAMVAIE

1) Cine şi când a inventat tramvaiul?

2) Când a apărut în Bucureşti primul tramvai cu cai?

3) Cine a regizat în 1951 filmul „Un tramvai numit dorinţă", realizat după piesa dramaturgului american Tennessee Williams?

4) În ce nuvelă românească eroul, un obscur profesor de pian, coboară din tramvai pentru a se întoarce la o elevă la care uitase partiturile?

5) Ce formaţie a lansat cunoscuta piesă muzicală „Hei, tramvai!"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) După cât se pare umbrela a fost inventată în China; există stampe din secolul II î.Ch. în care apare acest obiect. 2) Umbrela pliantă a fost inventată în 1705 de francezul François Jean Marius. 3) Versurile aparţin lui George Topârceanu (1886-1937) şi fac parte din poezia „Romanţă autumnală", parodie după Ion Minulescu (1881-1944). 4) Familia de plante erbacee ale cărei flori sunt aşezate în inflorescenţe având forma unei umbrele, se numeşte „umbelifere". 5) Filmul „Umbrelele din Cherbourg" a fost realizat în 1964 de regizorul şi scenaristul francez Jacques Demy (1931-1990).* (Irina Stoica)

Fotografii de la cititori

«Mă pregătesc pentru şcoală...»

ALEXANDRU CRISTIAN CĂTUNA – Bucureşti

PAR(anormale) de TOPAN

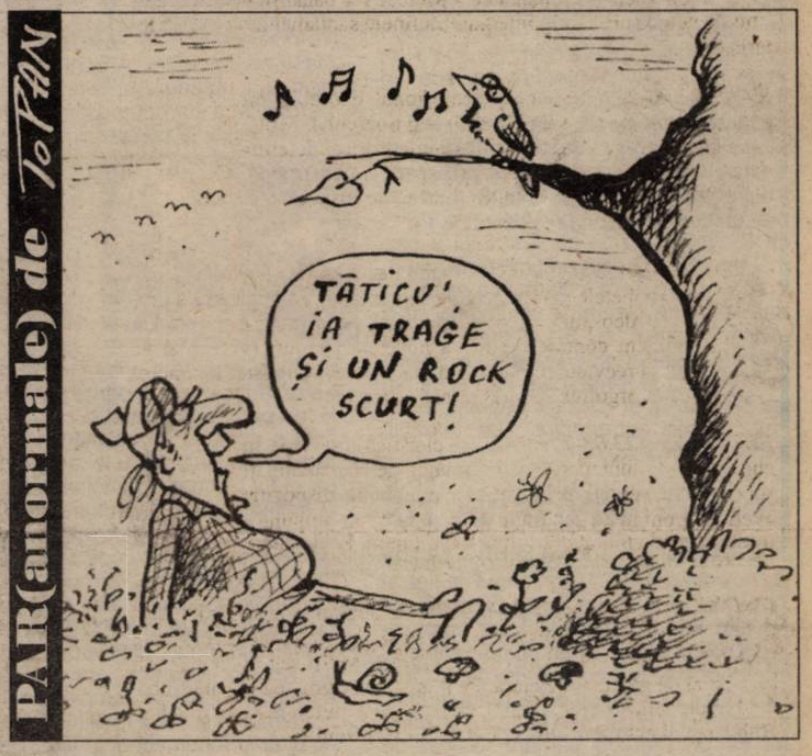

IN CĂUTAREA ERORILOR

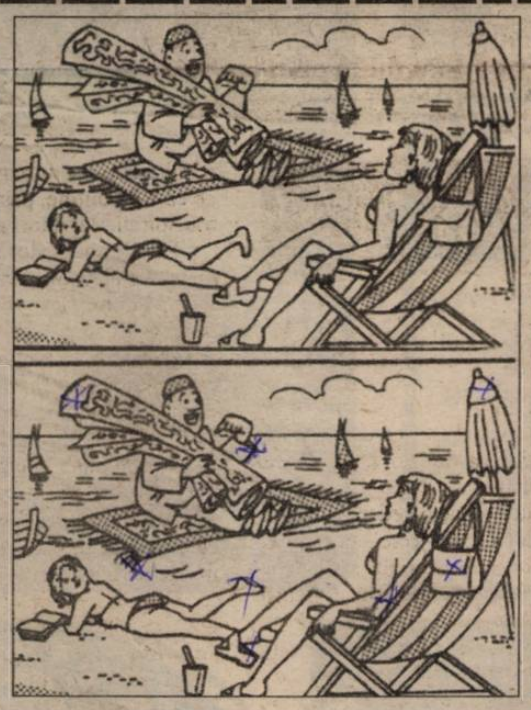

La prima vedere, cele două desene par identice. La o examinare mai atentă se pot identifica opt mici diferenţe. Care? *(Gh.R.)*

1) Marginile covorului purtat de vânzător (sus, stânga), 2) Franjurile covorului pe care stă. 3) Mâneca stângă a vânzătorului. 4) Piciorul drept al fetei culcate. 5) Umbrela (în partea de sus). 6) Piciorul stâng al fetei din şezlong. 7) Geanta fetei este închisă. 8) Mâna stângă a fetei din şezlong (nu se vede cotul).

PERSPICACITATE

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„DISPUNERI"

FASCINANTĂ / CHEIA SUCCESULUI →	P	E	R	S	E	V	E	R	E	N	T
RESTITUIT / MIGDALĂ →	R	E	T	U	R	M	A	T	DIN SERĂ! / NEBUN	E	R
DELICATESĂ / POVESTITĂ →	A	M	A	R	E	S	C	A	L	O	P
MAMIFERE / COROZIVĂ →	E	L	A	H	I	ŢINUTĂ →	A	L	U	R	A
SECAT / A ARDE →	A	C	I	D	A	A	S	A	N	A	T
UNII DIN BAKU / A SE ODIHNI →	A	Z		R	I	FIR / DEOSEBIT DE DES →	A	T	A	APĂRUŢI	I
PUŞI LA INDEX / VITEAZ →	S	T	A	A	R	A	T	A	T	I	DIN ASIRIA
FAC OŢETUL / ACCEPT →	O	T	E	T	A	R	I	TIPA CU MĂRUL / UMEDĂ →	E	V	A
LOC ÎN PORT / ALIFIE →	D	A	R	A	D	A	OMORÂT / CIOLAN →	U	C	I	S
RĂU SPANIOL / SCRIITOR CELEBRU →	R	I	O	REGE EVREU →	I	R	O	D	CUTIE! →	T	I
PIATRĂ SCUMPĂ →	H	E	R	U	D	A	S	A	T	I	R

Dezlegarea integramei ***„TOTEM"***

Orizontal: P - I - N - T - Z - L - PASTEURIZARE - REAL - ETERIA - ITN - ICURI - GL - ITAMINA - ULI - ACIZI - ITACA - IMUNITATE - E - OPERATA - ENOT - AN - TA - ARIDA - ANTI - LIRIC - N - TACTIC - NINS - HILARA - VIENA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	18000 LEI	❑ 4 LUNI	76500 LEI
❑ 2 LUNI	36000 LEI	❑ 5 LUNI	94500 LEI
❑ 3 LUNI	58500 LEI	❑ 6 LUNI	117000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

FOTBALUL BATE PASUL PE LOC. În ciuda faptului că etapele merg înainte, împreună cu campionatul, nimic notabil nu se întâmplă, iar atunci când mai adie vreo boare ceva, e ca un fel de tornadă într-un pahar cu apă plată. Ziarele dezbat pe față și pe dos tot felul de „întâmplări" ale fotbalului nostru, se mai pun la cale tot felul de „procese ale etapei", se vorbește ce a făcut cutare sau cutare antrenor, ce zice galeria, dacă zboară Puiu sau nu, cine vine la Craiova (care continuă să fie pe primul loc) dar fotbalul românesc nu există deocamdată. Ați văzut cum se joacă fotbal în Italia sau în Spania. Fotbal, nu jocuri „tip fotbal" cum era pe vremuri uleiul „tip floarea soarelui". Zbaterea pe loc se traduce în tot felul de ciudățenii, care nu știu la ce folosesc. De pildă, în etapa a zecea, penultima clasată, Ceahlăul, a venit în Giulești și a scos un egal. Extraordinar. Rapid, aflată cam pe acolo pe unde i-a fost locul întotdeauna face din asta o tragedie și galeria cere demisia lui Iordănescu. Generalul și-a dat-o! Rămâne însă o întrebare: și dacă rapidiștii îi băteau pe nemțeni care era problema pentru fotbalul românesc? După cum au mai scos ei un egal pe teren propriu și cu Dinamo, ai zice că Ceahlăul e cea mai tare echipă din campionat. Dinamo, în schimb, după ce a clamat că a fost furată la Piatra Neamț, e mulțumită că a învins Rocar-ul, cu 3-1. Numai că Țiți Dumitriu, antrenorul Rocar-ului spune că Mihalcea și Kiriță, care i-au scos din joc pe Necula și Șuleap, trebuiau eliminați. De-ale antrenorilor. Dar fotbalul, fotbalul unde este?

GOLOTA ÎMPOTRIVA TUTUROR. Am urmărit la HBO partida de box dintre Mike Tyson, omul de fier, și Andrew Golota, un polonez ca malul, cu un cap mai mare decât Mike care aștepta parcă să trimită un pumn pentru a-l spulbera pe Tyson. Nefericirea a făcut că polonezul a primit o bastârcă la sfârșitul primei reprize care l-a făcut să cadă tot ca un mal de pământ. Salvat de gong, Golota a mai avut curajul să intre în repriza a doua, repriză în care Tyson l-a menajat clar, dar în pauza dintre

repriza a doua și a treia, curajul l-a părăsit definitiv și, gest uluitor, el a refuzat să mai continue meciul. Nici antrenorul, nici arbitrul nu au putut să-l convingă pe Golota să continue lupta. Polonezul a părăsit sala în huiduieli, americanii l-au bombardat cu hamburgeri, sticle de coca cola, sandvișuri cu ketchup, ca niște țărani supărați că au pierdut banii pariați. Întrebat de ce a recurs la un asemenea gest, Golota a declarat că i s-a făcut frică pentru viața lui. El a pierdut și suma de 2,2 milioane dolari care i se cuveneau și probabil va fi pus să plătească și o amendă, dar până la urmă nimic nu e mai de preț ca viața. Chiar dacă pentru asta trebuie să scuipi pe box.

SCHUMACHER A RIDICAT FERRARI PE CULMI. Dacă în clasamentul piloților Schumi devenise campion mondial la Formula 1 pentru Ferrari încă de acum două săptămâni, titlul mondial la constructori urma să se decidă în ultima etapă a sezonului, în MP al Malaysiei, desfășurat duminică. Aici Michael Schumacher a plecat din pole position, a pierdut primul loc după start, l-a recâștigat, după penalizarea lui Hakkinen pentru că a furat la caşcaval și, în final s-a impus ca un mare campion în fața lui Coulthard. Cum colegul de echipă al lui Schumi, Barrichello, s-a clasat al treilea, Ferrari a avut un motiv în plus de bucurie: a câștigat și titlul mondial la constructori. Astfel, după 51 de ani de la debutul curselor de Formula 1, scuderia Ferrari se poate mândri cu câteva recorduri: 607 starturi în MP; 134 victorii; 137 plecări din „pole"; 2501 puncte obținute. La aceste recorduri absolute se mai adaugă 10 titluri de campioni mondiali la constructori și nouă la piloți. Și totuși, să nu uităm, Schumacher le-a adus soarele pe stradă după 21 de ani de așteptare...

G. CUȘNARENCU

Mini-interviul săptămânii

DAN FARCAŞ doctor în matematici

– Sunteți cunoscut mai ales ca scriitor și analist al fenomenelor OZN. Care este totuși, specialitatea dumneavoastră, profilul intelectual?

– Am terminat în 1960, la 20 de ani, pentru că durata de școlarizare era alta, „Facultatea de Matematică-Fizică" după cum se numea pe vremea aceea. După o practică de doi ani ca profesor, am fost angajat la Institutul Politehnic Timișoara, lucrând în același timp ca asistent la secția „calculatoare".

– Când ați venit în București?

– Am venit în 1967 la CEPECA, despre care pot afirma cu tărie că a fost prima școală de management din țara noastră.

– Cum se face că sunteți membru al Academiei de Științe Medicale?

– Am lucrat mult în „Informatica medicală". De fapt acesta este și titlul unei cărți la care sunt coautor, carte care a primit Premiul Academiei. Sunt vicepreședinte al Societății Române de Informatică medicală și am funcționat ca director adjunct și director plin la Centrul de Calcul și Statistică Sanitară al Ministerului Sănătății.

«Nu-l pot defini pe Dumnezeu»

– Cum ați ajuns să fiți preocupat de fenomenul OZN, pentru ca aici nu mai este vorba de un hobby ci de o reală preocupare?

– Cred că această problemă m-a preocupat întotdeauna.

– Ați avut o experiență în acest sens?

– Da! În copilărie, în casa în care am locuit până la patru ani am primit – cred eu – vizita unor omuleți verzi.

– Și mai târziu?

– Sunt sigur că am văzut în 1978, pe autostrada o așa-zisă farfurie zburătoare.

– Credeți în scenariile apocaliptice privitoare la extratereștri?

– Asemenea scenarii există încă din antichitate, dar eu nu cred că aceste civilizații sunt un pericol pentru noi. O civilizație superioară din punct de vedere tehnologic, dar agresivă, se autodistruge.

– Cum se împacă cercetările dumneavoastră în domeniu cu credința în Dumnezeu?

– Neavând certitudini, trebuie să gândim pluralist. Sunt lucruri pe care numai religia le poate explica, dar eu nefiind atașat unei dogme decât prin tradiție, nu-l pot defini pe Dumnezeu.

IRINA STOICA

Afaceri cu PROPRIUL BUST

Germanul Ken Kalbfleisch s-a gândit să-și deschidă o afacere care s-a dovedit pe cât de originală pe atât de profitabilă. Cine dorește să aibă ca obiect de decor în apartament o sculptură – copie fidelă a propriului bust – poate apela la maestru care realizează un mulaj după care, din bronz, duce la bun sfârșit comanda. Prețul: aproape 3000 de dolari. Clientela lui Ken este formată, după cum era de așteptat, în special din femei. *(A.P.)*

SALVAT DIN COLȚII RECHINILOR

Minisubmarinul pentru cercetări științifice „Aurore" executa primele probe în apele Pacificului din zona Africii de Sud. El era telecomandat, întreaga cabină fiind realizată dintr-un nou material plastic transparent care trebuia să reziste la presiunea apei de la adâncimea de 60 de metri... Și a rezistat cu brio.

Până când câțiva rechini s-au și supărat pe acest intruși, și au început să-l lovească năpraznic cu boturile. Calculele de rezistență a noului material nu prevedeau o asemenea „presiune" prin lovire. Carcasa transparentă a crăpat și dacă minisubmarinul n-ar fi fost supravegheat de la suprafață, ar fi devenit o amintire pentru oceanologi. *(P.I.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

Saltul cu parașuta, solo sau în formație, este un act de curaj și, de multe ori, de abilitate ieșită din comun. Sunt binecunoscute peripețiile de genul „cununie în zbor" și „act sexual în cădere liberă" (cu protagoniști amatori, dar filmate de parașutiști experimentați pentru sume exorbitante). Dar Louis Devinga, sărind de la două mii de metri, și-a propus să nu deschidă cupola de mătase până nu devorează în întregime un curcan de șapte kilograme (de Ziua recunoștinței, în SUA). Astfel, Louis a reușit să aterizeze cu un maldăr de oase bine roase, dar cu o indigestie pe cinste.

Cinci balerini ai aerului din Franța s-au întrecut într-o coborâre în care purtau o tavă având pe ea un pahar plin cu șampanie. Un vestit colecționar – ce voia să-și facă astfel reclamă – le-a oferit pentru dificila încercare o licoare de... 12 mii de franci sticla. Săriturile s-au efectuat de la 1.500 de metri și nici unul din cei cinci zburători nu a pierdut nici un strop – se spune.

Săriturile cu parașuta de pe zgârie-nori sunt interzise, însă în „cronicile" poliției din Toronto sunt înregistrate – între anii 1995-1999 – 14 cazuri când, în culmea disperării, persoane de diverse vârste s-au aruncat pe fereastră (de la etajele 30-45) cu parașute improvizate. Motivul principal al acestor salturi – soldate cu supraviețuirea zburătorilor – a fost incendiul. De regulă, „parașutele" erau confecționate de urgență din perdele, cearceafuri și fețe de masă. Trebuie menționat că aterizarea s-a făcut pe saltelele pneumatice ale pompierilor. (P.I.)

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENȚI DE PUBLICITATE din întreaga țară. Se oferă condiții avantajoase. Pentru relații, cei interesați pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

Aceste oase aparțin unui animal de mărimea unui elefant care ar fi dispărut în urmă cu 50000 de ani și care face parte dintr-o specie necunoscută. Descoperirea fosilelor a fost făcută de un grup de paleontologi de la Universitatea din Florida. Specia necunoscută, descoperită recent într-un sit din Gainesville, are însă cinci degete, spre deosebire de cele cu patru degete descoperite până acum în America de Sud. O enigmă care i-a lăsat perplecși pe paleontologii americani. (D.M.)

FINLANDEZII iubesc miniaturile

Cel mai mic „restaurant" din lume se află în Finlanda, are o suprafață de 3,6 metri pătrați și se numește Kuappi. Fără îndoială, clienții care îl frecventează preferă să cineze în tête-à-tête. Dar, patroana acestui original local nu este singura finlandeză căreia îi plac... miniaturile. Dovadă că s-a mai găsit cineva cu o idee năstrușnică, e vorba de Ank, un constructor care a creat o saună minusculă, ușoară, care poate fi transportată oriunde cu motoreta. Cei care vor să-și petreacă o vacanță în locuri uitate de lume, dar totodată să beneficieze și de relaxarea oferită de saună, pun în bagaj și căsuța. *(A.P.)*

În numărul viitor

■ De ce nu plouă în deșert? ■ Cum a fost descoperită „Gena cancerului" ■ Accidente aviatice cauzate de OZN-uri ■ Tristețea mărilor ce mor... ■ Obezitatea afectează 3 milioane de români ■ Mormântul, primul gând al faraonului ■ Ținutul unde ninge cu fluturi ■ Comorile corsarilor ies la suprafață ■ Oricine poate deveni Rambo ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: RUDY ROSENFELD, actor ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., București, Piața Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAȚI!

Abonarea, acum, direct la redacție vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale prețului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacția „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde și alte informații utile.

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 493 • ANUL XLIII • 2 NOIEMBRIE 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 44 (2243)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

2 NOIEMBRIE

1903 Apare primul număr din cotidianul britanic *Daily Mirror*.

1976 Jimmy Carter a fost ales cel de-al 38-lea preşedinte al SUA.

S-a născut în această zi

1906 Luchino Visconti, regizor italian de film.

SENZAŢIONAL

După aproape trei decenii, NASA dezvăluie că...

...Astronauţii misiunii Apollo 15 au găsit pe Lună

MORMÂNTUL UNUI EXTRATERESTRU!

Surse-NASA au relevat faptul că astronauţii ar fi găsit sub o cruce de piatră rămăşiţele unei forme de viaţă extraterestre. O cruce pe care se află un simbol într-o formă apropiată literei Y. Păstrarea secretului a fost necesară, în viziunea autorităţilor americane, întrucât în anul 1971 omenirea nu era pregătită pentru aflarea unei ştiri de acest gen. În mod oficial, NASA infirmă această descoperire senzaţională, cu toate că omenirea este, din punct de vedere psihologic, mult mai bine pregătită decât în urmă cu 30 de ani. Aşa cum era de aşteptat, astronauţii au refuzat să acorde interviuri pe această temă pentru a respecta consemnul impus de NASA. Rămân câteva întrebări: Creatura descoperită era umanoid? Era om? Femeie sau bărbat? Informaţia este reală sau o pură invenţie?... Presiunile care se fac asupra Agenţiei spaţiale sunt din ce în ce mai mari. Nu peste multă vreme, vălul misterului va trebui dat la o parte. *(D.M.)*

Din ciclul „Metaforele luminii”

Constantin Lucaci

O comoară devenită blestem

MINELE DE URANIU ROMÂNEŞTI

De ce nu plouă în **DEŞERT?**

COMORILE CORSARILOR

ies la suprafaţă

OBEZITATEA

afectează 3 milioane de români

TV

Pro TV
Antena 1
România 1
TVR 2
Acasă
Prima TV
Tele 7 abc

Accidente aviatice cauzate de

OZN-uri

Idoli

Oricine poate deveni

RAMBO.

O expediţie istorică

DE LA POLUL NORD LA POLUL SUD

Pentru a atrage atenţia asupra gravelor probleme de climă ale Pământului – în primul rând asupra topirii calotelor polare şi implicit a efectului de seră –, un echipaj de opt persoane a plecat de la Polul Nord spre Polul Sud, sub deviza „Soarta planetei este în mâinile noastre”. Conducătorul expediţiei – care se intitulează *„Green Team 2000”* (Echipa verde, simbolul ecologiştilor lumii) – este Martyn Williams, care a mai efectuat o astfel de călătorie planetară în 1998, când a inclus în traseu şi masivul Everest. De această dată, expediţia pro-sănătatea Terrei a eliminat Asia din ruta ei, pentru a atinge Polul Sud la 31 decembrie. „Green Team 2000” va străbate – cu cât mai puţine mijloace convenţionale – America de Nord şi America de Sud. Williams îşi propune ca după finalizarea călătoriei să se reîntoarcă la Polul Nord prin Africa şi Rusia. Din păcate, această expediţie nu va putea modifica prea mult optica marilor puteri economice ale lumii, ale căror interese concurenţiale nu pot fi lesne modificate, spune Williams, iar marea gaură a stratului de ozon a ajuns deja deasupra Ţării de Foc, în sudul Americii de Sud. *(P.I.)*

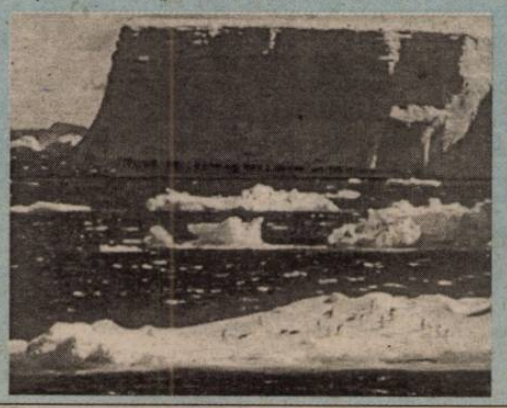

Bibliot... ...eleană

Un regizor independent

VINCENT GALLO

sau povestea lui Billy Brown

Am văzut săptămâna trecută pe canalul HBO un film excepţional, un film care se face rar şi niciodată la Hollywood: *Buffalo 66*. Recunosc că nu auzisem niciodată de cel care semna scenariul, regia, şi era actorul principal, adică nu auzisem niciodată despre Vincent Gallo. *Buffalo 66* este un film căruia, orice ai încerca să spui despre el, nu ai putea să-i prinzi esenţa. Este povestea unui tânăr, Billy Brown care iese din închisoare unde a ispăşit o pedeapsă de cinci ani. Vine în oraşul în care s-a născut, Buffalo, pentru a se întâlni cu părinţii. Şi pentru că i-a mintit că e căsătorit şi lucrează pentru FBI, Billy Brown răpeşte o fată dintr-o sală de dansatori de step şi mai ameninţând-o, mai convingând-o îi porunceşte să vină cu el la părinţii lui şi să joace rolul soţiei iubitoare. Cam aşa este povestit sinopsisul filmului în cronicile cinematografice americane. Spunând doar atât despre film este ca şi cum n-ai fi văzut filmul. Pentru că *Buffalo 66* este de o mie de ori mai mult decât atât. Fiecare secvenţă spune de o mie de ori mai mult decât sinopsisul. Pentru critici, filmul este considerat însă o capodoperă. Se vorbeşte, de pildă despre textura dură a filmului, despre deplasările organice ale camerei de filmat, despre interpretarea ostentativă (a lui Vincent Gallo, bine-înţeles), toate acestea fiind caracteristici ale filmelor lui John Cassavetes, cel care făcea filme bune acum 25 de ani. Sigur, a copia ce era simplu, spontan şi pur acum 25 de ani nu este uşor azi şi cel care se apropie cel mai mult de Cassavetes este Vincent Gallo, spune critica. Actor şi model al lui Kalvin Klein, Vincent Gallo şi-a găsit o nişă în tonele de gunoaie filmate la Hollywood, regizând *Buffalo 66*, unde încearcă tot ce-i stă în putinţă ca să ne împărtăşească viaţa interioară a eroului său. Ceea ce este senzaţional în film este tocmai felul complicat în care Gallo reuşeşte acest lucru. Ne oferă gradual straturile multiple ale lui Billy Brown, ale caracterului lui, şi niciodată nu ne lasă impresia că l-am înţeles suficient de bine. Enigmatic, emoţionant şi inventiv din punct de vedere vizual, filmul lui Gallo este, spune critică de specialitate, „cel mai pătrunzător şi mai puţin sentimental film american, al ultimelor decenii, despre o copilărie groaznică". Şi în plus, filmul este semiautobiografic. Gallo îşi povesteşte propria poveste luându-l ca aliat pe Billy Brown. Nimic din acest film nu este fals, de la sentimente până la locurile de filmat. (Casa unde se duce Billy să-şi întâlnească părinţii este casa în care Vincent Gallo a crescut. Vocea tatălui lui Billy din scena interpretării unei melodii de Frank Sinatra este chiar vocea tatălui lui Gallo). Probabil că cea mai plină de substanţă şi de greutate secvenţă a filmului este aceea în care Billy se duce cu voluptoasa Leyla (Christina Ricci) la părinţi în vizită. Bătrânii (interpretaţi de Ben Gazzara şi Anjelica Houston) se comportă ca nişte cretini, Leyla îşi joacă rolul, iar Billy face implozie. Este cea mai crudă imagine a unor relaţii fracturate între copil şi părinţi, absolut tulburătoare. Încet-încet începi să înţelegi că filmul nu este doar despre un tânăr care iese din închisoare dorind să-l omoare pe un fost jucător de fotbal din echipa *Buffalo 66*, ci este vorba chiar despre un trecut întunecat, despre un coşmar prin care Billy a trecut. Folosind tăieturi godardiene, inserturi de imagini video filmate cu cameră de amator în interiorul imaginilor filmate de el, Gallo inventează noi modalităţi de a introduce perspectivă şi istorie în film. Vincent Gallo este un artist răzvrătit şi nu prea înghiţit de presa carnivoră americană tocmai pentru convingerile sale nu tocmai ortodoxe despre filmele de la Hollywood (un alt actor supărat pe Hollywood este şi Mickey Rourke, folosit de Gallo în *Buffalo 66* timp de un minut). Are 36 de ani, este genial, face numai ce-i place şi este un perfecţionist. În numărul viitor, fragmente dintr-un interviu cu Vincent Gallo, interviu legat de arta lui, de filmul *Buffalo 66* şi de viaţa filmului american.

GEORGE CUŞNARENCU

Cronica săptămânii

Beautiful South - *Painting It Red*

La fix doi ani de când primul single de pe ultimul lor album („*Queench*") era Number One în Regatul Unit (mă refer la single-ul „*Perfect 10*") iată că apare noua provocare din tabăra celor de la *Beautiful South*, intenţia acestora de a recăpăta locul de frunte în topul britanic rămânând totuşi la stadiul de... intenţie deoarece primul extras pe single „*Closer Than Most*", a intrat abia pe locul 22... Nu ştiu cât de mult îi va afecta acest fapt pe *Paul Heaton* şi Compania, ei părând a fi dintotdeauna un pic imuni la ceea ce numim generic pop music, cu toate că tocmai acest pop music le-a rotunjit contul în bancă, începând cu debutul din 1989! Din păcate, se pare că norocul începe să se retragă de pe strada lor, trupa aflându-se acum într-o evidentă, aş spune chiar palpabilă, criză de inspiraţie! Pe ce mă bazez? Din cele 17

melodii foarte multe au acelaşi tempo, cu clape care nu mai spun mare lucru, excepţie făcând două melodii – „*Masculine Eclipse*" şi „*The Final Spark*". Din punct de vedere tehnic se poate vorbi doar la superlativ (cu tehnologia actuală nici nu se putea altfel...) dar „*Painting It Red*" păcătuieşte fatal prin faptul că ne spune ce ne-au mai spus cu ani în urmă *Beautiful South*, dar pe atunci parcă cu mult mai mult stil! Şi dacă te gândeşti că, potrivit declaraţiilor liderului grupului şi ale partenerului acestuia în ale compusului – *Paul Heaton* şi *Dave Rotheray* – ei scriseseră 38 de melodii pentru albumul de faţă, te apucă fandaxia când vezi că încă o trupă mare dă un rateu pe măsura renumelui său...

ŞTIRI pe bandă rulantă

◆Veteranul *Johnny Cash* rămâne fidel pasiunii sale pentru cover versions,

de această dată el alegând melodii din repertoriul lui *Nick Cave*, *U2*, *Tom Petty* şi *Neil Diamond* pentru noul său album, produs de celebrul *Rick Rubin*.

◆Noua senzaţie din partea rockerilor americani de la *Pearl Jam* o constituie lansarea la începutul lunii octombrie a unui uluitor număr de 25 (!) de albume live, câte unul pentru fiecare concert din turneul lor european, mai puţin cel de la *Roskilde* în care au murit 9 fani ai grupului...

◆*Noel Gallagher* şi *Stereophonics* au înregistrat o versiune a „*I'm Only Sleeping*", din repertoriul *The Beatles*, pentru o emisiune TV în memoria lui *John Lennon*. La înregistrări a fost prezent şi *Liam* dar acesta nu apare pe bandă, întărind zvonul cu privire la iminenta desfiinţare a lui *Oasis*...

◆Cea mai în vogă trupă de rock de peste Atlantic – *Limp Bizkit* – face un interesant turneu cu rapperul *Eminem*, turneu în care *Limp Bizkit* îşi promovează noul album – „*Chocolate Starfish*" (puteţi citi aici, în curând, cronica sa...) al cărui prim extras pe single – „*Rollin*" – are un videoclip care a costat 3 milioane de dolari...

◆*Garth Brooks* mai stabileşte un record pentru country music: până acum a vândut mai bine de 100 de milioane de albume!

◆Nou album şi pentru maeştrii electropop-ului, adică *Vince Clarke* şi *Andy*

Bell, adică *Erasure*! Titlul acestuia? „*Love Boat*"!

◆Ultimul sondaj britanic o indică pe *Kylie Minogue* drept cea mai sexy solistă

de pop a lumii! Au şi englezii aceştia o fixaţie pentru toate flecuştetele din pop music...

Rubrică realizată de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Bon Jovi

Album: The Bon Jovi Story (august 2000) ● Maximum Bon Jovi (august 2000) ● Crush (mai 2000) ● Interview disc (noiembrie 1996) ● These days (iunie 1995) ● The Interviews vol. 2 (februarie 1994) ● Bon Jovi CD box set (octombrie 1989) ● New Jersey (septembrie 1988) ● Interviews picture disc vol. 2 (august 1988) ● Bon Jovi: Interview picture disc (aprilie 1988) ● Chris Tetley interviews Bon Jovi (octombrie 1987) ● Slippery when Wet (septembrie 1986) ● 7800 Degrees Fahrenheit (mai 1985) ● Bon Jovi (aprilie 1984) ● Crush (mai 1995).

Single: It's my life (mai 2000) ● Real life (martie 1999) ● Hey God (iunie 1996) ● Lie to me (noiembrie 1995) ● Something for the pain (septembrie 1995) ● This ain't love song (iunie 1995) ● Someday I'll be Saturday night (februarie 1995) ● Please come home for Christmas (decembrie 1994) ● Always (septembrie 1994) ● Dry country (martie 1994) ● I believe (octombrie 1993) ● I'll sleep when I'm dead (august 1993) ● In these arms (mai 1993) ● Bed of Roses (ianuarie 1993) ● Keep the Faith (octombrie 1992) ● Living in sin (noiembrie 1989) ● I'll be there for you (aprilie 1989) ● Lay your hands on me (aprilie 1989) ● Born to be my baby (noiembrie 1988) ● Bad medicine (septembrie 1988) ● Bon Jovi: Interview picture disc collection (aprilie 1988) ● Never say goodbye (august 1987) ● Wanted dead or alive (martie 1987) ● Livin'on a prayer (octombrie 1986) ● You give love a bad name (iulie 1986) ● Hardest part is the night (august 1985) ● In and out of love (mai 1985) ● Ronaway (octombrie 1984) ● She don't know me (mai 1984).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Cojocaru Ionel

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Cum a fost descoperită

„GENA CANCERULUI” 2

DAN APOSTOL

S-a început cu zonele cele mai „suspecte”, adică secvenţele de ADN situate la extremităţile genelor. Echipa profesorului Weinberg a studiat aceste regiuni limită atât la genele bolnave cât şi la cele sănătoase, prelevate din vezica unui subiect uman. Negăsind diferenţe semnificative, s-a văzut nevoită să treacă la analiza întregii gene, inclusiv a ADN-ului intermediar (care produce proteinele codificate) şi chiar a tuturor proteinelor sintetizate de celula însăşi. Rezultatul celor 10 luni de cercetări a fost surprinzător: este suficient a schimba o singură „literă” a codului genetic aparţinând unei celule normale, pentru ca acesteia să i se modifice metabolismul şi să devină cancerigenă. Gena cancerului la vezică este astăzi în întregime descifrată. Ea se compune dintr-o secvenţă de 930 baze („literele” codului genetic A.T.G. şi C). Gena normală şi oncogena sunt identice în toate punctele, în afară de poziţia 653, unde cea normală comportă o bază T (thymină), iar oncogena o bază G (guanină). Această substituţie minimă a fost reperată atât de cercetătorii de la M.I.T., cât şi de colectivul doctorului Mariano Barbacid, de la National Cancer Institute din Bethesda (Maryland – S.U.A.) şi confirmată de echipa profesorului Michael Wigler, de la Cold Spring Laboratory.

Modificarea implicată de o asemenea substituţie antrenează schimbarea unei proteine, proces comandat de ADN. În loc de a „fabrica” aminoacidul glicină, celula bolnavă produce un alt aminoacid, valina. Într-o celulă sănătoasă, glicina (a cărei sinteză este determinată de gena normală), se află la poziţia a douăsprezecea în lanţul de aminoacizi care formează o proteină. Într-o celulă canceroasă, nu glicina ci valina ocupă această poziţie, iar proteina rezultată nu mai este aceeaşi.

> ◆ *Se schimbă o singură „literă” din codul genetic şi cancerul apare...*
> ◆ *Procesul natural de cancerogeneză este foarte complex şi are multe etape rămase necunoscute*
> ◆ *Boala începe atunci când celulele intră în „concurenţă”.*

Echipa doctorului Mariano Barbacid, care a urmat o cale similară de cercetare cu cea a doctorului Weinberg, a observat, de asemenea, efectele dezastruoase ale substituirii unui singur aminoacid, finalizate în proteina modificată denumită P 21, despre care până în prezent nu se cunosc decât greutatea moleculară (21000) şi faptul că se află în membrana internă a celulei. Structura se sugerează că ar putea juca un rol de enzimă (catalizator de reacţii biologice în lanţ). Un studiu simulat pe ordinator arată că substituirea ce înlocuieşte glicina (aminoacid de dimensiuni reduse) cu valina (moleculă mult mai mare), antrenează o pronunţată rigiditate a proteinei P21, ceea ce îi modifică sensibil activitatea.

La prima vedere, implicaţiile descoperirilor din 1982 par evidente şi clare: dacă o genă este transformată, proteina produsă de ea va fi obligatoriu diferită faţă de cea normală. Dar până în prezent nu s-a putut determina nici măcar rolul proteinei normale în cadrul genei, cu atât mai puţin motivul cancerizării sale (deci factorul declanşator al accidentului ce duce la apariţia maladiei). Nu se ştie cu certitudine dacă aceste erori genetice sunt întâmplătoare, moştenite sau provocate exclusiv de factori externi şi nu se întrevăd momentan posibilităţi de a le controla. Cercetătorii sunt de acord că nu toate formele de cancer sunt declanşate de accidente similare; unele au drept cauză poluarea chimică a mediului înconjurător, un anumit mod de alimentaţie, diverşi viruşi, expunerea la doze mari de radiaţii, nicotina şi fumul ţigărilor etc., altele se transmit pe cale genetică de la părinţi la copii, dar sunt destule cazuri în care maladia apare fără vreun motiv evident.

Cercetările profesorilor Weinberg şi Barbacid au demonstrat pentru prima dată că putem înţelege cancerul, iar doctorii Jonathan Logan şi John Cairns, microbiologi de prestigiu, le-au comentat astfel într-un editorial din revista *„Nature”* (1982): „Se pare că ne aflăm într-unul din acele mari momente ale ştiinţei, când numeroase căi de cercetare se regăsesc şi multe lucruri care par obscure devin deodată evidente. (...) Nu trebuie totuşi să credem că problema a fost complet rezolvată, căci procesul natural de cancerogeneză este foarte complex şi are multe etape rămase necunoscute”. Iar Alexandre Dorozynsky scria: „Putem formula ipoteza că maladia începe atunci când celulele intră în «concurenţă», ceea ce permite proliferarea unora în detrimentul altora. Într-un organism sănătos pare să existe un fel de «regulament interior» care asigură echilibrul şi inhibă lupta între celulele individuale. Unul dintre componentele importante ale procesului cancerigen este fără îndoială evenimentul molecular care «autorizează» această competiţie. Infima mutaţie analizată de Weinberg şi Barbacid poate fi evenimentul în cauză” («Science et Vie», ianuarie 1983).

Se speră ca aceste cercetări şi mai ales cele privind modul de intervenţie la nivel celular sau chiar molecular în cazul unui accident genetic, să capete cât mai curând o finalitate. Din 1983 şi până în prezent nu s-au înregistrat progrese notabile, dar, dacă ne amintim că într-un an (1981-1982) s-au clarificat lucruri pentru care nu a fost suficient un secol (1881-1981) şi că în anii 1999-2000 a fost terminată descifrarea şi cartografierea genomului uman, optimismul pare justificat. Poate că deceniul următor va aduce cu sine eradicarea cancerului, maladie care mai cere astăzi Planetei Albastre un greu tribut de vieţi...

UNIVERSUL canibal

După trecerea unui an de explorare a spaţiului, telescopul spaţial cu raze X, Chandra, ne oferă un cadou aniversar şi anume o formidabilă ilustrare a unui Univers violent plin de galaxii canibale, stele cu neutroni şi găuri negre. Imaginea a devenit publică la sfârşitul verii anului acesta după întâlnirea Uniunii Astronomice la Manchester.

O imagine magnifică este cea a zonei centrale, în care se observă coliziunea între două galaxii numite „Antenele”. Fenomenul se petrece la o distanţă de 60 de milioane de ani-lumină în constelaţia „Corbul”.

Frecvenţa unor asemenea coliziuni era mai ridicată în Universul mai tânăr, de acum zece milioane de ani. Un „canibalism” la scară mare poate explica formarea actualelor galaxii, printre care şi Calea Lactee, galaxia noastră. Coliziunile de acum zeci de milioane de ani erau mai lente dar mai violente. Dacă întâlnirile între stele sunt rarisime, interacţiunile între galaxiile în coliziune produc imense unde de şoc în gazul şi praful galactic. De aici – formarea milioanelor de stele, în mod deosebit cele a căror viaţă se termină cu o explozie (supernovele), îmbogăţind mediul galactic în oxigen, carbon fier şi silicon. *(I.S.)*

Peşti orbi ajutaţi să vadă

Doi biologi de la Universitatea din Maryland (SUA) au reuşit să redea vederea unor peşti orbi. Mai precis, ei au stimulat creşterea organelor vizuale la peştii cu ochii atrofiaţi care trăiau la mari adâncimi. Apoi au grefat ţesuturi de cristalin de la peşti din aceeaşi specie care trăiau la mică adâncime, pe embrioni ai exemplarelor oarbe. Implantul a permis dezvoltarea completă a ochilor. O adevărată performanţă! Cercetătorii au procedat şi la varianta inversă, grefând cristalinul peştilor orbi în embrionii peştilor văzători. Rezultatul a fost cel scontat. Grefa a blocat creşterea normală a ochilor peştilor care trăiau la „suprafaţa” apelor. O experienţă ce a scos în evidenţă rolul cristalinului în creşterea organelor vizuale. (D.M.)

Grefă de cristalin „văzător”

Grefă de cristalin „orb”

Întrebările mileniului

DE CE NU PLOUĂ ÎN DEŞERT?

Iată o întrebare absolut justificată, având în vedere că o treime din suprafaţa Pământului este acoperită cu deşerturi, fie ele fierbinţi, fie reci. Majoritatea lor se află în Africa, în Australia şi între China şi Mongolia.

Cauza o constituie aproape întotdeauna *anticiclonul:* aerul uscat şi cald care staţionează deasupra zonelor aride. În general, *anticiclonul* rămâne „blocat” deasupra deşertului între două celule, unde circulaţia atmosferică este închisă şi se efectuează în sens contrar. În aceste celule, aerul umed are o mişcare ascendentă, se răceşte, îşi pierde umiditatea şi provoacă ploi de-a lungul marginilor deşertului.

Ajuns la o înălţime de 5000 de metri, acelaşi aer, acum uscat, se deplasează spre interiorul deşertului, unde va începe să coboare spre pământ, încălzindu-se.

Pe parcursul coborârii, el distruge şi cei câţiva nori care se formează deasupra deşertului prin evaporarea apei din puţina vegetaţie existentă... *(M.D.)*

planet@IT

Spionaj pe Internet

Directorul Agenţiei de Securitate Naţională a SUA (NSA) a declarat că spaţiul cibernetic a devenit un foarte important spaţiu de spionaj şi obţinere de informaţii, spaţiu ce trebuie apărat foarte bine şi de pe care se pot lansa atacuri. Pe Internet se poate găsi orice, dacă ştii să cauţi; de asemenea, se poate pătrunde în spaţii interzise „muritorilor de rând” şi de aceea securitatea ţărilor dezvoltate se apără acum. Pe mare, în aer, în spaţiul cosmic şi pe Internet, NSA include un departament special de interceptare a atacurilor cibernetice şi este capabilă să detecteze rapid locul de unde se încearcă manevre ilegale prin intermediul computerului. Anul trecut, armata SUA a negat zvonurile că ar fi încercat să pătrundă în sistemul informatic al Serbiei, în timpul ofensivei NATO din Kosovo. Din declaraţiile oficialilor SUA reiese că posibilităţile informaticienilor americani sunt restrânse, dar nimeni un trebuie să îi creadă, pentru că nu au nici un interes să spună adevărul. Ceea ce este bine, este că descoperirile NSA în materie de securitate pe Web sunt pasate şi siturilor de comerţ electronic, care pierd din ce în ce mai mult din clienţi şi credibilitate datorită multiplelor fraude electronice.

Madonna – da, Sting – nu

Superstarul de muzică pop, Madonna, a câştigat procesul prin care solicita atribuirea domeniului de Internet care îi purta numele, madonna.com, deţinut de câtva timp de un sit cu conţinut pornografic. Cântăreaţa americană, faimoasă prin melodiile „Like a virgin” sau „Material Girl” l-a dat în judecată pe omul de afaceri Dan Parisi, care, cu câţiva ani în urmă, cumpărase primul această adresă de Web. WIPO, Comisia Internaţională care apără drepturile de autor şi intelectuale, a decis că Parisi, posesor şi creator de situri Web, nu avea dreptul să îşi adjudece madonna.com şi nu a putut să demonstreze la proces interesul legitim pentru acest domeniu, pe care l-a folosit cu rea intenţie. Ca urmare, el trebuie să îşi mute situl la altă adresă, iar Madonna va fi noua posesoare. Madonna foloseşte acest nume de scenă din anul 1979. Un alt caz aflat în proces este cel al adresei wallstreetjournal.-com, deţinut, de asemenea, de piraţi ai Internetului. WIPO a rezolvat peste 1000 de litigii legate de adrese de Internet, iar 80 la sută au fost în favoarea reclamanţilor. Christian Dior, Deutche Bank, Microsoft şi Nike sunt doar câteva dintre companiile care şi-au scos numele de Web din mâinile piraţilor. Julia Roberts şi formaţia de muzică rock, Jethro Tull, au câştigat de asemenea astfel de procese. Artistul Sting nui a reuşit însă recuperarea sting.com, deoarece WIPO a decis că „sting”este un cuvât obişnuit al limbii engleze, însemnând „ac”.

Copiii, afectaţi de computere

Prea multe ore petrecute în faţa computerului pot fi nocive copiilor, este concluzia unei echipe de doctori americani care se ocupă de această problemă. A folosi computerul de la o vârstă fragedă, a folosi mouse-ul în locul jucăriilor tradiţionale şi a sta cu orele în faţa ecranului nu este benefic se pare, atât pentru sănătatea mentală, cât şi pentru cea fizică. Computerele nu rezolvă probleme educaţionale şi nu accelerează procesul de dezvoltare intelectuală. Cauzează însă strabism sau alte probleme de vedere, stres sau diminuare a trăirilor emoţionale. Copiii americani au acces la şcoală la computere încă din clasa a patra. Ideea este ca accesul la calculatoare să se facă limitat, începând de la maxim o jumătate de oră, pentru copii foarte mici (6-10 ani). Copiii au nevoie de jocurile tradiţionale ale copilăriei, iar dacă în casă există un mouse, mesajul este: moderaţie. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

IADUL IRAȚIONAL

ION ȚUGUI

Fără îndoială că Raiul şi Iadul există ca realităţi atestabile religios. Însuşi Universul este o construcţie fabuloasă ce fiinţează articulată dual (materie – antimaterie, gravitaţia – anti-gravitaţie şi aşa mai departe). Despre Rai nu ştim mai multe decât ne-au dăruit marii artişti ai Renaşterii europene şi sfinţii pământeni. Despre „morbideţea iraţională a Iadului" nu putem vorbi decât gândindu-ne la fanatismul mistic al unor habotnici religioşi exclusivişti, care ne-au proiectat, după cum vom vedea mai departe, imagini „reportericeşti" despre chinuri şi cazne ce scapă desigur atât logicii supliciilor pământeşti şi cu siguranţă acelora cereşti...

După ce păcătosul a fost dus în Rai, unde a stat vreme de 6 zile ca să vadă cu ochii ce a pierdut optând în viaţă pentru păcate, îngerii îl scot şi-l dau pe mâna diavolilor. Deşi, logic, pentru un păcătos, fie şi atletic, ar fi deajuns un mic grup de „comando diavolesc", totuşi în întâmpinarea lui vin diavolii „ca nisipul mării", vin din toate părţile, vin atât de mulţi că se întunecă soarele... şi, începe scenariul: „Cu mari urlete se reped asupra ticălosului suflet, unii îl împing dinapoi de cade jos, alţii îl ridică în sus şi-l sugrumă de grumaz, unii îl leagă de mâini şi de picioare şi-l îmbrâncesc jos, şi-l trag pe pământ, alţii îi dau palme şi-i rup carnea, alţii îi smulg părul, îi scot limba şi o sfredelesc şi i-o împung şi-i toarnă borâturi împuţite pe gură..."

Două momente erau deajuns pentru ca păcătosul să nu mai simtă nimic – sugrumarea şi smulgerea cărnii. Dar în Iad „logica anatomo-fiziologică" şi „fiabilitatea organismului uman" nu există, aşa că după ce ai fost sugrumat, mai eşti viu şi „sănătos" ca să poţi îndura noi cazne. Un moment de apogeu al supliciilor, descris în mod curent în primele veacuri ale erei creştine, ne pune în situaţia de a participa, graţie descrierii, la ceea ce s-ar putea numi „morbideţea iraţională". Să parcurgem evenimentul:

„Iar diavolii îndată se slobod asupra ticălosului suflet (păcătosul), unii încep a-l bate cu toiege de foc, alţii îi străpung capul cu suliţi înfocate, unii îi taie trupul cu cosoară, alţii îi toarnă piatră pucioasă pe nări şi smoală în gură, alţii îi scot limba şi i-o sfredelesc..."

Simultaneitatea intervenţiei fizice asupra păcătosului ne arată că acesta, când ajunge în Iad şi-l iau în primire diavolii, devine un fel de superfiinţă, deoarece după ce a fost lovit cu toiege de foc şi împuns cu aceleaşi, în loc să se pulverizeze, mai e în stare să reziste la prestaţii diavoleşti noi, cum ar fi străpungerea cu suliţe înfocate... după care vin alţi diavoli să-i taie trupul cu cosorul şi tot n-a dispărut păcătosul, mai rezistă, ca să facă pe plac altei echipe de diavoli care vin să-i toarne pe gât piatră pucioasă şi smoală şi aşa mai departe.

Evident, aceste proiecţii aberante nu pot întâlni niciunde o realitate ca atare. Dar imaginaţia habotnică am văzut că nu poate fi şi logică, şi atunci înfricoşarea cu Iadul a orchestrat morbideţea iraţională fără să mai ţină seama de fragila fiinţă umană (fie ea şi „fiinţa imaterială a sufletului"). Excesul de morbidenţe merge până acolo încât creştinul şi ateul se pot întâlni într-un involuntar consens: nu se poate aşa ceva!

Apoi, ar fi cu putinţă ca înţelegerea suferinţei ca răsplată pentru păcate să fi avut în epoca prigoanei creştinilor nevoie de exacerbări şi exagerări incongruente cu înţelegerea sacrului şi a păcatului din vremea noastră. Mărturiile din clinici sau mănăstiri, făcute în aşa numita moarte aparentă, nu ne-au confirmat scene macabre precum cele consemnate mai sus. De unde deducem că imaginaţia torturii depăşeşte orice scenariu de film dedicat, să zicem, culmilor morbidului. Habotnicii mistici se vede că erau, în ura lor împotriva păgânilor, nişte „autori superperformanţi" de scene în care omul păcătos devine un fel de făptură a cărei unică menire şi unic rost este să îndure tot ce imaginaţia poate născoci pentru el din sfera îndurărilor!

Înconjuraţi de baze extraterestre

Accidente aviatice cauzate de OZN-uri

DAN D. FARCAŞ

Au existat câteva întâlniri (mai degrabă excepţii), în care apropierile cu OZN-uri au avut un deznodământ tragic. Căpitanul Thomas Mantell Jr. a fost, aparent, prima victimă umană a unei întâlniri cu un OZN. În 7 ianuarie 1948, în jurul orei 13.30, poliţia din Kentucky a primit telefoane de la mai mulţi cetăţeni care urmăreau un obiect circular, alb, cu diametrul între 75 şi 90 de metri. În acest timp Mantell, pilot cu experienţă, era la manşa unui F-51. În jurul orei 14.20, el a primit solicitarea să intercepteze intrusul, însoţit de alte două avioane de vânătoare de acelaşi tip. La un moment dat, în timp ce urcau, Mantell a transmis prin radio „Obiectul este drept în faţa mea ... Aparent este un obiect metalic, sau care reflectă soarele ca un obiect metalic, şi are dimensiuni înspăimântătoare... Încă urc... Caut să mă apropii să-l văd mai bine".

La înălţimea de 6700 metri, cei doi însoţitori ai lui Mantell s-au întors, deoarece avioanele nu erau echipate cu măşti de oxigen. Mantell s-a încăpăţânat să urce, dar după ce a trecut de nouă mii de metri, avionul său a descris trei cercuri largi, apoi a intrat în picaj, în spirală, până s-a zdrobit de sol. Stricăciunile erau totuşi surprinzător de mici. Ceasul pilotului arăta ora 15.18. OZN-ul a fost observat de la baza Godman până la 15.30, dar şi după această oră au continuat să sosească semnalări din zonele sudice, chiar până în statul Tennessee.

În dimineaţa de după accident, investigatorii Air Force au tras concluzia că Mantell a murit, probabil, ca urmare a lipsei de oxigen, „urmărind un obiect zburător neidentificat, controlat de o inteligenţă". În seara aceleiaşi zile versiunea oficială a devenit că Mantel urmărise... planeta Venus, iar peste câteva zile s-a spus că a fost un balon militar secret „Skyhook", destinat testării atmosferei superioare, deşi nimeni nu a putut dovedi că în perioada şi în zona aceea s-ar fi lansat vreun astfel de balon.

În 23 noiembrie 1953, un avion de vânătoare F-98c, de la baza A.F. Kinross (Michigan), condus de locotenentul Felix Moncla, însoţit de radaristul locotenent R.R. Wilson, a fost ridicat de la sol pentru a intercepta un aparat necunoscut, care zbura la circa 2500 de metri deasupra Lacului Superior. Pe radarele care urmăreau operaţia, cele două aparate s-au văzut, clar, apropiindu-se unul de celălalt. La un moment dat, cele două obiecte au părut că se contopesc, după care doar obiectul necunoscut şi-a continuat zborul. S-a declanşat imediat o operaţie de căutare şi salvare, atât în aer cât şi pe lac. A participat atât aviaţia militară americană cât şi cea canadiană, fără a găsi nici cea mai mică urmă a avionului, nici măcar o pată de ulei.

Cei doi ofiţeri aveau multe sute de ore de zbor pe acest tip de aparat. Oficial, americanii au declarat că probabil avionul explodase în aer, în ciuda faptului că în acest caz trebuia să se fi găsit dovezi ale accidentului pe suprafaţa lacului. „Obiectul" ar fi fost un cargo militar canadian, deşi partea canadiană a negat că ar fi avut vreun avion în zonă.

Dar fenomenul a continuat şi în deceniile următoare. Este binecunoscut astfel cazul lui *Frederick Valentich* care a dispărut fără urmă, în ziua de 21 octombrie 1978, cu un mic avion deasupra Mării Tasmaniei, după ce semnalase prezenţa unui OZN imens. Un caz cevă mai recent s-a petrecut la 28 decembrie 1988 în Puerto Rico, unde un număr mare de martori a urmărit, inclusiv cu ajutorul binoclurilor, un OZN triunghiular uriaş, uşor curbat în partea din spate. Două avioane de vânătoare au încercat să-l intercepteze. Obiectul neidentificat la început s-a oprit nemişcat, apoi, prin două scurte manevre, aparent a „înghiţit", cele două avioane, după care a dispărut. Administraţia Federală a Aviaţiei S.U.A. a negat totul, dar persoane din U.S. Navy au admis că incidentul a fost urmărit, dar înregistrările sunt secrete, deci nu pot fi puse la dispoziţie pentru consultare.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/44

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

În căutarea efectului PSI

MIHAELA DOROBANŢU

Strania armonie corporală care se stabilea între cei doi participanţi la actul telepatic, agentul (sau transmiţătorul) şi receptorul, era considerată ca extrem de semnificativă de

CLANDESTIN!

Cercetări efectuate pe ascuns în fosta URSS şi în ţările Europei de Est au demonstrat că parafenomenele constituie o realitate care nu (mai) poate fi neglijată.

specialiştii sovietici, convinşi că aceasta favorizează „eliberarea" facultăţilor paranormale în general. Pentru asta ei recurgeau la metode de mult mai sofisticate, cum ar fi plasarea subiecţilor într-un câmp magnetic artificial, slab. Profesorul Vasiliev, de exemplu, care a primit chiar Premiul Lenin pentru cercetările sale de fiziologie, le declara colegilor săi americani: „Folosim un echipament extrem de complex. Utilizăm câmpuri ionice, dar am mers şi mult mai departe. Aceste experienţe rămân însă deocamdată ultrasecrete."

Şi cele două cercetătoare americane se găseau dintr-o dată în poziţia ţicărui neinţiat: era chiar adevărat, sau ruşii îşi băteau joc de ele? O declaraţie care a ajuns până la ele, făcută de cunoscutul Jacques Bergier, unul dintre autorii celebrei „Dimineţi a Magicienilor", a venit să le tulbure încă şi mai tare: „Institutul Pavlov din Moscova a efectuat tot timpul sub Stalin cercetări clandestine privind influenţa câmpurilor magnetice de frecvenţă ultraînaltă asupra manifestărilor extra-senzoriale, deşi ideea de telepatie nu era privită cu ochi prea buni în epoca aceea." Declaraţie la care se adaugă o alta, venită... „de la faţa locului", din partea Dr. V.A. Kozak, chiar de la Institutul Pavlov: „Fenomenele de clarviziune şi de ESP (*percepţie extrasenzorială*) sunt rezultatul unui câmp de forţe care nu este în mod necesar de natură electromagnetică."

În fine, că lucrurile sunt departe de a fi simple şi „acuzaţiile" de neseriozitate (ca să nu spunem mai mult) trebuie bine cântărite, reiese dintr-un raport al unui specialist american, de data aceasta, inginer electronist, la Washington: „Colegii mei şi cu mine ne-am dat seama că manipularea unor aparate care funcţionează la frecvenţe foarte înalte, induce în noi uneori manifestări telepatice."

Rezultatul a fost că în Statele Unite a fost imediat creată o asociaţie pentru studiul acestor fenomene.

Între scepticism şi credulitate

COŞMARUL? o binefacere

PAUL IOAN

Cine nu s-a trezit, măcar o dată în viaţă, transpirat şi năucit de scenele de groază din scenariul oniric greu de exprimat în cuvinte? Dacă mulţi copii suferă acest fenomen, mai ales atunci când sunt stresaţi de cei mari sau bolnavi, la adulţii fără probleme psihice coşmarul e o raritate, dar nu o excepţie. Un astfel de vis „negativ" îl poate marca pe subiect câteva zile, iar dacă mesajul tragic e limpede, atunci poate deveni o autentică obsesie pentru cel bântuit de coşmar – în special dacă se repetă, există tendinţa de a-l considera o prevestire directă sau voalată.

Şi totuşi, un studiu amplu al psihologilor de la Universitatea Pasadena (California) scoate în evidenţă – medical şi statistic – rolul benefic al unui coşmar produs la 45-60 de nopţi. De ce tocmai la acest interval şi de ce „benefic"? Dorinţa nedisimulată a multora dintre noi de a nu avea probleme, de a duce un trai cât mai puţin stresat, ne face vulnerabili în faţa unor evenimente reale dure. E ca şi cum instinctul de apărare al unei sălbăticiuni este atenuat de viaţa în cuşcă sau în rezervaţie. Se pare că una din însuşirile inconştientului – furnizorul de scenarii onirice – este aceea de a trage

un semnal de alarmă pentru a ne preveni că există pe lume şi lucruri neplăcute. Parapsihologii leagă acest mecanism al „etajelor eului" (cum spunea Freud) de iminenţa unui incident neplăcut, dar ideea este respinsă de psihologi cu evidente date statistice. Din peste două mii de persoane urmărite timp de trei ani, doar 10-15 la sută au avut un eveniment negativ (de amploare variabilă) după un coşmar. Între 5 şi 8 la sută au declarat că un lucru nedorit s-a produs unor apropiaţi, iar restul de 77-85 la sută nu au avut nimic semnificativ de remarcat după producerea unui coşmar, dar au devenit, temporar, mai prudenţi. Concluzia acestui studiu că unul din bastioanele parapsihologiei – precogniţia prin vis – este cam şubred şi ţine mai mult de apetitul pentru spectaculos cu orice preţ. Dar nu în toate cazurile, excepţiile există pretutindeni.

Dezastru sub cerul liber

SEMNAL DE ALARMĂ

● După ani de zile, dezvăluirea unor imense distrugeri ale mediului înconjurător în ţările de Est ● Râuri transformate în adevărate „trenuri ale morţii", transportând în mări deşeurile cele mai diverse ● Nici o ţară de Est nu a fost cruţată de poluare ● Marea Neagră este otrăvită!

MIHAELA DOROBANŢU

Tristeţea mărilor ce mor...

„Man and Nature", Omul şi Natura, poate părea un banal titlu de carte, dacă volumul care îl poartă nu ar descrie tragediile ecologice ascunse atâţia ani dincolo de cortina de fier.

Subiectul? Recentul studiu al uneia dintre cele mai vechi instituţii americane, Foundation for Economic Education, dedicat relaţiilor dintre Întreprinderi, Stat şi Mediul Înconjurător. Punctul de plecare? O veche (şi îndrăzneaţă!) teză a unui mare biolog, Garret Hardin, care se referea la reala tragedie a „bunurilor comune": familiarul exemplu «ai aruncat o hârtie pe stradă, dar nu ai face aşa ceva în curtea casei tale», este cu atât mai actual în problemele mediului înconjurător.

Problema este şi mai interesantă ţinând seama de „culoarea politică" pe care o are la ora actuală ecologia şi, în plus, de numeroşii actuali şi foşti marxişti care o reprezintă. De ce interesant? Pentru că printre marile dezastre ecologice ale Terrei, multe se află în zona ţărilor de est, ascunse până de curând de uriaşa cortină de fier care împărţea lumea în două.

Marshall Goldman, unul dintre protagonişti, a bătut în lung şi lat această lume şi ştie câte ceva despre Marea Neagră! Tragedia sa a început cu planurile cincinale ale lui Stalin, care între 1920-1960 i-au redus regiunea de coastă cu 50 la sută, prin exploatarea necontrolată a orice se găsea aici, de la copaci la nisip, pentru noi materiale de construcţie. Şi dacă otrăvirea sa actuală este încă o problemă care se dezbate, una din marile tragedii certe priveşte Marea Caspică şi Lacul Aral. Furia irigaţiilor şi goana după soluţii rapide şi ieftine au determinat utilizarea lor drept... sursă de apă pentru pompele cincinalului. Şi lucrurile nu s-au oprit aici: pe măsură ce secau, cele două mari rezervoare de apă primeau, în schimb, apele poluate ale râurilor din vecinătate, lada de gunoi deschisă a fabricilor şi oraşelor. În timpul perestroikăi, autorităţile sovietice au fost obligate să-şi recunoască teama că Aralul va deveni în scurt timp o simplă baltă sărată... După ce surpafaţa sa a scăzut la o treime din cât era acum un secol, vechiul fund al lacului a devenit un deşert de sare şi pesticide, purtate nestânjenit de vânt deasupra oamenilor şi plantelor din apropiere. (Mortalitatea infantilă în zonă este de 4-5 ori mai mare decât media naţională!)

Marea Caspică nu se află nici ea într-o situaţie mai fericită: după ce deşeurile, venite în special o dată cu apele Volgăi, se împrăştiau după bunul lor plac, distrugând ecosistemul, Rusia a ajuns să producă icre negre artificiale! Şapte decenii de comunism sovietic au distrus în mare parte milenii întregi de evoluţie naturală.

Şi la fel se întâmplă şi în alte părţi: 90 la sută din arborii din provincia chineză Sichiuan au murit; căderea zidului Berlinului a dezvăluit că 40 la sută din populaţia dintre Potsdam şi Berlin suferă de tulburări legate de poluarea zonei în care trăiesc; o treime din populaţia Poloniei locuieşte în zone de dezastru ecologic...

Anii industrializării dezlănţuite şi necontrolate a ţărilor de est par să fi lăsat în urma lor un adevărat coşmar ecologic care de-abia acum începe să iasă la iveală. Unii ar spune că Natura nu lasă nepedepsite loviturile pe care le primeşte. Chiar dacă o face mai târziu. Dar poate că nimic nu poate fi mai grăitor şi să ne determine să ne amintim de grija pe care o datorăm Pământului care ne suportă, decât infinita tristeţe a copacilor, râurilor şi mărilor care mor. Absolut nevinovate.

O comoară devenită blestem

MINELE DE URANIU ROMÂNEŞTI

PAUL IOAN

La vremea când Germania renunţă la tratarea deşeurilor radioactive (astfel producându-se alte deşeuri), iar alte state europene renunţă sau îşi „îngheaţă" energia nucleară domestică, pe fondul scandalurilor privind insecuritatea stocării reziduurilor, când comunitatea internaţională plăteşte miliarde pentru trecerea în amintire a unor „bombe" precum Cernobîl şi Kozlodui, minele de uraniu din România au devenit o oază de indiferenţă, ca nişte epave din care scufundătorii au recuperat tot ceea ce era pe inventar. Aşa să fie?

„Somnul" galeriilor nu naşte nici lilieci

O mină de uraniu reprezintă o comoară, asta o ştie şi un copil. Şi acelaşi copil mai ştie că de acest gen de comoară trebuie să profiţi cu înţelepciune, pentru că a învăţat la şcoală că, încă din 1896, H.Becquerel a descoperit că radiaţiile lui diabolice (şi la propriu, şi la figurat) impresionează placa fotografică, dar şi ultrasensibilii plămâni! Ei bine, cele trei comori (exploatări uranifere) româneşti de la Băiţa (Bihor), Crucea (Suceava) şi Oraviţa (Mehedinţi) – în preajma cărora trăiesc comunităţile angajaţilor – sunt într-o stare deplorabilă. Fondul de radiaţii a crescut enorm, mult peste normele de securitate.

Lipsa unor măsuri de protecţie în exploatare, transport şi depozitare, în epurarea apelor de mină este de-a dreptul strigătoare la cer, într-o zonă unde copiii şi gravidele duc o viaţă uitată de lume. Autorităţile vorbesc de acea legendă numită „autorizaţie de mediu" pentru nişte obiective economice care, funcţionând de patruzeci de ani, au ajuns într-o stare de degradare tehnologică şi morală inacceptabilă pentru o societate civilizată.

Ceea ce uită guvernanţii este că uraniul reprezintă o alternativă energetică viabilă pentru o ţară care importă cu bani grei combustibil fosil (vezi noua criză a ţiţeiului) şi care are un modern obiectiv nuclear la Cernavodă. Sus-pusii (Comisia Naţională de Control al Activităţilor Nucleare, Ministerul Mediului) mai uită că acolo lucrează *oameni*, nu roboţi, şi că din când în când ar trebui să mai arunce o privire, chiar piezişă, spre statisticile internaţionale care spun sec: pentru sănătate se alocă anual, pentru un român, 79 de dolari, în timp ce ţări europene, mai mult sau mai puţin depărtate, cheltuiesc 650-900 dolari/locuitor/an!

Robinetul e defect? Desfiinţează chiuveta!

Oare câte ţări din lume n-ar dori să aibă în patrimoniu (ce cuvânt „străin"!) zăcăminte de uraniu?! Industria chimică a evoluat galopant spre găsirea mijloacelor de recuperare şi separare a uraniului, chiar şi când acesta se găseşte în cantităţi infime. Situaţia e similară depozitelor de ţiţei care sunt exploatate până spre ultimul „strop". Iar în aceste circumstanţe, la noi sunt în discuţie retehnologizarea sau închiderea. Pentru ambele variante trebuie sume uriaşe de la buget, chiar şi pentru a trage oblonul acolo unde şi liliecii ştiu că radiaţiile nu iartă. Dar dacă nu se produce, de unde buget? Iar dacă se modernizează, pe banii cui? De prisos să mai subliniem că uraniul este o avuţie strategică şi că aceste probleme mediatizate ajung la urechile cuiva bogat, care pândeşte clipa unei scoateri la licitaţie. Căci uraniul străluceşte (de unde şi vechea denumire germană *„pitch-blenden"* = „bitum strălucitor") pentru tezaurul oricui ştie ce să facă cu el...

Când o comoară devine povară, povestea cu drobul de sare ar trebui înlocuită cu snoava cu bobul strălucitor împotriva căruia îţi pui ochelari de soare, că deranjează. E ca şi cum i-ai spune unui beduin să desfiinţeze chiuveta, că robinetul s-a stricat.

O BOMBĂ cu efect întârziat

Peste 130000 de persoane infectate cu virusul vacii nebune se află în pericol de moarte. Un bilanţ cutremurător care îi menţine pe specialişti în alertă. Din nefericire nu se ştie cât timp va mai dura depistarea vacilor infectate cu encefalopatie spongiformă bovină. Între 1995 şi 2000, numărul persoanelor decedate din Anglia a crescut cu 33 la sută pe an, înregistrându-se 79 de decese. Un studiu epidemiologic condus de profesorul Roy Anderson de la Universitatea din Oxford estimează că, în cel mai rău caz, un număr de 130000 de englezi ar putea fi infectaţi până în anul 2020. Evoluţia fenomenului este însă greu de anticipat. Deocamdată nu se poate depista o persoană bolnavă înainte de primele simptome vizibile: paralizie, demenţă... Specialiştii din SUA, Anglia şi Franţa încearcă să detecteze urmele biologice ale maladiei în sângele uman. Chiar dacă testele în acest sens sunt eficace, deocamdată nu există nici un tratament adecvat. Şi în tot acest timp carnea vacilor infestate cu virusul encefalopatiei spongiforme, dar nedepistate, poate intra în circuitul alimentar. Testele în urma cărora se poate depista virusul la vaci sunt eficace doar cu 4-6 luni înainte de apariţia primelor simptome. Ceea ce e un fel de loterie întrucât nu se ştie când se va declanşa boala, durata de incubaţie putând dura... 60 de ani.

DORIN MĂRAN

Anatomia secundei

Nişte ţărani pe INTERNET

ALEXANDRU MIRONOV

La începutul lui septembrie m-am rătăcit în realitatea virtuală pe care a ţesut-o un mare prozator român, Dinu Săraru. Am coborât, aşadar, la Cornu Caprei şi am trecut dealul la Sacoţ, m-am întâlnit cu alde Năiţă Lucian (ce personaj extraordinar!) şi l-am privit, în acţiune, pe însuşi Pătru cel Scurt, în varianta sa netragică, adică scăpat de pedeapsa vulpii din poveste şi de moartea fulgerătoare – şi învingător în viaţa reală, în toate, dar absolut toate bătăliile purtate.

Pătru cel Scurt mă privea sever, figurină de teracotă, făcută de Nicolae Diaconu Sifroneşti şi prezentată, alături de alte personaje ale satului românesc, în holul Casei de Cultură din Slătioara-Vâlcea, acolo unde, în sală, autorii a 75 de filme documentare îşi disputau un mare concurs mare, în cadrul unei invenţii ciudate, festivalul internaţional „Eco-Etno-Folk-Film", organizat de un sătean din partea locului, pe nume Dinu Săraru. Pătru cel Scurt ne privea, de altfel, cu faţa lui Dinu Săraru, iar scriitorul însuşi, în carne şi oase, se învârtea cu viteza luminii printre participanţii la festival, teleaşti, cineaşti, artişti, ziarişti – sărbătorind, de fapt, o întâmplare uluitoare: *se proiectau la Slătioara, deşi la ţară, filme din 24 de ţări, de pe patru continente!*

Nu înşir palmaresul, spun doar că juriul – internaţional, fireşte, dar cuprinzând şi nume mari ale culturii române, ca D.R.Popescu, Andrei Blaier, Răzvan Theodorescu, Natalia Stancu, etnologul Ion Ghinoiu, Dan Piţa – a acordat marele premiu unui film iranian tulburător. „Stupii nu vor fi niciodată goi" şi a evidenţiat, printre altele, „Eu aştept un vitor luminos" (Corina Radu,studentă de la Universitatea Media), „Sarea săracilor" (realizat de cineaşti de la *Antena 1 Ploieşti),* reportajele „Avocatul Poporului" (TVR Timiş) şi „Lecţia de presă" (TVR Vâlcea).

Participanţii la festival au locuit la mănăstiri (superbele Horezu, Bistriţa, Arnota, Polovragi), s-au învârtit prin ţinutul Cornu Caprei – care poate deveni, de ce nu, un fel de Yoknapatawpha românească, căci trilogia „Nişte ţărani", a lui Dinu Săraru, nu rămâne cu nimic în urma faimoasei trilogii a lui Faulkner! – au băut ţuica prunilor de pe dealurile însorite ale Vrancei şi Gorjului şi s-au minunat de frumuseţea nepământeană a planetei Pământ în aceste binecuvântate locuri din jurul Horezului.

Pentru ediţia a III-a, din – deja – mileniul viitor, explozivul animator de cultură Dinu Săraru are planuri mari: mai multe filme de folclor, din mai multe ţări şi cel puţin de pe un continent în plus! Iar printre participanţii la competiţie trebuie să fie, neapărat, cât mai mulţi tineri artişti, dintre cei care, molipsiţi până în adâncul sufletului de cultura românească, să înţeleagă că există cu adevărat o Românie profundă, subtilă, tulburătoare, care îşi poate cânta lumii poveştile ei nemuritoare.

O promisiune i-am făcut eu acestui extraordinar intelectual, personaj de legendă al culturii noastre, care este Dinu Săraru: aceea că, începând cu 1 decembrie 2000, un *site* pe Internet îi va fi pus la dispoziţie pentru a ademeni participanţii de pretutindeni şi autorităţile noastre la Eco-Etno-Folk Film 2001.

„Nişte ţărani" vor sări direct pe Internet – şi se vor simţi, vă asigur, ca la ei acasă, la Cornu Caprei, din Yoknapatawpha României.

VIOLENŢA domestică

Un partener agresiv poate aparţine oricărei categorii sociale, având uneori un înalt nivel de educaţie şi pregătire profesională. Violenţa domestică se întâlneşte şi în familiile foarte sărace, dar şi în cele cu o situaţie materială foarte bună. În general, un individ mai puţin social, care nu-şi împărtăşeşte uşor ideile şi sentimentele, nu-şi discută problemele personale în public, extrem de suspicios, izolat, poate pune multe semne de întrebare. Concepţia lui despre viaţă şi familie este bazată pe tradiţionala superioritate a bărbatului faţă de femeie, pe mentalitatea potrivit căreia dreptul de comandă îi aparţine întru totul, iar deciziile nu-i pot fi contestate. Faţă de colegi sau cunoscuţi îşi impune punctele de vedere printr-un comportament agresiv: insultă cu mare uşurinţă, are puţini sau chiar deloc prieteni apropiaţi (din cauza lipsei de flexibilitate) şi crede că întotdeauna dreptatea este de partea lui.

Cum poate fi oprită violenţa domestică?

La menţinerea unor situaţii delicate şi extreme contribuie o întreagă reţea de factori sociali. În spatele lor nu se află întotdeauna alcoolismul sau sărăcia ci şi credinţa că femeile trebuie să se supună necondiţionat bărbaţilor, deoarece, pur şi simplu, le aparţin. Aceste lucruri nejuste nu se pot schimba dacă femeile nu cer ajutor şi nu vorbesc medicilor, prietenilor, persoanelor apropiate despre violenţele pe care le îndură.

Pentru a pune capăt violenţei este necesară modificarea legilor, a valorilor morale şi a atitudinii faţă de violenţă şi faţă de agresori. Acestea nu se vor schimba de la sine, ci în urma acţiunii individuale şi colective a femeilor care îndură coşmarul violenţei.

Va fi greu ca violenţa în familie să înceteze dacă în societate nu se va înţelege că brutalitatea este un lucru rău. Atât timp cât va persista credinţa că bărbaţii sunt superiori femeilor şi că au dreptul să corijeze comportamentul partenerelor, violenţa domestică va continua.

IOANA POPA

COPILUL trebuie pedepsit?

Reflecţii psihologice

Idealul în materie de cuminţenie e greu de atins la copii. Adesea copilul răspunde obraznic, face gesturi nepotrivite, nu ascultă. Ce este de făcut? Cum este cel mai înţelept de procedat? Cel mai comod pentru părinţi este să apeleze la arsenalul pedepselor. (Oricum, „forţele" sunt inegale şi cel mare va învinge). Ce spun însă psihologii? În general copilul trebuie să ştie că există anumite graniţe ce nu trebuie depăşite. Părinţii îl obişnuiesc în acest sens şi prin pedepse, dar nu înseamnă că ele sunt o armă utilă în educaţia copilului. Este o adevărată artă să găseşti pedeapsa adecvată pentru greşeala copilului, pentru că, în final scopul pedepsei este de a-l corecta. Dacă dorim ca pedepsele să fie un mijloc educativ şi nu o manieră de a ne descărca nervii, psihologii ne sfătuiesc:

◆ *O pedeapsă nu trebuie folosită prea des. O aplicăm doar atunci când alte metode nu au dat rezultate.*

◆ *Nici laudele excesive nu sunt recomandate pentru că cel mic va avea impresia că el este ieşit din comun şi i se cuvine orice.*

◆ *Nu uitaţi că pedepsim un comportament, nu persoana „făptuitoare". Nu trebuie să ne jucăm cu cuvinte de genul „nu te mai iubesc" ce se fixează definitiv în mintea copilului. Copilul trebuie să fie sigur de iubirea părinţilor şi de statornicia acesteia.*

◆ *Nu pedepsiţi copilul pentru greşelile neintenţionate. Ei învaţă din greşeli.*

◆ *Pedeapsa trebuie aplicată în scop educativ, nu din slăbiciune, sau lipsă de răbdare.*

◆ *Când pedeapsa a trecut, să-i arătăm copilului că l-am iertat, că iubirea pentru el nu cunoaşte hiatusuri şi că atunci când este cuminte şi ascultător îi suntem prietenii cei mai buni.*

Pentru că se apropie IARNA...

...ne grăbim să vă amintim câteva detalii legate de modă.

❄ *Sunt „en vogue" bluzoanele, din stofă groasă, din blană, sau diverse combinaţii ce amintesc de anii '70. Nici o surpriză, moda revine.*

❄ *Pentru adeptele modei clasice, trebuie amintit faptul că rochiile sau mantourile din lână, din nou foarte moderne, vor avea culori tonice, care vor pigmenta frumos iarna, dându-vă o strălucire aparte.*

❄ *În anotimpul alb se aşteaptă o... invazie de culori. Fuste, compleuri, pantaloni... Interesant, chiar şi bărbaţii, ce-i drept mai îndrăzneţi, pot purta pantaloni în carouri, în culori mai puţin „potolite".*

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

PROPOLISUL

Ca disciplină adiacentă a medicinii, cosmetica are în principal rol de prevenire a degradării tenului, de menţinere timp cât mai îndelungat a aspectului tonic şi suplu al tenului. De asemenea, cosmetica mai are rolul de a trata diverse deficienţe ale tenului cum ar fi deshidratarea, seboreea, atonia. Aceste deficienţe sunt tratate în cabinetul nostru având la bază produsele apicole – mierea, polenul, lăptişorul de matcă, propolisul. Rezultatele obţinute pe parcursul anilor sunt relevante în ceea ce priveşte aportul adus de produsele stupului, ele având un rol de hrănire, hidratare şi ameliorare în vederea menţinerii sănătăţii pielii.

În cadrul cabinetului nostru s-au întreprins o serie de studii urmate de testări în vederea stabilirii capacităţii curative a produselor apicole asupra acneei juvenile. Acţionând în această direcţie propolisul s-a dovedit a fi un element terapeutic eficient cu atât mai mult cu cât cazurile tratate au fost preluate de cabinetul nostru după ce au urmat tratamentul clasic, cazurile dovedindu-se rebele la acest tip de tratament. Propolisul a fost utilizat sub forma de pudră, unguente, soluţii alcoolice, spray, fiecare dintre acestea utilizându-se diferenţiat şi specific în cadrul tratamentului. Ca acţiune generală propolisul s-a dovedit a avea o serie de acţiuni benefice asupra acneei. Acţiunea bactericidă şi bacteriostatică având ca efect stagnarea şi regresia procesului inflamator având la bază anihilarea acţiunii de infecţie microbiană, acţiunea antiseptică împiedicând apariţia unor noi focare de infecţie ale foliculilor pilosebacei acţiunea de reglare a secreţiei sebacee prin închiderea porilor şi reducerea cantităţilor de sebum produs de glandele specifice. Pe perioadă mai îndelungată, propolisul are o acţiune de corectare a ph-ului pielii la valorile normale (6,5) efect ameliorator al tenului seboreic care are ph-ul modificat spre alcalin.

Am lăsat la urmă cel mai important efect al propolisului în tratarea acneei, efect care constă în marea putere de refacere a ţesuturilor, de cicatrizare, efect preponderent asupra aspectului estetico-plastic al pielii.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 15 Valabil până pe data de: 3 NOIEMBRIE 2000

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la

API-ESTETIC,

Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31

Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Voaletă şi Dantelă Veche

IUBIRE SACRĂ şi, totuşi, profană

Poate spune un bărbat ce a avut două soţii, pe care a iubit-o mai mult? *Peter Paul Rubens* este unul din aceia care au tranşat dilema într-un mod de-a dreptul irepetabil. Asaltat de comenzi şi ocupat chiar şi cu diplomaţia (pacea dintre Spania şi Anglia, 1629), Rubens n-a prea avut timp de femei. S-a căsătorit cu *Isabelle Brandt* la 32 de ani şi şi-a imortalizat această iubire într-o pânză din care el însuşi nu lipseşte. Dar în 1626, Isabelle moare. Maestrul rătăceşte pictând pe la Curţile europene, iar în 1630 se însoară cu trufandaua *Helene Fourment* (16 ani; el avea 53). A fost iubire autentică? Cele două pânze reprezentând o mamă cu pruncul său, şi anume „Helene cu fiul" şi „Sfânta familie" sunt – fizionomic – aproape identice. Helene devine Fecioara Maria, iar fiul ei devine Iisus! Mai mult, din „Sfânta familie" lipsesc nimburile sacralităţii. Adoraţia pentru a doua nevastă a mers, poate, prea departe. Dar în faţa geniului, aceleaşi feţe bisericeşti care i-au învesmântat pudice unele nuduri (post-mortem, ca şi lui Michelangelo, în Capela Sixtină) au tăcut. Au acceptat cu stoicism unirea profanului cu sacrul, de dragul iubirii. *(P.I.)*

Gastronomice

Reţetele sugerate de doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, în afară de faptul că par apetisante sunt şi uşor de realizat. Merită să încercaţi...

Crochete de ficat

250 g ficat de porc, 2 felii de pâine, 1 ou, 10 g drojdie, 2 linguri făină, 1-2 linguri fulgi de cartofi, 1 lingură „Delicat" sau „Vegeta", 1 linguriţă busuioc, 1 linguriţă de Mocca piper, pesmet, ulei pentru prăjit.

Se taie în cubuleţe mici pâinea. Ficatul se spală şi întreg se pune la fiert în 250 ml apă. După ce s-a înmuiat ficatul se trece prin maşina de tocat carne. Zeama în care s-a fiert ficatul se toarnă peste cubuleţele de pâine. După ce s-a răcit se sfarmă cu furculiţa şi se presară cu drojdie, cu făină, cu fulgi de cartofi şi condimente. Pe urmă se adaugă ouăle bătute precum şi ficatul tocat. Se omogenizează foarte bine. Cu mâna umedă se formează 8-10 crochete care se trec prin pesmet şi se pun la prăjit în uleiul cald. Se serveşte cu orice fel de garnitură sau salată.

Cartofi umpluţi cu brânză

6 cartofi frumoşi, 200 g brânză de vaci, 2 ouă, 1/2 lingură de făină, o linguriţă de unt, o linguriţă mărar tocat, sare.

Se curăţă cartofii cruzi, se taie în două în lat şi se scobesc, formând nişte găoace. Se taie puţin din fund, ca să poată sta în tavă. Se face o umpluturâ din brânză de vaci cu puţină brânză de oi, 2 ouă, făină, mărar şi sare. Se umplu cartofii cu vârf netezindu-se cu un cuţit. Se aşază într-o cratiţă cu unt fierbinte şi se lasă puţin să se rumenească. Se pune apoi câtă puţină zeamă de carne sau apă şi se lasă să fiarbă înăbuşit până ce se frăgezesc. Înainte de a servi se adaugă puţină smântână.

Păstrăvi în aspic

500 g păstrăvi, zarzavat de supă, 1 foaie de dafin, 2 foi de gelatină, 200 g ciuperci.

Păstrăvii fierţi ca pentru rasol se lasă să se răcească în zeama în care au fiert, după care se scurg şi se aşază pe un platou. În zeama în care au fiert păstrăvii împreună cu zarzavatul şi ciupercile, se adaugă foile de gelatină dizolvate în puţină apă caldă amestecându-se bine. Se toarnă repede peste păstrăvi şi se dă la rece pentru a se întări.

Şniţel englezesc

600 g carne de viţel, 1 pahar de vin alb, 2 linguri de făină, bulion, foi de dafin, 2 linguri ulei.

Carnea de viţel tăiată felii de 1 cm grosime se dă prin făină. Se pune într-o tavă ulei sau margarină la care se adaugă 1 pahar vin alb, puţină apă, foi de dafin, bulion şi se pun la cuptor bucăţile de carne în sosul astfel pregătit.

Ardei, (roşii) umpluţi cu carne

8-10 ardei, 500 g carne de vită, 600 g roşii, 2 cepe, 100 ml ulei, mărar, pătrunjel, 2 cartofi, sau miez de pâine.

Se spală ardeii, se taie un căpăcel în jurul codiţei, se scot seminţele şi se gustă să nu fie iuţi. Se umplu cu tocătură de carne, ceapa tocată mărunt, verdeaţa, orez, miezul de la o felie de pâine, eventual un albuş de ou. O dată umpluţi ardeii se pun într-o cratiţă cu o ceaşcă de apă şi se introduc la cuptor. Se servesc cu iaurt.

Pireu de ţelină

6 ţeline, 3 cartofi mijlocii, 2 linguri de unt, 3 linguri de lapte, sare.

Se curăţă, se taie în sferturi şi se fierb ţelinele. După un sfert de oră, se adaugă cartofii curăţaţi de coajă. Când au fiert se scurge apa, se trec prin sită şi se pregătesc la fel ca pireul de cartofi.

Remedii naturiste

Băi pentru eczeme cronice

Eczemele cronice, dar şi urticariile sau reumatismul cronic pot fi tratate prin *băi cu tărâţe de grâu.* Substanţele active din tărâţe au calitatea de a calma durerile, senzaţia de mâncărime şi de usturime, au acţiune antiinflamatoare şi stimulatoare asupra circulaţiei sangvine. Pentru pregătirea băii, este nevoie de 1400 g de tărâţe de grâu care se fierb timp de 30 de minute în 5 litri de apă. Amestecul rezultat se strecoară şi se răstoarnă în apa din cadă, care trebuie să aibă temperatura de 37 grade C. Se stă în baie circa 25 de minute. Se fac 10-12 băi în cazul reumatismului cronic, iar pentru eczeme cronice şi urticarii se continuă până la dispariţia fenomenelor.

Băi pentru sindrom nevrotic

Extractul de ace de pin este cel care se foloseşte cu succes în medicina populară pentru *bolile de nervi propriu-zise sau care sunt asociate unor altor boli cum ar fi hipertiroidia.* Uleiul volatil din acele de pin are o acţiune calmantă asupra sistemului nervos central. Extractul de ace de pin se poate procura de la farmacie sau de la magazinele Plafar. Se măsoară temperatura apei din cadă, care trebuie să fie de 37 grade C, se adaugă 150 g extract de ace de pin, se stă în cadă circa 15-20 minute. Se fac 10-12 băi, câte una în fiecare zi. Se fac 2-3 cure pe an.

OBEZITATEA

afectează 3 milioane de români

Deşi obezitatea pare a fi o consecinţă a traiului îmbelşugat şi al huzurului, această stare patologică în care greutatea corporală depăşeşte cu peste 20 la sută greutatea normală tinde să se transforme într-o epidemie de nivel mondial. Cele mai noi cercetări şi statistici medicale relevă faptul că obezitatea a devenit al cincilea factor de risc pentru sănătate (alături de fumat, consumul excesiv de alcool, sedentarism, stres), care afectează nu numai un număr din ce în ce mai mare de adulţi şi de copii din ţările superdezvoltate (bogate), ci şi din ţările în curs de dezvoltare. „Recordul" este atins de continentul nord-american (una din cinci persoane din Statele Unite este obeză), în timp ce în ţările din Comunitatea europeană, cel puţin una din 10 persoane suferă de obezitate, iar în România cel mai recent studiu arată că în jur de 3 milioane de persoane sunt supraponderale sau obeze.

„Greutatea ideală", formule de calcul

„Greutatea ideală" la care majoritatea persoanelor visează şi a cărei formulă de calcul este destul de des mediatizată mai ales de revistele de frumuseţe nu este din punctul medicilor de vedere un instrument riguros ştiinţific. Aflarea „greutăţii ideale" aplicând formula: înălţimea în centimetri minus 100 (de exemplu, un bărbat de 180 cm ar trebui să aibă 80 kg) are doar avantajul simplităţii. Medicii preferă termenul „greutate normală" (normoponderal). Din punctul lor de vedere, definiţia ştiinţifică a „greutăţii normale" se bazează pe identificarea statusului ponderal cu cea mai mică mortalitate. Oamenii de ştiinţă în schimb nu agreează nici una dintre cele două sintagme, cu atât mai mult cu cât au impus în prezent o altă formulă de calcul prin care definesc Indexul Masei Corporale (Body Mass Index, BMI); greutatea în kilograme a persoanei respective se împarte la pătratul înălţimii în metri (de exemplu, un individ de 90 kg cu înălţimea 1,7 m are un BMI de 90:1,7²=31. Valorile peste 25 sunt de combătut, iar cele peste 30 sunt periculoase. Din nefericire, nici Indexul Masei Corporale nu este considerat un instrument ideal de apreciere, deoarece lasă posibilitatea confuziei între noţiunea de supraponderal (câteva kilograme peste greutatea normală) şi obez (20 kilograme peste normal).

Obezitatea, greu de tratat

Obezitatea, care are la bază un aport caloric prin alimentaţie peste nevoile energetice ale organismului, este favorizată şi de sedentarism. Studiile populaţionale au arătat că obezitatea este strâns legată de bolile cardiovasculare şi de reducerea duratei de viaţă.

O dată instalată, obezitatea nu este uşor de tratat, deoarece ea îşi spune deja cuvântul asupra unor numeroase dereglări de metabolism. Se ştie că după succesul unor cure de slăbire, mulţi obezi revin la greutatea anterioară sau chiar o depăşesc. Curele de slăbire extrem de drastice antrenează pericolul apariţiei unor tulburări de ritm cardiac şi riscul de moarte subită. În mod raţional, baza tratamentului obezităţii o reprezintă reducerea aportului caloric şi exerciţiile fizice, sub supraveghere medicală. Cooperarea pacientului, căruia i se cere un efort de voinţă de durată, este esenţială. Reducerea consumului de alcool şi de sare ameliorează rezultatele dorite. În schimb, la medicaţia antiobezitate se poate recurge doar pe perioade limitate de timp.

COMPRIMATE

- *Somnul este un factor esenţial în păstrarea energiei.*
- *Pierderea a doar cinci ore de somn (într-o singură noapte sau pe o perioadă mai lungă de timp) are ca efect reducerea numărului de anticorpi produşi de organismul uman.*
- *Necesarul orelor de somn este diferit de la individ la individ, dar media este de şapte ore şi jumătate.*
- *Recuperarea la sfârşit de săptămână a orelor de somn pierdute în cursul săptămânii nu reuşeşte să repare „răul" făcut organismului. Recomandabil este să se doarmă acelaşi număr de ore în fiecare noapte.*

Acuzat de subminarea sănătăţii

Vinovat sau nevinovat?

VINUL, ÎN CANTITĂŢI MICI

Numeroase studii recente demonstrează că un consum de alcool (în special de vin roşu) în cantităţi mici asigură o durată de viaţă superioară abstinenţei (privării totale). Vinul, în special cel roşu, are un efect cardioprotector superior celorlalte băuturi alcoolice. Prin declanşarea unor mecanisme metabolice favorabile organismului, la care se adaugă aportul important de flavonoizi antioxidanţi, precum şi valoarea sa de factor antistres şi bună dispoziţie vinul, consumat în cantităţi mici, are rol de protector al sănătăţii. Studiul MONICA, organizat de OMS, arată că Franţa se plasează pe unul dintre cele mai bune locuri privind mortalitatea prin cauze cardiovasculare, în ciuda faptului că populaţia consumă multe grăsimi saturate. „Paradoxul francez" se explică însă prin obiceiul populaţiei de a consuma vin roşu şi slab, în cantităţi moderate, dar cu regularitate.

Verdict: NEVINOVAT.

Renunţă la inhibiţii!

— Corespondenta noastră Miruna din Bucureşti are 26 de ani şi este absolventă a Facultăţii de drept. Ne roagă să o ajutăm fiindcă în viaţa ei apar multe emoţii, complexe şi blocări care, cum spune ea, „te împiedică să trăieşti".

– Dragă Miruna ceea ce ne descrii tu se numeşte fobie socială. Sunt mulţi oameni care suferă de aşa ceva, dar, în general, îşi pot continua viaţa. Au emoţii în faţa străinilor sau în situaţii deosebite, dar trec peste ele până la urmă, iar ceilalţi nu-şi dau prea mult seama ce se întâmplă. La tine e ceva mai mult, pentru că, aşa cum spui, stările astea „te împiedică să trăieşti".

Aşa cum ai constatat, fobia socială nu are legătură cu inteligenţa. Are cu sensibilitatea, în sensul că eşti prea „sensibilă" la părerea celorlalţi despre tine, dar eşti şi foarte autocritică. Crezi, probabil, că ştii mai bine ce e în mintea celor din jur (nu prietenii tăi) despre tine şi nu aştepţi să vezi care este părerea lor cu adevărat; te gândeşti de la început că ei te vor judeca şi atunci, normal, ţi se face frică să mai spui ceva, care să te dezavantajeze. Şi, de fapt, îţi împlineşti propria profeţie: cei din jur te judecă nu tocmai favorabil, dar nu pentru ce spui, ci pentru că nu spui mai nimic.

Este firesc să ai emoţii la un examen. Şi profesorii care te examinează ştiu asta. Atunci, de ce te temi să arăţi ceva ce e normal? Eşti singura, crezi, a cărei voce tremură când e în faţa unei comisii de examinare? Ce-ar fi să-ţi laşi vocea în voia ei şi să te concentrezi pe ce ai de spus? Pentru că, dacă nu ai avea nimic de spus, nu ai fi acolo, nu?! Şi, pe urmă, ce se poate întâmpla dacă celor din faţa ta nu le place ce spui? Să-ţi scadă nota? Să nu te angajeze? Păi, tocmai asta se întâmplă când nu spui mai nimic. Atunci, ce rişti în plus? Dar dacă poate fi mai bine? Dacă vorbind îţi acorzi o şansă în plus? Cam aşa ar trebui să te gândeşti înaintea, în timpul şi după o experienţă importantă. La început va fi greu, dar, exersând, vei începe să „funcţionezi" mai bine. Cel mai bun exemplu că este aşa cum îţi spun, e că atunci când eşti relaxată cu prietenii tăi, eşti simpatică, interesantă, inteligentă. De ce nu te-ar considera şi ceilalţi la fel, când, de fapt, tu eşti simpatică, interesantă, inteligentă... S-ar putea să existe şi persoane care să nu te placă, dar asta i se întâmplă oricui şi nu e nici o tragedie, nu poţi să placi tuturor. Ţie îţi place toată lumea pe care o întâlneşti la fel de mult?

De ce ţi se întâmplă toate astea exact atunci când vrei să faci impresie bună? Tocmai de aceea, pentru că vrei prea mult ca persoana sau persoanele din faţa ta să te placă şi atunci ţi se pare că orice ai spune nu ar fi suficient de bine. Şi e normal să te fâstâceşti. Ai putea gândi şi altfel? Ai putea să-ţi spui că dacă ei nu te plac, atunci e pierderea lor? Te-ai gândit că dacă un bărbat nu te place aşa cum eşti, nu sunteţi făcuţi unul pentru celălalt? Cum poţi, într-o relaţie atât de apropiată, să încerci să fii altfel decât eşti în realitate? Chiar dacă l-ai „păcăli" la început, pe parcurs tot şi-ar da seama. Şi ar pleca. Nu e mai bine să te cunoască de la început şi să se îndrăgostească de tine, cea adevărată?

Dacă ce ţi-am scris până acum nu te ajută destul, sunt cabinete de psihoterapie, unde poţi urma fie terapie congnitiv-comportamentală, fie terapie psihanalitică. Îţi dorim succes şi ţie şi celor mulţi cu probleme asemănătoare care nu îndrăznesc să ne scrie!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

„Boala căscatului"

GH. ION din Slobozia, jud. Ialomiţa. *Nu există o „boală a căscatului", chiar dacă dv. numiţi astfel accesele de căscat care survin peste zi, în momente nepotrivite. Căscatul, ca şi strănutul, oftatul, râgâitul şi flatulenţa sunt considerate reacţii instinctive ale organismului care încearcă să se elibereze de o stare de disconfort prin aceste manifestări. Asta nu înseamnă că prin autocontrol ele nu pot fi ţinute în frâu. În plus, trebuie avut în vedere că aceste manifestări rebele ale organismului (şi unele dintre ele foarte stânjenitoare) au cauze precise. De exemplu, căscatul în sine este un excelent antistres, pentru că destinde organismul şi sistemul nervos, deblocându-l de tensiunile acumulate. Altfel spus, căscatul este un semn fie al oboselii, fie al lipsei de activitate care, în straturile profunde ale conştientului, se traduce printr-o stare de insatisfacţie. Salva de strănuturi poate fi semnul unui început de viroză sau reacţia organismului faţă de un agent iritant (praf, miros înţepător etc.). Eliminarea necontrolată a gazelor este în general efectul unor cantităţi de mâncare peste nevoile organismului sau a unei combinaţii nefericite de alimente sau a obiceiului de a înfuleca lacom, fapt care atrage după sine înghiţirea o dată cu hrana a unor cantităţi mari de aer. Dacă toate aceste cauze sunt luate în calcul şi se intervine şi prin autocontrol, aşa-zisa „boală a căscatului", ca şi celelalte manifestări instinctive ale organismului nu-şi mai fac de cap, în detrimentul dv.*

Auzitul de voci

ANA MIHALACHE din Bucureşti. *„Au trecut doi ani şi jumătate de când mi-am pierdut unul dintre copii într-un accident de circulaţie. De atunci am impresia că îi aud vocea, parcă mă strigă din camera lui, în special seara, când aţipesc. Sunt singură, mai am un copil de crescut care are doar 13 ani şi mi-e frică să nu înnebunesc". Medicii admit că unor persoane perfect sănătoase din punct de vedere psihic li se poate întâmpla ca, după o durere sfâşietoare sufletească, să audă voci. Traumatizate sufleteşte, aceste persoane sunt victime ale unor stări de halucinaţii care, din fericire, trec o dată cu atenuarea durerii. Evident, durata în timp depinde de la caz la caz. Totuşi, dacă după doi ani şi jumătate începe să vă preocupe această problemă, e sigur că a venit momentul să o clarificaţi şi cel mai indicat este să apelaţi fără nici o reţinere la un psihiatru.*

M. B. din Vaslui. *În contrast cu situaţia prezentată înainte, auzitul de voci, ca simptom de care se plânge fiul dv. pe care îl consideraţi sănătos, poate fi o situaţie îngrijorătoare, adică un semn de boală. Trebuie să ţineţi seama de faptul că e demonstrat cel puţin din punct de vedere statistic că persoanele care acuză cu insistenţă că aud voci dezvoltă de multe ori un început de schizofrenie. De fapt, jumătate din bolnavii de schizofrenie aud voci într-o anumită etapă a bolii lor. Vocile par să vină de la una sau mai multe persoane necunoscute şi au un timbru diferit de vocea bolnavului în cauză, el nu recunoaşte aceste voci ca aparţinând gândirii lui. Sindromul maniaco-depresiv este o altă afecţiune psihică în care bolnavii relatează că aud voci. Vă sfătuim să treceţi peste orice prejudecată şi să solicitaţi un consult serios psihiatric.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

INCULISELE CAPODOPERELOR

„Potopul” și controversa uriașilor

În umbra unei opere inuman de frumoase – ne referim aici la bolta principală a Capelei Sixtine – stau relațiile tensionate dintre Michelangelo, papa Julius II și arhitectul reconstrucției basilicii Sf. Petru din Vatican, Donato Bramante. Artistul dorea să lucreze de unul singur, Pontiful, inconsecvent în dorințe, nu-l plătea la timp, iar Bramante n-avea încredere îl el ca pictor, ci doar ca sculptor... Și totuși, geniul de 33 de ani purcede, după propria-i concepție; la executarea celor nouă fresce panelate ale bolții centrale. Era iulie 1508. Cele nouă imagini urmăresc cronologic principalele momente ale „Genezei” din prima Carte a Bibliei, de la „Despărțirea Luminii de Întuneric” până la „Noe și fiii săi, după Potop”. În octombrie 1512, în fața celor nouă fresce terminate, papa și suita sa nu s-au putut stăpâni să nu aclame ca niște muritori de rând. Erau fascinați.

UNDE SUNT URIAȘII? Michelangelo privește „Potopul” accentuând drama umană, disperarea grupurilor victimizate de revărsarea furibundă a apelor: mame ocrotindu-și pruncii, un bătrân purtându-și fiul rănit, un tânăr încercând să-și salveze iubita, o familie punând la adăpost bunurile, un adolescent urcând pe ramura unui copac, o barcă în derivă, iar în fundal Arca lui Noe de care se mai agață câțiva supraviețuitori.

Lăsând la o parte faptul că Arca însăși nu respectă geometria biblică (cele trei etaje) și că necuvântătoarele parcă nici nu există, dorim să evidențiem un aspect pe care imaginația artistului ni l-ar fi putut desluși. Este vorba de tulburătorul verset care afirmă că „ În vremea aceea se iviră pe pământ *uriași*, mai cu seamă de când fiii lui Dumnezeu începuseră a intra la fiicele oamenilor și acestea începuseră a le naște fii; aceștia sunt *vestiții viteji din vechime*” (Geneza, 6/4; subl.noastră). Cum de ignoră geniul din Caprese tocmai acest „detaliu” care a bulversat și încă mai tulbură apele bibliștilor, generând interpretări halucinante?

Au existat sau nu uriași în vremurile prediluviene? E o figură de stil? Dacă au existat, ce semnifică amestecul acestora cu oamenii obișnuiți, din care au rezultat „vestiții viteji din vechime”? Un amestec de rase, poate, în urma unor migrări din alte teritorii? Sau este cumva o altă eroare (involuntară) ale traducerilor Septuaginta (ebraică-greacă) și Vulgata (greco-latină), așa cum s-a mai întâmplat, datorită polisemiei termenilor ebraici?

De-a dreptul extraordinar este faptul că „uriașii” prediluvieni reapar (ei sau alt neam) în Biblie mult mai aproape de zilele noastre, într-o epocă bine conturată istoric. Și Michelangelo știa asta.

GHEPARDUL

vânător cu suflet de copil

Abia când zoologii au constatat că numărul gheparzilor s-a înjumătățit în ultimii 25 de ani (în 26 de țări ale Africii mai există acum doar 15 mii) și s-au decis să-i ocrotească prin toate mijloacele, au făcut o descoperire de senzație: domesticirea lor este foarte ușoară. Practic, felina se comportă în mediul casnic al celor ce-i îngrijesc precum niște pisici ascultătoare și pline de afecțiune, dar în orele când revin în mediul lor natural își aduc minte că sunt prădători. O dată reintrați în ograda omului, parcă-și uită sângeroasele aventuri de peste zi. Gheparzii s-au dovedit utili și ca paznici ai rezervațiilor, ai gospodăriilor celor ce i-au domesticit, și mai ales ai „puilor de oameni”. În psihologia lor există ceva din ferocitatea tigrului, obediența câinelui și cochetăria pisicii.

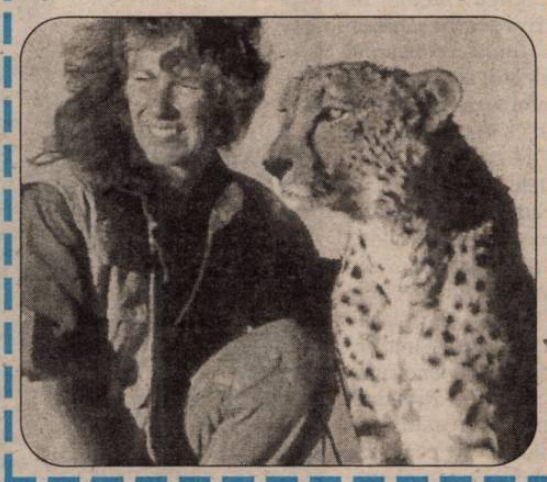

GRĂDINILE SUSPENDATE ale Babilonului

Așa ar fi arătat – în viziunea unui pictor al secolului trecut – una din celebrele „Grădini suspendate” ale Babilonului, a căror construcție ar fi făcut din acest bastion al Mesopotamiei o cetate de necucerit. Reprezentând una din cele șapte minuni ale antichității, legenda atribuie inițiativa ridicării lor reginei Semiramis a Asiriei, soția lui Nisos. Numai că pictorul respectiv a neglijat ceea ce însemna cu adevărat monumentalismul uluitor al acelor Grădini. Acestea aveau patru terase pătratice, cu latura din ce în ce mai mică, de la 243 m prima, la 123 m a 4-a. Prima era susținută pe 625 de stâlpi de 11-12 m înălțime, a 2-a pe 441 stâlpi, a 3-a pe 289 stâlpi, iar a 4-a pe 169 de stâlpi – toți de aceeași înălțime. Fiecare platformă avea un strat de rezistență, unul contra infiltrațiilor și unul cu pământ roditor. Împreună cu colinele pe care erau construite, Grădinile suspendate puteau atinge 70-80 de metri înălțime totală.

EXPLORATOR

Ţinutul unde ninge cu fluturi

Timp de peste 35 de ani, entomologul american Fred Urquart a studiat o singură specie de insecte, fluturele-imperial. La începutul studiilor sale, el a observat că splendida lepidoptera pleacă, la începutul sezonului rece, din zona Marilor Lacuri (de la granița SUA-Canada) spre sud. Însă în tentativele sale de a descoperi locul lor de hibernare, s-a lovit de mai multe obstacole : distanțele incredibil de mari parcurse de insecte și răspândirea lor pe o arie ce ocupa, practic, teritoriul SUA de la est la vest.

În aceste circumstanțe, omul de știință a reușit să-și încheie studiile numai cu ajutorul miilor de voluntari din toate regiunile avute în vedere și prin intermediul etichetelor prinse de aripa inferioară a „imperialului”. Căci formidabilii zburători fuseseră semnalați și-n sud-est (California), dar și-n sud-vest, în peninsula Florida. Dar adevăratul ținut unde ninge cu fluturi avea să fie descoperit și mai departe.

FRUNZELE VII DIN SIERRA MADRE. Pe teritoriul Mexicului, la poalele munților Sierra Madre, se află o întinsă pădure de oyamel – un arbore înrudit cu pinul și bradul. Aici se află principalul loc de „hibernare” al acestui fluture migrator. Milioane de exemplare, cu aripile lor galben-maroniu destinse, ocupă atât coroana copacilor, cât și terenurile din jurul lor. Nici nu se mai văd frunzele în această regiune, de cum ziua începe să se micșoreze – spun localnicii. Cromatica obișnuită, verdele crud al rășinoaselor, este total acaparată de culorile molcome ale fluturilor. Chiar și rumegătoarelor le este greu să mai pască, deoarece coleopterele semi-adormite acoperă ca un covor și zonele de pășunat, așteptând aproape nemișcate să treacă iarna peste aceste ținuturi mai blânde decât cele de baștină.

Cele mai puternice roiuri străbat peste 3 mii de kilometri, din Ontario până-n Mexic. Dar o altă mare surpriză a fost și migrarea peste marea Caraibilor, dinspre peninsula Florida spre peninsula Yucatan, în Guatemala. Cum s-ar putea explica acest uluitor fenomen? O explicație certă este economia de resurse energetice ale corpului, prin faptul că, înainte de a migra, nici femela și nici masculul nu sunt apți pentru reproducere. Acest lucru se petrece înainte de întoarcerea spre nord, chiar și pe traseu. De la ou la maturitate sunt necesare cinci săptămâni, astfel că progeniturile au timp să se fortifice până să le vină rândul să migreze. În scurta lor viață, se desfășoară o singură călătorie „hibernală”, unică de acest fel în lumea fluturilor.

● *Cel mai mare fluture din lume este „Aripa de pasăre” , trăitor în Noua Guinee, cu o anvergură a aripilor de 28 cm și cântărind 28 g ● Fluturele „ Coada de rândunică” are cele mai multe bătăi de aripi: 460-636/minut ● Mirosul cel mai dezvoltat îl are „Molia-împărat”, care-și simte partenerul (feromonul sexual) de la 11 km distanță ● În orașul lui Shakespeare, Stratford-upon-Avon, se află cea mai mare fermă de fluturi, cu 2 mii de varietăți de lepidoptere.*

UNICATE ALE NATURII

ȘOPÂRLA-FRUNZĂ

Îi lipsește doar clorofila, spun biologii, pentru a fi o frunză perfectă. Într-adevăr, cele opt (8) exemplare găsite întâmplător anul trecut, în sudul Madagascarului, reprezintă o uriașă surpriză. Considerată dispărută încă din anii '80, Uroplatus malama sau Gecko-frunză-fină (35 cm lungime) are toate părțile principale ale corpului în formă de frunză; astfel, capul, membrele, trupul și coada imită nu numai desenul unor frunze tropicale, dar și delicatețea „palmelor verzi” ale pădurii. Caracteristic vieții ei de prădător este așteptatul victimelor într-o poziție nemișcată, care poate dura și 15-20 de minute. Din nefericire, șopârla-frunză a fost masa preferată a șerpilor de talie mică și a uriașilor păianjeni otrăvitori.

Un nou ochi spre UNIVERS

În cel mai strict secret, una din culmile masivului Cerro Paranal din munții Cordilierii Coastelor, Chile, a fost sculptată pentru a deveni unul din cele mai înalte platouri de observații radioastronomice. La o altitudine de 5500-5800 de metri, într-un loc bine ales de astrofizicieni, constructorii au retezat pur și simplu vârful stâncos cu un anume unghi față de un reper cosmic secret al galaxiei noastre. Șantierul a fost deschis în 1994, iar acum sunt în probe primele două (din totalul de patru) radiotelescoape din categoria VLA (Very Large Array = foarte mare cuprindere). Această fotografie este unică, și reporterilor care au realizat-o li s-a permis să se apropie numai la 2,5 kilometri de observator, în elicopter. Principala misiune a noului ansamblu de radiotelescoape este detectarea de mesaje artificiale (inteligente) din spațiu cosmic. În prezent, cel mai mare Observator VLA este plasat la San Agustin, New Mexico, SUA, care are 27 de antene mobile de câte 25 de metri în diametru (în funcțiune din 1980).

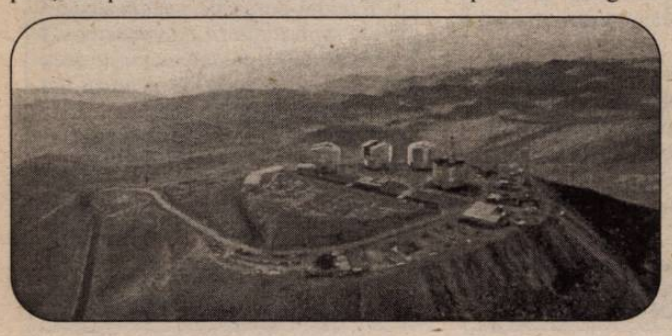

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

COMORILE CORSARILOR ies la suprafaţă

DORIN MĂRAN

Comorile unui vas corsar eşuat în largul ţărmului Saint-Malô, aşteaptă de aproape trei secole să fie scoase la suprafaţă. În anul 2000 acest lucru a fost posibil.

Bretania, 20 noiembrie 1713. La întoarcerea din Terra Nova, nava Saint-Jean-Baptiste din Saint Malô cu o capacitate de 300 de tone, încărcată cu 30 de piese de artilerie, intră în rada portului Rance. Mareea şi stâncile aflate pe marginea canalului îl obligă pe căpitan la multă prudenţă. Dintr-o dată, în timp ce fregata înfruntă curentul, o bubuitură puternică se aude în etravă. Marinarii sunt înspăimântaţi. O parte din carenă se înalţă pe stânci. Nava trosneşte din toate încheieturile şi începe să ia apă. Apoi se sfărâmă şi, încetul cu încetul, se scufundă sub privirile stupefiate ale echipajului salvat ca prin minune.

15 iulie 2000. Arheologul Michel L'Hour de la Departamentul de cercetări arheologice subacvatice, împreună cu câţiva colaboratori, plonjează în adâncurile apelor din zona Natiere în care fregata corsară s-a scufundat în urmă cu 300 de ani. Scafandrii se lasă la fund traşi de greutăţile din plumb şi de buteliile cu aer comprimat. Adâncimea nu e mare, doar 20 de metri, dar pericolul de a fi luaţi de curenţii extrem de puternici e cât se poate de serios. Timpul pe care îl au le dispoziţie la fiecare scufundare nu poate depăşi 70 de minute. În afara celor 26 de piese de artilerie, obiectele aduse la suprafaţă constituie mărturii emoţionante ale traiului marinarilor. Pipe, dintre care unele gravate cu iniţialele proprietarului, pahare de sticlă, căni prevăzute cu capace din cositor gravate, butoaie de stejar, vâsle, vase de lut, scripeţi, încălţăminte din piele şi o victimă a naufragiului: o maimuţică. Cercetările vor continua până în 2003.

Curăţarea unui scripete-vioară

Alarma care atacă!

Pentru protejarea locuinţelor sau sediilor împotriva hoţilor, nenumărate sisteme de alarmă reacţionează prin declanşarea unei sirene şi avertizarea unui centru de securitate (sau, după caz, poliţia). Dar, potrivit statisticilor, intervenţia agenţilor care se deplasează la faţa locului poate fi tardivă, ea producându-se la 20-40 de minute de la primirea apelului. Pentru a înlătura acest inconvenient, societatea franceză Oldaclan Concept –

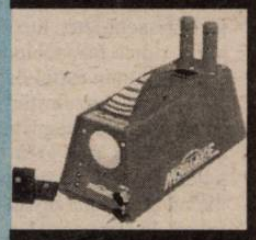

cu sprijinul societăţii Aerospatiale Matra, al Comisariatului pentru Energie Atomică şi al Societăţii Naţionale de Pulberi şi Explozivi – propune un sistem, denumit „Mobilgarde", capabil să neutralizeze intruşii fără întârziere, graţie propriilor mijloace de acţiune. În cazul în care sistemul detectează o efracţie, un cartuş provoacă o explozie în timp ce difuzează un gaz lacrimogen. Mobilgarde este autonom, alimentat cu baterii şi cântăreşte circa 6 kg. Detectarea infractorului este realizată cu ajutorul unei celule infraroşii, care declanşează automat şi reacţia de neutralizare. Încercarea de a clinti „paznicul" din loc se soldează cu producerea aceleiaşi reacţii. *(A.H.)*

Capcane cu... bere!

Cum să momeşti şi să prinzi limacşi şi melci? Simplu, cu bere! Cel puţin aşa susţine societatea britanică Westfield Products. Aceasta propune o capcană alcătuită din trei alveole pe care grădinarul le va umple cu bere. O dată capacul

fixat, vaporii de bere ies prin deschizăturile capcanei, atrăgând limacşii care urcă spre lichid pe nişte rampe laterale care se termină în alveolele cu bere. Ude fiind, rampele nu mai pot să fie urcate înapoi de limacşii şi melcii care încearcă să evadeze, rămânând captivi. (A.H.)

Africa dinozaurilor

O echipă de paleontologi din Franţa şi Statele Unite a reuşit să reconstruiască scheletul unei noi specii de sauropode vegetariene care a trăit în nordul Nigeriei în urmă cu 135 milioane de ani. Deşi inventarul oaselor descoperite era incomplet, reconstrucţia scheletului, având o lungime de 17 metri, în proporţie de 95 la sută a fost posibilă datorită restului de oase aparţinând altor exemplare de vârste diferite. Continentul african, în raport cu America, este sărac în fosile de dinozauri dar nu lipsit de surprize. Recent a mai fost descoperită, în aceeaşi regiune, o altă specie necunoscută de sauropode *Nigersaurus taqueti*, care a trăit în urmă cu 110 milioane de ani. *(D.M.)*

Muzeul Marc Chagall

Perlă a Mării Mediterane, oraşul Nisa, datând de câteva mii de ani, se mândreşte nu doar cu împrejurimile sale, cu construcţiile impunătoare, cu ruinele ligurice şi greceşti, cu carnavalul său vestit prin bătăile cu flori. Oraşul este renumit, în egală măsură, pentru muzeele sale, dintre care trebuie menţionat fără îndoială muzeul Marc Chagall, un muzeu al mesajului biblic al marelui artist.

Situat pe colina Cimiez, Muzeul se află în mijlocul unui parc plin de măslini, chiparoşi, stejari şi arbori de plută. Construcţia a fost încredinţată arhitectului André Hermant care a realizat o operă unică, destinată a adăposti opera pictorului Marc Chagall (1807-1985). Planurile au fost schiţate la începutul anilor '70, spaţiul fiind destinat adăpostirii unor pânze monumentale – 17 la număr. Datorită deschiderii porţilor şi ferestrelor special calculate pentru o lumină adecvată, pânzele sunt expuse într-o manieră admirabilă. Acestea, executate într-o perioadă de 13 ani, între 1954-1967, prezintă principalele teme biblice. Dintre acestea 12, foarte bine dispuse, evocă istoriile lui Noe, Abraham, Iacob şi Moise. Celelalte cinci aflate într-o sală alăturată, folosind drept culoare predominantă roşul, ilustrează „Cântarea Cântărilor". Acestor pânze li s-au adăugat alte opere de artă: tapiseria din holul de la intrare, sculpturi, gravuri şi litografii, vitraliile sălii de concert, mozaicul exterior. Dacă plafonul Operei din Paris este considerat cea mai remarcabilă creaţie a artistului, marile pânze din muzeul care-i poartă numele nu sunt cu nimic mai prejos, constituind o contopire între sacru şi profan. Marea expoziţie retrospectivă de la Grand Palais, din 1969, îl consfinţise pe Chagall drept unul dintre cei mai de seamă artişti ai secolului. Muzeul de pe colina Cimiez şi-a propus o retrospectivă a operei artistului, fiind cea mai mare colecţie de opere ale acestuia. Devenit Muzeu Naţional datorită faptului că Chagall a donat aceste comori de artă statului francez, aşezământul a reuşit să adune numeroasele crochiuri executate în vederea preparării mesajului biblic, sute de acuarele şi xilogravuri ale artistului pentru ilustrarea Bibliei şi a altor opere literare.

IRINA STOICA

Viitorul aparţine spaţiului

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

În nr. 23 al anului precedent, revista MAGAZIN inaugura rubrica „Viitorul aparţine spaţiului" cu o scurtă informare despre Universitatea Spaţială Internaţională (ISU de la iniţialele cuvintelor International Space University). Atunci s-a precizat că ISU oferă anual câte un Program al Sesiunii de Vară (SSP) de 8-10 săptămâni de pregătire post-universitară în domeniul ştiinţelor spaţiale, pentru cursanţii înscrişi la ISU, de regulă în Campusul Universităţii „Louis Pasteur" din Strasbourg (Franţa); fiecare asemenea SSP are trei etape: cursuri cu subiecte ştiinţifice general valabile pentru toate facultăţile (denumite de ISU „departamente"); cursuri specializate şi avansate pe departamente; dezvoltarea unor proiecte pe tematici propuse de ISU şi realizate în aşa numitele grupuri de proiectare (DG). Tematicile sunt atât de interesante (de ex. Misiuni spre Marte, asteroizi sau Lună; sisteme globale de tele-sănătate sau tele-educaţie; observarea zonelor terestre polare; microgravitaţia şi cooperarea internaţională; managementul din spaţiu al dezastrelor; turismul spaţial etc), încât agenţii spaţiale şi firme aerospaţiale trimit angajaţi să participe la cursuri... Întrucât la redacţie au sosit scrisori de la cititorii interesaţi să obţină mai multe informaţii – printre care şi de la Eleonora Magiar din com. Ezeris – şi pentru că documentaţia de participare la concurs trebuie să ajungă la ISU până la 31 decembrie al anului curent pentru Sesiunea din iulie – septembrie a anului următor (!), anunţăm pe cei interesaţi (potenţiali candidaţi) că, în primul rând, trebuie să fie absolvenţi ai unei facultăţi cu profil compatibil cu ştiinţele spaţiale (tehnic, medicină, drept, fizică, biologie etc.) şi să cunoască foarte bine limba engleză. Costul participării la cursuri (inclusiv subsistenţa, cazarea, accesul la biblioteci etc.) se ridică la 13000 $, la care se adaugă costul transportului, deoarece cursurile pot să se ţină şi în alte locuri decât la Strasbourg (de ex. anul acesta s-au ţinut la Universitatea din Valparaiso – Chile...). Pentru înscriere, doritorii trebuie să completeze în limba engleză şi să transmită până la 31 dec. 2000 (pentru sesiunea din vara anului 2001), pe adresa ISU Admission Office, Strasbourg Central Campus, Parc d'Inovation, Boul. Gauthier d'Andrenach, 67400 ILLKIRCH-GRAFFENSTADEM-France, un set de zece documente: chestionarul-tip de înscriere; 2 scrisori de recomandare în plicuri sigilate; certificat de cunoaşterea limbii engleze (TEOFL); formularul-confirmare sponsorizare; declaraţie de pregătire profesională şi loc de muncă, autobiografie (100 cuvinte); copii legalizate în engleză ale diplomelor; declaraţie (500 cuvinte) de motivare a participării; 3 scrisori-formulare răspuns; declaraţie-grilă de pregătire proprie.

(Va urma)

Şi tinerii români se pot înscrie la I.S.U. ...

SWIFT un vizionar enigmatic

DAN APOSTOL

Aceste materiale de construcţie şi mijloace de propulsie total neaşteptate pe care le propunea Swift erau puse până nu de mult pe seama febrei descoperirilor şi invenţiilor mecaniciste, ce începea să pună stăpânire pe Anglia secolului al XVIII-lea, pentru a atinge apogeul în secolul al XIX-lea. Valoarea teoretică şi practică a fragmentelor anticipative de natură tehnico-ştiinţifică din scrierile lui Swift a fost ignorată cu o perseverenţă amintind butada lui Niels Bohr, care îi scria lui Einstein: „Toţi suntem de acord că teoria dumneavoastră este nebunească. Problema care ne divide în tabere adverse rămâne însă a stabili dacă această teorie este destul de nebunească sau nu".

În ultimele două decenii însă au început să se folosească pe scară tot mai largă fibrele de sticlă şi materialele plastice dure în construcţia de aeronave, iar proiectanţii americani, britanici, francezi şi japonezi au ajuns la concluzia că formele discoidale şi semisferice prezintă calităţi aerodinamice superioare actualelor fuselaje fusiforme.

Mai uimitor decât aceste coincidenţe este însă proiectul de aeronavă asupra căruia se oprea revista americană „OMNI" în 1984, realizarea conţinând elemente ciudat de asemănătoare cu cele imaginate de Swift în secolul al XVIII-lea. Aparţinând unui grup de ingineri vest-germani conduşi de Jan Pajak (actualmente profesor de cibernetică la Southland Community College din Noua Zeelandă), acest proiect a fost definitivat pe la mijlocul deceniului al şaptelea şi propune o navă care poate călători atât în atmosfera terestră cât şi în spaţiul cosmic, folosind propulsia magnetică în locul combustibililor convenţionali.

Nava concepută de Pajak are două etaje: cel inferior, de formă discoidală, conţinând instalaţiile propulsoare, şi cel superior, în formă de calotă sferică uşor turtită, în care se află punţile de comandă şi cabinele echipajului. În mijlocul discului de la bază este aşezat un magnet deosebit de puternic, a cărui poziţie determină direcţia de zbor. Spre exemplu, orientând magnetul cu polul nord către Polul Nord Magnetic terestru, nava se va ridica, în timp ce inversarea acestei manevre va determina aterizarea. Marginea exterioară a discului conţine un mare număr de electromagneţi plasaţi în opoziţie cu dispozitivul principal de propulsie, ca precauţie suplimentară împotriva unei aterizări forţate, în cazul unei defecţiuni a magnetului central.

Jan Pajak afirmă că acest dispozitiv permite şi călătoriile în spaţiul cosmic, unde mecanismul magnetului mare şi centura de electromagneţi ar crea un câmp magnetic rotativ, care ar propulsa nava într-un mod asemănător cu efectul obţinut de motoarele cu elice în aer.

La prima vedere, ideea propulsiei magnetice nu pare deosebit de greu de pus în practică, dar adevărul este că împotriva ei se ridică argumente serioase.

Astfel, magnetul principal pe care intenţionează să-l folosească Pajak (de sute de mii de ori mai puternic decât câmpul magnetic terestru) nu a putut fi încă realizat din lipsă de fonduri, iar încărcarea centurii de electromagneţi ar necesita destulă energie pentru a acoperi nevoile unei ţări în curs de dezvoltare pe timp de un an. În sfârşit, dacă asemenea câmpuri electromagnetice ar putea fi generate, ele ar degaja o cantitate de căldură atât de mare încât ar distruge orice formă de viaţă pe o rază de 1 km, astfel încât etajul superior al navei ar trebui să fie construit exclusiv din titan, material deosebit de costisitor.

Dar, dacă aceste probleme ar putea fi rezolvate de posibilităţile tehnice ale deceniului următor, cele menţionate de un cunoscut specialist american în domeniul câmpurilor magnetice, dr. Henry Kolm de la Massachusetts Institute of Technology, par a ridica obstacole de netrecut în calea realizării unui astfel de proiect.

„După cum se ştie", scria Kolm, „liniile câmpurilor magnetice sunt curbe şi nu drepte, deci este greu de imaginat cum ar putea fi plasaţi magneţii pentru ca nava să înainteze în linie dreaptă în loc să se învârtească în cercuri. Dar, chiar dacă această problemă ar mai putea fi rezolvată, rămâne totuşi un factor decisiv şi anume că, după calculele ştiinţifice actuale, câmpul magnetic terestru este prea slab pentru a îngădui ridicarea unei nave grele pe baza opoziţiei de forţe. Ar fi ca şi cum s-ar împinge ceva într-un mediu care nu opune rezistenţă" („OMNI", februarie 1984).

Or, este curios să vedem că acest lucru, care le-a scăpat unor ingineri ai secolului al XX-lea, a fost perfect intuit de Jonathan Swift. Autorul *Călătoriei în Laputa* atrăgea atenţia că insula zburătoare nu se putea deplasa în afara hotarelor regatului Balnibarbi, pentru că numai acolo se afla un câmp magnetic destul de puternic pentru a contracara forţa magnetului din platoul de diamant. „Pe restul globului", scria Swift, „mineralul cu proprietăţi magnetice nu este atât de bogat şi insula s-ar prăbuşi imediat la sol...".

Vom afla vreodată de unde avea Swift cunoştinţele ştiinţifice prin care îi depăşea pe contemporanii săi cu cel puţin două secole?

Amprente ale spiritualităţii noastre

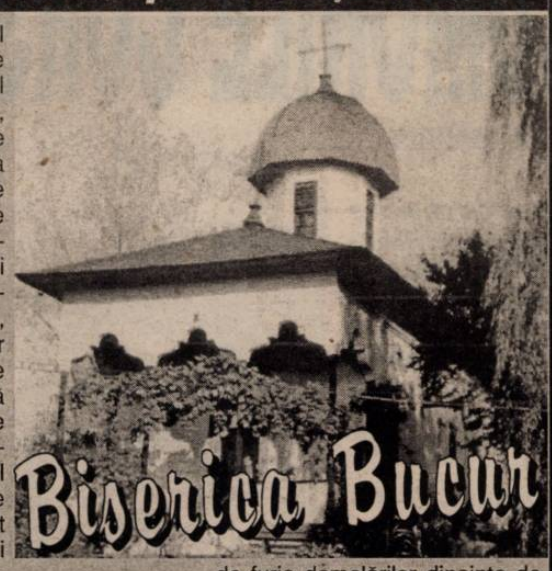

În centrul Capitalei, pe malul drept al Dâmboviţei, foarte aproape de mănăstirea Radu Vodă, se află una dintre cele mai frumoase biserici ale oraşului. Micuţă şi discretă, biserica Bucur pare o bijuterie de zid, pierdută printre blocurile care o înconjoară. Locaşul poartă numele celui ce a dat numele oraşului şi în jurul construcţiei se ţes o mulţime de legende. Potrivit uneia dintre acestea, biserica ar fi fost înălţată chiar de cel care a întemeiat oraşul, acel Bucur, cioban, pescar, negustor sau boier.

Unele cercetări au dus la concluzia că biserica a fost clădită la 1416 de domnitorul Ion Mircea I Basarab pe locul fostei biserici de lemn ridicată de legendarul Bucur.

Biserica a fost rezidită în 1742 când, după cât se pare, a slujit ca paraclis sau capelă de cimitir mănăstirii Radu Vodă.

Într-o hartă a Bucureştilor din 1844-1846 locaşul era deja consemnat sub numele „Biserica lui Bucur". Acesta impresionează în primul rând prin aşezarea sa, în vârful unui deal, pe care îl urci pe o scară îngustă, cu balustradă de lemn. O grădină înmiresmată cu arbori şi flori înconjoară biserica, realizând o oază de verdeaţă în cartierul de blocuri în care a fost înghesuită, scăpând totuşi, ca prin minune, de furia demolărilor dinainte de decembrie 1989.

Aşezământul pare o miniatură albă, rătăcită într-o lume de care-l desparte doar un gard de beton. Biserica, mică, zugrăvită în întregime în alb, este acoperită cu tablă, şi are o singură turlă. Luminată de ferestrele prelungi, ea nu are interiorul pictat, pereţii fiind acoperiţi cu icoane, asemenea multor biserici de ţară.

Remarcabile sunt tâmpla altarului şi icoanele împărăteşti, realizate cu multă eleganţă. Biserica are un aer intim, plăcut, apreciat de mulţimea credincioşilor. Pridvorul cu coloane, deschis până cu câtiva ani în urmă, a fost închis acum cu un geamlâc. Aceasta diminuează poate frumuseţea locaşului dar ocroteşte de vânturi şi ploi lemnăria frumos sculptată. De asemenea, pridvorul a devenit un adevărat refugiu pentru credincioşii care pot asculta slujba de aici în zilele de sărbătoare, când biserica se dovedeşte neîncăpătoare.

IRINA STOICA

MORMÂNTUL primul gând al faraonului

DORIN MĂRAN

Mormântul din care va „evada" spre eternitate e primul lucru la care se gândeşte un faraon în momentul în care e investit cu sceptrul puterii. Din primele luni de la instalarea sa în fruntea statului, tehnicienii săi caută locul cel mai potrivit pentru amplasarea mormântului. Împreună cu preoţii, aceştia iau deciziile în comun, ştiind că proasta calitate a rocilor calcaroase ar putea compromite lucrările.

După ce deciziile au fost luate, încep săpăturile efectuate de 40 de muncitori specializaţi şi o mulţime de cioplitori, desenatori, pictori şi sculptori. Durata prestaţiilor, extrem de variabilă, depinde de mărimea mormântului şi de calitatea decoraţiunilor. În general, doar săpăturile durează între 1 şi 2 ani, după care muncile încep să se diversifice. Pereţii sunt egalizaţi cu o tencuială de gips amestecat cu paie iar desenatorii schiţează figuri şi hieroglife cu trăsături de culoare roşie după ce fondul

pereţilor e definitivat. În spatele lor se află însă un desenator şef care verifică prestaţiile lor artistice şi le corectează cu o pensulă muiată în culoare neagră. În mormintele de elită elementele decorative sunt puse în evidenţă prin basoreliefuri pictate. În cazul mormintelor modeste sau al celor care urmează să fie rapid terminate ca urmare a morţii premature a faraonului, decoraţiile se simplifică. Planurile mormintelor sunt adesea diversificate, în funcţie de locul de amplasare sau de concepţia tehnicienilor. În unele morminte galeriile realizate în pantă uşoară alternează cu cele prevăzute cu trepte abrupte ce conduc spre un puţ ce ar fi putut constitui o capcană pentru hoţi sau doar un rezervor de colectare a apelor în cazul unor furtuni. Urmează un hol cu o scară ce coboară adânc în pământ până la ultimul coridor la capătul căruia se afla sala care adăposteşte sarcofagul faraonului. Un plan întortocheat ce va fi reluat până în timpul domniei lui Amenhotep III.

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

N.S.A. „Ochiul şi Timpanul" S.U.A.

Agenţia pentru Securitate Naţională (N.S.A.) s-a constituit în urma unei directive a preşedintelui Truman, din 24 octombrie 1952, cu aplicabilitate din 4 noiembrie 1952, imediat după alegerile prezidenţiale.

Activitatea N.S.A., destinată spionajului tehnic, este protejată de reguli de secretizare foarte drastice, fiind, pe bună dreptate, considerată un „membru misterios al comunităţii serviciilor de informaţii".

N.S.A. este cel mai dezvoltat centru de spionaj electronic din lume cu sucursale în mai multe puncte ale globului.

Pe teritoriul S.U.A. agenţia dispune de 86 de baze importante. În Germania de 32, în Marea Britanie de 15, în Japonia de 14, în Coreea de Sud 8, în Cipru 6, în Australia 5 etc.

Mărimea bazelor de ascultare este variată. De pildă, una dintre cele mai mari – de la Chicksand (Marea Britanie) – ce dispune de mai multe antene gigantice, tip „Wullenweber", se întinde pe o suprafaţă de 16 hectare. Peste tot în lume unde agenţia colaborează cu alţi parteneri, personalul N.S.A. ocupă toate posturile cheie în bazele de ascultare, transmiterea informaţiilor efectuându-se în sens unic, numai către americani. Se respectă astfel, cu strictеţe, o dispoziţie a preşedintelui Eisenhower, semnată în anul 1953, care reglementează accesul străinilor la informaţiile secrete.

În baza unor asemenea date culese de bazele de ascultare, ale N.S.A., în aprilie 1987, preşedintele Reagan ia decizia de a fi bombardat cartierul general de la Tripoli al colonelului Ghadafi. Informaţiile respective puneau în evidenţă implicarea Libiei într-un atentat comis la data de 04.07.1987 la Berlin. Bomba, ce fusese plasată într-un local de noapte frecventat îndeosebi de soldaţi americani, a ucis o persoană şi a rănit alte 250.

În scopul atingerii obiectivelor propuse... „N.S.A. interceptează toate mesajele diplomatice şi militare ale aliaţilor săi"... şi în egală măsură, toate telexurile şi telegramele care sunt expediate din S.U.A. Dezvăluirile făcute în presa americană în 1975 au condus la concluzia că suportul legal al acestei măsuri îl constituia operaţiunea „Shamrok", de existenţa căreia nu fusese însă informat decât preşedintele Truman în anul 1950. O altă operaţiune ce a stat la baza unui exces de zel a fost „Minaret". În cadrul ei, după războiul din Vietnam, pentru identificarea unor „inamici interiori" au fost ascultate sistematic 12000 de convorbiri telefonice ale unor persoane considerate suspecte. N-au fost cruţate nici personalităţile. (Cazul actriţei Jane Fonda).

Un alt obiectiv esenţial al N.S.A. este acela al identificării tehnologiei adversarilor a mijloacelor şi sistemelor acestora. Pe această direcţie s-a înscris şi zborul KAL 007 al avionului sud-coreean „Boeing '747" cu 249 de pasageri la bord, doborât la 01.09.1983 pe când zbura în spaţiul aerian al fostei U.R.S.S. Yoshiro Tanaka, fost şef al unui important departament din serviciul de informaţii militare japoneze şi fost şef al serviciului de ascultare electronică a obiectivelor militare ruseşti (sediul bazei respective sa află la Yakanae – insula Hokaido) în cartea sa „Adevărul despre zborul KAL 007", precizează cu date clare că avionul îndeplinea o misiune secretă de spionaj pentru serviciile secrete americane. Staţia Yakanae a interceptat convorbirile piloţilor sovietici din care rezultă între altele că aceştia l-au somat pe pilotul de pe Boeing să aterizeze (pilotul deviase de la ruta obişnuită intrând circa 500 km în spaţiul U.R.S.S., pe o zonă din peninsula Kamciatka în care se aflau mai multe baze secrete ale armatei sovietice). Avionul a fost doborât cu o lovitură de rachetă. S.U.A. a declanşat o vastă campanie de presă calificând – pe bună dreptate – doborârea avionului drept act de barbarie.

În baza datelor şi documentelor pe care le deţine, Tanaka subliniază faptul că:.. „serviciile secrete americane au trimis în mod deliberat Boeing-ul civil sud-coreean în spaţiul aerian al U.R.S.S. pentru a crea panică în sistemul apărării antiaeriene şi a testa reacţia ei". El menţionează totodată că la acea oră,... „S.U.A. făceau eforturi deosebite spre a strânge informaţii privind apărarea antiaeriană sovietică din Extremul Orient, despre care se aflase că în 1982 se modernizase şi se întărise în mod spectaculos".

Un element ce confirmă acest interes deosebit este şi acela că începând din 1982... „circa 30 de ofiţeri ai N.S.A., de la baza Misawa (Japonia) efectuau o misiune atât de secretă în legătură cu care nici chiar guvernul japonez nu fusese informat. Ei erau însărcinaţi să asculte în direct toate frecvenţele cartierului general sovietic şi al apărării aeriene". Această operaţiune a N.S.A. avea numele de cod „Cheia".

La ora la care KAL 007 îşi deviase ruta, americanii aveau desfăşurat în zonă un impresionant dispozitiv: Fregata „Badger" se afla în largul Mării Ohosk. Un avion R.C. 135 (varianta militară a Boeing 707) survola aceeaşi zonă. Spaţiul cosmic respectiv era, în acelaşi timp, survolat de satelitul militar „Ferrel-D", iar naveta spaţială „S.T.S.8" era poziţionată deasupra Pacificului.

Nu este încă suficient de clar ce anume a interesat în mod cu totul şi cu totul deosebit: noile rachete sovietice (SS-X-25, PL-5), noul radar sovietic de la Krasnoiarsk ori alte sisteme tehnologice de ultimă oră. În mod cert, una dintre aceste noutăţi au determinat asumarea riscului doborârii avionului sud-coreean.

■ E şi asta o problemă!

N-a putut naşte pe 4 iulie

...sau cel puţin aşa ar putea suna o declaraţie a cunoscutei cântăreţe americane Tanya Tucker.

Gata să se căsătorească (pentru a doua oară, de data aceasta cu textierul Jerry Lasseter), Tanya realizează că a rămas însărcinată şi hotărăşte amânarea datei căsătoriei. Cum la casele mari toate par să meargă din plin, data aşteptată a naşterii celui de al treilea copil al Tanyei era nici mai mult nici mai puţin decât... 4 Iulie! Şi ce-şi puteau cei doi părinţi dori mai mult?

A apărut însă o complicaţie, datorată... medicului Tanyei care tocmai în perioada aceea s-ar fi aflat în concediu! Obişnuită cu el şi doar în el având încredere (un comentator mai răutăcios ar fi spus că, la cei 40 de ani ai săi, nici nu ar fi putut fi altfel). Ceea ce se şi întâmplă: medicul îi declanşează travaliul cu nouă zile înainte de data normală. Timp de opt ore se luptă, alături de viitorul său soţ, după o modă de pe alte meleaguri care a ţinut-o tot timpul de mână, până când reuşeşte să aducă pe lume o fetiţă frumoasă şi sănătoasă. Iar toţi cei care o asistau (o mulţime, evident, aşa cum stă bine unei adevărate supervedete), după ce izbucniseră în râs când logodnicul-textier i-a spus logodnicei-soliste să nu înceapă cu obişnuitele sale triluri atunci când cu greu se ţinea să nu plângă din cauza durerilor, au suspinat de emoţie şi uşurare când au văzut copilul venind pe lume.

La nici o jumătate de oră, ceilalţi doi copii ai Tanyei, fetiţa Presley, de 10 ani, şi băiatul, Beau, de 7 ani, au şi năvălit în sală pentru a face cunoştinţă cu noua lor surioară! După care toate au reintrat în normal şi au început să se gândească... la nuntă. (M.D.)

■ La 102 ani a învăţat să scrie şi a scris un roman

„Viaţa e atât de frumoasă”

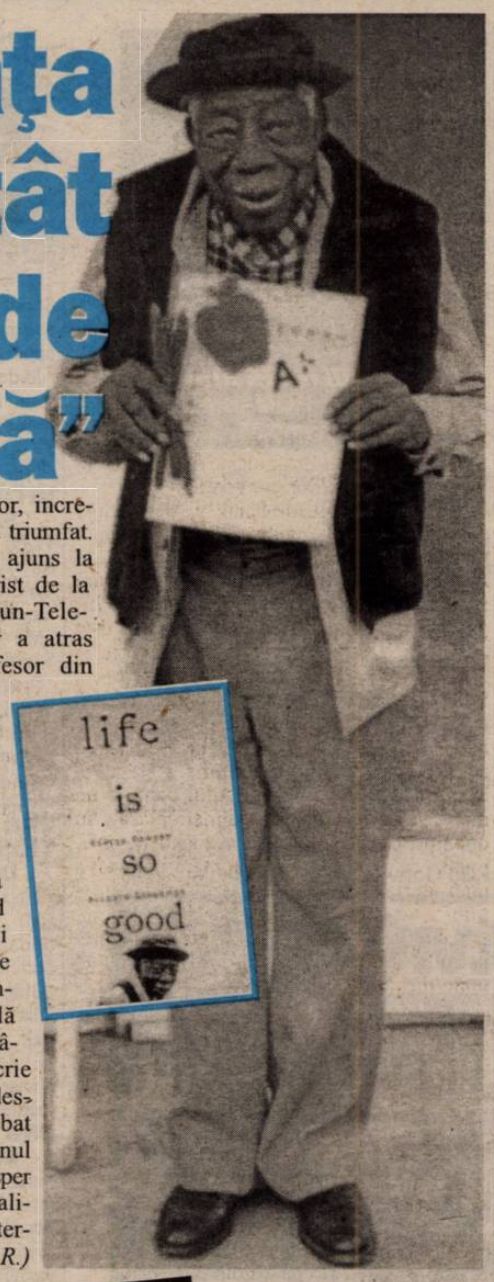

„Viaţa a atât de frumoasă” este titlul şi mesajul sugestiv al unei cărţi autobiografice aparţinând lui George Dawson. Dacă prima ediţie (100000 de exemplare) s-a epuizat în timp record, faptul se explică printr-un motiv deosebit: Originalul autor a publicat cartea după ce a împlinit vârsta de... 102 ani şi după ce tocmai sărbătorise şi împlinirea a patru ani de când s-a... alfabetizat”.

Începutul acestei poveşti uimitoare îşi are ca punct de plecare ziua de 8 ianuarie 1996 când în casa lui din Dallas a sunat la uşă un tânăr de la „Lincoln Instructional School” unde învăţau cei şapte copii ai săi. A fost întrebat de vizitator dacă nu doreşte să se alfabetizeze în cadrul unui curs special rezervat adulţilor. George Dawson nu a ezitat. Au urmat patru ani de muncă adeseori epuizantă, dar spre surprinderea tuturor, incredibila lui voinţă a triumfat. Această istorie a ajuns la urechile unui ziarist de la „Fort Worth Sun-Telegram” şi ulterior a atras atenţia unui profesor din Seattle, Richard Glaubman, care i-a telefonat să-i ceară o întrevedere. După acceptul lui Dawson, cu prilejul întâlnirii lor, Glaubman şi-a dat seama, aflând istoria vieţii lui Dawson, că este vorba de o întâmplare excepţională şi i-a propus bătrânului George să scrie împreună o carte despre viaţa lui. Întrebat despre viitor, bătrânul George a răspuns: „sper să mai am multe realizări. Măcar să-mi termin liceul”... *(Gh.R.)*

■ Deghizaţi în viitori taţi

HOŢII AU FURAT SEIFUL MATERNITĂŢII!

La uşa unei maternităţi din Tirana s-a prezentat un „viitor tată” însoţit de un prieten. Primul părea destul de emoţionat, aşa că oamenii din spital l-au tratat cu multă înţelegere, lăsându-l să aştepte pe o bancă, în hol, înainte de a fi chemat la soţia sa. Fiind o zi agitată, cei doi au rămas singuri o vreme şi, când o infirmieră a venit să-i anunţe ceva a descoperit că cei doi dispăruseră. A urmat o surpriză de proporţii când au realizat că cei doi se volatilizaseră, şi nu oricum, ci cu micuţul seif în care se aflau toate salariile şi alte drepturi băneşti ale salariaţilor spitalului. Seiful era destul de mic pentru a putea fi purtat de doi oameni, dar cu toţii se întrebau cum au reuşit cei doi să înşele vigilenţa celor de la poartă. Misterul s-a lămurit repede. Hoţii „împrumutaseră” un cărucior dintre cele cu care veniseră taţii să-şi ia odraslele acasă şi care aştepta cuminte la intrare. Cu seiful înăuntru, acoperit cu o păturică ieşiseră nestingheriţi. Nu departe de spital abandonaseră căruciorul pe care scriseseră cu cinism: „Mulţumim!” *(I.S.)*

■ Terorizat de soţie...

S-a autodenunţat

Un bărbat din oraşul german Gadebush a pus mâna pe telefon şi a avertizat secţia de poliţie rutieră că se va urca la volan beat mort dar numai în momentul în care poliţiştii vor ajunge în faşa casei sale. O patrulă s-a deplasat imediat la adresa indicată încercând să blocheze microbuzul la volanul căruia se afla reclamantul. Acesta a apăsat însă pe pedală şi a parcurs... 1 metru distanţă după care a frânat, a oprit motorul şi a predat carnetul de şofer poliţiştilor care au procedat la suspendarea acestuia. Bărbatul a scos din buzunar o sticlă de votcă, a mai tras un gât şi le-a explicat poliţiştilor că a fost nevoit să recurgă la această stratagemă neobişnuită pentru că era terorizat de deplasările pe care trebuia să le facă cu maşina în contul soţiei sale care îl punea să care zilnic marfă pentru un depozit de mobilă pe care îl avea în antrepriză. *(D.M.)*

Întâlnire magică

Mica prinţesă şi delfinul

Această uimitoare imagine, a cărei autenticitate poate fi pusă la îndoială de unii, este 100 la sută reală. Este dovada concretă a unei întâlniri neaşteptate dintre un bebeluş şi un delfin. Şi, totodată, a şansei incredibile pe care fotograful Donald Tipton a avut-o când i s-a ivit prilejul să imortalizeze dansul şi jocul subacvatic al acestor două fiinţe inocente ale naturii. Întâmplarea s-a petrecut în Golful Mexic, la o distanţă de 60 de metri de ţărm. Îndrăgostiţi de mare, părinţii fetiţei de 8 luni îşi petreceau o zi de vacanţă pe malul mării, împreună cu un prieten al lor, specialist în filmări subacvatice. Deodată, atenţia le-a fost atrasă de un delfin care s-a apropiat de ţărm. Copilul, născut sub apă şi înotător din primul lui minut de viaţă, se bălăcea la mal. Când a văzut delfinul, s-a scufundat instantaneu în apă şi a pornit înot spre el. Se pare că delfinul a fost la rândul lui fascinat de mica apariţie, aşa că a început să-i dea ocol şi să-l atingă pe copil în trecere, ca şi cum ar fi vrut să-i mângâie trupul. Părea că bebeluşul şi delfinul împart o fericire paradisiacă. „Asta n-a durat decât câteva secunde – comenta Donald Tipton sub efectul uluirii – dar a fost ceva magic.” (A.P.)

■ Tinereţea, bat-o vina!

VESTEA *care poate* UCIDE

Cât de bine e, uneori, să rămâi un anonim, o ştie cel mai bine James Treeford, un tânăr cercetător englez în domeniul biologiei. Ajuns la vârsta de 30 de ani, James a reuşit în sfârşit să cucerească laurii unui premiu ştiinţific important al Institutului de biologie marină din Londra.

Necăsătorit, James se însurase cu meseria sa de cercetător. De opt ani lucrase la o singură temă privitoare la protecţia vieţuitoarelor din Marea Nordului. Nu-şi permisese nici o clipă de relaxare, era deseori plecat în expediţii pe mare, iar lucrul în laborator se prelungea mereu până seara, trăia ca un ascet... Iar răsplata a venit. Chipul i-a apărut în ziare, a dat interviuri, gloria şi banii îl făceau fericit. Numai că surprizele vieţii se ţin scai şi de astfel de oameni.

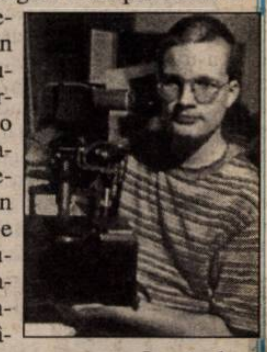

La numai câteva zile de la mediatizarea reuşitei lui, la uşa apartamentului său londonez sună cineva. O fi vreun reporter? Nicidecum, era o tânără femeie cu un copil de mână, surâzându-i fericită. Ea mulatră, puştiul cam la fel de ciocolatiu. James a uitat câteva momente la ce folosesc plămânii, apoi, cu respiraţia restabilită parţial, a întrebat doar atât: „Kalina?”

Da, era Kalina. O tânără din Surinam, pe unde James ajunsese pe când făcuse stagiul militar. Graţioasă, femeia intră în casă ca şi cum totul i-ar fi fost familiar. Apoi, încă năuc, omul de ştiinţă a aflat că din aventura lor s-a născut James junior, dar cum iubitul fusese doar temporar dincolo de Atlantic, ea nu avusese cum să-l înştiinţeze de copil. Cei doi nici nu schimbaseră vreo adresă, iar Kalina se stabilise de doi ani în Anglia... Numai tată să nu fii, spune o vorbă şugubeaţă, dar cât se poate de serioasă în astfel de cazuri. Onest, James i-a oferit găzduire femeii cândva iubite. Începuseră chiar să facă planuri concrete de viitor când...

După aproape o lună de la apariţia intempestivă a „familiei din Surinam” (cum povestea James colegilor de serviciu), pe adresa lui soseşte o scrisoare din San Francisco. Proaspătul tată simte cum, în plină iarnă, îl cuprind năduşelile. Acolo lucrase un an în calitate de cercetător stagiar şi se împrietenise cu Linda, o irezistibilă brunetă cu ochi albaştri, cu care fusese, inevitabil, cât se poate de intim... James n-a mai avut curajul să deschidă plicul. I s-a făcut rău, iar Kalina a chemat ambulanţa. La numai 30 de ani, făcuse un pre-infarct, iar circulaţia sângelui din creier de deteriorase brusc.

Timp de două săptămâni, mult încercatul bărbat a stat la terapie intensivă. Nimeni n-a avut voie să discute cu el. Când a fost mutat în salon, a apărut imediat Kalina zâmbitoare ca o floare, fluturând acea scrisoare ca pe un trofeu. Pulsul pacientului s-a înteţit subit, a devenit palid şi tremurător. „Institutul din San Francisco îţi propune un post de conducere! Ce zici?” *(P.I.)*

Săptămâna 3 – 9 noiembrie

TV ROMANIA

JULIETTE BINOCHE
ROMÂNIA 1
sâmbătă, 23.30

VINERI 7.00 Telematinal **10.00** Practic TV **10.40** TVR Cluj-Napoca **11.30** TVR Iaşi **12.20** TVR Timişoara **16.00** Tribuna partidelor parlamentare **17.00** Studioul electoral **17.30** Serial: „Să vezi şi să nu crezi" **18.10** O vedetă... populară **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Ploaia de stele **22.30** Alegeri 2000 **0.15** Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate **8.45** Serial: „Zorro" **10.00** Totul la vedere **13.30** Auto Club **13.55** Fotbal: Gloria Bistriţa – Dinamo Bucureşti **16.00** Ora G **17.00** Studioul electoral **18.00** Teleenciclopedia **20.00** Jurnal **20.30** Surprize, surprize **22.30** Serial: „Niciodată nu e prea târziu" **23.30** Film: „Alice şi Martin" (coprod., 1998). Cu: Juliette Binoche.

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.30** Serial: „Zorro" **10.30** Viaţa satului **12.00** Tezaur folcloric **14.00** Naţional TV Bingo Liberty **17.00** Fotbal: Rapid Bucureşti – Oţelul Galaţi **19.00** Trupa de şoc caută o vedetă! **20.00** Jurnal **20.30** Film: „G.I. Jane" (SUA, 1997). Cu: Demi Moore **23.05** Fotbal Show.

LUNI 7.00 Telematinal **14.15** CiberFan **14.30** Pro Patria **15.30** Cronica **17.00** Studioul electoral **18.10** Seniorii cetăţii **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Iartă-mă! **21.45** Serial: „Şapte zile" **22.45** Caravana fotografică **23.45** Lumea dansului **0.45** Marele jazz.

MARŢI 7.00 Telematinal **10.00** Practic TV **10.40** TVR Cluj-Napoca **11.30** TVR Iaşi **12.20** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.30** Puncte cardinale **16.00** Cronica **17.00** Studioul electoral **18.10** Pentru dumneavoastră, doamnă! **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Alegeri 2000 **22.30** Serial: „Martorul tăcut".

MIERCURI 7.00 Telematinal **10.00** Practiv TV **10.30** TVR Cluj-Napoca **11.20** TVR Iaşi **12.10** TVR Timişoara **12.55** Fotbal: Dinamo Bucureşti – Universitatea Craiova **15.00** TVR Craiova **17.00** Studioul electoral **17.30** Serial: „Să vezi şi să nu crezi" **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Recurs la morală **21.35** Serial: „Justiţiarii" **22.30** Alegeri 2000.

JOI 7.00 Telematinal **10.00** Practic TV **10.30** TVR Cluj-Napoca **11.20** TVR Iaşi **12.10** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.35** Convieţuiri **17.00** Studioul electoral **18.10** Medicina pentru toţi **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Alegeri 2000 **22.15** Teatrul Naţional TV: „Poveste imorală" **23.00** Cu ochii'n patru **0.15** Jazz.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix **14.00** Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare **15.00** Serial: „Milagros" **16.00** Obiectiv **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.30** Impact **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Vânătorii de fantome" (SUA, 1994) **0.30** Film: „Străin în noapte" (SUA, 1994) **3.00** Film: „Jimmy the Kid" (SUA, 1982).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii **11.00** Tradiţii **14.30** Exploziv **15.00** Film: „Doamna din Las Vegas" (SUA, 1976) **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.30** Impact **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Serial: „Comisarul Rex" **22.00** Miss România World 2000 **0.30** Sex cu Nadine **1.30** Film: „Ucigaşul din N.Y." (SUA, 1980).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Documentar **12.30** Cinemagia **13.00** Serial: „Aeroportul" **14.00** Clubul de duminică **18.00** Focus **18.30** Real TV **19.30** Impact **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Rambo 3" (SUA, 1988) **23.30** Film: „Opera de trei parale" (SUA, 1989).

LUNI 8.00 Prima Mix **15.00** Serial: „Milagros" **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.00** Real TV **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Serial: „Patrula aeriană" **21.50** Cronica cârcotaşului.

MARŢI 8.00 Prima Mix **15.00** Serial: „Milagros" **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.00** Real TV **19.30** Impact **20.00** Film: „Credinţă orbă" (SUA, 1990, prima parte) **22.30** Exotic.

MIERCURI 8.00 Prima Mix **15.00** Serial: „Milagros" **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.00** Real TV **19.30** Impact **20.00** Film: „Credinţă oarbă" (ultima parte) **22.30** Stil.

LESLIE NIELSEN
ACASĂ
duminică, 20.15

JOI 8.00 Prima Mix **15.00** Serial: „Milagros" **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.00** Real TV **19.30** Impact **20.00** Joker **23.00** Obiectiv.

tvr2

VINERI 7.00 Serial: „Obsesia" **8.35** Toţi, împreună **11.00** Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" **13.15** Desene animate **13.45** Animale dispărute **14.15** Arca lui Noe **14.50** Serial: „Lumea bărbaţilor" **15.45** Cu trenul prin lume **17.40** Serial: „Stăpânul animalelor" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.40** Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" **20.30** D'ale lui Mitică Popescu **21.30** Desene animate **22.05** Film: „Mercenarul" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi, împreună **9.50** Film: „Vis şi realitate" (SUA, 1992) **11.30** Desene animate **12.00** Serial: „Piatra magică" **12.30** Trupa DP2 **14.35** Minunile lumii **16.30** Serial: „Parohia Dibley" **18.30** Telejurnal TVR2 **20.05** Serial: „Avocata" **20.55** Serial: „Mare schimbătoare" **21.45** Serial: „Familia Porter" **22.20** Teatrul liric: „Oedip" de George Enescu.

DUMINICĂ 8.00 Desene animate **8.30** Tradiţii **9.00** Ferma **11.30** Desene animate **12.00** Serial: „Piatra magică" **12.30** Tip-top, mini-top **14.00** Arta apărării **16.10** Serial: „Star Trek Voyager" **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Serial: „Stăpânul domeniului" **19.30** Spectacolul lumii **20.05** Film: „Mici eroi" (SUA, 1991) **21.45** Serial: „Familia Porter" **22.20** Teatrul Naţional TV prezintă: „Un domn de bine: Walter Hasenclever".

LUNI 7.00 Serial: „Obsesia" **8.35** Toţi împreună **12.40** Osia lumii **13.15** Desene animate **14.45** Cinci pentru naţiune **14.50** Serial: „Lumea bărbaţilor" **17.40** Serial: „Stăpânul animalelor" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.05** Studioul electoral **19.40** Serial: „Roger, Roger" **20.30** Obsesia vitezei **22.10** Film: „Lupta pentru viaţă" (SUA, 1978).

MARŢI 7.00 Serial: „Obsesia" **8.35** Toţi împreună **11.50** Serial: „Femeia ispititoare" **13.15** Desene animate **13.45** Cinci pentru naţiune **14.50** Serial: „Lumea bărbaţilor" **17.40** Serial: „Stăpânul animalelor" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.00** Film: „Serbările galante" (coprod., 1966) **20.30** Alegeri 2000 **22.10** Televiziunea, dragostea mea!.

MIERCURI 7.00 Serial: „Obsesia" **8.35** Toţi, împreună **9.35 – 12.40** Reluări **13.15** Desene animate **13.45** Cinci pentru naţiune **14.50** Serial: „Lumea bărbaţilor" **17.40** Serial: „Stăpânul animalelor" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.05** Studioul electoral **19.40** Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" **20.30** Pe muchie de cuţit **22.10** Film: „Să ai sau nu" (Franţa, 1995).

JOI 7.00 Serial: „Obsesia" **8.35** Toţi, împreună **13.15** Desene animate **13.45** Cinci pentru naţiune **14.50** Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" **17.40** Serial: „Stăpânul animalelor" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.05** Serial: „Germaine şi Benjamin" **19.40** Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" **20.30** Alegeri 2000 **22.05** Film: „Viaţa la 17 ani" (Irlanda, 1996).

acasă

VINERI 10.00 – 14.00 Reluări **15.00** Serial: „Înger sălbatic" **15.50** Serial: „Miracolul iubirii" **16.45** Desene animate **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Luisa Fernanda" **22.00** Film: „Din dragoste pentru un câine" (Canada, 1977) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.00 Reluări **13.25** Doctorul casei **14.00** Acasă cu Ruxandra Săraru **15.00** Serial: „Înger sălbatic" **15.45** Serial: „Miracolul iubirii" **16.35** Serial: „Lassie" **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Serial: „Ramona" **19.20** Serial: „Al şaptelea cer" **22.00** Film: „Vechii prieteni nu mor niciodată" (SUA, 1994) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 12.15 Acasă la români **13.30** Serial: „Verdict: crimă!" **14.30** Serial: „Trei femei" **16.35** Serial: „Lassie" **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Serial: „Ramona" **19.20** Serial: „Al şaptelea cer" **20.15** Film: „Criza de indentitate" (SUA, 1975). Cu: Leslie Nielsen **22.00** Film: „Întoarcerea la Pământul Speranţei" (partea a III-a) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 14.05 Reluări **15.00** Serial: „Înger sălbatic" **15.45** Serial: „Miracolul iubirii" **16.45** Desene animate **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **20.55** Serial: „Luisa Fernanda" **21.50** Film: „Anonimul venetian" (Italia, 1971) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 14.00 Reluări **15.00** Serial: „Înger sălbatic" **15.45** Serial: „Miracolul iubirii" **16.45** Desene animate **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **20.55** Serial: „Luisa Fernanda" **21.55** Film: „Mergi sau mori" (coprod., 1977). Cu: Gene Hackman, Catherine Deneuve **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 14.00 Reluări **15.00** Serial: „Înger sălbatic" **15.50** Serial: „Miracolul iubirii" **16.45** Desene animate **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" (ultimul ep.) **20.55** Serial: „Luisa Fernanda" **21.50** Film: „Aranjamentul" (SUA, 1969). Cu: Kirk Douglas, Faye Dunaway **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 14.00 Reluări **15.00** Serial: „Înger sălbatic" **15.50** Serial: „Miracolul iubirii" **16.45** Desene animate **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „Dragoste nebună" (ep.1) **20.50** Serial: „Luisa Fernanda" **21.50** Film: „Nimic nou pe frontul de vest" (SUA, 1979) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

BILL PULLMAN
PRO TV
vineri, 22.35

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **11.45** Serial: „Oglinda timpului" **12.10** Film: „Formula" (SUA, 1980). Cu: Marlon Brando **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu **22.35** Film: „Seducţie fatală" (SUA, 1994). Cu: Bill Pullman **0.15** Zero **1.20** Serial: „Seinfeld".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **8.30** Serial: „Secretele familiei Arnold" **9.40** Serial: „Liceul Madison" **10.00** Serial: „Uriaşul Harry" **10.30** Serial: „Poveşti cu surprize" **11.45** Bucătăria lui Radu **12.20** ProMotor **14.00** Serial: „Dragul de Raymond" **14.30** Serial: „Primii paşi" **15.00** Film: „Stan şi Bran scamatori" (SUA, 1942) **17.00** Fotbal: Steaua – Ceahlăul Piatra Neamţ **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Steaua ta norocoasă **22.00** Film: „Analiza finală" (SUA, 1992). Cu: Richard Gere, Kim Basinger **0.00** Serial: „Millennium" **1.00** Serial: „Fantezii erotice".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **8.30** Serial: „Micii războinici" **9.00** Super Abracadabra **10.00** Serial: „Uriaşul Harry" **11.00** Documentar **12.00** Serial: „Îndrăgostiţi lulea" **12.25** Serial: „Captivi în cartier" **13.00** Serial: „Beverly Hills" **14.00** Fotbal: Universitatea Craiova – FCM Bacău **16.00** Superbingo **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Serial: „Ally McBeal" **20.30** Vacanţa Mare **21.30** Film: „Un sac cu bani" (SUA, 1986). Cu: Tom Hanks **23.15** Procesul etapei **2.00** Serial: „Fantezii erotice".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **12.00** Serial: „Oglinda timpului" **12.20** Film: „Calea disperării" (SUA, 1994) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Alege! **21.00** Film: „Nesfârşita iubire" (SUA, 1998) **22.45** Urmărire generală! **23.15** Serial: „Clanul Soprano" **0.40** Serial: „Seinfeld" **1.00** Serial: „Lege şi ordine" **1.45** Serial: „Veronica".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **12.00** Serial: „Oglinda timpului" **12.20** Film: „Dallas: J.R. se întoarce" (SUA, 1996). Cu: Larry Hagman, Patrick Duffy **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Serial: „Mortal Kombat" **21.00** Serial: „Nikita" **22.00** Eu vreau să fiu preşedinte **1.30** Serial: „Seinfeld" **2.00** Serial: „Lege şi ordine" **2.45** Serial: „Veronica".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **12.00** Serial: „Oglinda timpului" **12.25** Film: „Fiorii morţii" (SUA, 1985) **14.15** Serial: „Fitz" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Serial: „Mortal Kombat" **21.00** Chestiunea zilei **21.30** Fotbal **1.15** Serial: „Seinfeld" **1.45** Serial: „Lege şi ordine" (ultimul ep.) **2.30** Serial: „Veronica".

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **12.00** Serial: „Oglinda timpului" **12.25** Film: „Dreptatea unei mame" (SUA, 1991) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Focul ucigaş" (SUA, 1991). Cu: Kurt Russell **22.00** Eu vreu să fiu preşedinte **0.30** Serial: „Seinfeld" **1.00** Serial: „Casa McCallister" (ultimul ep.) **1.45** Serial: „Veronica".

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **13.15** Film: „Revoluţii pe minut" (SUA, 1970). Cu: Anthony Quinn **15.00** Serial: „Dragostea învinge" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.10** Tu decizi! **18.10** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **20.00** Film: „Risc maxim" (SUA, 1996) **22.00** Serial: „Stargate SG-1" **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Film: „Tensiune maximă" (SUA, 1995) **2.00** Film: „Ucigaşii puterii" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Furie dezlănţuită" (M. Britanie, 1948) **8.30** Documentar **9.30** Serial: „Mama, detectiv particular" **10.00** Casa de piatră **13.00** Serial: „Viitorul începe azi" **14.00** Film: „Complotul" (coprod., 1969). Cu: Roger Moore **16.00** Orient Express **18.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **19.45** Film: „Gânduri ucigaşe" (SUA, 1991). Cu: Bruce Willis, Demi Moore **22.15** Serial: „Nash Bridges" **23.00** Film: „Pumnul de oţel" (SUA, 1995) **0.30** Film: „Ultimul apărător" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 6.30 Film: „Anatomia unei crime" (SUA, 1959). Cu: James Stewart **9.00** Documentar **10.00** Desene animate **12.10** Serial: „Tânărul Indiana Jones" **13.00** Serial: „Pe cont propriu" **14.00** Totul va fi bine **16.00** Serial: „Roswell" **17.00** Prezentul simplu **18.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **19.50** TeleEurobingo Show **23.00** Film: „O vară în Grandview" (SUA, 1984). Cu: Jamie Lee Curtis **1.00** Film: „Femeia în albastru" (Franţa, 1972).

LUNI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Serial: „Inspiraţia Carolinei" **13.15** Orient expres **15.15** Serial: „Dragostea învinge" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.10** Tu decizi! **18.10** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **20.00** Film: „Preţul puterii" (SUA, 1997) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Film: „Provocarea" (SUA, 1982).

MARŢI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Film: „Misiunea lui Leonard" (SUA, 1987). Cu: Bill Cosby **13.15** Film: „Capitolul doi" (SUA, 1980) **15.00** Serial: „Dragostea învinge" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.10** Serial: „Simţul dreptăţii" **18.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **20.00** Film: „Tata în vacanţă" (SUA, 1997) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Film: „Dl. Smith merge la Washington" (SUA, 1939).

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Film: „Doi fraţi la Rio" (Franţa, 1987) **15.00** Serial: „Dragostea învinge" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.10** Serial: „Simţul dreptăţii" **18.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **20.00** Studioul electoral **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Film: „Vânător în spaţiu" (SUA, 1983). Cu: Peter Strauss.

JOI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Film: „Gelozie" (SUA, 1972). Cu: Elizabeth Taylor **13.15** Film: „Ultimul detaliu" (SUA, 1973). Cu: Jack Nicholson **15.00** Serial: „Dragostea învinge" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **16.50** Joi TeleEurobingo 2 **19.00** Observator **19.50** Din dragoste **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Film: „Norocul ghinionistului" (Franţa, 1981).

JAMES STEWART
ANTENA 1
duminică, 6.30

TELE 7 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România **10.25 – 14.05** Reluări **15.20** Tinereţe fără bătrâneţe **17.00** Daţi vina pe Corina! **18.00** Domino **19.00** Telejurnal **19.45** Gura lumii **20.00** Dan Diaconescu în direct **22.00** Serial: „Derrick" **1.05** Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor **12.00** Tentaţii (r) **13.05** Weekend abc **16.30** Lumea misterelor **17.00** Rendezvous la TELE 7 **18.00** Lumea în clipa 2000 **19.00** Telejurnal **19.45** Documentar **21.00** Serial: „Derrick" **22.00** Concert.

DUMINICĂ 8.15 – 12.00 Reluări **13.00** Ora unu a venit **15.45** Cinetour **16.15** Cutia muzicală **17.00** Forţa destinului **18.00** Galele Tele7 **19.00** Telejurnal **19.30** Vedete la taifas **20.00** Dan Diaconescu în direct **21.00** Îţi mai aduci aminte, Doamnă? **22.00** Serial: „Derrick".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România **11.15** Vedete la taifas (r) **12.15** Ora unu a venit (r) **15.20** Tinereţe fără bătrâneţe **16.00** Post Meridian **17.00** Daţi vina pe Corina! **18.00** Primul pas **19.00** Telejurnal **20.00** Dan Diaconescu în direct **22.00** Telemedicina **23.15** Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România **10.15 – 12.15** Reluări **15.20** Tinereţe fără bătrâneţe **16.00** Post meridian **17.00** Daţi vina pe Corina! **19.00** Telejurnal **19.30** Economic ABC **20.00** Dan Diaconescu în direct **22.00** Măştile puterii **23.00** Dreptul la apărare **23.15** Viaţa noastră.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România **10.25 – 14.00** Reluări **15.20** Tinereţe fără bătrâneţe **16.00** Post Meridian **19.00** Telejurnal **19.30** Economic ABC **20.00** Dan Diaconescu în direct **21.00** Reporter Tele 7 **23.00** Dreptul la apărare **2.10** Documentar.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România **10.25 – 14.00** Reluări **15.20** Tinereţe fără bătrâneţe **16.00** Post meridian **17.00** Daţi vina pe Corina! **18.00** Clubul microbiştilor **19.00** Telejurnal **19.30** Economic ABC **19.45** Cutia muzicală **20.00** Dan Diaconescu în direct **23.00** Dreptul la apărare **2.10** Documentar.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Insula pustie din Marea Chinei, „arena" luptei pentru supraviețuire.

Survivor, o emisiune cu eroi anonimi

E vorba despre un nou tip de emisiune tv., botezată de americani „reality soap", un fel de telenovelă reală, care permite oricărui perfect necunoscut să se transforme într-un adevărat Rambo cu stofă de supraviețuitor și, totodată, să se îmbogățească. E ca un concurs în care câștigătorul se alege cu un premiu de peste 1 milion de dolari. Condițiile și regulile jocului sunt însă departe de tot ce am văzut și am mai auzit noi până acum. Mai exact, 16 candidați, bărbați și femei, sunt exilați pe o mică insulă pustie din Marea Chinei și lăsați să trăiască timp de 100 de zile în condiții extreme, sub ochiul vigilent al camerelor de filmat. Fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare minut din experiența lor dură rămâne înscris pe peliculă. Fiecare candidat este obligat să lupte pentru supraviețuire, să întindă capcane celorlalți, să-i anihileze psihologic, cu alte cuvinte să-i facă să cedeze, în așa fel încât unul singur să fie recunoscut învingător. Pentru a supraviețui, candidații sunt capabili (sau nu) să se hrănească cu rădăcinoase, fructe mai puțin obișnuite, insecte și rozătoare (pe care singuri le vânează) și, mai ales să-și folosească imaginația, intuiția, farmecul personal, sarcasmul, abilitățile, curajul... ca să-și anihileze concurenții în lupta pentru supraviețuire. Pentru fiecare dintre concurenți, șansa de a merge până la capăt e legată necondiționat și de felul cum e văzut de ceilalți pentru că la finalul fiecărei emisiuni „Survivor" nu doar telespectatorii ci și membrii grupului votează cine este cel mai slab din punct de vedere psihologic și trebuie eliminat. În emisiunea „Survivor", campionul supraviețuirii a fost Richard Hatch. Interesant este faptul că învingătorul Richard Hatch, dincolo de concursul pe care l-a câștigat, este considerat și în viața de toate zilele un om capabil să se bată și cu munții pentru supraviețuire. În întreprinderea unde lucrează este specialist în medierea conflictelor, iar mulți îl consideră un maestru în arta manipulării. Pentru a-i oripila pe ceilalți candidați și a-i scoate din joc, a fost capabil să se declare homosexual și exhibiționist și să se arate suficient de provocator încât să sperie persoanele mai slabe de înger. Printre alte încercări șocante pe care le-a propus partenerilor a fost și aceea de a se tăvăli o dată cu el într-o baltă de noroi urât morositoare.

Richard Hatch nu are prejudecăți când e vorba de supraviețuire.

Foamea justifică vânătoarea de șobolani.

Oricine poate deveni RAMBO

23 august 2000: peste 51 de milioane de americani au rămas țintuiți în fața televizoarelor pentru a urmări pe canalul CBS ultima emisiune intitulată „Survivor". Ceremonia premiilor Oscar înregistrase doar 39 de milioane de telespectatori iar ultimul episod din celebrul serial „Seinfeld" fusese urmărit de 30 de milioane de telespectatori și cifrele, la vremea respectivă, fuseseră considerate recorduri de audiență. Doar „Superbowl", finala campionatului de fotbal american, a adunat în fața televizoarelor 88 de milioane de telespectatori, surclasând ca audiență așa-numita emisiune „Survivor". Dar despre ce este vorba?

Ideea nu e americană

Deși ideea emisiunii „Survivor" pare 100 la sută americană, ea a fost lansată cu ani în urmă de suedezi iar canalul CBS de peste Atlantic nu este singurul care a folosit-o, evident adaptând-o în stil propriu. În Germania, același gen de emisiune a fost botezată „Big Brother". Aici, 10 persoane, femei și bărbați, au fost închise timp de 100 de zile într-un container uriaș, transformat într-o casă. Bucătăria, baia, dormitoarele, sufrageria..., nimic n-a scăpat camerelor de filmat. Certuri, gelozii, suspiciuni, jigniri, reproșuri, mici confidențe, momente de slăbiciune, totul se transformă pentru participanții la concurs în pretexte pentru reglarea de conturi și pentru a face presiuni psihologice, fiecare asupra celorlalți, astfel încât unul sau altul să fie determinat să renunțe. La sfârșitul fiecărui episod, concurenții și telespectatorii votează excluderea unui membru. Interesant este faptul că până și cei care în aparență sunt perdanți au ceva de câștigat de pe urma curajului lor de a participa la concurs. Într-un fel sau altul, anonimii devin vedete. Un exemplu este Zladko Trpkovski, eliminat din concursul german. Cu apucături de macho a cărui singură „calitate" era să se laude cu incultura sa crasă, anonimul transformat în star, imediat ce a fost exclus din casa-închisoare s-a grăbit să înregistreze un CD care s-a vândut ca pâinea caldă, apoi s-a hotărât să devină actor de film. Așteaptă oferte!

Telenovela subminată de „reality soap"

Mulți producători s-au hotărât să dea la rândul lor lovitura cu emisiuni tv. structurate pe rețeta miraculoasă a luptei pentru supraviețuire prezentată „în direct și netrucat". În Olanda, un canal de televiziune aflat în pragul falimentului, a cumpărat dreptul de autor al emisiunii germane „Big Brother" și a reușit să-și crească audiența de la 9,7 la sută la 34,7 la sută.

În Marea Britanie, „Big Brother" a fost deopotrivă cumpărat (ca drept de autor), apoi adaptat și rebotezat „Jail-break". Zece concurenți sunt închiși într-o pseudo-închisoare timp de 21 de zile. Scopul lor este de a evada. Ei pot să trimită mesaje prin e-mail și să comunice cu telespectatorii care îi supraveghează 24 din 24 de ore pe Internet, grație a 100 de camere de luat vederi amplasate în fiecare colțișor al închisorii. Primul evadat este recompensat cu 500000 de dolari.

Canalul german SAT1 vrea și el să dea lovitura cu o „reality soap", pe care au intitulat-o „Big Diet". Ei și-au propus să izoleze timp de trei luni într-un club de fitness un grup de obezi. Cel care pierde cel mai mare număr de kilograme, în ciuda tentațiilor culinare la care e supus, primește un kilogram de aur pentru fiecare kilogram pierdut. Probabil că aceia care au avut curajul să propună o asemenea recompensă cunosc bine „viciile" obezilor și nu se tem că vor rămâne cu visteria goală.

În fața unui asemenea interes general pentru un nou gen de emisiuni tv., francezii care se pretind mai selectivi din fire, au lăsat deoparte reticențele și au început să-și facă planuri pentru o versiune „à la française" a emisiunii americane „Survivor". Adevărul e că ezitările producătorilor francezi au fost întrucâtva justificate pentru că telespectatorii n-au uitat că la începutul anilor '90 au asistat la câteva emisiuni denumite la acea vreme „reality shows" („Amour en danger", „Temoin nr.1", „Tout este possible"), care le-au displăcut total prin nota de indiscreție și imixtiunea aproape perversă în intimitatea persoanei. Canalele care inițial au crezut că dau lovitura cu asemenea emisiuni s-au ales atunci cu o imagine destul de șifonată. Acum însă, în ciuda unei maxime prudențe, canalele TF1, la Une, M6 se consideră norocoase dacă obțin dreptul de difuzare și dacă vor reuși să pună la punct până în vara viitoare asemenea emisiuni.

„Survivor", izvor de inspirație pentru spoturile publicitare.

În ceea ce-i privește pe americani, în stilul lor caracteristic, pregătesc „Survivor II", siguri pe gustul publicului care abia îl așteaptă. Sponsorii – printre care se numără și armata americană – se înghesuie să participe la realizarea acestei emisiuni, iar așii americani în spoturi publicitare nu mai prididesc să evoce scenele extreme din „Survivor", cu certitudinea că astfel vor spori succesul produsului pe care îl promovează.

Zladko, anonimul transformat în vedetă.

MOZAIC

◇ Să-și fi pierdut frumoasa *Sharon Stone* puterea de seducție? Profitând de atmosfera destinsă a unei cine petrecute într-un local împreună cu soțul ei, Phil Bronstein, și Paul Verhoeven, regizorul filmului „Basic Instinct" (și, printre altele, fost iubit al ei), actrița a încercat să-l convingă pe regizor să realizeze un „Basic Instinct II". Acesta a refuzat categoric să facă o continuare și, în ciuda insistențelor provocatoarei vedete, Verhoeven a rămas... rece ca gheața. E drept, au mai trecut anii și peste Sharon...

◇ Prezent la Veneția, pentru festivalul de la Mostra, *Richard Gere* a avut parte de o farsă pe care n-a digerat-o ușor. Cei care au pus-o la cale au schimbat fișa cu instrucțiunile pentru micul dejun solicitat de adeptul budist și în loc de ceai și fulgi de porumb, starul s-a trezit cu o tavă încărcată cu ouă, cașcaval, cârnăciori, șuncă și tot felul de alte nimicuri apetisante. Când și-a dat seama că e vorba de o glumă, a recunoscut că „e mai tare decât cafeaua".

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

HOROSCOP

6 – 12 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03-21.04): O stagnare caracterizează primele zile ale săptămânii (luni- miercuri), când o uşoară înviorare se simte doar în zona afectivităţii – zile bune de revigorarea unei amiciţii sau întemeierea altora noi. Curba financiară are o ascensiune bruscă, spre finele perioadei, când s-ar impune dezvoltarea de noi afaceri.

TAUR (22.04-21.05): Marţi sau miercuri vor fi zile astrale „festive", căci Soarele şi Uranus poposesc în formaţie favorabilă în zodia dv. Nu ezitaţi să vă „bateţi" până la ultimul efort posibil, pentru interesele dv., aveţi mari şanse de reuşită. Fiţi mai rezervat în a doua jumătate a săptămânii, deoarece pot apărea oscilaţii financiare.

GEMENI (22.05-21.06): Urcaţi pe podiumul învingătorilor, încununaţi de succese financiare excelente – miercuri şi vineri. Mercur şi Venus sunt de partea dv., iar „farurile" lor vă îndrumă către ţintă cu dezinvoltură. O întâlnire neaşteptată, dar profitabilă vă poate aduce o cotitură importantă în afacere (profesiune).

RAC (22.06-22.07): Sub umbrela constelaţiei dv. nimic deosebit, nimic palpitant. Nu vă ninge, nu vă plouă nici cu bucurii, nici cu necazuri. Viaţa decurge normal, cu unele plusuri afective. Căminul sau iubita vă preocupă cel mai mult, lumea din afară nu vă mai interesează. Pregătiţi proiecte de viitor sau aşteptaţi deznodământul unei iniţiative.

LEU (23.07-22.08): Sunteţi mai activ şi mai agresiv (în sensul nobil al cuvântului) ca niciodată. Aveţi motoarele ambalate la maximum (fizic şi psihic) şi vă implicaţi cu succes în multe activităţi. Reuşita financiară vă aşteaptă spre finele perioadei (vineri, sâmbătă), când veţi primi bani sau o veste relaxantă în acest domeniu.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Două evenimente contradictorii vă animă din plin săptămâna. Cel favorabil este pe plan financiar (miercuri-joi), iar cel nefavorabil este de ordin psihic-sentimental (vineri, sâmbătă). Aveţi nevoie de multă voinţă şi tact pentru a întâmpina cele două „şocuri". O Balanţa sau un Scorpion vă pot crea neajunsuri.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Nisipuri mişcătoare în zona financiarului, care vă fac vulnerabil şi ezitant. Nu este o perioadă propice investiţiilor şi altor iniţiative de anvergură. Sănătatea tinde şi ea să vă dea de furcă (joi, sâmbătă), transformându-vă trecător într-un pesimist. Căldura familială este ultimul refugiu, sunteţi mai sentimental.

SCORPION (23.10-21.11): Chemarea alcovului este mai ademenitoare ca oricând, dragostea şi frenezia amoroasă pot fi etichetele săptămânii. Stagnare financiară, dar nu la nivel îngrijorător, şi monotonie profesională sunt alte elemente care vă caracterizează acum. Vineri vi se îndeplineşte o dorinţă mai veche, într-un mod surprinzător.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Iată un om cu zâmbetul permanent pe faţă! S-ar spune că toate vă merg din plin, căci în toate zilele veţi găsi o poartă larg deschisă fie spre bani, fie spre alintare sufletească. Pe plan profesional vă întâmpină cu o bucurie ziua de miercuri, iar financiar satisfacţiile cele mai mari vor sosi spre sfârşitul săptămânii.

CAPRICORN (21.12-19.01): Posibile tensiuni şi insatisfacţii la începutul perioadei (luni, marţi), datorate unei Luni în poziţie nu prea prielnică. Atenţie mai mare la sensibilitatea celorlalţi. Uşoare crize de orgoliu şi chiar gelozie pot afecta şi mai mult starea dv. phisică. Joi sau vineri se va simţi o revigorare consistentă pe plan financiar.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Excese temperamentale, polemici şi disensiuni dure (joi, vineri) vă scot din apatia instalată la începutul săptămânii. O reuşită profesională deosebită vă înseninează cerul (miercuri) şi vă redau optimismul realist care vă caracterizează. Oscilaţiile sentimentale se rezolvă favorabil.

PEŞTI (19.02-20.03): Dacă aţi putea trăi doar visând, aţi fi un om bogat. Nici un foşnet de bancnotă, numai zornăit nesemnificativ de fise modeste. Inspiraţia şi creativitatea sunt de partea dv.în această perioadă, însă rezultatele întârzie. Vineri primiţi vizita Lunii, care vă induce acţiuni şi gesturi ezitante, chiar decizii pripite.

De vorbă cu avocatul casei

COLATERALII PRIVILEGIAŢI

Doamnei Diaconu Elena, Bucureşti, sector 1

Colateralii privilegiaţi fac parte din clasa a II-a de moştenitori legali şi îi include pe fraţii şi surorile defunctului şi descendenţii acestora până la gradul IV inclusiv (adică nepoţi şi strănepoţi de frate – soră). Rudele din clasa a II-a de moştenitori sunt chemate la moştenire numai dacă nu există rude din clasa I de moştenitori (a descendenţilor) sau cele existente nu pot (din cauza nedemnităţii) sau nu vor (sunt renunţători) să vină la moştenire.

Având în vedere că dv. nu aveţi descendenţi (copii), părinţi sau soţ, în cazul decesului dv., potrivit regulilor de la moştenirea legală, sora ar urma să moştenească întreaga masă succesorală a dv. În situaţia în care veţi întocmi un testament, înlăturând de la moştenire pe sora dv. şi instituind ca legatar universal o altă persoană, nu se vor mai aplica regulile moştenirii legale, ci acelea ale moştenirii testamentare, astfel că sora nu va mai primi moştenirea, ci persoana numită de dv. în testament. Testamentul nu poate fi atacat de sora dv., în sensul de a solicita şi ea o parte din moştenire sau întreaga moştenire întrucât, nu face parte din categoria moştenitorilor rezervatari. Potrivit legii, moştenitorii rezervatari sunt descendenţii defunctului, fără limitare în grad, ascendenţii privilegiaţi, adică tatăl şi mama şi soţul supravieţuitor, care au dreptul la o parte din moştenirea pe care o lasă defunctul, fără a ţine socoteală de voinţa liberală a acestuia (ădică a întocmirii unui testament, a unei donaţii etc.). Fiind o moştenitoare nerezervatară, sora dv. poate fi dezmoştenită indirect prin întocmirea unui testament în care să instituiţi fie un legat universal sau mai multe legate cu titlu particular, epuizându-se astfel întreaga moştenire.

Avocat NELI PĂDURARU

Scrisori primite

Dând curs solicitărilor mai multor cititori, dornici să afle informaţii cu privire la existenţa unui centru de iniţiere în metoda REKI de vindecare şi terapie, ne-am interesat şi, potrivit unuia dintre colegii noştri de redacţie, doritorii se pot adresa cu încredere Doamnei Antoaneta Roman, maestră gradul I, tel. 320.89.63 sau 252.50.41.

Rebeca Filimon, Piatra Neamţ: Vom ţine seama de sugestiile Dv, pe care – unele – le vom materializa într-unul din numerele revistei pe care le vom elabora cu prilejul sărbătorilor de iarnă! Mulţumindu-vă pentru interesul pe care-l manifestaţi faţă de revista „Magazin", vă aşteptăm şi pe mai departe cu sugestii la fel de interesante!

Doru M. Tufiş, Oraviţa: Nimic nou despre subiectul care vă interesează! Din păcate, deşi, pur speculativ, fizicienii bănuie că fuziunea „la rece" ar fi posibilă, nu se întrezăresc progrese dătătoare de speranţă nici măcar în domeniul fuziunii „la cald"! Cât priveşte „transmutaţia" elementelor chimice, visul de aur al alchimiştilor, cum ştiţi, ea este posibilă în momentul de faţă, în interiorul acceleratoarelor de mare şi foarte mare putere, cu un monstruos consum de energie... Astfel suntem în stare, deocamdată, să obţinem ceea ce poate face orice... găină care „transmută" în organism, la „temperatura camerei", substanţele chimice din alimente în calciul necesar producerii cojilor de ou! Asta e situaţia!

Rubrică realizată de **ADRIAN HOAJĂ**

◆ *...Tom şi Jerry, faimoasa pereche a filmului de desen animat, au apărut în 1938? Ei sunt creaţia cuplului William Hanna şi Joseph Barbera.*

◆ *...Marea Moartă este lacul cu cea mai scăzută altitudine? Oglinda apei se află la 395 m sub nivelul mării.*

◆ *...prima asociaţie muzicală din Sucheava a fost înfiinţată de profesorul şi compozitorul Ştefan Nosievici? Tot el a fost cel care a dat îndrumări muzicale sistematice lui Ciprian Porumbescu.*

Ştiaţi că...

◆ *...descoperirea circulaţiei sângelui este atribuită, în general, englezului William Harvey în 1628? De fapt, încă în secolul al XIII-lea, doctorul arab Ibu al Nafis închina lui Avicena o operă în care menţiona existenţa unei circulaţii pulmonare.*

◆ *...sparanghelul este cunoscut încă din antichitate, fiind foarte apreciat de greci şi egipteni? Cu toate că romanii au început să-l cultive în mod sistematic, el constituie chiar şi în zilele noastre o legumă scumpă.*

◆ *...impresionismul, ca mişcare artistică, a apărut la mijlocul secolului al XIX-lea? El s-a născut ca o reacţie împotriva artei academiste.*

MEMENTO

6 noiembrie – în anul 1882 s-a născut Aurel Vlaicu, iar în 1914 s-a născut Al.Mitru
8 noiembrie – în anul 1929 s-a născut Ion Brad
9 noiembrie – în anul 1930 s-a născut Aurel Rău
10 noiembrie – în anul 1895 a murit Al.Odobescu. În anul 1928 apare la Bucureşti prima serie a revistei „Kalende", editată de V.Streinu, Ş.Cioculescu, P.Constantinescu şi T.Şoimaru
11 noiembrie – în 1950 s-a născut Mircea Dinescu; în 1933 apare la Bucureşti „Cuvântul liber", editat de Tudor Teodorescu –Braniştе
12 noiembrie – în anul 1869 a murit Gheorghe Asachi

Mai sunt

59

de zile până la începutul Mileniului III

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Fascinanta lume a cactuşilor

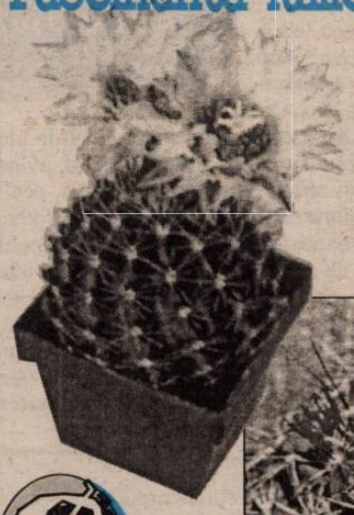

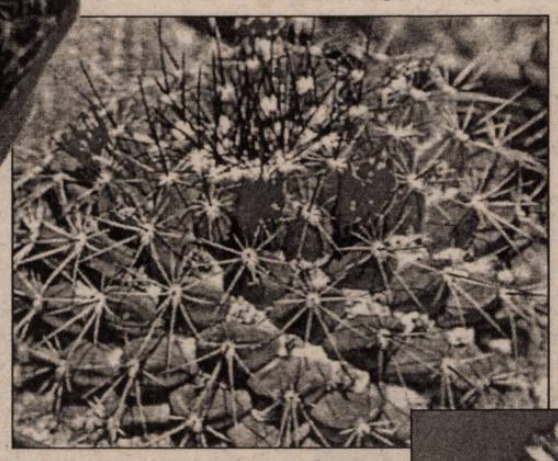

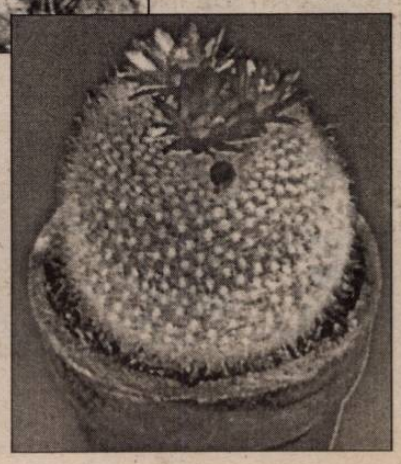

Ceea ce se cunoaşte însă cel mai puţin despre cactuşi este legat de multitudinea de întrebuinţări pe care aceste plante le-au cunoscut de-a lungul timpului. Cu sute de ani în urmă, pe teritoriul actualului Mexic, pentru populaţia amerindiană cactuşii constituiau plante de cult religios. De altfel, denumirea veche în limba aztecă a capitalei actuale a Mexicului era Tenochtitlan, care înseamnă „locul cactusului sfânt". Unele specii de Opunţia (popular „Limba soacrei") erau considerate simbolul Soarelui; în mitologia aztecă, specia Lophophora Williamsi, numită Peyote, stătea la dreapta Tatălui-Soare, iar culegerea ei se făcea după un anumit ritual. De asemenea, se credea că Lophophora are capacitatea de a determina căderea ploii. Credinţa că această specie de cactus are proprietăţi mistice a dăinuit mult timp, dar, în zilele noastre, ştiinţa a reuşit să explice proprietăţile ei. Astfel s-a descoperit că ea conţine 9 alcaloizi puternici, fiecare având diferite virtuţi: de calmant, de somnifer sau care poate să producă o puternică stare de încordare, înroşirea puternică a feţei, apariţia viziunilor colorate, pierderea noţiunii timpului etc.

2

Un alt cactus utilizat de azteci în scop religios a fost Teocomitl („vasul sfânt"), care era folosit ca masă de tortură pe care se aduceau jertfe umane zeului vânătorii. Multe specii de Opuntia au fost utilizate ca plante medicinale din care se făceau preparate care se dădeau bolnavilor de inimă sau de stomac. Alţi cactuşi erau folosiţi în bolile de nervi, după cum se menţionează în medicina populară a locuitorilor din America.

Astăzi foarte mulţi cactuşi sunt folosiţi în alimentaţie, la pregătirea salatelor, compoturilor, dulceţurilor. Ba, mai mult, pe continentul lor de origine, cactuşii sunt folosiţi la consolidarea terenurilor degradate sau ca garduri vii. Din unele specii se fac scânduri sau obiecte casnice. *(A. Popescu)*

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

F.M. Dostoievski

Albert Camus

Ion Bănuţă, Lucian Pintilie, Ovidiu Genaru, Nadia Comăneci, Feodor M. Dostoievski, Albert Camus (Nobel literatură 1957), Carl Sagan, Alain Delon, Richard Burton, Maurice Chevalier, Katharine Hepburn, Grace Kelly. (P.I.)

BRUMAR

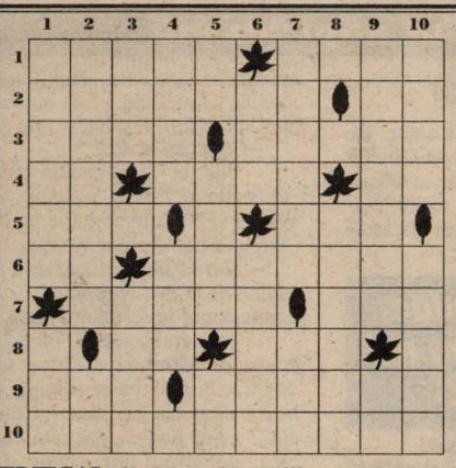

VERTICAL: 1) Autorul poeziilor „Noiemvrie" şi „Brumar" (Lucian) – A scris volumul de versuri „Fragi în noiembrie" (Vasile Petre). 2) „...din noiembrie", poem de Virgil Carianopol – Campion. 3) Plin cu lapte – Ca vremea în noiembrie. 4) Mihai Eminescu – A compus cântecul „Glas de toamnă" (Mihail) – Început de octombrie! 5) Fiecare cu Brumarul lui (pl.) – Zgomot (Mold.). 6) Raid! – Paletă autumnală. 7) Precum murăturile de toamnă – Lucrare agricolă de sezon (inf.). 8) Cui fără floare! – Adună banii la noroc. 9) Metaforă pentru o toamnă bogată – Bărbăteşti. 10) Numărul lunii noiembrie.

VERTICAL: 1) Noiembrie (pop.) – A descris o „Zi de noiembrie" (Aurel). 2) „...de noiembrie", poem de Vasile Niţă – Tras din turn! 3) „..., noiembrie", volum de versuri de Florenţa Albu – Cel al apelor curgătoare creşte după ploile de toamnă. 4) Judeţ în Oltenia – Refrenul unei toamne gri. 5) În cale! – „...în noiemvrie", poezie de Vasile Nicolescu – Vasile Rebreanu. 6) Partea autumnală a campionatului de fotbal – Pâinea săracului. 7) Semnatara poeziei „Noiembrie" (Elena) – Cerealã. 8) „...de toamnă", versuri ale poetului basarabean Bogdan Istru. 9) Autorul poeziei „Aur de noiembrie" (Nicolae) – Loc viran! 10) A compus nişte „Cântece de toamnă" (Emil) – Te-ncălzeşte-n toamna rece.

DICŢIONAR: GOM.

GHEORGHE NISTOROAIA

Soluţia careului ***„A VENIT TOAMNA"***

Orizontal: BACOVIA - SAC - ESENIN - TARM - NOR - N - TORT - ID - GEM - POEM - U - ARA - CAV - A - CIMU - CAR - LN - SUIER - CLEI - TARAN - NEAGU - ING - TREABA - TO - PERINITA - ASTA - TAUSAN.

PERSPICACITATE

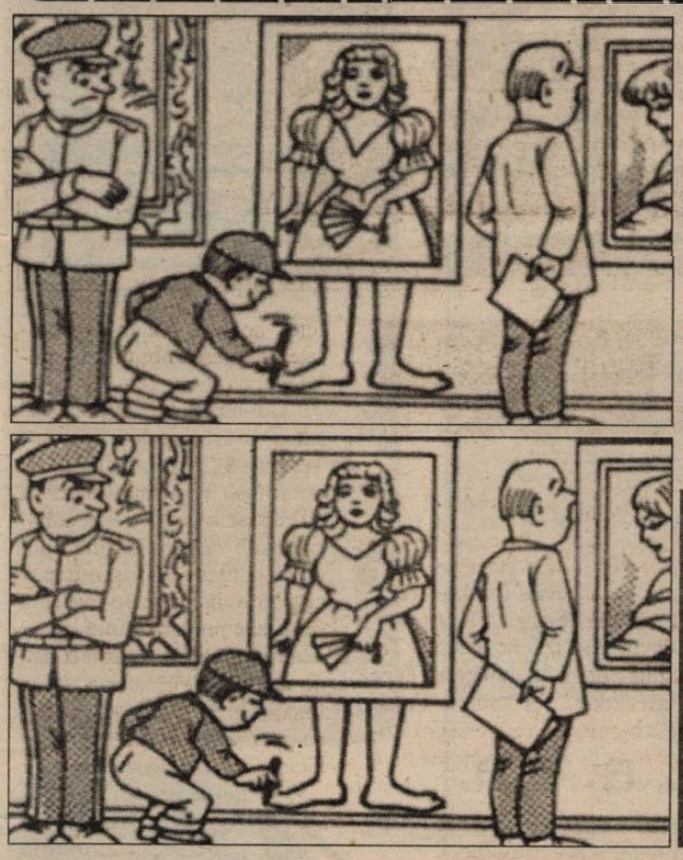

8 diferenţe

Între cele două desene există opt mici diferenţe grafice. Vă invităm să le identificaţi. *(Gh.R.)*

1) Mâna dreaptă a pazniculuI. 2) Crestăturile rameI din primul tablou. 3) Piciorul stâng al copilului. 4) Tocul din mâna lui (prea lung). 5-6) Corsajul şi evantaiul fetei din tablou. 7) Catalogul. 8) Părul celui pictat în ultimul tablou.

UMOR

– *Pe terasa unei cafenele două prietene stau de vorbă:*
– *Tânărul de la masa de lângă fereastră a prins-o pe nevastă-sa cu unul!*
– *Cum, în flagrant?*
– *Nu, dragă, în pat!*

– *Soţul cumpără un tort de ziua soţiei. Vânzătoarea îl întreabă:*
– *Câte lumânări?*
– *36, ca de obicei!*

– *Ştii că Ionescu e în spital?*
– *Cum asta? Chiar aseară l-am văzut dansând cu o brunetă extraordinară.*
– *Da, dar la ieşire l-a aşteptat soţul brunetei!*

– *Iubitule, trezeşte-te, auzi? Scârţâie un şoricel!*
– *Şi ce vrei, să mă scol să-l ung?*

– *Un băieţel se întoarce acasă cu căciuliţa nouă ruptă şi terfelită în noroi. Mama îl întreabă furioasă:*
– *Ai putea să-mi explici cum s-a întâmplat asta?*
– *Băieţii! Mi-au luat-o şi au jucat cu ea fotbal!*
– *Dar tu ce-ai făcut?*
– *Am apărat poarta!*

– *Copii, întreabă învăţătorul, ce vedem deasupra capului nostru?*
– *Soarele!*
– *Dar când ploua?*
– *Umbrela!*

PAR(anormale) de TOPAN

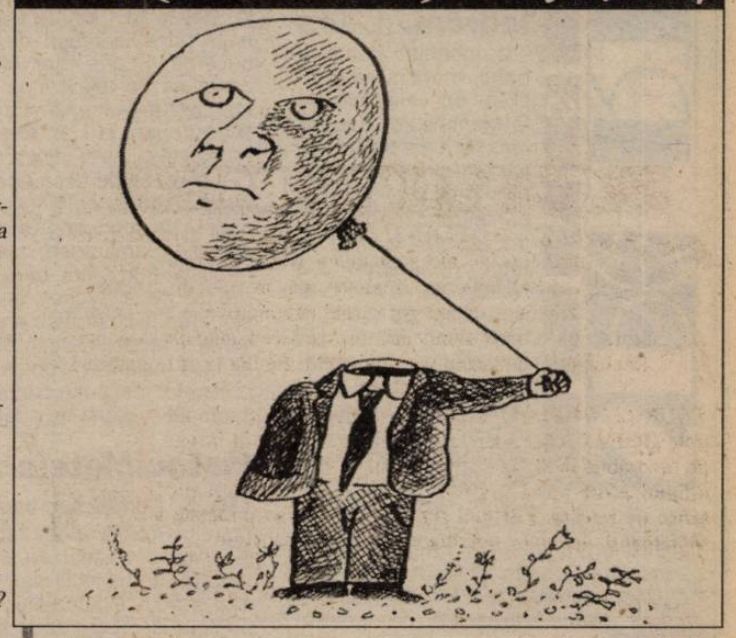

Fotografii de la cititori

«Satisfacţii intelectuale...»

MĂLINA ANDREEA CREŢU – Moineşti

Verificaţi-vă cunoştinţele

IZVOARE

1. Unde se află staţiunea Izvoru Mureşului?
2. Cine a pictat tabloul „Izvorul" reprezentând o tânără – de fapt un nud – având pe umăr un ulcior din care curge apă?
3. Ce cunoscut interpret de muzică uşoară cântă „La puţul cu cinci izvoare" – prelucrare după un cântec populat în aranjamentul lui Henry Mălineanu?
4. Cine este autorul poeziei „Izvorul nopţii"?
5. Cine a realizat, în 1959, filmul „Izvorul fecioarei"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Tramvaiul a fost inventat în 1775 de englezul John Outram. Era vorba de un vehicul destinat transportului în comun, rulând pe linii de fontă şi tras de doi cai. 2) Primul tramvai cu cai a apărut în Bucureşti în 1871. 3) Filmul „Un tramvai numit dorinţă" a fost realizat de regizorul american Elia Kazan. 4) Nuvela românească în care eroul, un obscur profesor de pian, coboară din tramvai pentru a-şi recupera partiturile uitate la o elevă este „La ţigănci" de Mircea Eliade (1907-1986). 5) Piesa muzicală „Hei, tramvai!" a fost creată de formaţia Phoenix.*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Monica Stan* – Bacău; *Crina Stamate* – Baia-Mare; *Adriana Stoica* – Iaşi; *Georgeta Vasiliu* – Ploieşti; *Răzvan Constantin* – Târgovişte; *Vlad Cristea* – Bucureşti.

Ion Mirescu – Ploieşti. Sunt sigură că în oraşul dumneavoastră sunt multe lucruri frumoase şi interesante. De altfel îl cunosc şi-mi place foarte mult. E greu totuşi să punem întrebări legate numai de o localitate. Totuşi ne vom mai gândi. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„CITATII"

FAC LA LOC		VICIAT		POVEŢE		CONTEM-PORAN		ACUTI		SALUTUL ROMEI		
NOTABIL		UMBLET		4 ROMAN		CULTIVĂ INUL		VĂZDUH		DULCELE TÂRG		
PIESE DE MOBILIER									VOCALE			
PREFIX VECHI...									ACCESO-RIU TV			
				UN BOU NOBIL (dim.)								AMULETĂ
A PUNE LA ADĂPOST				ASIGURAT				BĂTUT ÎN CAP				
CUPRU								CÂNTĂRI				
		PETRU I				PARCELĂ				MOMIŢI		
		UNS				LINIŞTE						
REGE!			OBICEI				COLINĂ					
GĂLĂGIE			MEHEDINŢI				A PRESA					
					VIGILENŢI							
					ALIFIE							
IMPRESIE ÎN SPORT								FRIPT				
TOCIT								LICHID				
			PUSĂ PE UMĂR						ACUM!			
			CASĂ!						DIN SURĂ!			
SUTANĂ					UCISĂ							
CHEMARE LA CURTE												
							POMUL APELOR					

Dezlegarea integramei ***„DISPUNERI"***

Orizontal: F - E - E - T - A - C - PERSEVERENTA - RETURNAT - ER - AMAR - ESCALOP - ELANI - ALURA - ACIDA - ASANAT - AZERI - ATA - I - STA - ARATATI - OTETARI - EVA - DA - RADA - UCIS - RIO - IROD - TI - NERUDA - SAFIR.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	18000 LEI	❑ 4 LUNI	76500 LEI
❑ 2 LUNI	36000 LEI	❑ 5 LUNI	94500 LEI
❑ 3 LUNI	58500 LEI	❑ 6 LUNI	117000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Ciclism pe velodrom. Duminică s-a încheiat campionatul mondial de ciclism pe velodrom de la Manchester. Din ce am văzut am reținut câteva surprize care merită a fi amintite. În primul rând medalia de aur obținută în mod cu totul neașteptat de Natalia Markovnicenco în proba de 500 m contratimp femei. Un alt necunoscut, germanul Ian van Eulen a devenit campion mondial în proba de viteză învingându-l scurt, în două manșe, pe francezul Laurent Gane, campionul mondial de anul trecut. Medalia de bronz nu a fost atribuită pentru că italianul Roberto Chiappa, care ar fi trebuit s-o primească, a fost descalificat.

Iar descalificarea s-a produs în urma unui gest greu de admis pe o pistă de velodrom. Învins de Gane în a treia rundă, decisivă, Chiappa a intrat pur și simplu în Gane care saluta publicul, aruncându-l cu roțile în sus pe pistă. Și ca și cum asta n-ar fi fost de ajuns, a mai și început să salute publicul de parcă el era câștigătorul întâlnirii. E drept, acest gest incalificabil a fost provocat de câteva gesturi incitatoare cu mâna ale francezului, pe care acesta le-a făcut imediat după terminarea cursei. Germanul Jens Lehmann a așteptat nouă ani de zile pentru a deveni campion mondial în proba de urmărire individuală. Britanicii nu prea s-au văzut la ediția asta, singura medalie de aur fiind obținută în proba de urmărire individual femei. Când englezii se așteptau ca prima lor medalie de aur să fie adusă de Scufița Roșie, ea le-a fost adusă de Bunicuța, atleta de 39 de ani, Ivonne McGregor. Să mai spun că titlul neoficial de miss al acestor întreceri a fost considerată Magalie Faure.

Premiile Eurosport. În Sala Stelelor din Monte Carlo, sub patronajul prințului Albert de Monaco, s-au decernat Sports Star Awards, premiile canalului de televiziune Eurosport. Au fost invitați la manifestare 154 de sportivi europeni (19 au fost din România) medaliați olimpici, dintre care o parte au fost chemați pe scenă pentru a înmâna niște premii unor funcționari CIO, unor gazete de sport din Europa de Vest și lui Antonio Samaranch, președintele CIO în ultimii 20 de ani, care, după încheierea JO de la Sydney, și-a anunțat pensionarea. Samaranch a avut cuvinte de laudă la adresa Eurosportului care a știut să facă reclamă nu doar marilor sporturi, ci și celor mai puțin cunoscute, cum ar fi curlingul și darts, aș adăuga eu.

Motocicletele-s pe butuci. Duminică, o dată cu încheierea Marelui Premiu al Australiei, s-a încheiat și ediția din acest an a campionatului mondial de motociclism. Cum la clasele 125 și 500 cc campionii mondiali se cunoșteau de acum două săptămâni, suspensul plutea încă la clasa 250 cc. Aici, în funcție de rezultatele de pe circuitul Phillip Island de lângă Melbourne, patru piloți puteau deveni campioni mondiali. S-a impus într-o manieră absolut spectaculoasă francezul Olivier Jacque, care l-a depășit pe japonezul Nakano, pretendent și el la titlul suprem, pe ultimii metri ai cursei, înainte de linia de finish, cu o jumătate de metru! Jacque nu se va bucura însă de motocicleta cu nr.1 în sezonul viitor pentru că echipa Yamaha migrează la clasa 500. Și apropo de clasa 500 cc trebuie să spunem că, în ciuda faptului că se știa numele campionului mondial, Kenny Roberts jr., a fost poate cea mai frumoasă cursă a ultimilor 10 ani, să zicem de când mă uit la cursele de motociclism. S-a impus în ultima jumătate de tură Biaggi, urmat de Capirossi și de preferatul meu, puștiul de 18 ani, Valentino Rossi. Cu acest ultim podium, Rossi a primit și trofeul de „debutant al anului" dar și titlul neoficial de vicecampion mondial la clasa 500, o realizare excepțională având în vedere că este primul lui an la clasa 500 cc, el venind în acest an de la clasa 250 cc.

G. CUȘNARENCU

Mini-interviul săptămânii

RUDY ROSENFELD actor

–De câți ani lucrați la Teatrul Evreiesc de Stat (TES)?

–M-am angajat în 1961, dar am crescut în teatru, aproape ca un copil de trupă. De altfel, la 13 ani am debutat.

–Poate fi considerat TES un spațiu de confluență între două spiritualități?

–Bineînțeles, de asta a rezistat și rezistă. Prin drame, comedii, reviste, seri folclorice ne adresăm tuturor iubitorilor de teatru în limba idiș și în românește la căști. Aici, amatorii de cultură pot savura spectacole nemontate la alte teatre.

–Cam câte roluri ați interpretat într-o carieră de 39 de ani?

–Greu de spus. Enorm, gândiți-vă că, pe vremuri, TES avea și 7-8 premiere pe an... Apoi, am avut reluări interesante pentru viața unui actor. De exemplu, în „Dibuk" am jucat Ginerele, iar peste ani „Rabinul", în „Golem" am trecut de la „Nebunul" tot la „Rabinul". Un rol deosebit am jucat în „Cum se cuceresc femeile"...

«Femeile conduc, degeaba facem noi pe cocoșii»

–Apropo, cum se cuceresc femeile, în viziunea lui Woody Allen?

–N-o să aflăm niciodată, probabil cum vor ele, și nu noi. Femeile conduc, degeaba facem noi pe cocoșii.

–Un spectacol în care este vorba despre holocaust pune o problemă dilematică: să se aplaude sau nu la sfârșit?

– Depinde de percepția fiecărui spectator, după cât timp se declanșează aplauzele; tăcerea e semnificativă, înseamnă că mesajul a fost bine receptat, apoi spectatorii răsplătesc arta actorilor.

–Ce jucați acum?

– Joc în „Un cadou special" la „Greenhours" după o schiță de Ellie Wiesel și e foarte aproape premiera cu „Shylock" de Arnold Wesker, la TES.

– N-o să scap prilejul de a auzi o glumă de la dv., apropo de capitalismul în formare la noi.

– Doi evrei săraci au plecat în lume și s-au reîntâlnit după 15 ani. Cel la fel de sărac îl întreabă pe celălalt, care coboară dintr-un Cadillac: „Cum ai făcut"? „Am dus-o greu, am făcut foamea, am dormit prin șanțuri; într-o zi, un tarabagiu mi-a dat un măr". „Și l-ai mâncat?" „M-am abținut, l-am lustruit și l-am vândut cu un cent, cu care am cumpărat două mere, pe care le-am lustruit, le-au vândut..." „Formidabil, și, mai departe?" „Pe la al zecelea măr am primit o moștenire de 5 milioane de dolari, murise un unchi..."

PAUL IOAN

Colecționarul de sosuri

Stuart McAllister nu concepe să organizeze o petrecere la iarbă verde în jurul grătarului fără să pună lângă apetisanta friptură și câteva inedite sortimente de sos picant. Este atât de pasionat de sosurile picante încât timp de patru ani a colindat întreaga lume pentru a achiziționa cât mai multe feluri de asemenea produse. A reușit să adune 6301 sortimente, fiecare pregătit după o altă rețetă și evident cu alt gust, și a cheltuit în acest scop peste 5000 de dolari. O sumă destul de picantă! *(A.P.)*

Sperietoare de păsări modernizată

Doi englezi au conceput un nou tip de sperietoare de păsări, care se bucură de succes printre agricultori. Echipată cu o baterie de 12 volți, sperietoarea poate scoate diferite sunete și își mișcă mâinile în diferite sensuri. Utilizarea unui asemenea paznic s-a dovedit deosebit de eficientă, de vreme ce s-a constatat o creștere de până la 25% a recoltelor. (A.P.)

OMLETA austriacă

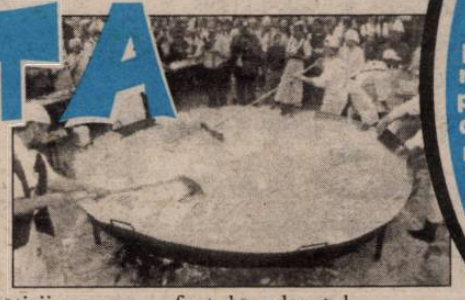

La Expo 2000 Hanovra, austriecii au avut ideea de a pregăti o uimitoare omletă din 6000 de ouă, 10 kg de sare și 20 de litri de ulei. Spectacolul pregătirii acestui fel de mâncare a fost de-a dreptul... savuros. *(A.P.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Toți medicii recomandă mersul pe jos și e bine să-i ascultăm. Dar ce-ați spune de un marș de 50 de kilometri, purtând în picioare „labe de scafandru"? Un grup de ecologiști francezi din Nantes au efectuat un astfel de maraton pe străzile orașului, în semn de protest contra poluării litoralului Atlanticului din acea zonă. Dacă nu mai putem face baie în ocean, atunci vom înota pe străzi, pare să fi fost deviza lor. Iar în cea de-a doua zi de protest, li s-a alăturat și un grup de ecologiști ai urbei, purtând și măștile de oxigen, pentru a aminti de poluarea cu carburanți.*

◆ *Sub imperative ecologiste, un marochiner din Downseed. Scoția, a realizat o... husă pentru copaci. Având o înălțime de 15 metri și un diametru maxim de 8 metri, performanța lui Rod McFinny este cu atât mai valoroasă, cu cât husa respectivă era prevăzută cu un fermoar lung de 9,5 metri – un adevărat record în materie.*

◆ *În fața primăriei orășelului mexican Gaudiaca s-au adunat peste două sute de cetățeni revoltați, care s-au așezat cu spatele la respectivul sediu. Apoi, după ce „dirijorul" a ținut un discurs despre salubritatea urbei, toți participanții au aruncat peste umăr câte un cocoloș de hârtie! Intrarea în primărie a fost blocată de o movilă de „bulgări", pe care nu era scris altceva decât... promisiunile electorale ale primarului „asediat".* (P.I.)

În numărul viitor

■ 100 de ani de Premii Nobel ■ Cât de mare este curcubeul? ■ Un limbaj necunoscut pe Terra ■ Hipertensiunea arterială, cea mai frecventă boală cardiovasculară ■ Exportul de sărăcie ■ De la revoluția sexuală la cea politică ■ În culisele capodoperelor ■ Staruri la lumina zilei ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: DAN PURIC, actor, Teatrul Național ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENȚI DE PUBLICITATE din întreaga țară. Se oferă condiții avantajoase. Pentru relații, cei interesați pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

Moda electronică. Un nou domeniu prefigurat de recenta expoziție de la Hanovra. Eșantionul-vedetă, o vestă cu e-mail cu calculator încorporat. (D.M.)

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., București, Piața Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAȚI!

Abonarea, acum, direct la redacție vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale prețului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacția „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde și alte informații utile.

Bibliote

SERIE NOUĂ - 494 • ANUL XLIII • 9 NOIEMBRIE 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 45 (2244)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

9 NOIEMBRIE

1960 J.F.Kennedy a fost ales Preşedintele SUA, cel mai tânăr Preşedinte, având 43 de ani.

1989 Guvernul R.D.G. începe demolarea Zidului Berlinului.

S-a născut în această zi

1881 Dr. Herbert Kalmus, inventatorul american al filmului color (1912).

HIPERTENSIUNEA ARTERIALĂ

cea mai frecventă boală cardiovasculară

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

O premieră mondială care iscă multe comentarii

COPIL-MEDICAMENT?

◆ În Statele Unite, Molly, o fetiţă de şase ani, era condamnată la moarte de o boală rară. ◆ Singura ei şansă de supravieţuire era transplantul de măduvă de la un donator compatibil, un frate sau o soră perfect sănătoasă ◆ Pentru că Molly nu avea fraţi, părinţii au fost de acord să dea naştere unui copil conceput pe baza manipulărilor genetice, de la care să se preleveze materialul biologic necesar grefei. ◆ Astfel s-a născut „copilul-medicament", Adam. ◆ Molly a beneficiat de transplant şi, totodată, e fericită că are un frăţior. ◆ Dar acest succes al ştiinţei naşte numeroase controverse de ordin etic.

CHICHEN-ITZA

piramida unui popor necunoscut

Acum o mie de ani, Peninsula Yucatan era invadată de un popor amerindian necunoscut mayaşilor - care ocupau pe atunci acea regiune. Începea scurta odisee a necunoscutului „popor Itza" - Vrăjitorii Apelor -, a căror existenţă de numai două secole şi jumătate avea să fie imortalizată de această magnifică piramidă în trepte de la Chichen-Itza („Fântâna vrăjitorilor apei"). Orientarea specială în spaţiu determină, în timpul echinocţiului de primăvară, un misterios joc de umbre care indică intrarea în piramidă. De la duşmanii lor de moarte, aztecii, au împrumutat zeul suprem, Şarpele-cu-pene. (P.I.)

100 de ani de premii NOBEL

IMPLANTURI de pe alte meleaguri?

femina club

Un „ALIEN" în Cornwall

CELULELE care repară **CELULE**

INFIRMAREA unei teorii

Teoria unanim acceptată de aproape 30 de ani, potrivit căreia Sistemul nostru Solar s-a născut prin explozia unei supernove, pare a fi infirmată. O echipă de cercetători francezi şi americani a studiat materia meteoritului Allende, cel care, cercetat fiind în 1976, dusese la teoria cunoscută. Prezenţa aluminiului 26, element cu o durată de viaţă relativ scurtă, la nivelul sutelor de mii de ani, şi mai ales a beriliului 10, care nu poate rezulta din nucleosinteza provocată de explozia unei supernove, au condus noua echipă la concluzia că Sistemul Solar a luat naştere din infinitezimale fragmente de silicat. Acestea au fost expuse la temperaturi de peste 1500 de grade, precum şi la razele X provenite de la Soarele încă tânăr. *(I.S.)*

HOROSCOP

◆ Întâmplări adevărate
◆ Misterele lumii
◆ Music box
◆ Avocatul casei
◆ Terra X
◆ Sport

Idoli

STARURI

la lumina zilei

Biblioteca Judeţeană

Un regizor independent

VINCENT GALLO

artistul obsedat de impactul emoţional

Deşi are doar 36 de ani, Vincent Gallo a parcurs un drum destul de lung de la băiatul de 13 ani intrat în conflict cu tatăl său, până la muzicianul, pictorul şi fotomodelul lui Kalvin Klein, la actorul din filmele *The Funeral, Palookaville, Angela* şi *Arizona Dream* (filmul lui Kusturica), la cel de scenarist şi în fine până la regizorul filmului *Buffalo 66*. Toţi aceşti Gallo pot fi găsiţi într-un mic apartament din cartieruul Mica Italie din New York, de pe strada Elisabeth. Interviul realizat de cei de la Mr.Showbiz în vara acestui an, din care vă voi prezenta câteva pasaje, se învârte în jurul vieţii şi opiniilor acestui lup singuratic.

*–**Buffalo 66** are un decor foarte apropiat de decorul vieţii tale din Buffalo. Cât de apropiat?*

– Acum 10 ani am pornit prin ţară cu o maşină şi cu vreo sută din casetele mele. Şi la un moment dat, printre nişte casete cu melodii rock-punk, am dat de una arsă de soare şi plină de praf care avea pe ea o melodie numită „Fools rush in" şi brusc mi-am adus aminte despre talentul cu care tatăl meu cânta această melodie şi de talentele mele de electronist de pe vremea când aveam 13 ani şi-i făcusem tatălui meu o înregistrare, acasă, în Buffalo. Acesta a fost momentul de inspiraţie al filmului *Buffalo 66*. Conducând maşina mi-am dat seama în acel moment că într-o zi voi face un film şi că în acest film va fi o scenă în care personajul-tată va cânta această melodie în faţa actriţei Christina Ricci pe care o văzuzem în filmul *Mermaids*. Pe tatăl meu îl cheamă tot Vincent Gallo, Vincenzo Vido Gallo, fără senior, fără junior.

– Acelaşi tată care te-a apucat de guler trăgându-te de pe bancheta din spate a maşinii lipindu-ţi faţa de oglinda retrovizoare atunci când i-ai spus că ai fost admis la şcoala de teatru a Stellei Adler, cea care-l învăţase meserie şi pe Marlon Brando?

– Da, pentru mine nu făcea doi bani Marlon Brando, dar i-am spus asta tatei ca să-l impresionez. Nu suporta să mă audă vorbind despre mine la modul pozitiv, despre planurile mele. Aşa că atunci când mi-a lipit faţa de oglinda retrovizoare cred că vota să-mi reajustez modul de a gândi despre mine. Mi-a spus cât de netalentat sunt, cât de neatrăgător şi lipsit de atractivitate sunt. M-a făcut să mă uit la mine de foarte aproape. O parte din mine îmi spunea că poate are dreptate. De aceea îi spun fetei în film, după ce făcuse tot circul în casa părinţilor mei: „De ce i-ai îndrugat lui taică-meu toate braşoavele alea că sunt agent CIA şi că sunt cel mai frumos bărbat? Taică-meu nu e prost deloc". Oricum, n-am ajuns la şcoala Stellei Adler, ceea ce pentru mine a fost un lucru foarte bun. La 16 ani am părăsit liceul din Buffalo şi am făcut autostopul până la New York cu 22 de dolari în buzunar. Ştiam acolo o fată pe care o pescuisem dintr-un club rock cu vreo două luni înainte, când fusesem într-o excursie de trei zile cu şcoala. Aveam numărul ei de telefon şi adresa, dar când am ajuns pe strada 53 şi am sunat la soneria ei nu mi-a răspuns nimeni. Şi mai căram şi un ditamai valizoiul cu care plecasem de acasă. Am petrecut următoarele două zile şi jumătate pe stradă, dormind prin ganguri. Apoi m-am gândit să iau metroul până la Brighton Beach. Acolo am întâlnit un puşti care mi-a zis că pot sta la el, m-a prezentat lui Jean Michel Basquiat şi toate lucrurile au început pentru mine de aici. Povestea mea nu seamănă cu alea de doi bani ale lui George Cloony sau ale altui actor de două parale care încearcă să vrăjească lumea cu poveşti de rahat despre cum au crăpat ei de foame şi s-au luptat din toate puterile să răzbească. Aiureli. Pentru mine acele zile au fost minunate, am întâlnit tipi tari în cluburi tari. A fost minunat şi intens. Şi în plus, reuşisem să scap din Buffalo.

– Îmi spuneai că deşi pentru un film ai luat 100.000 dolari, ai rămas în mână doar cu 25.000. Cum aşa?

– Păi, aşa. Din suta aia, 53.000 s-au dus la taxe. Apoi, alte zece mii la agent, care bineînţeles că nu face nimic. 10.000 se duc la un manager, care nu face nimic. 5000 la un avocat care a muncit cam o zi. Şi eu rămân cu 22.000 dolari. De aia îmi place mie când Comuniştii Socialişti Anarhişti îi atacă pe „bogăţaşii cu pisici grase". Nu-ţi mai spun că mulţi actori, apropo, au şi scenarişti. Uite, noi stăm aici şi eu n-am nici agent, nici manager, nici scenarist.

(Continuare în numărul viitor)

GEORGE CUŞNARENCU

Cronica săptămânii

Mel B

Hot

Se putea să rămână *Mel B* fără album solo?! Adică ce, ea este mai prejos decât celelalte *Spice*? Interesant sau ciudat, cum vreţi, este faptul că „Hot" a apărut cu exact o lună înainte de lansarea noului album al Picantelor – *„Forever"* (îi vine şi lui rândul curând...), această apropiere putând fie să-l transforme pe *„Hot"* într-o anexă (poate vandabilă...) a lui *„Forever"*, fie să-l umbrească total. Am spus „anexă" deoarece trebuie să recunosc, cu părere de rău, că *„Hot"* nu poate spera la mai mult, în ciuda eforturilor lui *Mel B* de a împăca pe toată lumea prin amestecul sonor propus, de la pop, dance, soul, la rhythm and blues şi funk... Am remarcat *„Hotter"* şi *„Lullaby"*, dar acestea nu pot schimba impresia generală pe care mi-a făcut-o albumul, ba mai mult, nu mi-au împiedicat trimiterile sonore spre albumul *„Kaleidoscope"* al lui *Kelis* (pe care vi l-am prezentat aici), un album relativ asemănător dar care are exact ce-i lipseşte lui *„Hot"*: nerv, ritm, agresivitate şi texte deştepte! Iată că nu este suficient să ai producători de excepţie ca *Jam & Lewis, Sisqo* şi *Teddy Riley* pentru a rupe gura târgului cu un album a cărui principală caracteristică rămâne, asta este, mediocritatea perfectă...

ŞTIRI pe bandă rulantă

■ Trupa de pop *Westlife* reuşeşte cel de-al şaselea Number One în UK, de această dată cu ajutorul divei de peste Atlantic – *Mariah Carey*.

■ *The Doors* au anunţat un turneu mondial pentru 2001, legendara trupă din Los Angeles având pentru acest turneu ca guest vocalists pe *Perry Farrell* (ex *Jane'Addiction* şi *Porno For Pyros*), *Scott Weiland* de la *Stone Temple Pilots* şi pe *Scott Stapp* din grupul *Creed*.

■ Rapperul *Flesh-N-Bone* (pe numele său real *Stanley Howse*) din celebrul grup american *Bone Thugs-N-Harmony* a fost condamnat la 10 ani de închisoare pentru posesie ilegală de armă şi pentru atac armat cu un automat AK-47...

■ *Backstreet Boys* vor lansa pe 21 noiembrie cel de-al treilea lor album de studio – *„Black & Blue"*, editor fiind casa *Jive*.

Backstreet Boys

■ După ce iniţial punkerii americani de la *Offspring* aruncaseră o bombă în industria discografică declarând că noul lor album va fi disponibil gratis pe Internet, casa lor producătoare a pus piciorul în prag şi a dezamorsat ceea ce părea a fi excepţional pentru fani: *„Conspiracy Of One"* va lua drumul arhicunoscut, cel al magazinelor de specialitate...

■ Pentru fanii rock-ului progresiv avem o veste bună: veteranii de la *King Crimson* revin cu un nou album, primul după o pauză de cinci ani! Titlul acestuia este *„The ConstruKction Of Light"* şi apare sub semnul casei *Virgin*.

■ Promiţătorii *Blink-182* au lansat pe 7 noiembrie al doilea lor album *„The Mark, Tom & Travis Show (The Enema Strikes Back)"*, trioul alegând 19 piese live pentru acesta, printre ele şi noul single *„Man Overboard"*.

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Album: Universal Masters Collection (ianuarie 2000) ● Christmas spirit (octombrie 1999) ● I'm a rainbow (noiembrie 1996) ● Funstreet (noiembrie 1995) ● Endless Summer (noiembrie 1994) ● Anthology (octombrie 1993) ● Mistaken identity (septembrie 1991) ● The Best of Donna Summer (noiembrie 1990) ● Dance collection (noiembrie

Donna Summer

1990) ● Shout it out (octombrie 1989) ● Another place and time (ianuarie 1989) ● All systems go (octombrie 1987) ● I love to dance (august 1987) ● The Summer collection (noiembrie 1985) ● Cats without claws (septembrie 1984) ● *Donna Summer* (iulie 1982) ● Greatest hits vol. 2 (aprilie 1982) ● On the Radio (noiembrie 1979) ● Bad girls (iunie 1979) ● Live and more (noiembrie 1978) ● Greatest hits vol. 1 (ianuarie 1978) ● Once upon a time (noiembrie 1977) ● I remember yesterday (iunie 1977) ● Four season of love (noiembrie 1976) ● Love trilogy (mai 1976) ● Love to love your baby (ianuarie 1976).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Bibliotecă Budapesta

100 de ani de Premii

NOBEL

Ne aflăm într-un an special, fiind cel de al 100-lea în care se acordă Premiile Nobel, remunerate din fondurile realizate pe baza testamentului lui Alfred Nobel, suedezul care a devenit celebru ca inventator al dinamitei. Deşi au existat şi ani în care acestea nu au fost acordate, fie din cauza războaielor, fie... pentru că nu au existat candidaţi pe măsură.

Iată deci, cine dintre oamenii de ştiinţă şi cei de litere au devenit anul acesta nemuritori prin primirea Premiului Nobel pentru anul 2000:

MEDICINĂ. Premiul de aproape 1 milion de dolari revine în mod egal americanilor ERIC KANDEL şi PAUL GREENGARD şi suedezului ARVID CARLSSON pentru progresul pe care cercetările lor l-au permis în înţelegerea funcţionării creierului, în particular transmiterea mesajelor către sistemul nervos central şi cele două tipuri de memorie, de termen scurt şi de termen lung (Greengard şi Kandel), precum şi pentru descoperirea celui mai important tratament cunoscut în prezent al maladiei Parkinson (Carlsson).

FIZICĂ. Premiul, a fost atribuit, jumătate, lui *Zhores Alferov* (Sankt Petersburg) şi *Herbert Kroemer* (Santa Barbara, California), iar cealaltă jumătate lui Jack S. Kilby (Texas Instruments) pentru cercetările lor care au pus bazele tehnologiei moderne a informaţiei, în particular inventarea tranzistorilor rapizi, diodelor laser şi a circuitelor integrate (chips-urile). Fără descoperirile celor trei fizicieni, nu am fi avut (încă) astăzi (sau, în orice caz, nu la nivelul de dezvoltare pe care îl cunoaştem): calculatoarele ultrarapide, comunicarea prin satelit, telefoanele mobile, stocarea optică a informaţiei (CD-urile), codurile de bare şi markerii laser. Aceasta fără să mai spunem că Jack Kilby (posesor al 60 de patente), este şi coinventatorul calculatorului de buzunar...

CHIMIE. Premiul a fost acordat în mod egal americanilor *Alan J. Heeger* şi *Alan MacDiarmid* şi japonezului *Hideki Shirakawa* pentru descoperirea „polimerilor conducători de electricitate", altfel spus, a faptului că plasticul poate fi făcut să devină bun conducător de electricitate. Mai precis, ei au arătat că un strat subţire de poliacetilenă poate fi oxidat cu ajutorul vaporilor de iod, ducând astfel la o creştere de 1 miliard de ori a conductivităţii sale electrice! Descoperirea lor a permis reducerea electricităţii statice şi a interferenţei pe filmele fotografice şi monitoarele calculatoarelor, ducând la dezvoltarea unor noi ecrane de televiziune color, dar şi a unor „ferestre inteligente" care reflectă lumina Soarelui.

ECONOMIE. Acest premiu este singurul din cele şase premii care nu este prezent în testamentul lui Nobel şi a fost stabilit în 1968 pentru a marca tricentenarul băncii Centrale a Suediei. Anul acesta, el a fost împărţit în mod egal între doi americani, *James Heckman* şi *Daniel McFadden* pentru teoria şi analiza lor statistică a comportării individuale şi în mediul casnic. Ei au făcut, astfel, posibilă estimarea măsurii în care durata şomajului afectează posibilitatea de a obţine un serviciu, a factorilor care determină decizia unei persoane de a munci, a modului în care stimulentele economice afectează alegerea domeniilor de educaţie şi a zonei de locuit, a efectului programelor educaţionale asupra veniturilor şi fortei de muncă. Rezultatele cercetărilor lor sunt în prezent folosite nu doar de economişti, dar şi de sociologi şi servesc în cele mai diverse domenii, de la proiectarea sistemelor de transport în comun şi a reţelei de telefoane publice, la construcţia căminelor pentru bătrâni.

Toate aceste premii, împreună cu Premiul pentru **LITERATURĂ** şi **PACE,** vor fi înmânate câştigătorilor la Stockholm, în ziua de 10 decembrie a.c., ziua comemorării morţii lui Alfred Nobel (1896).

Premiul pentru literatură a fost obţinut de scriitorul francez de limbă chineză *Gao Xianjian* (refugiat politic la Paris din 1987) şi cel pentru pace (singurul neacordat de Suedia ci de către Parlamentul Norvegian), acordat Preşedintelui Coreei de Sud, *Kim Dae-Jung,* fost dizident, condamnat la moarte, supravieţuitor al unei tentative de asasinat şi artizan al păcii şi reconcilierii cu Coreea de Nord. Printre „contracandidaţii" săi se numără celebrităţi precum Preşedintele Bill Clinton, foştii preşedinţi Jimmy Carter şi Marti Ahtisaari (Finlanda) şi fostul Prim ministru rus Viktor Cernomîrdin...

MIHAELA DOROBANŢU

Întrebările mileniului

Cât de mare este CURCUBEUL?

În primul rând, să ne reamintim cum se formează curcubeul: el este produs ca urmare a unei serii de reflexii şi refracţii ale razelor de lumină pe nenumăratele picături de apă suspendate în atmosferă.

Dimensiunile sale, aşa cum le percepem noi, sunt influenţate atât de efectele optice, cât şi de poziţia noastră atunci când îl observăm. Dacă privindu-l, ne deplasăm, se mişcă şi el o dată cu noi; dacă vrem „să ne apropiem" de el, vom observa că se îndepărtează şi dacă vom continua să mergem, până la urmă va dispărea cu totul. Oricum, cu cât Soarele este mai jos, cu atât curcubeul se vede mai bine. La limită, când Soarele se află la orizont, îl vedem sub formă de semicerc. Pentru a-l putea observa, înălţimea maximă a Soarelui deasupra orizontului nu trebuie să depăşească 42º, aceasta pentru ca razele luminoase să aibă cum ajunge la ochiul nostru.

Deci, de fapt, lungimea curcubeului nu se poate măsura. Am putea spune astfel că fiecare din noi are curcubeul său... *(M.D.)*

CELULELE care repară CELULE

ADRIAN HOAJĂ

Descoperirea celulelor suşe retiniene la om confirmă speranţa oamenilor de ştiinţă care nutresc convingerea că ţesuturile nervoase nu sunt, aşa cum se credea până nu de mult, de nereparat. Prezenţa acestui tip de celule retiniene fusese observată până acum doar la peşti şi la unele vertebrate nemamifere. În cultură, aceste celule imature se diferenţiază potrivit factorilor de creştere la care sunt expuse şi pot „repara" leziunile ţesuturilor la care ele sunt asociate. Astfel, celulele suşe ale sângelui sunt capabile să se diferenţieze în globule albe sau roşii. Cercetătorii de la Universitatea din Toronto (Canada) au demonstrat că, potrivit factorilor de creştere la care sunt expuse, celulele suşe retiniene se pot diferenţia în toate categoriile de celule retiniene (bastonaşe fotoreceptoare, neuroni bipolari etc.). Aceste celule „reparatoare" rămân totuşi greu de identificat. Ele nu reprezintă decât cel mult 2 la sută din celulele pigmentare ale corpului ciliar, aflate la joncţiunea dintre retină şi cristalin. Însă celulele suşe par să aibă şi alte proprietăţi. O echipă italiană a arătat recent că celulele suşe ale neuronilor pot avea un efect terapeutic în tratamentul glioblastomelor (tumori primitive ale creierului). Într-o primă etapă, un agent terapeutic (interleukina 4) a fost asociat acestor celule. Ele au fost apoi injectate unor şoareci, în acelaşi timp cu celule tumorale. Durata de viaţă a şoarecilor care au fost supuşi acestui tratament a fost considerabil crescută faţă de cea a şoarecilor din grupul martor, cărora li s-a administrat doar celule tumorale. Injecţia cu celulele suşe de neuroni neasociate cu interleukină 4 a avut acelaşi efect, ceea ce demonstrează proprietăţile lor antitumorale.

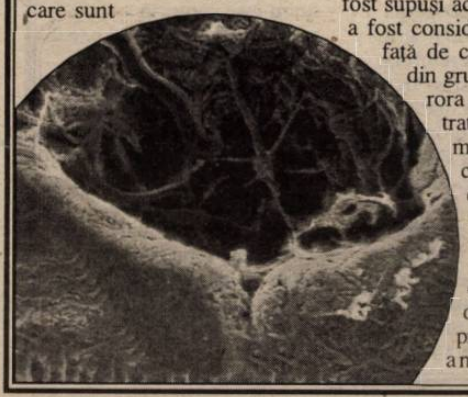

Cercetătorii italieni, aşadar, au confirmat in vitro că o cultură de celule suşe inhibă proliferarea celulelor canceroase. Atunci când primele teste vor fi posibile pe om, medicii speră să constate că se va adăuga la efectul antitumoral şi un fenomen de reparare a ţesuturilor cerebrale. Pentru că, deseori, radioterapia şi chimioterapia – şi însăşi tumoarea – produc leziuni neuronale ce rămân astăzi ireversibile.

Însă în creier, ca şi în retină, celulele suşe nu proliferează şi nu repară leziunile ţesuturilor nervoase decât spontan. Cercetătorii canadieni explică „apatia" celulelor suşe retiniene ca fiind provocată de factori inhibitori care se manifestă în ochiul adult. Va trebui deci să fie identificaţi aceşti factori inhibitori in vivo şi să se încerce anihilarea acţiunii acestora. Este o miză enormă, întrucât acelaşi tip de mecanisme acţionează şi în creierul nostru, împiedicând regenerarea neuronilor. Practic, aceasta ar însemna că organismul omenesc s-ar părea că are posibilităţi nelimitate de autoreparare naturală a oricărui tip de ţesuturi. Totul e să fie descoperit „cifrul" de la „zăvorul" mecanismelor de autoreparare...

Şi totuşi VÂNTUL...

IRINA STOICA

La 26 februarie anul acesta o furtună de praf, cuprinzând un teritoriu mai vast decât al Spaniei, a făcut ravagii deasupra Atlanticului, la 1500 km în largul coastelor Africii Occidentale. Evenimentul a fost observat de un satelit de la NASA.

De la începutul anilor '70 un număr din ce în ce mai mare de furtuni similare au fost declanşate datorită secetei în regiunea Sahel, din sudul Saharei. Sateliţii au înregistrat multe dintre ele dar nici una de proporţiile celei amintite. Datorită curenţilor atmosferici, o parte a acesteia a acoperit litoralul Peninsulei Iberice în timp ce alta se întindea spre vest, spre continentul american.

Furtunile de praf se manifestă de multă vreme deasupra Atlanticului. Astfel în 1832, în apropierea insulelor Capului Verde, Charles Darwin, care călătorea pe puntea vasului Beagle, a înţeles pe loc de unde venea furtuna pe care o observase, scriind: „Putem fi siguri că ea vine din Africa". Fenomenul este cercetat astăzi de întreaga comunitate ştiinţifică. În timpul verii mulţi cercetători pleacă în Africa pentru a studia fenomenul şi pentru a stabili dacă acesta are sau nu o influenţă asupra cicloanelor.

Cea mai mare parte a prafului care traversează Atlanticul se depune în sud-estul Statelor Unite, ajungând uneori chiar şi mai departe. Caraibele primesc şi ele aproape un milion de tone pe an. După unii cercetători, în această regiune praful este cel care provoacă bolile coloniilor de corali. Garrie Smith, de la Universitatea din Carolina de Sud, a detectat chiar prezenţa unei ciuperci, „Aspergilius" care ucide coralii numiţi „gorgone". Şi totuşi, ca o compensaţie, când aceleaşi depozite sosesc în America de Sud, ele reuşesc fertilizarea solului, altfel destul de sărac.

planet@IT

Microsoft spart de hackeri

Situl de Internet al companiei Microsoft a fost spart de piraţi cibernetici. Aceştia au făcut de râs în faţa întregii lumi cea mai mare companie de soft din lume şi pe preşedintele ei, Bill Gates. În legătură cu acest atac circulă multe zvonuri, tipărite în cele mai mari publicaţii din lume sau care fac prima ştire a celor mai mari posturi de televiziune mondiale. Astfel, Wall Street Journal afirmă că hackerii au reuşit să acceseze şi să fure cea mai importantă parte a ultimelor produse Microsoft, Windows şI Office. CNN găzduieşte declaraţiile unor oficiali Microsoft care susţin că, într-adevăr, codul a fost accesat, dar nu a putut fi copiat sau modificat. Însă, la acest moment nu se ştie sau nu se vrea dat publicităţii ceea ce s-a petrecut cu adevărat. Alte zvonuri pesimiste susţin că aceste coduri au fost furate şi vor fi folosite de hackeri pentru a crea chiar ei proprii versiuni de software. Microsoft neagă aceste lucruri, spunând că este totuşi posibil ca unele informaţii să fi fost copiate, dar numai unele legate de proiectele de viitor ale companiei, ale unor produse care vor apărea în următorii ani, acest lucru neînsemnând că firma americană va renunţa la ele.

Previziuni economice pentru Internetul European

Comunitatea de Internet Europeană va valora 1,2 miliarde de dolari până în anul 2004, ceea ce înseamnă aproape 15 la sută din produsul intern brut al Europei de Vest. Piaţa electronică a Europei valorează acum 40,8 miliarde de dolari, însă va înregistra o creştere spectaculoasă. Ţările care se află în fruntea ierarhiei ţărilor cu cea mai prolifică piaţă electronică sunt Germania, cu un total de aproximativ 12,6 miliarde de dolari investiţi în comerţul electronic, Marea Britanie, cu 11,8 miliarde, Olanda, 5,7 miliarde şi Franţa, cu 2,7 miliarde. Până în anul 2004, aceste cifre se vor schimba şi vor creşte la 317 miliarde în Germania, la 235 în Marea Britanie, 91,6 în Olanda şi 121,8 în Franţa. Franţa înregistrează la această oră cea mai mare creştere economică, cu un procent de multiplicare a tranzacţiilor ce se măreşte cu 99 la sută pe an. Însă Germania şi Marea Britanie vor deţine peste 50 la sută din piaţa electonică a Europei, până în 2004. În aceste două ţări, cumpărătorii îşi forţează furnizorii să adopte comerţul electronic. Marile companii internaţionale, precum cele din domeniul auto, au situri de comerţ electronic în Germania. În plus, în această ţară, o mare parte a siturilor de comerţ, este formată şi din micile sau companiile medii, care se adaptează sau încearcă să găsească un loc pe piaţă.

Israelienii se bat şi pe Internet

Mai multe situri de Internet israeliene s-au blocat după ce au fost sabotate de mii de atacuri lansate de mai multe grupuri Islamiste de peste hotare. Guvernul israelian a lansat în urmă cu câţiva ani siturile sale oficiale, iar primele atacuri au fost începute de nişte adolescenţi, care s-au lăudat unor reporteri ai unui ziar local, spunând că au reuşit să blocheze un sit al gherilelor Hezbolah din Liban. Firmele care oferă servicii de Internet în Israel su declarat că nu sunt de acord cu aceste conflicte şi că astfel de manevre trebuie să înceteze. *(G.V.C.)*

Inexplicabilul de lângă noi

MORALA PĂGÂNISMULUI CELTIC

ION ŢUGUI

În evoluţia istorică a societăţii omeneşti întâlnim o seamă de paradoxuri pe care nici antropologii şi nici istoricii nu le pot lămuri pe deplin. De pildă societatea celtică. Aceasta era, ca şi alte popoare indo-europene, prin excelenţă monogamă. În tradiţia celtică se înscria îngăduinţa cu privire la curăţenia căsătoriei şi practicarea castităţii. Aceleaşi tradiţii morale aparţinătoare perioadei păgânismului celţilor le vom regăsi mii de ani mai târziu în morala catolică modernă. Reamintindu-ne că este vorba despre „păgânismul celtic", ni se poate părea surprinzător că valori morale de excepţie le erau acestora fireşti precum legile naturii. Curajul, adevărul, mila şi dărnicia, politeţea, dreptatea erau înscrisuri funcţionale admirate şi încurajate. Urmau, apoi, umilinţa, blândeţea, lepădarea de sine, recunoscute ca atare, dar excluse adeseori de pe lista virtuţilor deoarece mai puternice se dovedeau mândria individului şi înrâurirea trăsăturilor vitejeşti.

Dintre neamurile care au traversat aşa-numita morală a perioadei păgânismului celţii se disting prin aceea că nu au cunoscut ura faţă de muncă. (ştim că Aristotel însuşi nu punea prea mare preţ pe ideea de muncă!). Precum vechii evrei, celţii stimau şi iubeau în primul rând meşteşugurile, „industria" vremii, muncitorul şi gospodăria. De altfel vechile legi ale Irlandei sugerau, într-un răstimp când nu putea fi vorba de aşa ceva, o „coalizare" a muncitorilor liberi. De aici s-a născut ideea, reluată mai târziu, că la celţii epocii păgânismului ar fi apărut pentru prima oară o seamă de elemente morale inspirate pur şi simplu de Duhul Sfânt!

Mergând mai departe, întâlnim şi alte aspecte surprinzătoare pentru acea perioadă. De pildă omuciderea, batjocorirea persoanei şi a proprietăţii erau privite de vechii celţi (ca şi de alte popoare nordice) drept grave ofense aduse omului. Împotriva celor ce comiteau fapte legate de cele pomenite mai înainte nu erau invocate instanţe cereşti sau oculte, ci, pur şi simplu (asta înainte de apariţia lui Licurg în Grecia antică!) posibilitatea ispăşirii printr-o răsplată *legală!*

Celţii credeau în hazard şi în destin. Este alt paradox şi deopotrivă mister pentru perioada păgânismului, pentru că la celţi hazardul şi destinul îmbrăcau forme absolut concrete, prin faptul că exista deja o conştiinţă generalizată cu privire la nevoia de a lupta atât împotriva hazardului cât şi a destinului prin propriile puteri, prin voinţa omenească. De ce toate acestea ne par misterioase şi aberante? Pur şi simplu pentru că perioada moralei păgânismului celtic este de fapt perioada unui foarte înalt şi foarte activ politeism, pătruns în toate capilarele „primitivităţii morale". Dar, după cum am văzut, însăşi civilizaţia noastră a moştenit de la celţi o sumă importantă de însuşiri morale nealterate nici azi...

Înconjuraţi de baze extraterestre

IMPLANTURI de pe alte meleaguri?

DAN D. FARCAŞ

La 19 august 1995 Dr. Roger Leir, chirurg din Ventura (California), asistat de un hipnoterapist şi un investigator OZN, a extras trei implanturi de origine necunoscută din două persoane, un bărbat şi o femeie, care afirmau că au avut parte de răpiri OZN. Leir a declarat după operaţii: „eu nu sunt un fanatic OZN ci un medic, un om de ştiinţă sceptic. Dar, până la proba contrară, voi considera că aceste implanturi sunt de origine nepământeană".

Cazul de mai sus constituie doar un exemplu din multele difuzate prin mass media. Budd Hopkins estima că un american din 25 putea fi subiectul unei răpiri efectuate de extratereştri şi tot el spunea că un american din 40 ar fi purtătorul unui implant. Inevitabil, în timp, au apărut şi ufologi care şi-au făcut o adevărată subspecializare pe problema descoperirii de *implanturi*. Daryl Sims, de pildă, lucrând în colaborare cu mai mulţi chirurgi, a adunat o întreagă colecţie de astfel de obiecte, pe care le arată la diferite conferinţe consacrate subiectului. Concluzia sa este că sunt două tipuri principale de implanturi: unul ca un microcip minuscul, cu numeroase fire ieşind din el, în toate direcţiile, celălalt aparent făcut din sticlă. Scepticii afirmă, desigur, că este vorba de obiecte banale care au ajuns accidental în interiorul organismului.

Majoritatea implantelor sunt descoperite în timpul unor examinări de rutină cu tomograful, cu aparatura cu rezonanţă magnetică nucleară etc. Unele implanturi ajung până la o lungime de 3 centimetri, cu grosimea de 1 milimetru, dar majoritatea au doar mărimea unei alice de vânătoare. Ele sunt plasate, de cele mai multe ori, în fundul cavităţii nazale, în ureche, în mâini sau picioare. De regulă nici medicul nici pacientul nu-şi pot explica modul în care obiectele au ajuns în locul respectiv. Prin regresie hipnotică unii dintre cei aflaţi într-o astfel de situaţie şi-au amintit că au fost răpiţi şi că obiectele le-au fost introduse în corp cu această ocazie...

Unele implante, care au fost examinate, au calităţi magnetice şi emit o lumină verzuie dacă sunt expuse la radiaţii ultraviolete. La microscopul electronic, s-a văzut că posedă un

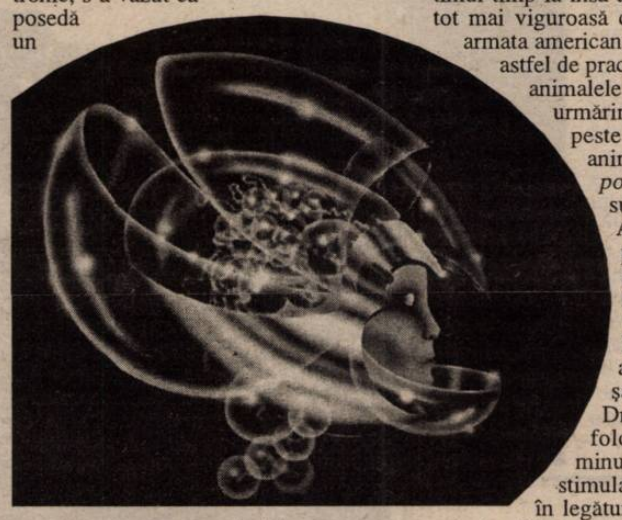

mare număr de straturi. Alte teste au evidenţiat în compoziţia lor o varietate surprinzătoare de metale şi aliaje. Nu a fost posibil să se afle cum funcţionează nici la ce folosesc. S-au emis doar speculaţii că ele ar constitui instrumente de transmitere sau recepţie sau eventual de monitorizare, legate de sistemul nervos al persoanei.

Controversatul Bill Cooper spunea, între altele, că implanturile extraterestre constau din obiecte sferice de 0,04-0,08 milimetri care se plasează de cele mai multe ori în preajma nervului optic. El invita lumea să se mobilizeze în faţa „oribilului adevăr" pe care-l reprezintă prezenţa „cenuşiilor" pe Pământ, cu experimentele lor care include şi marcarea oamenilor prin implanturi. În ultimul timp ia însă amploare o mişcare tot mai viguroasă care afirmă că nici armata americană nu ar fi străină de astfel de practici. Şi noi marcăm animalele pe care vrem să le urmărim. La ora actuală peste trei milioane de animale poartă *transpondere* implantate sub diferite forme. Acestea transmit, prin radio, un cod propriu al individului, către un centru de urmărire. Dar nu e numai atât. Deja în anii şaizeci neurologul Dr. Jose Delgado a folosit un dispozitiv minuscul de recepţie şi stimulare care putea fi pus în legătură directă cu creierul, de pildă prin implantare într-o cavitate sinusală. Cu ajutorul lui, Delgado a făcut ca, în arenă, un taur furios să devină, la comandă, aidoma unui mieluşel. S-a propus ca şi americanii arestaţi pentru crime să fie marcaţi în acelaşi fel. Mai recent se spune că s-au pus la punct dispozitive prin care se pot sugera, minţii persoanei ţintă, istorii întregi de tipul „realităţii virtuale", pe care victima va avea apoi impresia că le-a trăit aievea. Evident, unii s-au întrebat, în consecinţă, dacă nu cumva o parte din istoriile bizare cu OZN-uri şi extratereştri sunt „implantate" astfel, cu scop de dezinformare?

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/45

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

Există un antrenament pentru TELEPATIE?

MIHAELA DOROBANŢU

În paralel cu cercetările sovietice, francezii René Warcollier şi mai apoi Henri Marcotte,au ajuns la veritabile metode de antrenament telepatic. Este drept că nu mai este vorba de o telepatie „naturală", ci mai curând de o „telestezie", o telepatie senzorială, provocată în mod condiţionat: este un schimb care se efectuează între doi factori interdependenţi, transmiţătorul (agentul) şi receptorul. Dar, indiferent cum se ajunge la rezultat, un lucru este cu deosebire clar: întreg „fiorul", misterul, amănutele inexplicabile ale prezenţei facultăţilor PSI pe care încă nu le înţelegem, se află acolo...

În momentul primei faze a lucrărilor sale privind aceste aspecte, Henri Marcotte petrecuse ani îndelungaţi pentru a pune la punct o metodă proprie de reeducare vizuală. Ea se baza în mod esenţial pe: ◆ reantrenarea atenţiei vizuale, în special la distanţă, unde acomodarea se face mai greu; ◆ metoda „flash-ului", adică o străfulgerare de viziune netă, urmând unei imaginări prealabile a obiectului care urma să fie văzut (reflex de acomodare realizat după un timp relativ scurt, întovărăşind clipirea); ◆ concentrări (ceea ce în yoga se numeşte „suflu"), făcute pe frunte şi apoi direct pe ochi – ceea ce duce la ameliorări de vedere prin excitaţii neurovegetative; ◆ conştientizarea senzaţiilor organice care întovărăşesc efortul de acomodare, senzaţii care după aceea pot fi provocate în mod voluntar, antrenând în mod automat acomodarea.

Marea surpriză a lui Henri Marcotte se produce însă atunci când constată că deformările sistematice ale figurilor, la limita viziunii corecte, sunt practic aceleaşi cu cele înregistrate în timpul unor transmisii telepatice a desenelor! Concluzia se impune de la sine: drumul mental urmat de viziunea reală şi de imaginea transmisă telepatic este acelaşi. Posibilitatea de antrenare devenea mult mai „reală" decât în orice altă discuţie. Marcotte se prezintă imediat la Institutul Metafizic Internaţional pentru a propune studii detaliate. Cercetările debutează în luna ianuarie a anului 1964 şi, într-o primă etapă, durează până în mai. După aceea urmează constituirea unei echipe de antrenament formată din şase oameni. Ulterior se ajunge la un procent de reuşită de 80 la sută. Pentru a-l verifica, în anul următor se constituie o a doua echipă. Devenea acum clar cum trebuia conceput antrenamentul...

Între scepticism şi credulitate

Un limbaj necunoscut pe Terra

PAUL IOAN

Fenomenul cunoscut sub denumirea de „automatism" se referă – în parapsihologia modernă – la acea îndemânare a unui subiect de a compune sau de a desena „după dictare", în timpul unei transe. În cele mai multe cazuri, mesajul obţinut astfel este inteligibil, iar protagonistul nu-şi poate explica el însuşi „talentul spontan" , care nu-l caracterizează în stare normală. Fenomenul este însoţit de halucinaţii auditive sau vizuale, şi se presupune că automatismul este rezultatul interacţiunii dintre inconştient şi o anume zonă cerebrală unde este depozitată o „memorie ancestrală". Dar există forme şi mai spectaculoase de automatism, în care subiectul îşi exteriorizează secvenţe de memorie ancestrală printr-un limbaj necunoscut, iar mesajul nu este uşor de decodificat. Profesorul Soames Barter, de la Institutul de parapsihologie din Boston, menţionează cazul unui pacient, M.T., care suferise o lovitură puternică în zona lobilor frontali. M.T. a rămas cu grave tulburări de vorbire şi scriere, însă avea momente de aşa-zisă reverie când, sub un impuls interior inexplicabil, aşternea pe hârtie semne care reprezentau, probabil, elementele unui alfabet necunoscut. Grafic, părea un amestec bizar de cuneiforme, hieroglife şi simboluri „cabalistice" specifice astrologiei („amprentele" grafice ale planetelor şi geometriei lor astrale).

Uneori, M.T. acoperea mai multe pagini de manuscris cu o viteză incredibilă, apoi, ajuns într-o stare de oboseală profundă, adormea timp de peste şapte-opt ore. Pacientul nu putea să explice în nici un fel ce-i trecuse prin minte, dar de fiecare dată parcă se simţea eliberat de o mare povară sufletească. Straniile semne grafice nu erau foarte regulate, însă s-a putut cataloga un fel de alfabet alcătuit din 84-86 de „ideograme". Din 1992 şi până astăzi nu s-a putut nici măcar forma o idee despre sensul mesajelor lui M.T.– cunoscute sub numele „ Manuscrisele Thomas" -, iar diverşi specialişti în grafologie au emis ipoteze din cele mai fanteziste. Un lucru este sigur: în misterioasele texte nu există nici un nume propriu. În limba originală în care a scris M.T. (care era capabil să mai comunice în engleză, limba sa maternă) nu exista nici un reper de la care să se pornească o traducere acceptabilă. Cea mai vehiculată ipoteză este aceea a unor amintiri dintr-o „călătorie astrală", efectuată pe timpul cât M.T. a zăcut în comă.

O premieră mondială controversată

Născut pentru a-şi salva sora
COPIL-MEDICAMENT?

AURORA POPESCU

Aparent, un copil ca oricare

Soţii Lisa şi Jack Nash din Englewood (Denver – Colorado) nu şi-au pierdut niciodată speranţa că fiica lor, Molly, se va face bine. N-au vorbit însă niciodată cu prietenii sau cu vecinii despre tragedia pe care o trăiau de la naşterea lui Molly care suferea de maladia Fanconi, o boală genetică rară, caracterizată printr-o disfuncţie a măduvii osoase, care degenerează în leucemie fatală către vârsta de 7 ani. Lumea se mira doar de protecţia exagerată pe care tinerii părinţi o acordă fiicei lor şi de izolarea în care aceştia preferă să trăiască. Totuşi, un timp, fetiţa a dus în aparenţă o viaţă asemănătoare copiilor de vârsta ei, a fost chiar înscrisă într-o instituţie de preşcolari (un fel de grădiniţă). Dar, pe măsură ce avansa în vârstă, boala se agrava. Când n-a mai putut să meargă la „şcoală", mama ei a obţinut de la directoarea instituţiei acordul de a instala un sistem video între clasa lui Molly şi casa ei, pentru a participa la programul de educaţie şi învăţământ fără să se mai deplaseze. „Vrem să nu piardă contactul cu ceilalţi copii", au spus părinţii, convinşi într-un mod straniu că se va întâmpla o minune şi fetiţa lor va supravieţui.

Ştiinţa a venit cu o soluţie

Părinţii ştiau că singurul tratament eficace constă în grefa de măduvă osoasă, prelevată de la un donator compatibil. Medicii au precizat că dacă Molly ar fi avut o soră sau un frate perfect sănătos care să doneze măduvă osoasă, reuşita ar fi fost de 90 la sută. Soţii Nash îşi doriseră dintotdeauna mai mulţi copii, dar Molly fusese primul, iar riscul ca următorul copil să se nască cu aceeaşi maladie genetică era de 1 la 4. Un risc pe care cuplul considera că nu e drept să şi-l asume. Situaţia aparent fără ieşire avea totuşi să capete o nouă turnură în momentul în care părinţii au aflat despre o nouă tehnică salvatoare, aşa-numitul diagnostic preimplant. Cu alte cuvinte, se face fecundarea in vitro, apoi embrionii rezultaţi sunt analizaţi pentru a se constata dacă sunt purtători de eventuale maladii genetice. Cei bolnavi se îndepărtează, iar dintre cei sănătoşi se alege unul care se implantează în uterul mamei. Soţii Nash au luat imediat legătura cu medicii din Chicago; puteau în sfârşit să aibă încă un copil, de data aceasta sigur sănătos şi în plus capabil să-şi salveze sora de la moarte.

După mai multe încercări nereuşite, s-au efectuat teste pe 15 embrioni (obţinuţi prin fecundarea in vitro) din care s-a selecţionat unul sănătos care s-a implatat în uterul Lisei. În ajunul Crăciunului trecut, Lisa s-a întors acasă, însărcinată. Familia şi-a continuat viaţa cu o discreţie mai mare decât înainte, nimeni n-a aflat că aşteaptă încă un copil, aşa că vecinii au rămas uimiţi când pe 29 august au văzut în grădina lor o pancartă pe care scria „Bine ai venit, Adam".

Pe 26 septembrie, la spitalul din Minneapolis, fetiţei i s-a efectuat

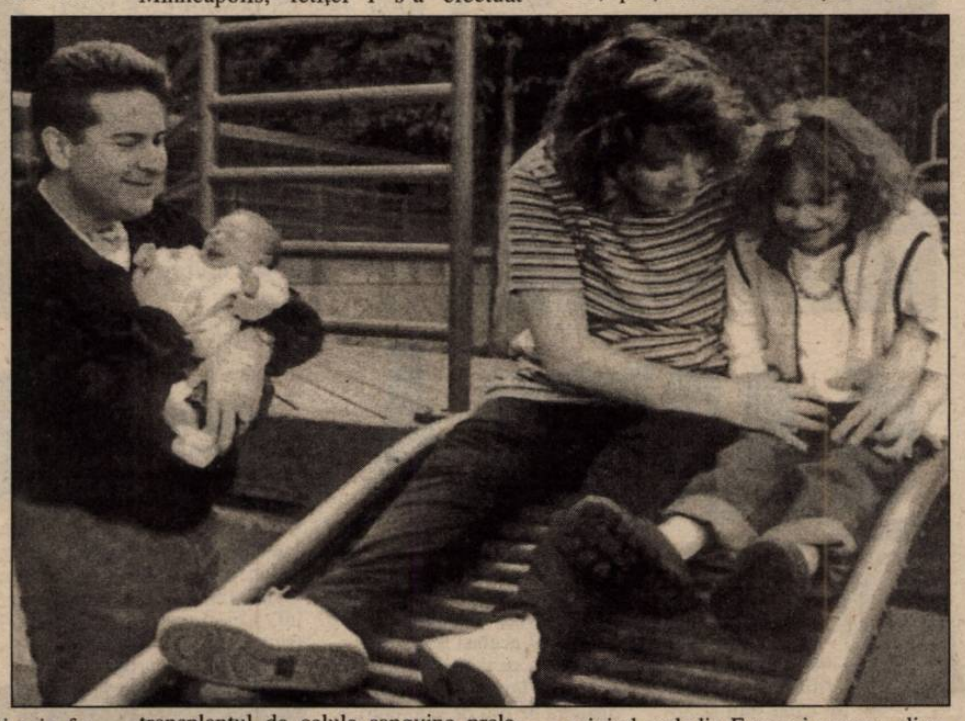

transplantul de celule sangvine prelevate din cordonul ombilical al micului Adam, în momentul naşterii. În prezent, Molly se simte şi ea bine, iar medicii speră să se însătoşească total. La clinica în care încă se află sub supraveghere medicală, se joacă pe calculator sau cu fratele ei, atunci când părinţii îl aduc în vizită la sora lui, căreia sugarul i-a salvat viaţa.

Păreri pro şi contra

Naşterea micului Adam a stârnit o adevărată furtună în lumea ştiinţifică. „Atenţie la ceea ce se poate întâmpla dacă acceptăm să se fabrice un copil în scopul de a salva alt copil. E ca şi cum am deschide cutia Pandorei", tună şi fulgeră Jeffrey Kahn, directorul centrului de bioetică al Universităţii din Minnesota. „Nimic nu va interzice nimănui în viitor să-şi aleagă viitorul copil ca şi cum şi-ar alege o maşină din mai multe oferte: după culoarea ochilor, talie, inteligenţă etc." În schimb, Sylvette Silverston, preşedintele Asociaţiei franceze privind maladia Fanconi spune: „diagnosticul de preimplantare, care presupune *alegerea* unui embrion, nu este autorizat în Franţa, dar ce părinte ar refuza să-şi salveze copilul pe care îl vede cum se stinge lent, când ştiinţa poate în prezent să-i ofere o soluţie de tratament?".

Condiţia femeii

De la REVOLUŢIA SEXUALĂ LA CEA POLITICĂ

EMANCIPAREA CONTINUĂ

Sfârşitul de secol şi de mileniu oferă un prilej major de analize şi statistici printre aceste teme fiind şi aceea legată de „condiţia femeii" în societate.

Secolul sexului frumos

„Condiţia femeii a evoluat în aceşti 100 de ani (sec.XX) cât în două mii de ani de creştinism – spune dna Lamélie Duapart, membră a Comisiei interparlametare europene, secţiunea pentru «starea femeii» –, şi reprezintă un salt inimaginabil faţă de secolul XIX". Această frază memorabilă are două nuanţe: una ce denotă o mândrie justificată şi alta constituind două reproşuri directe: unul faţă de felul cum a fost privită femeia în concepţia religioasă medievală, şi unul faţă de legiferarea inegalităţii femeii prin Codul Civil napoleonian (1804), care a influenţat întreaga Europă şi nu numai. Făcând un extrem de succint tablou al „victoriilor" femeii din acest veac, am putea lua drept repere ascensiunea ei în plan politic, socio-economic şi al vieţii private.

1. În plan politic, obţinerea dreptului de vot (înainte de primul război mondial în Australia, Noua Zeelandă, ţările scandinave; între 1918-1940 în majoritatea ţărilor europene şi URSS, Canada şi SUA; între 1944-1948 în România, Franţa, Italia, Argentina, Venezuela; între 1949-1979 în majoritatea ţărilor africane, China, India, Mexic etc. şi după 1979 în Africa de Sud, Namibia);

2. În plan socio-economic se remarcă: trecerea de la munca preponderent în agricultură spre sfera industriei şi serviciilor (de la 25 la sută în 1900, la aproape 80 la sută din femeile ocupate, în 1999) şi creşterea exponenţială a numărului femeilor absolvente ale unei forme de învăţământ superior.

3. În domeniul vieţii private se constată: creşterea vârstei medii de căsătorie (de la 19 la 22 de ani), a primei naşteri (de la 20 la 24 de ani), micşorarea numărului de copii (de la 5 la 2), creşterea numărului divorţurilor (unul din două mariaje), al femeilor ce-şi cresc singure unul sau mai mulţi copii (de la 0,5 la sută în 1900, la aproape 10 la sută în 1999), legalizarea avortului şi a folosirii contraceptivelor...

Toate aceste realizări, exprimate în date, procente şi pe naţiuni converg către cea mai mare realizare a femeii secolului XX – în opinia cercetătorilor –, şi anume ascensiunea politică. *În anul 2000, o ţară europeană are 42,7 la sută femei în Parlament (Suedia), alte cinci peste 30 la sută (Danemarca, Finlanda, Germania, Norvegia, Olanda) şi alte şase peste 20 la sută. Lozinca femeii moderne a devenit, în UE, „egalitate, fraternitate, paritate".* Şi nu este un simplu joc de cuvinte! Femeile ajunse importanţi oameni politici militează deja pentru obligaţia legală (chiar constituţională în Franţa) ca în alegeri să figureze pe listele propuse un număr egal de femei şi de bărbaţi din partea fiecărui partid!

De la anecdotica biblică la realitate

Chiar dacă spaţiul nu ne permite decât o prezentare minusculă a portretului femeii de la finele acestui veac atât de benefic pentru femei, noţiunea de paritate în viaţa politică – cu parametri extraordinari din unele ţări cu mai puţine prejudecăţi – ascunde impulsul feminist al trecerii de la scutece şi cratiţă la mari responsabilităţi publice. Această „corectare" a poziţiei femeii poate fi interpretată în mai multe moduri, de la dezamăgirea faţă de prestaţia bărbaţilor (vinovaţi de a nu putea stăpâni tulburările de toate genurile, interne şi internaţionale) şi până la restabilirea unui adevăr biblic primordial. Mai în glumă, mai în serios, mişcările feministe subliniază că Eva a fost creată nu din capul lui Adam (deci nu-i este superioară), nici din picioarele acestuia (deci nu-i este inferioară), ci din coasta lui, deci de undeva de la mijlocul bărbatului – semnul egalităţii şi parităţii depline.

Analiştii şi statisticile spun că pe viitor această ascensiune nu mai poate fi oprită. Locurile în Parlament şi în mari funcţii publice, o dată obţinute, n-au mai scăzut, ci au crescut mai repede sau mai lent. Aceasta demonstrează un comportament apreciat de alegători şi că tot mai multe femei de succes devin un model (nu foto-model) pentru semenele lor. De aceea bărbaţii ar trebui să fie mai atenţi la ceea ce se numeşte „discriminare pozitivă", pentru a nu ajunge ei înşişi în situaţia de a lupta pentru unele drepturi pierdute...

...Deşi o întrebare tot s-ar putea pune: vom vota în viitor potrivit... *sexului* celor care candidează sau potrivit *valorii*, competenţelor şi calităţilor acestora?!

PAUL IOAN

Anatomia secundei

EXPORTUL de sărăcie

ALEXANDRU MIRONOV

Previziunile asupra viitorului apropiat sunt excelente în ţările Uniunii Europene, adică acolo unde bunăstarea se măsoară nu numai prin mărimea contului bancar al fiecărui cetăţean ci şi prin standardul său real de viaţă (noţiune complicată, greu de definit, în care trebuie să contabilizăm, alături de cheltuielile pentru alimentaţie, îngrijire medicală, îmbrăcăminte, locuinţă, şcoala copiilor şi altele, inefabile, ca: Soarele, aerul curat, vacanţele de zăpadă, cultura profundă, bogăţia tradiţiilor etc.). *Fondul Monetar Internaţional,* această superbancă în serviciul Americii de Nord prognozează pentru 2000 o creştere a acestor valori de 4,7 la sută – luând drept câmp de studiu Franţa, ţara cu viaţa „cea mai dulce" din lume, unde puterea de cumpărare a familiilor a sporit cu 2,6 la sută în 1999, iar veniturile brute cu un formidabil 4,1 la sută – şi o majorare a bugetului ţărilor U.E. de 3,3 la sută. Mai puţini şomeri, mai mulţi milionari, o mai mare dorinţă de consum şi deci transferul mai rapid al banilor, mai ales că mijloacele electronice (e-commerce, e-money – adică comerţ electronic şi bani electronici) ajută la propăşirea naţiunilor Terrei de Nord, şi deci şi a Europei de Vest.

...Dar... pe de altă parte, James Wolfensohn, preşedintele *Băncii Mondiale* – celălalt jandarm financiar al Americii de Nord – are, de curând, o intervenţie aproape agresivă în hebdomadarul francez „Le Nouvel Observateur"... şi în sens opus consideraţiunilor „confratelui" F.M.I. Trei miliarde de oameni, deci jumătate din populaţia Pământului trăiesc cu mai puţin de doi dolari pe zi, afirmă bancherul de la Washington! Şi cum până în 2020 Terra va adăposti, cu siguranţă, peste 8 miliarde de locuitori, creşterea sărăciei se măsoară în miliarde! – atrage atenţia Wolfensohn. Ceea ce ne obligă să declarăm lupta împotriva sărăciei ca prioritatea priorităţilor în anii care urmează. Pentru că situaţia economică actuală – 20 la sută din populaţia terestră (şi dintre ţările Pământului) deţin 80 la sută din bogăţia lumii, iar restul de patru cincimi al speciei umane stăpâneşte doar o cincime din „averea" lumii – este un tablou pur şi simplu exploziv. O lume nedreaptă este o lume periculoasă, avertizează capitalistul James Wolfensohn. O lume în care ultrabogaţii cheltuiesc doar 0,75 la sută din venitul lor ca ajutor pentru ţările sărace este o dovadă că Banca Mondială nu a reuşit în misiunea sa de a eradica, prin globalizare, sărăcia – recunoaşte preşedintele Băncii Mondiale. Surprinzător, efectuând specialiştii băncii studiul şi ancheta lor în rândul a 60000 persoane foarte sărace, am ajuns la concluzia – continuă el – că ceea ce ei reclamă, ca prioritate, este nu nevoia acută de bani, ci aceea de cucerire a propriei lor demnităţi!... Dar, pentru a combate eficient sărăcia trebuie să reuşim să luptăm cu toţi adversarii greu de învins: corupţia, îngrijirea medicală precară şi lipsa de educaţie. Poate că atragerea mai multor organisme ale societăţii civile în această luptă este una dintre căi – atât doar că şi aceste organizaţii neguvernamentale (ONG-urile) trebuie să fie perfect transparente pentru a merita încrederea noastră şi a evita transferul corupţiei de la administraţiile de stat la societatea civilă. Pentru că, din păcate, prea mulţi politicieni şi şefi de state sunt mai degrabă preocupaţi de alegerile din ţările lor decât de problemele viitorului şi riscăm ca exportul de sărăcie să crească cu mare viteză, în anii care urmează, îşi încheie pledoaria unul dintre cei mai mari specialişti în finanţe pe care îi are, astăzi, planeta...

E bine de ştiut

Are noul născut un aspect normal, este sănătos, nu-i lipseşte nimic?

Mai adesea tinerele mame se îngrijorează să constate că băieţelului adus pe lume, îi lipseşte un testicul. În timpul vieţii intrauterine, testiculele se dezvoltă în cavitatea abdominală a fătului şi numai cu câteva zile înainte de naştere coboară prin canalul inghinal în scrot. Dar un testicul poate să rămână blocat în cavitatea abdominală sau în plica inghinală şi să coboare abia după primul an de viaţă.

Atenţie la MALDESCENSUS TESTIS

Cauza poate fi o perturbare hormonală prenatală, suportată de mamă ori de făt, o anomalie congenitală a testiculului sau unele piedici anatomice care-i opresc migrarea către scrot. Când testiculul rămâne în mediul cald al organismului, ţesutul seminal, sensibil la temperatură, poate fi afectat. Organul în sine se atrofiază şi îşi pierde capacitatea să producă spermă sănătoasă, matură. Indiferent dacă cel de al doilea testicul a ajuns în scrot, la rândul său şi acesta este afectat de modificările petrecute în ţesutul respectiv. Mai mult, poate exista şi un anumit risc ca din testicului necoborât să se dezvolte o tumoră malignă. Tratamentul se începe precoce, astfel ca la vârsta de doi ani să fie deja încheiat.

Intervenţia chirurgicală, pentru a fixa testiculele în scrot, este uşor de suportat, fără urmări şi capacitatea de procreere a băiatului, bărbatului de mai târziu este neatinsă.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

COPILUL i-a bulversat viaţa

La premiera „Sleepy Hollow" actorul Johnny Depp a arborat cea mai destinsă mină posibilă, şi-a pus fesul pe cap şi a prezentat-o întregului Hollywood pe frumoasa sa soţie ce i-a dăruit primul copil. La rândul său, frumoasa soţie, nimeni alta decât Vanessa Paradis, este fericită. La 27 de ani a abandonat singurătatea agreată adesea de starurile showbiz-ului. Ea visa să reuşească imposibilul: gloria în profesie, o mare iubire şi un copil. Iată că destinul i-a rezervat aceste împliniri: l-a întâlnit pe Johnny Depp, pentru care a făcut o mare pasiune, cei doi s-au căsătorit şi foarte repede s-a născut şi fetiţa lor, Lily Rose Melody. Micuţa ce are acum un an şi jumătate i-a inspirat şi cel mai recent album în care cântă iubirea, armonia conjugală, fericirea...

CARIERĂ ORI CUPLU

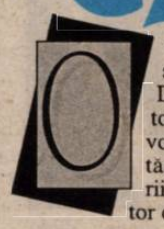

Oamenii nu vor să fie singuri. De aici începe totul. Ei simt nevoia să îşi împărtăşească bucuriile, să ceară ajutor când sunt la nevoie, pur şi simplu să schimbe o vorbă cu cineva. Iar răspunsul la toate acestea este, de cele mai multe ori, cuplul. În acelaşi timp, există cupluri pentru care noţiunea de împreună include distanţa de mii de kilometri.

Homer ne povesteşte astfel că Ulise pleca la război, iar Penelopa îl aştepta acasă 20 de ani. Înainte, cuplul avea şansa de a se reuni măcar atunci când el mai dădea pe acasă. Astăzi, el găseşte un bileţel în care ea-i explică ce e de mâncare în frigider şi ce facturi trebuie achitate urgent. Din fericire, astfel de oameni se completează firesc mai ales dacă au şi domenii de preocupări apropiate. Când se întâlnesc, ei discută tot despre subiecte legate de carieră, iar momentele lor de intimitate seamănă mai degrabă cu un schimb de experienţă.

Situaţia este mai complicată dacă unul dintre membrii cuplului nu este „un om al zilelor noastre" şi pentru el scara de valori nu începe şi se termină cu succesul profesional. Acel om va fi mereu nemulţumit, frustrat de cât de puţină atenţie i se acordă. În acest caz, o dată ajuns acasă, „carieristul familiei" trebuie să uite de serviciu şi să-şi închidă mobilul. Cei mai mari duşmani pentru aceste cupluri sunt colegii şi concurenţa. Când cariera îţi ocupă toată ziua, colegii ajung să-ţi fie mai apropiaţi decât partenerul de cuplu. Cu ei petreci mai mult timp, şi, încet-încet, te trezeşti că ei sunt mai importanţi pentru echilibrul tău decât partenerul cu care te vezi mai mult în week-end. Şi nimic nu te împiedică să tragi concluzia că şi lui i se întâmplă la fel. În ceea ce priveşte concurenţa, lucrurile stau şi mai rău deoarece, pentru oamenii atât de ambiţioşi, succesul altuia poate să fie foarte greu de înghiţit. Pe scurt, se poate prevedea o evoluţie a relaţiei spre o realitate profesională acerbă şi spre o gelozie de nestăpânit.

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

Să nu neglijaţi GÂTUL şi DECOLTEUL

O mare parte din femei nu dau suficientă atenţie şi îngrijire acestor zone ale corpului nostru.

Gâtul este o parte a trupului nostru, care dă graţie şi frumuseţe. Ar trebui să nu minimalizăm „cosmeticizarea" lui pentru că este suficient de chinuit; iarna suferă de frig, vânt, umezeală, fiind tot timpul iritat de gulere, blănuri, fulare – de cele mai multe ori este ţinut în poziţie nepotrivită, strâmbă şi crispată, culcat pe perne înalte, de asemenea, abuzul de săpun îl degresează şi-l deshidratează.

Este clar că trebuie să-i dăm aceeaşi atenţie şi îngrijire ca şi obrazului, să-l masăm, să-l hidratăm, să-l hrănim cu elemente bioactive care să-i păstreze elasticitatea şi tonicitatea vreme cât mai îndelungată. O regulă de bază este ca imediat după ce am făcut baie sau duş să ungem gâtul cu cremă şi să-l masăm. Masajul se face cu deschiderea palmei începând de jos în sus, cuprinzând şi bărbia şi apoi coborând până aproape de stern. Se va face dimineaţa şi seara gimnastică, ridicând capul şi lăsându-l pe spate; apoi coborându-l spre piept. Întoarcem apoi capul spre dreapta şi spre stânga. Pentru negii care apar pe gât este indicat să folosim sucul de rostopască. Gâtul care prezintă riduri şi are pielea flască, deşi obrazul este neted şi tânăr, prin contrast, trădează vârsta. Dacă nu ne îngrijim şi gâtul, inutil obrazul este fraged, când pielea gâtului este bătrânicioasă şi lipsită de viaţă. El poate fi operat estetic, operaţia nu este prea grea, incizia este foarte fină, dar nu are o durată mare (7-8 ani). Pentru a întârzia aceste neplăceri şi pentru a le „îndulci" aplicaţi în fiecare seară câte un produs apicol:

1. miere călduţă – masată uşor cu pulpa degetelor pe gât şi decolteu – se lasă 20 minute – se spală după care vă ungeţi în strat subţire cu ulei de măsline sau vizon (tot călduţ) – se masează până intră complet în piele.

2. lăptişor de matcă – se masează până pătrunde complet în ţesut.

Mierea poate fi amestecată cu orice fel de fruct zemos şi emolient (neastringent) – se aplică fie sub formă de mască sau comprese pe gât, decolteu şi este de la sine înţeles că se aplică şi pe faţă.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 16
Valabil până pe data de: 15 NOIEMBRIE 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Voaletă şi Dantelă Veche

A iubit vreodată, cu adevărat, ALECSANDRI?

Averea impresionantă a tatălui şi felul de a fi al poetului la a cărui intrare la „Junimea" ridica lumea în picioare (inclusiv pe Maiorescu şi Negruzzi) au pus eticheta vieţii lui Vasile : „existenţă tacticoasă, presărată cu blânde dureri şi iubiri nedramatice" (G.Călinescu). Multele dame din existenţa sa au fost numai pretexte de a-şi exersa cavalerismul şi politeţurile, mai ales la Paris. Ataşamentul faţă de *Elena Negri*, „Niniţa", (1845, pe când el avea 24 de ani) a fost unul efemer (ea moare în 1847). Iubirea aparent focoasă pentru prinţesa *Maria Cantacuzino* (1853), alintată „Mărgărita", nu l-a traumatizat atunci când ea s-a căsătorit cu Puvis de Chavannes. „Iubirile" de o oră, o zi sau o săptămână, înmugurite pe lungile sale trasee europene (Bosfor, Gibraltar, Sicilia, Franţa, Anglia etc.) erau mai degrabă o formă de petrecere agreabilă a timpului... Pe cine a iubit, totuşi, cu adevărat Vasile Alecsandri? Un răspuns indirect ni-l dă târzia căsătorie (pe când bardul Mirceştilor avea 55 de ani, în 1876) cu *Paulina Lucasievici*, de 35 de ani, numai pentru a clarifica situaţia civilă a fiicei lor nelegitime, Maria (crescută departe de mamă, la Paris)... Boema calmă, confortabil de bogată a traiului lui Alecsandri trădează un narcisism profund. Se pare că s-a iubit prea mult pe sine pentru a mai avea resurse să deschidă zăgazurile marii iubiri pentru o femeie anume. Absenţa acestui zbucium explică, parţial, umbra aruncată asupra poeziei lui de lirica eminesciană de dragoste. *(P.I.)*

Gastronomice

Apetisante, diverse, consistente, uşor de realizat. Astfel ar putea fi caracterizate reţetele trimise de fidela noastră cititoare din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Pătrate de carne

600 g carne de vită sau de porc, 1 ceapă, sare, piper, 1 lingură de făină, 1 ou, 1/2 kg roşii, 1/2 kg ardei, 4 cepe.

Se toacă carnea de vită sau de porc, se amestecă cu o ceapă tocată mărunt, sare, piper, 1 lingură de făină şi un ou. Se omogenizează foarte bine compoziţia. Se unge cu grăsime o formă termorezistentă, se pune carnea într-un strat de grosimea a două degete, cât se poate de uniform. Deasupra se pun, foarte des, felii de roşii, de ardei şi ceapă tăiată. Se pune totul la cuptor, se coace la foc potrivit, cam jumătate de oră. Se taie în pătrăţele. Se servesc cu garnitură – pireu de cartofi.

Cartofi cu muştar

1 kg cartofi, 2 gălbenuşuri, 2 linguri de muştar, 1 vârf de cuţit zahăr, 1 pahar de smântână, 2 linguri mărar tocat, 2 linguri ceapă tocată foarte fin.

Se fierb cartofii în coajă se curăţă şi se taie în rondele. Cele două gălbenuşuri se freacă cu două linguri de muştar, cu un vârf de cuţit de zahăr şi pe urmă cu un pahar de smântână. Sosul obţinut se amestecă cu cartofii călduţi şi se presară cu două linguri de mărar tocat fin şi cu două linguri de ceapă, la fel, tocată foarte fin. Este un aperitiv delicios, care, seara poate deveni un fel principal, masa putând fi completată cu clătite cu gem, de exemplu.

Frigănele

2 ouă, 3 linguri de făină, 1/2 pahar lapte, un vârf de cuţit sare.

Se freacă ouăle cu sarea, după care se adaugă treptat, făina, amestecând continuu pentru a nu se face cocoloaşe. Se subţiază compoziţia turnând câte puţin lapte, până se obţine un aluat ceva mai gros decât cel pentru clătite. Într-un vas mai adânc, se încinge grăsimea – untură sau ulei. Când este bine înfierbântată, se ia cu o lingură din compoziţie şi se dă drumul în vas. Se pun toate frigănelele, una după alta, şi se prăjesc pe ambele părţi. Se servesc calde, alături de legume „sotate" în unt (mazăre, fasole verde, dovleac etc).

Pulpă de berbec la tavă

2 kg pulpă, 50 g slănină, 2 linguri ulei, 7-8 căţei de usturoi, sare, piper.

Carnea trebuie să fie de berbec tânăr, tăiat cu 2-3 zile înainte de preparare. Cu o oră înainte de preparare se curăţă pulpa de pieliţe şi de toată grăsimea, se împănează cu bucăţele de slănină şi usturoi, se sărează şi se unge cu ulei. Se aşază apoi într-o tavă cu ulei şi se pune la cuptor la foc potrivit; din când în când se stropeşte cu zeamă din tavă până se frăgezeşte. Când este gata se serveşte tăiată felii, cu fasole pireu sau boabe şi sosul degresat.

Saleuri cu brânză

150 g unt, 150 g smântână, 150 g brânză de oi, 2 ouă, făină cât cuprinde, circa 440 g, 1 linguriţă rasă de sare, 1 linguriţă chimen, 1 linguriţă mac.

Untul se freacă cu făina, se adaugă apoi oul, smântâna, brânza, şi sarea. Se frământă bine, apoi se adaugă chimenul. Se ţine la rece până se întăreşte aluatul. Se întind foi groase, se ung cu ou, se presară cu mac, se taie felii sau se taie cu un pahar, se aşază pe tavă şi se coc la foc potrivit. Se servesc ca garnituri la supă limpede, la supele-cremă de legume şi ca aperitiv.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturiste

Ceai împotriva gastritei cronice

◆ Este de fapt vorba despre o infuzie de busuioc care se prepară din 20 g de plantă la l litru de apă clocotită. Se lasă la infuzat 15 minute, se strecoară şi se bea câte o cană după mesele principale. Este deosebit de eficient în gastritele cronice cu spasme.

◆ Pentru tratamentul gastritei cronice incipiente se poate însă recurge la infuzia de salcâm. Se prepară din 2 linguriţe de flori de salcâm la 250 ml apă clocotită. Se beau două căni pe zi, între mesele principale.

Ceaiurile se păstrează cel mult o zi, fiind de preferat să se consume cât mai proaspete, neîndulcite sau îndulcite cu miere.

Ceai pentru crize acute hepato-biliare

Este foarte eficient ceaiul de lămâie. Se foloseşte nu numai în crizele acute hepato-biliare, ci şi în carenţele de vitamina C şi ateroscleroză. Uleiul volatil şi substanţele active din fruct au acţiune calmantă asupra sistemului hepato-biliar, având totodată capacitatea de a reduce colesterolul din sânge şi depunerile de grăsimi în pereţii arterelor. De asemenea, după cum se ştie, lămâia conţine cantităţi

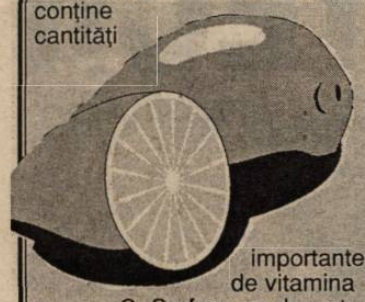

importante de vitamina C. Se face un decoct: se taie o lămâie în două jumătăţi, care se storc în cana din care se va bea ceaiul. Cojile se taie în bucăţele mici şi se fierb 15 minute în 300 ml apă, în care se pun şi câteva linguriţe de zahăr, după gust. În timpul fierberii, vasul trebuie să fie acoperit. Ceaiul astfel obţinut se toarnă peste zeama de lămâie din ceaşcă. Se bea fierbinte, cu înghiţituri mici, în afecţiunile hepato-biliare şi rece în celelalte cazuri. Se poate face o cură mai îndelungată, de câteva săptămâni.

HIPERTENSIUNEA ARTERIALA

cea mai frecventă boală cardiovasculară

În societatea contemporană, hipertensiunea arterială a devenit o importantă problemă de sănătate, fiind cea mai frecventă boală cardiovasculară. Numărul cazurilor de hipertensiune arterială variază între 5 şi 10 la sută în ţările subdezvoltate şi 10 şi 20 la sută în ţările industrializate. Răspândirea bolii pe glob este inegală, fiind influenţată de condiţiile economice şi sociale, de mediul geografic, compoziţia solului şi a apei potabile, tradiţii alimentare şi culinare etc.

În România, hipertensiunea arterială cronică apare de obicei după vârsta de 30 de ani, frecvenţa ei crescând o dată cu vârsta. Incidenţa bolii este relativ echilibrată între cele două sexe până la vârsta de 60 de ani, după care creşte la femei. Studiile epidemiologice evidenţiază faptul că prevalenţa hipertensiunii arteriale este în jur de 20 la sută între 40 şi 60 de ani, de 28 la sută între 25 şi 65 de ani şi de peste 46 la sută peste vârsta de 65 de ani, cu predominanţă moderată la femei. În ceea ce priveşte mortalitatea prin hipertensiune arterială, aceasta a crescut de la 72 la 100000 de locuitori în 1980 la aproape 95 la 100000 locuitori în 1999. Decesul în cazul unui bolnav hipertensiv se datorează cel mai frecvent complicaţiilor cerebro-vasculare care sunt direct proporţionale cu valorile tensiunii arteriale. S-a constatat însă că riscul apariţiilor complicaţiilor apar şi la persoanele cu creşteri modeste ale valorilor hipertensiunii arteriale, ceea ce a dus la o reconsiderare a valorilor normale ale tensiunii arteriale.

Ce înseamnă hipertensiunea arterială?

Conform definiţiei elaborate în 1999 de Organizaţia Mondială a Sănătăţii, în colaborare cu Societatea Internaţională de Hipertensiune, *hipertensiunea arterială este o creştere constantă a tensiunii arteriale sistolice (peste 140 mmHg) şi/sau a tensiunii arteriale diastolice (peste 90 mmHg) la persoanele fără tratament antihipertensiv*, deci în mod normal sănătoase.

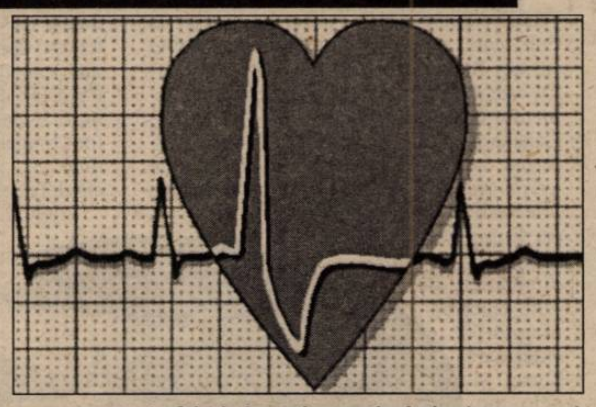

Valorile tensiunii arteriale sunt însă strâns corelate cu riscul de boală cardiovasculară şi, de aceea, definirea hipertensiunii arteriale (sau a tensiunii arteriale crescute) este considerată arbitrară, motiv pentru care, la definiţie s-a adăugat o clasificare a hipertensiunii în raport cu diferitele nivele ale valorilor tensiunii arteriale sistolice şi diastolice. Iată cum arată acest ghid:

◆ Tensiune arterială optimă: 120/80 mmHg
◆ Tensiune normală: 130/85 mmHg
◆ Tensiune arterială înalt-normală: între 130-139/85-89 mmHg
◆ Hipertensiune de gradul 1 (uşoară): între 140-159/ 90-99 mmHg
◆ Hipertensiune arterială de graniţă: între 140-159/90-94 mmHg
◆ Hipertensiune de gradul 2 (moderată): între 160-179/100-109 mmHg
◆ Hipertensiune arterială de gradul 3 (severă): 180/110 mmHg

Hipertensiunea arterială de graniţă se referă la creşteri intermitente ale tensiunii arteriale, perioadele de normalitate alternând cu perioade de creşteri la limita superioară a normalităţii a tensiunii. Specialiştii în cardiologie consideră că această situaţie nu trebuie neglijată, preferabilă fiind o supraveghere medicală de minimum 6 luni, timp în care cea mai importantă măsură terapeutică se bazează pe schimbarea stilului de viaţă a persoanei în cauză.

Măsurarea tensiunii arteriale

Măsurarea tensiunii arteriale, fie că se face la un cabinet medical, dar mai cu seamă dacă se efectuează la domiciliu folosind tensiometrul clasic (cu mercur) sau variantele mai „moderne" de aparate (cu baterii, cu afişaj electronic etc.) trebuie să ţină seama de câteva reguli esenţiale, care permit obţinerea unor rezultate cât mai aproape de realitate şi, implicit, concludente. În numeroase cazuri, bolnavii cu hipertensiune arterială, aflaţi sub tratament prescris de medic, sunt sfătuiţi „să-şi monitorizeze tensiunea" la domiciliu (să-şi măsoare tensiunea zilnic sau de mai multe ori pe zi) şi să dozeze medicamentele în funcţie de valorile constatate, evident conform unei scheme prestabilite de cardiolog. Din nefericire, uneori valorile tensiunii arteriale determinate la domiciliu (de către bolnav sau de unul din membrii familiei acestuia) pot fi eronate din cauza nerespectării regulilor minime privind condiţiile de măsurare a tensiunii arteriale. Vom enumera câteva dintre regulile la care ne referim:

- Măsurarea tensiunii arteriale trebuie să se facă după 5 minute de repaus (aşezat pe scaun sau pe pat în poziţie semilungită - sprijinit, de exemplu, de o pernă);
- Braţul trebuie să fie ridicat la nivelul inimii;
- La vârstnici, diabetici şi persoanele cu alte afecţiuni asociate cu hipotensiune în poziţie ortostatică (tensiune mică în poziţie verticală), tensiunea arterială se măsoară în picioare, imediat şi după 2 minute de stat în această poziţie;
- Nu se consumă cafea timp de o oră înaintea examinării;
- Nu se fumează cu minimum 15 minute înaintea măsurătorii;
- Nu se folosesc în prealabil energizante sau medicamente decongestionante (cum ar fi picăturile nazale);
- Pentru a fi cât mai pertinentă, examinarea se face de două ori, la distanţă de minimum 5 minute;
- Iniţial, se determină tensiunea arterială la ambele braţe; dacă tensiunea diferă, se foloseşte braţul cu tensiunea arterială cea mai mare;
- Dacă se constată o tensiune arterială neaşteptat de mare (în special la persoane sub 30 de ani), se determină valorile tensiunii arteriale şi la membrele inferioare.

Acuzat de subminarea sănătăţii

Vinovat sau nevinovat?

SAREA, ÎN EXCES

Deşi nu toţi indivizii sunt la fel de sensibili la excesul de sare, majoritatea cercetărilor demonstrează că există o legătură destul de strânsă între consumul de sare şi creşterea tensiunii arteriale, sensibilitatea accentuându-se o dată cu vârsta. De asemenea, consumul excesiv de sare creşte rezistenţa la insulină (în cazul diabeticilor), deteriorează funcţia renală, creşte concentraţia calciului intracelular, modifică formula normală a sângelui etc. Obiceiul de a adăuga sare în alimente este relativ recent în istorie, în ultimele secole sarea devenind ingredientul omniprezent al mâncării, după cum şi alimentaţia semiindustrială a accentuat acest fenomen. S-a calculat că strămoşii noştri îndepărtaţi consumau 10-30 mmoli de sodiu pe zi, în timp ce omul modern consumă 12-18 g de sare pe zi (de 10 ori mai mult faţă de preistorie), 75 la sută fiind adăugată la gătit sau în momentul consumării alimentelor.

Verdict: VINOVAT.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Senzaţie de oboseală

ŞTEFAN CEAUSOGLU din Bucureşti. *Simptomele pe care le descrieţi (stare generală proastă, senzaţie de oboseală, ameţeli, lipsă de concentrare, transpiraţii, emotivitate crescută) se întâlnesc în numeroase boli, deci este greu de spus prin corespondenţă care este cauza medicală. În situaţia dv. (şi a mamei dv.) s-ar putea să fie vorba doar de o oarecare depresie fizică şi psihică (ulterioară unor eşecuri care probabil la vremea respectivă v-au marcat mai mult decât v-aţi imaginat). Încercaţi o perioadă să recurgeţi la o alimentaţie bazată în special pe legume, fructe (mere, citrice) şi produse lactate, aşadar bogată în vitamine, calciu şi minerale; excludeţi pe cât posibil excesul de grăsimi şi preparatele din carne şi observaţi dacă dispare respiraţia urât mirositoare. Puteţi apela şi la un tratament cu calciu efervescent asociat cu vitamina C (trei tablete pe zi din fiecare), plus perle de usturoi (comercializate în farmacii) şi miere de conifere.*

Spina bifida

DARIA ION din Brăila. *Spina bifida, diagnosticul care i s-a pus băieţelului dv. la câteva săptămâni de la naştere, este o malformaţie a coloanei vertebrale care ridică unele probleme de sănătate, fără să pună însă în pericol viaţa. Pericolul constă în apariţia unei hernii a unei porţiuni meningeale a măduvii spinării. De obicei, această malformaţie se află în zona lombosacrală şi constă în absenţa suturii celor două jumătăţi care formează o vertebră. Malformaţia poate să cuprindă una sau mai multe vertebre. Există situaţii în care spontan se produce sudarea vertebrei, dar sunt şi tratamente medicale care ajută în acest sens.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

COMPRIMATE

Persoanelor cu suferinţe renale li se recomandă să bea zilnic bere mai multă, pentru a elimina pietrele. De obicei problema se rezolvă după o perioadă scurtă, dar pietrele se pot reface. De aceea, pacientul va trebui să bea permanent o cantitate mai mare de lichide.

Cele mai indicate sunt ceaiurile din plante medicinale sau aromatice, alese după gustul fiecăruia.

Consumarea unui anumit tip de ceai, neagreat de persoana căreia i se recomandă, se transformă într-un motiv de frustrare, lăsând loc tentaţiei de a renunţa. E de preferat alegerea unui ceai care să facă plăcere.

Curele balneare şi cele cu anumite ape minerale (cu proprietăţi diuretice) sunt eficiente în bolile renale dacă sunt urmate câţiva ani la rând.

Risc pentru mamă sau pentru făt?

– Scrisoarea de astăzi ne soseşte de la corespondenta noastră T.S. din Jud. Bihor, care, după câte ne scrie, are două probleme. Prima este legată de faptul că a efectuat acum o lună o întrerupere de sarcină. Mai poate, ne întreabă, să rămână însărcinată? Şi dacă da, după cât timp? Mai mult: după cum se întâmplă de atâtea ori, pentru ca lucrurile să fie şi mai complicate, şi-a dat seama că mai are şi o a doua problemă. Are Rh negativ, deci poate există o incompatibilitate cu soţul său din acest punct de vedere. Cât este de mare riscul de a purta o sarcină? Cum şi cât de mult poate fi afectat fătul? Există la ora actuală un sistem de încredere pentru controlul sarcinii pe toată durata evoluţiei sale? Se poate interveni în caz de urgenţă, şi dacă da, cum?

– După o întrerupere de sarcină, o femeie poate rămâne însărcinată chiar după o lună, dar este recomandabil ca acest lucru să se întâmple, dacă este dorit, de-abia după trei luni. De ce? Pentru că astfel mucoasa uterina va avea timp să se refacă. Dacă cititoarea noastră are Rh negativ, atunci în mod obligatoriu trebuie văzut ce Rh are soţul. Dacă acesta are tot Rh negativ, atunci nu va exista nici o problema de incompatibilitate şi va putea face câţi copii va dori. Dacă Rh-ul soţului este însă pozitiv, posibilitatea de a avea o sarcină şi de a procrea un copil sănătos depinde de imunizarea mamei. Acest lucru se stabileste prin măsurarea titrului anticorpilor anti-Rh din sângele mamei. Cu cât titrul acestor anticorpi este mai mare, cu atât şansa de a avea o sarcină normală este mai scăzută. Adresaţi-vă medicului obstetrician care va face investigaţiile necesare şi va decide riscul de sarcină şi tratamentul ce trebuie efectuat pentru a o duce la bun sfârşit.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Sfaturile bunicii

Este foarte bine pentru sănătate să consumaţi zilnic o jumătate de ceapă şi doi-trei căţei de usturoi. Dacă la început aveţi senzaţia de balonare şi râgâiţi des, trebuie să mâncaţi mai puţine proteine şi, în locul lor, să beţi un pahar cu apă. În general, balonările şi gazele sunt semne că se mănâncă prea mult, peste cantitatea necesară organismului. Atunci când apar dureri de stomac, crampe, arsuri... de asemenea este necesar să se mănânce mai puţin şi mai des. Ceapa crudă este foarte sătioasă, aşa că mesele de crudităţi ce conţin ceapă din belşug nu trebuie să fie prea dese. Aceleaşi sfaturi sunt valabile şi pentru usturoi. O cantitate mai mare de usturoi (dacă îl suportăm bine) ne ajută să dormim bine şi profund. Totodată, el curăţă şi regenerează sângele şi are deopotrivă efecte terapeutice foarte variate. Împreună cu ceapa constituie cele mai preţioase alimente.

CEAPA ŞI USTUROIUL

EXPLORATOR

De ce migrează

POLII MAGNETICI AI TERREI?

Orice pasionat al expedițiilor imaginare, facilitate de un atlas geografic, poate constata că un singur „detaliu" geofizic se schimbă între două ediții suficient de mult depărtate în timp. Acest „amănunt" este Polul Nord Magnetic (PNM) (și, implicit, Polul Sud Magnetic – PSM). Ambele reprezintă intersecția axei magnetice a Terrei cu suprafața acesteia, axă care diferă de axa geometrică în jurul căreia planeta noastră se rotește în aproximativ 23 h și 56 min și care determină poziția constantă a Polilor geografici Nord și Sud.

Pe aceeași hartă a Arcticii, în 1960 veți găsi PNM pe paralela 71, iar în 1990 pe paralela 77, ceea ce corespunde unei deplasări spre nord de 120-130 km. Se constată și o deplasare pe meridian, spre vest, cu aproximativ 55-65 km. La scară regională, mutarea este oarecum importantă, dar la scară globală este neglijabilă – de aceea busola magnetică arată, totuși, nordul magnetic fără să-i deruteze pe navigatori.

MIEZUL PĂMÂNTULUI, UN INFERN MAGNETIC. Acest geoid teșit la Poli, care este Pământul, are mai multe straturi (crustă, mantale etc.) al căror centru este nucleul interior, unde domină elementul fier. La temperaturi de 4500 grade Celsius și presiuni uriașe, în acest miez infernal se petrec reacții fizico-chimice având drept consecință modificarea lentă a orientării câmpului magnetic terestru și implicit a axei sale. Există o legătură directă cu forțele electromagnetice exterioare Terrei și cele din adâncuri. Furtunile magnetice și aurorele polare sunt cele mai ușor detectabile. Încă din secolul trecut s-au consolidat – pe bază de măsurători – noțiuni precum magnetism rotatoriu al Pământului (D. Arago, 1824) și teoria lui generală (K. Gauss, 1832), curenții electrici telurici spontani (Foucault) etc. S-au efectuat expediții speciale pentru localizarea PSM (1839-43 și 1899)... Demersurile științifice atestă în continuare că poziția polilor magnetici se modifică lent, anual, atât timp cât „cazanul" feromagnetic din nucleul Terrei se află în clocot.

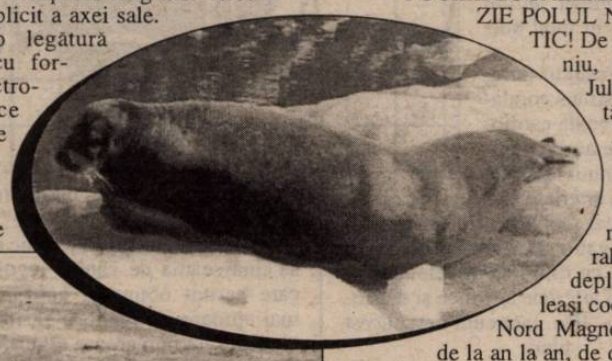

FOCILE LOCALIZEAZĂ CU PRECIZIE POLUL NORD MAGNETIC! De aproape un deceniu, biologul francez Jules Perrier constată cu uimire că „maternitățile" coloniilor de foci din zona Insulelor Reginei și Ellesmera (tăiate de paralela 80 lat.N.) se deplasează pe aceleași coordonate cu Polul Nord Magnetic. Este vorba, de la an la an, de distanțe de numai 5-10 kilometri, însă semnificative pentru viața focilor. Parcă femelele cunosc avantajele misterioase ale nordului magnetic pentru sănătatea și vigoarea puilor lor. Oare dețin ele o busolă biologică? Există vreo legătură între acest instinct și efectele benefice ale orientării spre nord a Piramidei lui Keops? De ce se spune că, dormind orientați cu capul spre nord, ne odihnim mai bine? Superstiție sau un fapt greu de explicat științific? Deocamdată avem doar întrebări.

UNICATE ALE NATURII

„Maimuța de birou"

În bazinul superior al Amazonului trăiește o specie de maimuțe minuscule numită în dialect local „uisti", dar cunoscută și sub denumirea (mai răspândită) de „marmusetă". Această bijuterie a naturii are la naștere o înălțime de 5-6 centimetri, iar la maturitate atinge 10-12 cm, cântărind 65-90 de grame. Statura ei „de birou" respectă însă proporțiile maimuțelor arboricole, adică are o respectabilă coadă de 13-15 cm, mai lungă decât corpul. Marmuseta nu s-a putut adapta la clima din Europa, unde toate exemplarele au răcit și au supraviețuit doar în spital.

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

Michelangelo n-a crezut în uriași

În fresca sa „Potopul", de pe bolta principală a Capelei Sixtine, artistul nu ține seama de mențiunea biblică a uriașilor, deși imaginea surprinde începutul dezastrului. Michelangelo, bun cunoscător, desigur, al Sfintei Scripturi, ignoră că termenul de „uriași" – alții sau de alt neam? – reapare mult mai târziu, în timpul Exodului, la vremea când Moise își trimite iscoadele pentru a vedea ce se întâmplă în Țara Făgăduinței, Canaan. Spionii îi raportează profetului că în Canaan au văzut „...și uriași, pe fiii lui Enac... ni se părea că suntem față de ei ca niște lăcuste..." Minteau trimișii lui Moise?

Prezența „uriașilor" în acest episod biblic, datat doar cu 13-14 secole înainte de Christos – deci nu în vremuri greu precizabile, precum cea a Potopului – ar fi trebuit să-l pună pe gânduri pe artist. Dar nu l-a pus, și în capodopera sa „Potopul" nu există.

De ce? Michelangelo n-a fost numai un geniu artistic, ci și un intelectual, un „om al Renașterii". În tinerețe, în ambianța magnificei reședințe a familiei Medici, el a fost inițiat în cultura clasică de filosoful filo-platonician Marsilo Ficino și de poetul Angelo Politian (profesor de greacă și latină la Florența). Astfel ne-am putea explica faptul că pentru marele artist, „uriașii" reprezentau o inserție mitologică în textul Vechiului Testament. Dar mai presus de asta, Michelangelo nu se putea să nu știe că miturile despre uriași sunt prezente în operele lui Homer, Hesiod, Vergilius sau Ovidiu, ca să nu mai vorbim despre aluziile lui Herodot însuși. Și totuși, de ce nu apar uriașii? Capodopera sixtină „Potopul" evidențiază, în spirit renascentist, o revoltă a Creatorului doar față de moralitatea omului, și ignoră miturile conform cărora urgia divină ar fi pedepsit și „aroganța uriașilor".

CIVILIZAȚII DISPĂRUTE

ZAPOTECII

cel mai religios popor amerindian

Prefațând încă greu explicabila ieșire din istorie a mayașilor, civilizația zapotecă a intrat în declin după anul 900 d.Ch., o dată cu invazia sângeroasă a vecinilor lor, războinicul popor al mixtecilor. Oază de artă și cultură amerindiană, plasată în centrul Mexicului de azi, pe valea râului Oxaca, civilizația zapotecă și-a cunoscut apogeul între anii 300 și 850-900, pe când în zona Mesoamericii (adică Mexicul, Honduras și Guatemala) pretențiile teritoriale nu se acutizaseră. Principalele trăsături ale matricei spirituale zapotece au fost pacifismul și religiozitatea. În capitala Monte Alban își aveau reședința preoții-conducători ai poporului, constituind o teocrație foarte puternică și autoritară. Toate elementele de arhitectură ale clădirilor oficiale, lăcașurilor de cult, locuințelor particulare și mormintelor poartă însemnele unui foarte bogat panteon. Obiectele casnice și veșmintele cotidiene (nu numai cele de ceremonie) purtau însemnele zeilor protectori. Peste cinci sute de zeități – antropomorfe și zoomorfe – dominau conduita socială și politică a zapotecilor, din care violența îndreptată asupra vecinilor (aztecii și mixtecii) nu era în nici un fel acceptată. Arta și meșteșugurile erau exclusiv îndreptate în sensul venerării divinităților și a regilor (atașați panteonului după moarte). Cei mai iluștri prelucrători ai metalelor prețioase (cu predilecție aur) și ai pietrei au creat o imensă comoară culturală, devastată sau însușită după cuceririle mixtece. Se pare că principiile non-agresivității, impuse de o religiozitate ieșită din comun, au condus la neglijarea pericolelor exterioare și, în cele din urmă, la dispariția zapotecilor.

SEZAM ÎNCHIDE-TE!

Muzeul Insulei Alcatraz

Singura închisoare din lume care se poate lăuda că „a fost o colivie din care n-a scăpat nici musca" s-a numit Alcatraz. Aceasta a funcționat timp de trei decenii (1934-1963) pe o mica insulă omonimă din golful San Francisco și a devenit un muzeu federal foarte căutat de turiști. În pofida unor legende țesute de unii din cei mai renumiți borfași (Dick Sanderson sau Moko „Dinte negru"), care pretindeau că s-au deghizat în gardieni și și-au luat două zile de vacanță, apoi au revenit, acest penitenciar de maximă securitate a întrecut și celebrele Sing-sing și San Quentin în privința eficienței vigilenței. Unica tentativă memorabilă a fost aceea în care inginerul Samuel Lenard (condamnat la moarte pentru triplă crimă) a realizat un mini-avion din lemn și carton gudronat, însă motorașul nu i-a mai parvenit niciodată de la complici. Din motive sanitare, insula Alcatraz a fost abandonată. Numeroasele valuri de insecte ce poposeau aici dinspre deșerturile californiene complicau măsurile de prevenire a epidemiilor. Singura evadare a fost una „magică", realizată de inegalabilul David Copperfield.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Lumile de dincolo de lume

SECTORUL MYCOGEN

Acest fragment aparţine nu unei scrieri, unui studiu despre Aggartha sau vreo altă lume dispărută. Mai mult, provine dintr-o carte despre... viitor, şi chiar unul foarte îndepărtat. Cei care îl citesc pe Isaac Asimov au recunoscut desigur dialogul din volumul „Preludiul Fundaţiei" dintre matematicianul Hari Seldon şi profesoara de istorie Dors Venabili, pe când primul se pregătea să elaboreze celebra sa ştiinţă a Psihoistoriei. Cât a fost Asimov de influenţat, de inspirat de informaţiile despre „lumile de dincolo de lume", nu este locul să discutăm aici. Dar nu putem să nu remarcăm la el prezenţa acestei idei a „construirii" unor lumi subterane, sau măcar „închise" şi izolate astfel de orice nedorite influenţe externe.

Simple viziuni de scriitor de romane ştiinţifico-fantastice? Nu chiar, de vreme ce japonezii, de pildă, au elaborat deja proiecte ale unor complicate oraşe – adevărate lumi, de fapt – subterane ca soluţie a problemelor de suprafaţă. Adevărate şi complexe eco-sisteme continuând viziunile de pe parcursul ultimelor milenii privind locuirea undeva sub pământ. Un asemenea oraş-model ar fi structurat pe nivele din ce în ce mai adânci, dedicate pe rând comerţului, educaţiei, administraţiei, zonelor industriale şi agricole precum şi locuinţelor propriu-zise şi unei zone „de natură", un fel de „arcă a lui Noe", menită în egală măsură să păstreze reprezentanţi ai tuturor speciilor animale şi să asigure locuitorilor o anume permanenţă a contactului cu lumea pe care au părăsit-o.

O asemenea structură – se spune – este atribuită şi oraşului pe care l-am mai amintit, Telos („comunieare cu spiritul"), localizat în Mt. Lassen, California. O lume de vegetarieni, care nu cunoaşte durerea, nu foloseşte banii, se dedică cu preponderenţă culturii şi artei şi unde se trăieşte practic nelimitat. Oamenii din aceste lumi paralele îşi... „aleg" să arate de pildă de 30-40 de ani, fiind, după standardele noastre, „bătrâni" de câteva sute sau chiar câteva mii de ani.

Izolaţi? Nicidecum se pare. Calea lor spre „suprafaţă" este deschisă, modalităţile de ascensiune înspre lumea noastră fiind „predate" şi constituind un scop avansat al acestor necunoscuţi şi misterioşi concetăţeni ai noştri.

Cât de avansată este totuşi civilizaţia lor, cât, cum, şi mai ales în ce măsură interacţionează ei cu lumea noastră şi îi influenţează evoluţia? Şi, o întrebare care nu poate fi ocolită pentru oricine acceptă existenţa lor: ce îi determină, chiar şi după un timp atât de îndelungat, să-şi păstreze decizia de a trăi în această lume subterană?

MIHAELA DOROBANŢU

DEZVĂLUIRI

„«Nu mi-ai explicat ce este Sectorul Mycogen. De ce ar trebui să mă duc acolo. Cu ce seamănă?» «Este un sector mic, cu o populaţie de numai vreo două milioane şi ceva, dacă îmi aduc aminte bine. Ce vreau să spun, este că Mycogenienii sunt foarte ataşaţi de o serie de tradiţii privind istoria de demult şi se spune că sunt în posesia unor documente foarte vechi, pe care nimeni altcineva nu le mai are...»"

La Rochelle

o utopie a prins viaţă

Când spui „La Rochelle" îţi vin în minte cărţile adolescenţei şi mireasma inegalabilă a muşchetarilor lui Alexandre Dumas. O mare parte a oraşului a rămas neschimbată. Intrarea în vechiul port se face printre două turnuri impunătoare care veghează tăcute alunecarea vapoarelor. Acum turnurile sunt luminate de becuri electrice, şi tot electrice sunt şi motoarele vaselor care trec pe dedesubt. Electricitatea este numai una dintre faţetele noului care a pătruns în acest oraş încărcat de trecut şi pe care încă din 1199 Eleonor de Aquitania îl numise oraş liber. Bogăţia oraşului vine de pe mare, din pescuit şi comerţ dar locuitorii au plătit un tribut greu acestei bogăţii, independenţei lor şi, în special, convingerilor religioase. Predominant protestant în mijlocul secolului al XVI-lea, era aproape complet separat de coroana Franţei. La Rochelle reprezenta o fisură serioasă în puterea regală şi de aceea, în 1627, după revocarea Edictului din Nantes, regele Ludovic al şi XIII-lea Cardinalul Richelieu au început un asediu, care a durat mai mult de un an, asupra oraşului. Locuitorii au sperat în ajutorul englezilor, dar nici un miracol nu s-a înfăptuit în acest sens. Oamenii au fost ucişi de foame şi boli iar la 1 noiembrie 1628 când regele intră triumfător în oraş, după un război de 13 luni şi 20 de zile, nu a mai găsit decât 5000 de supravieţuitori din cei 25000 de locuitori cât existaseră înaintea luptei. Gurile rele susţin că dezastrul s-ar fi datorat idilei dintre lordul Buckingham şi regina Franţei, Ana de Austria. Nimic nu este însă foarte sigur. Sigura certitudine este că a fost nevoie de 30 de ani pentru reconstrucţia acestui oraş ai cărui „lupi de mare" au intrat în circuitul atlantic încă din 1660. Progresul ştiinţific din secolul al XVIII-lea a permis unor exploratori de aici să-şi afirme calităţile, iar în 1850 prin introducerea vapoarelor cu aburi, oraşul a început să se afirme din nou ca un important centru comercial.

În secolul nostru însă oraşul avea nevoie de o înfăţişare modernă. Transformările, care la început păreau o utopie au durat tot 30 de ani ca odinioară. Modernizarea s-a făcut fără distrugerea vestigiilor trecutului. Vechea centură de piatră a oraşului a fost asociată unei centuri verzi, de iarbă şi pomi, noile construcţii au fost şi ele înconjurate de verdeaţă şi lupta împotriva poluării s-a dus pe toate fronturile. Traficul regulat a rămas o prioritate dar acesta se face cu mijloace nepoluante folosindu-se în special vehicule cu motoare electrice şi – de ce nu? – biciclete. Dezastrele erei industriale au fost încet înlăturate. Evenimentele culturale atrag mulţimea .vizitatorilor care se minunează de această utopie care a devenit posibilă. În locul unui vechi depozit de marfă – toxic pentru locuitori – este acum o rezervaţie ornitologică. Este numai un exemplu pentru modul în care visele despre o lume curată pot prinde viaţă.

IRINA STOICA

PANSAMENTE care nu se lipesc

Cine dintre noi nu s-a rănit vreodată la un deget şi nu şi-a pus pe rană un pansament steril care, vai!, s-a lipit imediat, făcându-ne să „oftăm" de durere când a trebuit să îl schimbăm peste câteva zile!... Iată că societatea britanică BTG a început comercializarea unor pansamente al căror adeziv îşi pierde proprietăţile atunci când este expus la lumină. Atunci când sunt aplicate, aceste pansamente LSA (Light Swichable Adhesives) sunt acoperite cu un bandaj. Este de-ajuns ca acesta să fie îndepărtat pentru ca pansamentul să poată fi „dezlipit" cu uşurinţă de pe rană, fără nici o durere. ***(A.H.)***

Lăcustele şi „RĂZBOIUL STELELOR"

Aţi urmărit, într-o zi de vară, zborul fulgerător al libelulelor? În clipa când eşti convins că se va ciocni de un obstacol, insecta, la fel de fulgerător, schimbă direcţia zborului, evitând în ultima clipă coliziunea... Extraordinara capacitate a insectelor de a evita coliziunile în timpul zborului s-ar putea ca într-o bună zi să fie folosită de om. Claire Rind, neurobiolog la Universitatea din Newcastle (Marea Britanie), a analizat cum funcţionează la lăcustele migratoare „lobul gigant detector de mişcări" (LGMD – Lobula Giant Movement Detector), un neuron care reacţionează atunci când un obiect se apropie de ochiul insectei. Claire Rind a „dus" lăcustele sale la... cinema, proiectându-le imagini din filmul „Star Wars", şi a măsurat răspunsul acestui neuron atunci când navele spaţiale păreau că se apropie primejdios de ochii insectelor spectatoare: LGMD reacţiona la creşterea lungimii aparente provocată de apropierea obiectelor. Împreună cu doi ingineri de la Institutul de Neuro-Informatică din Zurich, cercetătoarea a început să lucreze la realizarea unui robot dotat cu un sistem anti-coliziune copiat după LGMD, care să reacţioneze, deci, numai la imagini vizuale. Procedeele utilizate până în prezent se bazează, în general, pe principiul radarului, foarte rar întâlnit în lumea viului. Descrise în revista „Robotics and Autonomous Systems", primele rezultate ale acestor cercetări se anunţă promiţătoare, de vreme ce, într-adevăr, robotul reuşeşte să evite până la 92 la sută din obstacole, reacţionând cu o viteză de peste 12 cm/s. *(A.H.)*

Viitorul aparţine spaţiului

În 2002 un lansator complet reutilizabil: Kistler K-1

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

2,45 miliarde dolari, atât a reprezentat pierderea Armatei Aerului a SUA în anii 1998 şi 1999, prin eşecurile rachetelor TITAN IV A şi B, mai precis ale etajelor superioare ale acestora, care au condus fie la distrugerea satelitului (cazul Mercury-3), fie la introducerea sateliţilor DSP-19 şi, respectiv, MILSTAR, pe orbite complet neutilizabile!... În asemenea condiţii, utilizatorii sateliţilor comerciali au decis că trebuie să sprijine conceperea, construirea şi validarea de lansatoare cât mai puţin sofisticate şi totodată cât mai fiabile. Un prim beneficiar se pare că va fi proiectul lansatorului bietajat complet reutilizabil KISTLER K-1. Validat cel mai devreme în anul 2002, lansatorul de sateliţi pe orbite joase (LEO) şi de transfer, „KISTLER K-1" va poseda tehnologii şi sisteme de recuperare a celor două etaje reactive folosind paraşute speciale şi grupuri de sfere cu volume de aer variabile. (O tehnologie similară s-a folosit la aterizarea pe solul marţian a robotului din misiunea Pathfinder). În timp ce firma constructoare afirmă că noul său lansator poate finaliza orice numărătoare inversă în mai puţin de trei zile (!), există şi opinii sceptice referitoare la fiabilitatea aterizărilor aerodinamice şi, mai ales, la suportabilitatea şocurilor repetate de la aterizări, de către structurile componentelor rachetei K-1. Dacă, însă, aceste constrângeri vor fi depăşite şi K-1 va deveni operaţională (în 2002), costurile implicate vor face din acest lansator un competitor „de temut", pentru plasarea sateliţilor comerciali pe orbite joase. Pentru comparaţie, literatura de specialitate a înserat un tabel cu costurile de lansare a unor sarcini utile de ordinul a 4,5 t pe orbite de transfer, de către mai multe lansatoare, printre care şi K-1; astfel, la un cost al lansării de numai 17 milioane dolari, K-1 este de cinci ori mai ieftin decât ZENIT 3 „Sea Launch" (SUA-Ucraina-Norvegia), H-2A (Japonia), ATLAS V (SUA) şi chiar de trei ori mai ieftin decât mediatizata LONG MARCH 3B (China) care, (la data scrierii acestui material), se pare că va lansa primul astronaut chinez!. Oricum, primele „victime" ale lansatorului K-1 vor fi vehiculele spaţiale derivate din foste rachete balistice intercontinentale care, dacă nu vor găsi utilizatori spaţiali, vor trebui distruse până în 2008!

(Va urma)

Un „ALIEN” ÎN CORNWALL

16 iulie 1859. Un cioban care înnoptase în apropierea oraşului Redruth (Cornwall – Anglia), şi-a găsit turma de oi masacrată de ceva ce părea a fi fost un carnivor uriaş. 47 de oi şi doi câini fuseseră sfârtecaţi în aşa hal că era imposibil să reconstituie măcar un singur trup. Poliţia locală a dat vina pe lupi sau urşi, deşi aceste animale dispăruseră din Cornwall cu cel puţin două secole înainte...

Era doar începutul unei serii de misterioase ucideri şi dispariţii de animale şi oameni, care avea să îngrozească timp de 8 ani centrul şi coasta de nord a ţinutului, de la Golful St.Ives până la Capul Trevose. În sate, case izolate, conace, oraşele, castele chiar, localnicii, bogaţi şi săraci deopotrivă, tremurau de teama a ceea ce martorii oculari descriseseră ca fiind o făptură bipedă cu aspect vag humanoid, dar având multe trăsături reptiliene. Înălţimea creaturii era de 2,50 – 3 m, urmele măsurau 45 cm lungime, trupul îi era acoperit de plăci şi spini osoşi, care alcătuiau o armură impenetrabilă la gloanţele de plumb. Interesant de remarcat, monstrul avea mâini lungi, cu cinci degete (dintre care unul opozabil), o creastă de spini pe cap şi alte mănunchiuri de spini pe umeri, genunchi şi omoplaţi. Culoarea creaturii era gri-verzuie.

Ziarele timpului, din Truro, St. Agnes şi Wadebridge se întreceau în a relata carnajele „monstrului din Bodmin Moor”. Căci marea mlaştină Bodmin era situată exact în mijlocul Cornwall-ului şi constituia ascunzişul principal al făpturii care-şi ducea acolo prăzile pentru a le devora în tihnă. Dacă la început atacurile vizau turme de oi şi de vaci, ulterior au început să dispară drumeţi singuratici, vagabonzi, beţivi plecaţi noaptea din cârciumi, pădurari.

S-au organizat echipe de căutare şi au fost găsite rămăşiţele câtorva cadavre. Întrucât poliţia susţinea cu încăpăţânare teoria „ursului antropofag”, monstrul a ţinut parcă să se identifice, intrând în vechiul castel Tintagel, de unde a răpit-o pe fiica proprietarului, baronul de Tintagel. Câinele fetei a fost

găsit decapitat pe un bastion unde adolescenta de 16 ani obişnuia să se plimbe în zori, şi tot acolo poliţiştii au descoperit uluiţi un spin de os, lung de 21 cm înfipt într-o poartă de lemn, şi care nu semăna cu nimic din ce văzuseră ei vreodată. Tatăl fetei a făcut un scandal extraordinar, care a ajuns până la Londra, magistratul şi şeful poliţiei locale au fost înlocuiţi, o companie de cavalerie şi două plutoane de marinari au fost trimise să ajute forţele locale la găsirea fetei. Abia două luni mai târziu, nişte cărbunari care treceau au căruţa prin mlaştina Bodmin au dat nu peste un trup gol, ci pântecele despicat şi hălci de carne smulse de pe coapse şi şolduri de muşcătura unor fălci enorme. Era Deidre de Tintagel, care curios, nu fusese devorată imediat, ci părea că împărţise vizuina cu monstrul până cu doar câteva zile înainte ca leşul ei să fie descoperit. Acum, până şi presa londoneză începuse să se preocupe de subiect, Registrele poliţiei din Truro şi Bodmin consemnează cu mai puţin de 49 de expediţii efectuate în mlaştină de peste 400 de oameni, în perioada mai-septembrie 1863. Nu au fost găsite decât urme, rămăşiţe de cadavre, oase roase şi sfărâmate.

Câteva sute de martori pretindeau că au văzut monstrul, ba chiar unii trăseseră asupră-i. Un băiat şi o fată din portul Wadebridge au declarat sub prestare de jurământ că făptura sărise asupra lor când duceau provizii cu căruţa la un far de pe coastă şi că au scăpat, miraculos, doar pentru că monstrul a început să devoreze calul, ţintuit în hamuri. În următorii patru ani, monstrul a mai ucis 16 oameni. Eforturile celor care-l căutau (o mică armată, aproape 1000 de militari şi poliţişti) s-au dovedit zadarnice. După care, la fel de brusc cum se ivise, monstrul a dispărut. Părerea generală era că strania creatură fusese adusă pe vreo corabie sosită din Africa, scăpase la ţărm şi, în cele din urmă se înecase în mlaştină. Astăzi, tot ce a mai rămas concret de pe urma „Monstrului din Bodmin Moor” este fragmentul de spin (păstrat la Muzeul Kensington din Londra şi foarte asemănător cu spinii din vârful cozii stegosaurilor, după opinia naturaliştilor englezi), o impresionantă colecţie de articole povestind despre cele câteva zeci de victime omeneşti, gravuri şi desene după urme de paşi cu trei degete (similare celor de Tyrannosaur) şi, bineînţeles, legendele.

RODICA BRETIN

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica din Cizer

Satul Cizer din judeţul Sălaj se poate mândri nu numai cu frumuseţea locurilor, ci şi cu legătura lui strânsă cu istoria neamului. Cu toate că biserica de lemn, având hramul „Naşterea Sfintei Fecioare Maria”, a părăsit între 1967-1968 locul de la izvoarele Crasnei, fiind restaurată în Muzeul Etnografic în aer liber de pe dealul Hoia (Cluj-Napoca), locaşul rămâne un mesaj al locuitorilor, în mod special al celor 60 familii ortodoxe înregistrate între 1760-1762, pentru unitatea şi libertatea la care dintotdeauna au năzuit.

Înălţată conform inscripţiei în „anii de la HS 1773”, biserica aceasta conferă vestitului revoluţionar de la 1784, Horea (Nicolae Ursu din Albac) nemurirea sa şi în domeniul artei. Pe bolta naosului se păstrează inscripţia clară „Lucrat Ursu”, meşterul dovedind maturitatea artistică într-un domeniu de o importanţă de netăgăduit pentru spiritualitatea românească.

Proporţiile locaşului sunt armonioase, acoperişul de şiţă coboară spre răsărit, turnul clopotniţă este de fapt un larg foişor, iar fleşa se lansează cu îndrăzneală spre cer. Motivul sculpturii pereţilor exteriori este brâul care le marchează mijlocul.

Frânghia ornamentează ancadramentul intrării de pe latura de sud, care în partea superioară se termină cu un motiv în spirală, cu cruce. Pe lângă acest motiv al frânghiei, atât de cunoscut în zonă, alte decoraţii cum ar fi rozeta şi linia în zig-zag, culese din repertoriul străvechi, împodobesc prispa de pe laturile de sud, vest şi nord. Stâlpii ce delimitează intrarea sunt şi ei înfrumuseţaţi de ornamente reprezentând vrejuri de flori.

Biserica este construită după un plan dreptunghiular, cu absidă decroşată poligonală şi având, de asemenea, pronaos poligonal. Această variantă se găseşte pe întreaga arie de formare a poporului român.

Horea a respectat astfel tradiţia aşezării pe care documentele de la 1341 o numeau „Satul românesc Cizer”.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

„De N.S.A. n-ai unde să te-ascunzi!”

O dată cu apariţia N.S.A., a avut loc o deplasare a puterii şi influenţei C.I.A. înspre noul organism de spionaj. Astfel, Richard Helms s-a exprimat că, în timp ce el, ca director al C.I.A., avea responsabilitatea integrală a activităţii informative, în realitate controla doar 15 la sută din operaţiunile comunicaţii, o mare parte din restul de 85 la sută aparţinând secretarului pentru apărare şi Comitetului Reunit al Şefilor Statelor Majore. Potrivit raportului Comitetului Senatorial pentru informaţii din 1976, sub raportul bugetului şi al amplorii activităţii, „cea mai influentă personalitate (din spionajul S.U.A.) este directorul N.S.A.”.

Disputele între Stanfield Turner, fost director al C.I.A. în perioada 1977-1981, şi ministrul apărării Harold Brown, asupra primatului responsabilităţii faţă de activitatea de informaţii, au fost rezolvate prin Ordinul executiv al Preşedintelui S.U.A. nr.12036 din 24 ianuarie 1978, care a reorganizat comunitatea de informaţii. Ministrului Apărării i s-a lăsat conducerea generală asupra N.S.A. şi serviciilor de informaţii militare, iar directorului C.I.A. i s-a oferit posibilitatea exercitării unui control mai mare atât în distribuirea sarcinilor în întreaga comunitate, cât şi asupra bugetului comun.

Nu există vreo lege care să interzică N.S.A. să desfăşoare vreo activitate. Există doar legi care interzic difuzarea oricărei informaţii privind agenţia. N.S.A. dispune de mijloace de ascultare şi supraveghere video care depăşesc orice imaginaţie. După cum afirma Walter Mondale, fost vicepreşedinte al S.U.A., senator şi membru al Comitetului pentru Informaţii, N.S.A. reprezintă „probabil sursa cea mai importantă, luată separat, a informaţiilor de securitate pentru S.U.A.” La rândul său, senatorul Frank Church atrage atenţia că: „aceste posibilităţi pot fi orientate în orice moment asupra poporului american şi nici un american nu va mai dispune de drepturi asupra vieţii personale. Ele permit să se supravegheze orice: convorbirile telefonice, telegramele etc. N-ai unde să te ascunzi.”

Unul dintre cele mai importante sisteme de ascultare ale N.S.A., numit „Echelon” include, alături de S.U.A., alte patru state: Marea Britanie, Canada, Noua Zeelandă şi Australia. „Echelon” este un sistem de supraveghere globală şi are ca obiectiv principal sateliţii „Intersal” utilizaţi pentru „transmiterea celei mai mari părţi a apelurilor telefonice, comunicaţii prin Internet, poştă electronică, fax şi telex. Potrivit lui Alain Pompidou, preşedintele Comisiei pentru Evaluare Tehnologică şi Ştiinţifică, „Echelon”, poate capta până la două milioane de convorbiri pe minut, misiunea sa fiind aceea de a urmări guvernele, organizaţiile şi firmele...”. Sistemul „Echelon” dispune de şase baze de ascultare: două în S.U.A. (Sugar Grove şi Yakima), două în Marea Britanie (Menhilth Hill şi Morwenstow) şi câte una în Noua Zeelandă (Waihopai) şi Australia (Geraldton). Uriaşa cantitate de date rezultate din interceptarea comunicaţiilor este prelucrată cu ajutorul calculatorului care operează în baza unor cuvinte cheie ce include noţiuni ca: arme, droguri, bani etc. În mod inevitabil una dintre aplicaţiile de bază ale acestui sistem se referă la spionajul industrial. Unul dintre cazurile importante a ocupat spaţii ample în cotidianul francez „Liberation” şi în săptămânalul englez „Sunday Times”. Este vorba de furnizarea de către „Echelon” a unor date datorită cărora Franţa pierde un important contract în baza căruia ar fi urmat să vândă avioane „Airbus” Arabiei Saudite. Beneficiarul informaţiilor şi al contractului în valoare de 1400 de milioane de dolari: compania americană „McDonell-Douglas”!

Despre performanţele N.S.A., unii români s-au putut convinge personal atunci când, cu prilejul unei prime prezenţe a S.U.A. la Târgul Internaţional Bucureşti, între exponate se afla fotografia unei monede reperate din spaţiul cosmic pe un trotuar din Bucureşti. Este adevărat că exponatul nu purta paternitatea N.S.A., ci a N.A.S.A., agenţia pentru cercetări şi explorări spaţiale. N.S.A. are drept ţel permanent al profesionalismului său, acela de a fi cu cel puţin cinci ani înaintea nivelului tehnologic existent.

În scopul menţinerii unui înalt standard pentru specialiştii în comunicaţii şi criptografie, a fost pusă la punct *o tehnică a recrutării de cadre minuţioasă şi de durată.* Sunt aleşi licenţiaţi în matematică, fizică, limbi străine, cu minte ageră şi cu aptitudini pentru şah, cuvinte încrucişate etc. Cei care trec un sever test de cunoştinţe şi aptitudini sunt supuşi unor verificări specifice: mediul din care provin, cerc de prieteni şi cunoştinţe, convingeri politice. *Testul psihologic* va furniza date privind stabilitatea emoţională, normalitatea vieţii sexuale, loialitatea ş.a.m.d. Urmează un test detector de minciuni de lungă durată, care o dată trecut, dă posibilitatea celui ales să urmeze *cel mai elaborat curs* pentru cifruri din lume şi să studieze în biblioteca N.S.A. o colecţie unică de lucrări privind codurile şi cifrurile. De asemenea, acesta va mai adăuga o limbă străină la cele două-trei pe care le ştie deja.

Volumul documentelor secrete elaborate anual este estimat între 50-100 milioane, ceea ce presupune un consum de circa 200 de tone de hârtie săptămânal.

■ **Unde duc dezamăgirile...**

La promenadă

DOAMNA şi „PRIETENA" EI

Unul din cei mai mari iubitori de animale din lume este şi cel mai ghinionist. Franţuzoaica Monique Charon, din mica localitate Berd'huis, şi-a început cariera de „gazdă, educatoare şi prietenă" a animalelor de casă – cum îi place să se prezinte – după cel de-al patrulea divorţ, la vârsta de 36 de ani. Primul soţ a fugit cu toţi banii din casă, luând pe numele lui şi

toate economiile ei. Al doilea, beţiv înrăit, o bătea din te miri ce, al treilea a publicat un roman pornografic în care eroina principală purta numele ei şi-i punea în seamă o „imaginaţie sexuală prea debordantă"; în sfârşit, al patrulea a înşelat-o cu o bătrânică de 67 de ani, de la care împrumutase (pe ascuns) o sumă foarte mare de bani... Pe scurt, acestea sunt motivele socio-psihologice pentru care Monique a trecut (se pare definitiv) la compania exclusivă a animalelor. Numai că, în aproape zece ani, i-au murit şase câini de rasă, a fost părăsită de toate pisicile, iar cele două cobre (din vremea adoraţiei reptilelor, după abandonul mamiferelor), păstrate într-o foarte securizată cuşcă de sticlă, s-au revoltat într-o noapte a anului trecut şi au fugărit-o prin toată casa... Din fericire, în toiul urmăririi, avea la ea telefonul mobil cu care a chemat poliţia şi pompierii. A urmat o scurtă perioadă a păsărilor de apartament – papagali africani şi asiatici –, însă numai după două-trei luni a ajuns la concluzia că trebuie să angajeze cu ziua o femeie de serviciu pentru a curăţa casa, ceea ce nu şi-a permis. Înaripatele zburătăceau vesele peste tot, în timpul zilei, făcând o mizerie intolerabilă... Toate aceste „stive" de ghinioane şi cumplite dezamăgiri au condus-o spre situaţia actuală: Monique se plimbă mândră pe străzile din Berd'huis cu „Madonna", o scroafă de patru luni (în fotografie). Din pudoare, omnivora domnişoară în plină dezvoltare (are numai 95 de kilograme) poartă chiloţei de mătase violet (stăpâna spune că i-a ghicit preferinţele cromatice), iar zona sensibilă este permanent unsă cu un săpun special de glicerină (neutră ca aciditate), pentru a evita iritaţiile care ar face-o nervoasă. În termeni psihiatrici, legătura publică Monique – „Madonna" poate fi considerată drept şoc post-traumatic. Evident, pentru dezabuzata femeie Ziua Sacrificiului (Ignatul la noi) e ştearsă din calendar. *(P.I.)*

MAMA
a avut din nou dreptate!

Wynona Judd s-a hotărât să nu se mai lase influenţată de mama sa şi să-şi petreacă viaţa cu cine-i place! Ce dacă e o destul de cunoscută cântăreaţă? Ce dacă a trecut şi ea binişor de 30 şi ceva de ani, deci nu mai este chiar la vârsta nebuniilor din dragoste? S-a săturat într-o zi de sfaturile mamei şi a vrut să-şi demostreze „personalitatea". Drept care, îndrăgostită până peste cap de frumosul Arch Kelley, a cărui ocupaţie predilectă era vânzarea de yachturi, a hotărât

să se căsătorească cu el. În momentul în care a aflat, Naomi, mama Wynonei, a explodat! Nu în faţa fetei sale totuşi, ceea ce nu a făcut-o să renunţe însă la ideea de a-l verifica pe junele pretendent la mâna fiicei sale. Şi ce a constatat, a fost... ca în filme: Arch era într-adevăr vânzător de yachturi, dar nici măcar maşina în care o plimba pe Wynona nu era a lui, ci era pe numele părinţilor...

Nunta s-a făcut, au avut şi doi copii pe care i-au crescut până la cei 4 ani ai lui Eljiah şi cei 3 ai lui Grace, dar ce trebuia să se întâmple, s-a întâmplat şi au ajuns la divorţ. Divorţul a fost, se pare, singurul lucru „reuşit", dacă se poate spune aşa, din căsătoria lor, pentru că Wynona a primit custodia ambilor copii, iar Arch s-a ales doar cu 250 de mii de dolari. Prea puţin pentru banii pe care începuse să-i ceară, din ce în ce mai mulţi, dar destul pentru cineva care beneficia doar de un contract prenupţial. De altminteri foarte inteligent întocmit...

Şi aşa, la câteva clipe după pronunţarea sentinţei, Naomi devine cea mai fericită femeie din Tennessee pentru că o vede pe fiica sa scăpată de o pacoste, iar Wynonei nu-i rămâne decât să ofteze şi să recunoască – pentru a câta oară!: „mama a avut din nou dreptate!" *(M.D.)*

TRAGEDIE
cu final fericit

17 august 1999. La câteva ore după teribilul cutremur care s-a abătut asupra Turciei, un grup de oameni care lucrau în faţa unei clădiri la îndepărtarea mormanelor de moloz ale unui imobil prăbuşit, au găsit o tânără îmbrăcată în pijama cu ochii închişi, încorsetată de resturi de betoane armate. Lângă ea se afla cadavrul mamei sale. Tânăra dădea însă semne de viaţă.

Membrii echipei de salvare au început o adevărată luptă pentru a salva victima. După ce a fost degajată din corsetul de betoane, Omur Kinay în vârstă de 20 de ani, a fost transportată la spital unde s-a constatat o gravă leziune a coloanei vertebrale. Tânăra era condamnată la scaunul cu rotile. Ba mai mult, trebuia să i se amputeze ambele picioare. După şase luni de spitalizare timp în care a suportat patru intervenţii chirurgicale, Omur Kinay a părăsit spitalul de propriile-i picioare. Această minune a fost posibilă datorită eforturilor corpului medical şi nu în ultimul rând a extraordinarei rezistenţe psihice şi a dorinţei oarbe de a-şi recâştiga sănătatea. În prezent, fermecătoarea Omur Kinaynu se gândeşte doar la un singur lucru. La căsătoria cu alesul inimii, Umit Ulus, care a stat tot timpul lângă ea în perioada spitalizări. *(Gh.R.)*

Un caz neobişnuit

s-a întâmplat în localitatea Hat Creek din California. Considerându-se ofensată foarte grav de către fiul ei Audrey Winn, Yvone nu i-a permis acestuia să participe la nunta ei cu Woodrow, viitorul său soţ. Audrey s-a întâlnit cu ei peste câteva zile la funeraliile unui prieten comun, a scos din buzunar un revolver şi i-a tras două gloanţe în cap propriei mame. (Gh.R.)

Răzbunare ciudată

Poliţia din Odawara (Japonia) a primit mai multe reclamaţii din partea patronului unei întreprinderi de construcţii. Acesta declarase că este deranjat permanent la telefon, după un ritual precis. Telefonul suna după venirea sa acasă, iar de la celălalt capăt nu se auzea decât declicul întreruperii pentru ca să sune din nou, imediat. Deoarece calvarul a durat ani în şir, soţia patronului a început să sufere de o depresie nervoasă şi s-a îmbolnăvit chiar de ulcer.

Autorităţile au demarat investigaţiile şi au descoperit destul de uşor vinovatul. Acesta se numea Keich Osada şi, cu ani în urmă, apelase la întreprinderea celui care-l reclamase, pentru construcţia unor anexe în gospodărie. Nefiind mulţumit de lucrare şi neprimind nici un răspuns la cererea făcută patronului, a găsit acest mijloc de răzbunare, pe care l-a folosit vreme de şapte ani. Cu toate că a fost recunoscută calitatea îndoielnică a lucrării, fostul client al întreprinderii a trebuit să suporte o amendă considerabilă. *(I.S.)*

■ **Prizonieri în propria casă**

Un vis transformat în COŞMAR

De la începutul anului, Catherine, Bruno Gouman şi cele două fiice ale lor trăiesc într-o casă de piatră, fără ferestre. O sumbră poveste cu vecinii i-a aruncat în întuneric.

Totul a început în noiembrie 1993. Soţii Gouman îşi duceau viaţa într-o locuinţă socială din Perpignan (Franţa). S-au descurcat bine până când Catherine a rămas însărcinată; era clar că în locuinţa lor minusculă nu vor încăpea trei persoane. S-au hotărât să-şi cumpere o casă modestă şi o rudă le-a indicat una situată la 6 km de Pia. Era pe măsura posibilităţilor lor: veche, din piatră, cu trei camere, amplasată în mijlocul satului şi la un preţ rezonabil. Singurul inconvenient: nici o palmă de grădină. Dar, Bruno, care crescuse într-un orfelinat, nu visa la altceva decât să aibă propriul lui cămin, aşa că i-a fost greu să renunţe pentru câteva detalii. În plus, vecinii păreau cumsecade: în faţă locuiau doi oameni în vârstă iar în spate un cuplu mai tânăr, proprietari ai unui teren uriaş, pe care aceştia intenţionau să-l transforme într-o grădină de vis. Soţii Gouman s-au mutat aşadar în noua lor locuinţă. Cele trei ferestre ale casei lor dădeau spre spatele casei. Au fost încântaţi să

observe cum peisajul din jurul casei se schimbă pe măsură ce lucrările de amenajare de la vecinii lor avansau: peluză, straturi cu flori, o piscină au prins contur. Relaţiile cu vecinii erau neutre, rezumându-se la obişnuitul „Bună ziua". Asta până în februarie 1994, când familia Gouman a primit o scrisoare recomandată: „ Trei ferestre ale imobilului dv. dau spre grădina noastră. Acestea au fost înfiinţate în anul 1971 de fostul proprietar. Până în prezent le-am tolerat, dar de acum înainte pretindem să fie desfiinţate deoarece ne este violată intimitatea." În aceeaşi seară familia Gouman şi-au invitat vecinii la ei acasă pentru a le demonstra că nici dacă se suie pe un scaun o persoană nu poate să pătrundă cu vederea în intimitatea proprietăţii vecine. Chiar şi în faţa evidenţei, vecinii au fost de cu totul altă părere; în opinia lor, ferestrele erau totuşi amplasate prea aproape de nivelul solului. Ba chiar au pretins că ei înşişi, din propria lor casă, o văd pe geam pe Catherine când spală vasele în bucătărie şi asta îi deranjează. Iar faptul că vechiului proprietar nu i-au pretins acelaşi lucru nu-i un argument, pe vremea aceea nu aveau piscină şi o grădină amenajată în care să-şi petreacă o bună parte din timpul liber. În concluzie, vecinii au emis pretenţia ca familia Gouman să zidească ferestrele. Au acceptat chiar să plătească nota de plată pentru lucrări. Din nefericire, soţii Gouman au considerat propunerea inacceptabilă, aveau deja doi copii, cum să-i crească fără lumina soarelui? Dar, foarte curând s-au trezit cu o citaţie de la tribunalul din Perpignan. După mai multe etape ale procesului, verdictul a fost definitiv: cele trei ferestre ale locuinţei trebuiau zidite. Ceea ce s-a şi întâmplat. Din ianuarie 2000, membrii familiei Gouman trăiesc în propria lor casă ca într-o celulă, nu văd lumina soarelui, nici culoarea cerului. Copiii cresc la lumina neoanelor şi noaptea au coşmaruri. Chiar şi pentru părinţii lor, visul de a avea un cămin s-a transformat în coşmar. Acum trăiesc cu o singură speranţă: să vândă casa. Dar până una-alta s-a dovedit imposibil să găsească pe cineva atât de disperat încât să accepte să cumpere un imobil fără nici o fereastră şi fără nici un pic de teren în jurul ei. *(A.P.)*

Săptămâna 10 - 16 noiembrie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal **10.00** Practic TV **10.40** TVR Cluj-Napoca **11.30** TVR Iaşi **12.20** TVR Timişoara **16.00** Tribuna partidelor parlamentare **17.00** Studioul electoral **17.30** Serial: „Orice e posibil" (ultimul ep.) **18.10** O vedetă... populară **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Ploaia de stele **22.30** Alegeri 2000 **0.30** Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate **8.45** Serial: „Zorro" **10.00** Totul la vedere **13.30** Auto Club **13.55** Fotbal: Petrolul Ploieşti – Universitatea Craiova **16.00** Ora G **17.30** Serial: „O altă realitate" (ep.1) **18.00** Handbal feminin **20.00** Jurnal **20.30** Surprize, surprize **22.30** Serial: „Niciodată nu e prea târziu" **23.30** Film: „Proiectul Internecine" (M. Britanie, 1974).

CHARLES BRONSON
ACASĂ
sâmbătă, 22.00

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.30** Kiki Riki Miki **10.30** Viaţa satului **11.55** Fotbal: Gaz Metan Mediaş – Rapid Bucureşti **14.00** Naţional TV Bingo Liberty **17.25** Film: „Domnul «Directoare»" (SUA, 1998) **19.00** Trupa de şoc caută o vedetă! **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Despărţirea" (SUA, 1997) **22.30** Fotbal Show.

LUNI 7.00 Telematinal **14.15** CiberFan **14.30** Pro Patria **15.30** Cronica **17.00** Studioul electoral **17.30** Serial: „O altă realitate" **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Alegeri 2000 **22.15** Iartă-mă! **0.15** Lumea dansului.

MARŢI 7.00 Telematinal **10.00** Practic TV **10.30** TVR Cluj-Napoca **11.20** TVR Iaşi **12.10** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.30** Puncte cardinale **16.00** Cronica **17.30** Serial: „O altă realitate" **18.10** Pentru dumneavoastră, doamnă! **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Alegeri 2000 **22.30** Serial: „Martorul tăcut".

MIERCURI 7.00 Telematinal **10.00** Practiv TV **10.35** TVR Cluj-Napoca **11.25** TVR Iaşi **12.15** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **14.30** TVR Craiova **16.15** Handbal feminin **17.30** Serial: „O altă realitate" **17.55** Fotbal: România – Iugoslavia **20.00** Jurnal **20.45** Serial: „Justiţiarii" **22.30** Alegeri 2000.

JOI 7.00 Telematinal **10.00** Practic TV **10.30** TVR Cluj-Napoca **11.20** TVR Iaşi **12.10** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.35** Convieţuiri **17.00** Studioul electoral **17.30** Serial: „O altă realitate" **18.00** Handbal feminin **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Alegeri 2000 **22.15** Teatrul Naţional TV: „Poveste imorală" **23.05** Cu ochii'n patru **0.15** Marele jazz.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix **14.00** Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare **15.00** Serial: „Milagros" **16.00** Obiectiv **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.30** Impact **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Un bacşiş de 2 milioane de dolari" (SUA, 1994). Cu: Nicolas Cage **0.30** Film: „Stăpânii visului" (SUA, 1996) **3.00** Film: „Clanul Philadelphia" (SUA, 1979).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii **11.00** Tradiţii **14.30** Exploziv **15.00** Film: „Croazieră cu bucluc" (SUA, 1986) **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.30** Impact **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Serial: „Comisarul Rex" **22.30** 21 **0.30** Sex cu Nadine **1.30** Film: „Dr. Strangelove" (SUA, 1964).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Documentar **12.30** Cinemagia **13.00** Serial: „Aeroportul" **14.00** Clubul de duminică **18.00** Focus **18.30** Real TV **19.30** Impact **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Vulturul de fier 3" (SUA, 1992) **23.30** Film: „Fulger, armăsarul alb" (SUA, 1986). Cu: Mickey Rooney.

LUNI 8.00 Prima Mix **15.00** Serial: „Milagros" **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.00** Real TV **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Serial: „Patrula aeriană" **21.50** Cronica cârcotaşului.

MARŢI 8.00 Prima Mix **15.00** Serial: „Milagros" **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.00** Real TV **19.30** Impact **20.00** Film: „Mănăstirea din Parma" (Franţa, 1948, prima parte) **22.30** Exotic.

MIERCURI 8.00 Prima Mix **15.00** Serial: „Milagros" **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.00** Real TV **19.30** Impact **20.00** Film: „Mănăstirea din Parma" (ultima parte) **22.30** Stil.

NICOLAS CAGE
PRIMA TV
vineri, 21.00

JOI 8.00 Prima Mix **15.00** Serial: „Milagros" **17.00** Serial: „Detectivi de elită" **18.00** Focus **19.00** Real TV **19.30** Impact **20.00** Joker **23.00** Obiectiv.

tvr2

VINERI 8.35 Toţi, împreună **11.05** Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" **13.15** Desene animate **13.45** Animale dispărute **14.15** Arca lui Noe **14.50** Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" **17.40** Serial: „Stăpânul animalelor" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.40** Serial: „Să mori din dragoste" **20.30** D'ale lui Mitică Popescu **21.30** Desene animate **22.05** Film: „Ţinta: preşedintele SUA" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi, împreună **9.50** Film: „Cel mai nebunesc vis" (SUA, 1991) **11.30** Desene animate **12.00** Serial: „Piatra magică" **12.30** Trupa DP2 **14.40** Pământul vrăjit **16.35** Serial: „Parohia Dibley" **18.30** Telejurnal TVR2 **20.05** Serial: „Avocata" **20.55** Serial: „Mare schimbătoare" **21.45** Serial: „Familia Porter" **22.20** În universul operei.

DUMINICĂ 8.00 Desene animate (r) **8.30** Tradiţii **9.00** Ferma **11.30** Desene animate **12.00** Serial: „Piatra magică" **12.30** Tip-top, minitop **14.00** Arta apărării **16.10** Serial: „Star Trek Voyager" **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Serial: „Stăpânul domeniului" **19.30** Spectacolul lumii **20.05** Film: „Permis de conducere" (coprod., 1973) **21.45** Serial: „Familia Porter" **22.20** Teatrul Naţional TV prezintă: „Comedie de modă veche" de Alexei Arbuzov.

LUNI 7.00 Serial: „Familia Porter" **8.35** Toţi împreună **12.40** Osia lumii **13.15** Desene animate **14.45** Cinci pentru naţiune **17.40** Serial: „Stăpânul animalelor" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.05** Studioul electoral **19.40** Serial: „Mare schimbătoare" **20.30** Obsesia vitezei **22.10** Film: „Arta de a muri" (SUA, 1990).

MARŢI 7.00 Serial: „Familia Porter" **8.35** Toţi împreună **11.55** Serial: „Femeia ispititoare" **13.15** Desene animate **13.45** Cinci pentru naţiune **17.40** Serial: „Stăpânul animalelor" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.00** Alegeri 2000 **20.30** Film: „Profetul, aurul şi ardelenii" (România, 1977) **22.15** Televiziunea, dragostea mea!.

MIERCURI 7.00 Tip-top, minitop (r) **8.35** Toţi, împreună **9.35 – 12.40** Reluări **13.15** Desene animate **13.45** Cinci pentru naţiune **14.50** Serial: „Lumea bărbaţilor" **17.40** Serial: „Stăpânul animalelor" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.05** Studioul electoral **19.40** Serial: „Să mori din dragoste" **20.30** Pe muchie de cuţit **22.10** Film: „Al treilea ochi" (SUA, 1999, partea I).

JOI 7.35 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" (r) **8.35** Toţi, împreună **13.15** Desene animate **13.45** Cinci pentru naţiune **14.50** Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" **17.40** Serial: „Stăpânul animalelor" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.05** Alegeri 2000 **21.10** Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" **22.05** Film: „Revizorul" (Rusia, 1996).

acasa

VINERI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" **15.45** Serial: „Miracolul iubirii" **16.45** Desene animate **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Ştirile de acasă **19.10** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „Dragoste nebună" **20.05** Serial: „Luisa Fernanda" **21.50** Film: „Urmăreşte-mă!" (M. Britanie, 1972). Cu: Mia Farrow **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.00 Reluări **13.25** Doctorul casei **14.00** Acasă cu Ruxandra Săraru **15.00** Serial: „Înger sălbatic" **15.45** Serial: „Miracolul iubirii" **16.35** Serial: „Lassie" **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Ştirile de acasă **19.10** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „Dragoste nebună" **20.05** Serial: „Luisa Fernanda" **21.50** Film: „Justiţiarul" (SUA, 1974). Cu: Charles Bronson **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 12.15 Acasă la români **13.30** Serial: „Verdict: crimă!" **14.30** Serial: „Trei femei" **16.35** Serial: „Lassie" **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Serial: „Ramona" **19.20** Serial: „Al şaptelea cer" **20.15** Film: „Fă-mi o crimă perfectă" (SUA, 1978). Cu: Peter Falk **22.00** Film: „Întoarcerea la Pământul Speranţei" (ultima parte) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 14.05 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" **15.45** Serial: „Miracolul iubirii" **16.45** Desene animate **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Ştirile de acasă **19.10** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „Dragoste nebună" **20.55** Serial: „Luisa Fernanda" **21.50** Film: „Escrocii" (Italia, 1955) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" **15.45** Serial: „Miracolul iubirii" **16.45** Desene animate **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „Dragoste nebună" **20.50** Serial: „Luisa Fernanda" **21.50** Film: „Principiul Dominouluiori" (SUA, 1977). Cu: Gene Hackman **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" **15.45** Serial: „Miracolul iubirii" **16.45** Desene animate **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Ştirile de acasă **19.10** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „Dragoste nebună" **20.55** Serial: „Luisa Fernanda" **21.50** Film: „Râul îmblânzit" (SUA, 1960) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" **15.45** Serial: „Miracolul iubirii" **16.45** Desene animate **17.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Fiorella" **18.30** Ştirile de acasă **19.10** Serial: „Iubire fără limite" (ep.1) **20.00** Serial: „Dragoste nebună" **20.55** Serial: „Luisa Fernanda" **21.50** Film: „Patru pentru Texas" (SUA, 1963). Cu: Frank Sinatra **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

STEVEN SEAGAL
PRO TV
sâmbătă, 22.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **11.45** Serial: „Oglinda timpului" **12.10** Film: „Incertitudini" (SUA, 1990) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu **22.35** Film: „Seducţie fatală 2" (SUA, 1998) **0.30** Serial: „Seinfeld".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **8.30** Serial: „Secretele familiei Arnold" **9.40** Serial: „Liceul Madison" **10.00** Serial: „Uriaşul Harry" **10.30** Apropo **12.00** Fotbal: Dinamo – Foresta Fălticeni **14.00** Bucătăria lui Radu **15.30** Serial: „Dragul de Raymond" **16.00** Serial: „Primii paşi" **17.00** Film: „Refugiul" (SUA, 1999) **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Steaua ta norocoasă **22.00** Film: „Martor incomod" (SUA, 1996). Cu: Steven Seagal **0.00** Serial: „Millennium" **1.00** Serial: „Fantezii erotice".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **8.30** Serial: „Micii războinici" **9.00** Super Abracadabra **10.00** Serial: „Gemenele" (ep.1) **11.00** Documentar **12.00** Serial: „Îndrăgostiţi Iulea" **12.25** Serial: „Captivi în cartier" **13.00** Serial: „Beverly Hills" **14.00** Fotbal: Oţelul – Steaua **16.00** Superbingo **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Serial: „Ally McBeal" **20.30** Vacanţa Mare **21.30** Fotbal **23.30** Procesul etapei **2.00** Serial: „Fantezii erotice".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **12.00** Serial: „Oglinda timpului" **12.20** Film: „Articolul 99" (SUA, 1992) **14.15** Film: „Act de răzbunare" (SUA, 1986). Cu: Charles Bronson **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Alege! **21.00** Film: „Reţeta răzbunării" (SUA, 1998) **22.45** Urmărire generală! **23.15** Serial: „Clanul Soprano" **0.40** Serial: „Seinfeld" **1.00** Serial: „Casa McCallister" **1.45** Serial: „Veronica".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **12.00** Serial: „Oglinda timpului" **12.20** Film: „Victimă neidentificată" (SUA, 1983) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Serial: „Mortal Kombat" **21.00** Serial: „Nikita" **22.00** Eu vreau să fiu preşedinte **0.30** Serial: „Seinfeld" **1.00** Serial: „Casa McCallister" **2.00** Serial: „Veronica".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **12.00** Serial: „Oglinda timpului" **12.25** Film: „Legea infracţiunii" (SUA, 1992) **14.15** Serial: „Fitz" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „În paşi de dans" (SUA, 1995) **22.00** Eu vreau să fiu preşedinte **0.30** Serial: „Seinfeld" **1.00** Serial: „Casa McCallister" **2.00** Serial: „Veronica".

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **12.00** Serial: „Oglinda timpului" **12.25** Film: „Una găseşte, cealaltă nu" (SUA, 1983). Cu: Rosanna Arquette **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Împotriva sistemului" (SUA, 1998) **22.00** Eu vreu să fiu preşedinte **1.15** Serial: „Seinfeld" **1.45** Serial: „Casa McCallister" **2.30** Serial: „ Veronica".

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **13.15** Film: „Cuvinte pe geam" (SUA, 1995) **15.00** Serial: „Dragostea învinge" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.10** Tu decizi! **18.10** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **20.00** Film: „Desperado" (SUA, 1995). Cu: Antonio Banderas, Salma Hayek **22.00** Serial: „Stargate SG-1" **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Film: „Luptătorul de oţel" (SUA, 1992) **2.00** Film: „Aici, Power 98" (SUA, 1995). Cu: Eric Roberts.

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Câmpia purpurie" (SUA, 1954). Cu: Gregory Peck **8.30** Documentar **9.30** Fir întins **10.00** Casa de piatră **13.00** Serial: „Viitorul începe azi" **14.00** Film: „Căutarea" (SUA, 1976, partea I). Cu: Kurt Russell **16.00** Orient Express **18.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **19.45** Film: „Un admirator fanatic" (SUA, 1996). Cu: Robert De Niro **22.00** Serial: „Nash Bridges" **23.00** Film: „T.N.T." (SUA, 1997) **0.30** Film: „După noi, potopul" (SUA, 1998). Cu: Billy Zane.

DUMINICĂ 9.00 Mari regizori: John McTiernan **10.00** Desene animate **12.10** Serial: „Tânărul Indiana Jones" **13.00** Serial: „Pe cont propriu" **14.00** Totul va fi bine **16.00** Serial: „Roswell" **17.00** Prezentul simplu **18.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **19.50** TeleEurobingo Show **23.00** Film: „Unde sunt copiii?" (SUA, 1985) **1.00** Film: „Frumoasa Creezy" (Franţa, 1973). Cu: Alain Delon.

LUNI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Serial: „Inspiraţia Carolinei" **13.15** Serial: „Dragostea învinge" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.10** Tu decizi! **18.10** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **20.00** Film: „Preţul puterii" (SUA, 1997) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Film: „Prieteni şi duşmani" (Anglia, 1992).

MARŢI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Film: „Moştenitoarea" (SUA, 1975). Cu: Warren Beatty **13.15** Serial: „Dragostea învinge" **14.00** Film: „De dragul lui Pete" (SUA, 1974). Cu: Barbra Streisand **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.10** Serial: „Simţul dreptăţii" **18.10** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **20.00** Film: „Un mafiot la doctor" (SUA, 1997) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Film: „Noaptea de la Verennes" (coprod., 1982).

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Film: „Anulaţi-mi rezervarea!" (SUA, 1972) **13.15** Serial: „Dragostea învinge" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.10** Serial: „Simţul dreptăţii" **18.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **20.00** Studioul electoral **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Film: „Război subteran" (SUA, 1990).

JOI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Film: „Omul-orchestră" (coprod., 1970). Cu: Louis de Funès **13.15** Serial: „Dragostea învinge" **14.00** Film: „Cinci piese uşoare" (SUA, 1970). Cu: Jack Nicholson **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **16.50** Joi TeleEurobingo 2 **19.00** Observator **19.50** Din dragoste **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Film: „Farul" (coprod., 1986).

BILLY ZANE
ANTENA 1
sâmbătă, 0.30

TELE 7 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România **13.00 – 12.00** Reluări **15.20** Tinereţe fără bătrâneţe **17.00** Daţi vina pe Corina! **18.00** Domino **19.00** Telejurnal **19.45** Gura lumii **20.00** Dan Diaconescu în direct **22.00** Serial: „Derrick" **1.05** Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor **12.00** Tentaţii **13.05** Weekend abc **16.30** Lumea misterelor **17.00** Rendez-vous la TELE 7 **18.00** Lumea în clipa 2000 **19.00** Telejurnal **19.45** Documentar **21.00** Serial: „Derrick" **22.00** Concert.

DUMINICĂ 8.15 – 12.00 Reluări **13.00** Ora unu a venit **15.45** Cinetour **16.15** Cutia muzicală **17.00** Forţa destinului **18.00** Galele Tele7 **19.00** Telejurnal **19.30** Vedete la taifas **20.00** Dan Diaconescu în direct **21.00** Cântecul şi casa lui! **22.00** Serial: „Derrick".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România **11.15** Vedete la taifas (r) **12.15** Ora unu a venit (r) **15.20** Tinereţe fără bătrâneţe **16.00** Post Meridian **17.00** Daţi vina pe Corina! **18.00** Primul pas **19.00** Telejurnal **20.00** Dan Diaconescu în direct **22.00** Telemedicina **23.15** Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România **10.25 – 12.00** Reluări **15.20** Tinereţe fără bătrâneţe **16.00** Post meridian **17.00** Daţi vina pe Corina! **19.00** Telejurnal **19.30** Economic ABC **20.00** Dan Diaconescu în direct **22.00** Măştile puterii **23.00** Dreptul la apărare **23.15** Viaţa noastră cea de toate zilele.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România **10.25 – 14.00** Reluări **15.20** Tinereţe fără bătrâneţe **16.00** Post Meridian **19.00** Telejurnal **19.30** Economic ABC **20.00** Dan Diaconescu în direct **22.00** Reporter Tele 7 **23.00** Dreptul la apărare **2.10** Documentar.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România **10.25 – 12.15** Reluări **15.20** Tinereţe fără bătrâneţe **16.00** Post meridian **17.00** Daţi vina pe Corina! **18.00** Cutia muzicală (r) **19.00** Telejurnal **19.30** Economic ABC **19.45** Gura lumii **20.00** Dan Diaconescu în direct **23.00** Dreptul la apărare.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

STARURI la lumina zilei

Dennis Quaid se consolează

După 10 ani de căsătorie cu Meg Ryan, actorul Dennis Quaid n-a digerat uşor faptul că, pe neaşteptate, soţia lui s-a aruncat în braţele primului... Gladiator. Dar, după ce s-a trezit din şoc, a hotărât să-şi continue la rândul său viaţa

şi, pentru moment, a ales metoda „cui pe cui se scoate". Aşadar, a renunţat să-şi mai rumege durerea şi a plecat în Europa. La Madrid, a cunoscut-o pe Mar Saura, o brunetă pasională, prezentatoare TV. În faţa puterii de seducţie a acesteia, a uitat brusc cei zece ani de căsătorie şi a încetat să mai ţeasă planuri legate de reconciliere. A plecat apoi la Milano, unde şi-a oferit o scurtă aventură cu Linda, o tânără blondă senzuală. A luat-o cu el în staţiunea deosebit de şic Porto Cervo unde au petrecut câteva zile. A revenit la Madrid şi a colindat discotecile. În acest mediu, a cunoscut-o pe Jennifer, o tânără columbiancă de 22 de ani. A acceptat invitaţia de a merge în camera ei de hotel, pe care o împărţea cu încă două prietene. La 6 dimineaţa şi-a luat rămas bun şi a plecat mai departe, spre noi cuceriri. Speră că înscriindu-se în acest maraton al aventurilor de o noapte îşi va salva inima rănită de Ryan.

Meg Ryan îndrăgostită de „Gladiator"

După anunţul oficial din iunie privind despărţirea de soţul ei Dennis Quaid, urmată de o tentativă eşuată de reconciliere, actriţa Meg Ryan s-a hotărât pe 14 august să ceară divorţul. Ezitările nu mai aveau sens, era mult prea îndrăgostită de Russell Crowe şi îşi dorea mult prea mult să se afişeze la braţul solid al starului din „Gladiatorul". Aşa că începutul lui septembrie i-a găsit pe Meg şi pe Russell, mână în mână pe străzile din Los Angeles. Situat pe culmile gloriei după succesul cu „Gladiatorul", Russell Crowe a poposit în Santa Monica, a rezervat un apartament de vis în Casa del Mar, un hotel de lux de pe plajă, şi şi-a aşteptat noua iubită cu emoţia unui adolescent. Necazul era că pe 5 septembrie actorul trebuia să se întoarcă în Texas, pentru pregătirea filmului lui Jodie Foster, „Flora Plum", în care urma să interpreteze rolul unui artist de circ. Dar, s-a întâmplat ca producătorii filmului să anunţe chiar pe 5 septembrie că actorul a suferit un grav accident la umăr, care necesită o intervenţie chirurgicală, motiv pentru amânarea începutului turnării.

Varianta accidentului a făcut înconjurul lumii şi, mai în glumă, mai în serios, despre Russell Crowe s-a spus: mai bine gladiator decât artist de circ. În realitate, se pare că proiectul filmului „Flora Plum" a fost anulat în ultimul moment din cu totul alte raţiuni decât aşa-zisul accident al protagonistului, dar studiourile au preferat să alimenteze în continuare această versiune. Din nefericire pentru producători, imaginea lui Russell deloc accidentat a apărut în perioada următoare în multe publicaţii, preocupate să mediatizeze o nouă poveste de dragoste şi nu să facă jocul studiourilor. Eliberat de contractul pentru „Flora Plum", actorul a putut să-şi ia nestingherit zborul, împreună cu iubita lui, spre Sidney, unde au asistat la jocurile olimpice.

Michael Jackson şi pasiunea lui: copiii

Ipohondru din fire, Michael Jackson nu glumeşte nici când e vorba de propria-i sănătate şi, de când e tată, cu atât mai puţin când e vorba de sănătatea copiilor lui. Anul trecut, când Michael Jackson urma să susţină un concert mult aşteptat de public împreună cu Luciano Pavarotti, a anunţat în ultimul moment că nu va participa la spectacol pentru că unul dintre copiii săi dă semne de boală. Dezamăgirea pe care a semănat-o atunci în rândul fanilor săi a fost greu de uitat.

În ceea ce-i priveşte pe cei doi descendenţi ai regelui pop-ului, Prince Michael Junior (trei ani şi jumătate) şi Paris (doi ani), aceştia trăiesc în paradisul de la Neverland, proprietatea lui Michael din Santa Barbara, înconjuraţi de o armată de doici, pregătite în orice moment să le sară în ajutor sau să observe cel mai mic semn de posibilă îmbolnăvire. Cu o grijă deosebită, micuţii sunt ţinuţi departe de lume şi păziţi permenent de ochiul indiscret al aparatelor de fotografiat. Numai că, de curând, paparazzi au reuşit să le surprindă chipurile de copii curioşi scoşi din bârlog şi astfel imaginea lor a apărut, spre disperarea starului, în revistele de largă circulaţie.

S-a întâmplat ca, la începutul lui septembrie, megastarul-tată să-şi aducă copiii la un consult medical în L.A. Conform obiceiului, vedeta îşi ascundea faţa în spatele ochelarilor negri şi a bizarei lui măşti, amplasat fiind pe bancheta din spate a limuzinei personale. Mai puţin prevăzători şi mai ales foarte încântaţi de forfota oraşului, în timpul unei opriri, copiii au scos capul pe geam şi chiar au făcut cu mâna trecătorilor.

Fotografiile care au surprins această scenă, prezentând pentru prima oară un gros-plan al copiilor i-au intrigat mai mult ca niciodată pe admiratorii lui Michael. Nici o asemănare între tată şi progeniturile sale; băiatul are părul blond ca paiul, iar fata are ochii albaştri. Zvonul mai vechi, potrivit căruia interpretul lui „Black or White" nu ar fi tatăl natural al copiilor pare acum extrem de credibil. Iar declaraţia starului din revista americană „TV Guide", din decembrie 1999, potrivit căreia şi-ar dori zece copii nu doar doi i-a copleşit de oroare pe fanii lui. Cu atât mai mult cu cât, de când cu pasiunea lui de a fi tată, a lăsat muzica pe planul doi, promisiunile pentru lansarea unui nou album fiind mereu amânate.

Al Pacino – „Naşul" va fi tătăl a doi gemeni

La vârsta lor, ar fi putut să fie bunici, dar ei vor fi „tineri" părinţi. E vorba de Al Pacino (60 de ani) şi Beverly d'Angelo (49 de ani). Niciodată căsătorit, celebrul actor pare să fi renunţat la eternul său obicei de a nu oferi vreun inel de logodnă, aşa că face planuri nu numai de botez, ci şi de nuntă. E hotărât să-şi continue viaţa în ipostaza de om aşezat la casa lui, alături de nevastă şi copil. Actriţa Beverly d'Angelo este cu alte cuvinte prima femeie care a ştiut cum să-l transforme pe Al din seducătorul incurabil în bărbatul unei singure femei. De mai bine de doi ani încoace, a profitat de fiecare moment prielnic şi a zburat peste mări şi ţări, parcurgând neobosită mii de kilometri, pentru a-l întâlni pe Al acolo unde acesta turna. Ba chiar a reuşit să-l facă să-şi dorească să aibă împreună un copil, deşi lucrurile nu erau tocmai simple, ea trecuse de vârsta unei sarcini normale şi, pentru ca miracolul să se întâmple, era nevoie de fecundare artificială. Intervenţia a reuşit, aşa că, în luna decembrie cei doi aşteaptă... nu un copil, ci doi, după cum arată ecografia. Dată fiind vârsta mamei, sarcina nu este întru totul lipsită de riscuri, dar cuplul speră că nimic nu le va putea spulbera bucuria imensă de a fi părinţi. Pentru Beverly, fericirea este cu atât mai intensă cu cât este pentru prima dată când va fi mamă. Al Pacino a mai gustat însă din deliciile paternităţii, el fiind tatăl Juliei, o fetiţă de 10 ani, născută dintr-o legătură anterioară, evident neoficializată. În ciuda reputaţiei sale de american din Bronx cu sânge de latin pasional (italian de origine), avid de aventuri pasagere, Al Pacino a avut o revelaţie în clipa când a cunoscut-o pe Beverly: „Nu m-am simţit niciodată atât de în largul meu alături de o femeie", spune el. Şi, pentru că, în sfârşit, în orice clipă simte că poate să fie el însuşi, cu defectele, calităţile, capriciile şi ciudăţeniile lui, pe care femeia ce-i stă alături le înţelege, a hotărât să o ceară în căsătorie. Va fi, din punctul lui de vedere, o suită logică a paternităţii lui târzii. Evenimentele din viaţa personală nu-l fac să uite însă de iubirea lui cea mare, filmul. Pentru moment, se pregăteşte să înceapă filmările la „River Road", după un scenariu de Andrew Niccol („The Truman Show").

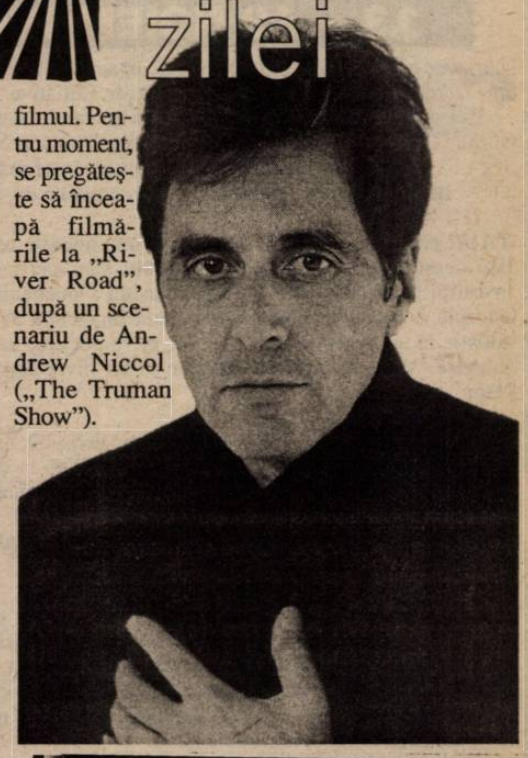

GROS-PLAN

◆ *Animozităţile dintre Calista Flockhart (Ally McBeal) şi Lucy Liu, care, pe platoul de filmare doar că nu scot ghearele una la alta, păreau la un moment dat să pună în pericol continuarea îndrăgitului serial. Dar, în ciuda incompatibilităţilor dintre cele două actriţe, fiecare a promis să facă... „pact cu diavolul", adică să se suporte cel puţin până în mai 2001, perioadă pentru care deja au semnat contractul încă din luna august a acestui an. Şi când te gândeşti că pe ecran au reuşit chiar să se sărute ca două îndrăgostite!*

◆ *Jim Carrey ştie, dacă vrea, cum să intre în pielea oricărui personaj, cu atât mai mult în cea de adolescent, rol pe care îl joacă extraordinar de bine în special în viaţa personală. Ciudat este că în cursul acestei veri faţa i-a fost invadată şi de o rebelă explozie acneică, de parcă s-ar fi aflat la vârsta pubertăţii. Drept urmare, „Mincinosul mincinoşilor" a considerat că a venit timpul să se maturizeze...*

◆ *Obi-Wan Kenobi din „Războiul stelelor" a părăsit această lume pe 5 august a.c. E vorba de fapt de actorul Alec Guinness, care în 1957 a primit un Oscar pentru rolul interpretat în „Podul peste Kwai", iar în 1959 a fost înnobilat de către regina Angliei cu titlul de Sir. Înainte de a cunoaşte gloria, interpretase opt personaje diferite într-un singur film, „Noblețea obligă". Actorul a decedat la vârsta de 86 de ani.*

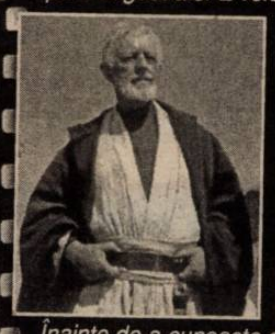

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

13 – 19 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): În această perioadă e bine să vă feriţi de investiţii sau de iniţiative financiare de orice fel. Curba materială nu vă este deloc favorabilă (luni-joi) şi puteţi trăi decepţii amare. Marţi şi vineri sănătatea vă va da de furcă, însă nu îngrijorător. E bine să staţi mai retras, „cufundat" în preocupările dv. cotidiene.

TAUR (21.04-21.05): Situaţia financiară cunoaşte oscilaţii neaşteptate. Luni sau marţi primiţi bani sau faceţi investiţii foarte eficiente, iar spre sfârşitul săptămânii vă aşteaptă o decepţie, însoţită de o jenă financiară acută. Atenţie la un Scorpion sau Balanţă, ei vă pot crea aceste surprize. Viaţa afectivă se menţine la un nivel satisfăcător.

GEMENI (22.05-21.06): Nimic deosebit, nimic şocant în această săptămână. Prezenţa lui Pluto în constelaţia dv. sugerează luciditate şi angajare intelectuală profitabilă. Totul vă merge din plin pe plan profesional, iar viaţa conjugală are un tonus de invidiat. Vă puteţi confrunta cu o stare maladivă cronică.

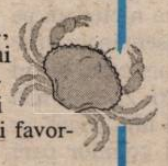

RAC (22.06-22.07): Cu Marte în constelaţia dv., lucrurile nu decurg foarte strălucit. Polemici şi disensiuni în anturaj se pot termina în defavoarea dv. Situaţia financiară staţionează la un nivel aproape satisfăcător şi nu se întrezăreşte o schimbare imediată. Zona cea mai favorabilă este cea a mijlocului săptămânii.

LEU (23.07-22.08): Împrejurările nefavorabile, pe plan financiar, se perpetuează şi în această săptămână. Încă nu aţi găsit remediul jenei materiale care vă irită. Cu toate acestea, viaţa sentimentală şi erotică este la cote înalte, tandreţea şi spiritul dv. protector sunt evidente. Viaţa conjugală cunoaşte multe clipe fericite.

FECIOARĂ (23.08-21.09): O săptămână de-a dreptul excelentă, totul şi toate vă marg din plin. O mare izbândă financiară (marţi sau miercuri) va completa o reuşită socială pe care aţi pregătit-o din vreme (promovare, creşterea prestigiului etc). O veste (informaţie) de departe vă va satisface pe deplin, fiind legată de viitorul apropiat. Spre sfârşitul saptamanii sunt posibile disensiuni pe linie afectivă.

BALANŢA (22.09-22.10): Jupiter şi Luna în constelaţia dv. pot induce evenimente nefavorabile, sau pur şi simplu necontrolabile. Pe plan financiar pot apărea minusuri importante. În general, imprevizibilul indus de Lună vă afectează luciditatea în luarea unor decizii majore, pe care e bine să le amânaţi. Sănătatea tinde să vă îngrijoreze.

SCORPION (23.10-21.11): Parcurgeţi, pe toată perioada, un impas afectiv, o instabilitate sentimentală care poate avea influenţe negative pe plan social şi conjugal. Nimic nu vă satisface şi sunteţi în căutarea unor plăceri imediate. Curba financiară oscilează şi ea în preajma normalului, fără tendinţe sensibile. O reuşită profesională vă înseninează cerul (joi).

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): O mare bucurie vă va umple sufletul dinspre două laturi ale existenţei: sentimental şi financiar. Zilele de miercuri, joi şi vineri vor fi un adevărat triumf. Se vor confirma astfel multe din aşteptările dv. şi veţi fi eliberat de câteva obsesii. Atenţie la un Capricorn sau Berbec din anturaj, care tinde să profite de dv.

CAPRICORN (21.12-19.01): Un debut neconvingător al săptămânii vă va „răzbuna" în final, aducându-vă mari satisfacţii financiare şi afective. Veţi parcurge un maximum al acestor vectori, mai ales datorită prezenţei lui Neptun şi Mercur în constelaţia dv. Atenţie la ziua de joi, când prezenţa lui Uranus vă poate aduce surprize neplăcute, dar trecătoare.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Nimic nou pe plan material; vă confruntaţi cu aceeaşi stagnare care vă împiedică să vă realizaţi unele proiecte. Saturn staţionează pe cerul dv. şi asta vă ajută la luarea unor decizii înţelepte, la depunerea unei activităţi profitabile, cu care vă evidenţiaţi în colectiv. Curba afectivităţii este pe maxim (vineri, sâmbătă).

PEŞTI (19.02-20.03): Venus vă induce o sensibilitate exagerată, dăunătoare pe plan profesional şi social. Parcă nimic nu vă mai este pe plac şi faceţi gafe şi erori regretabile (luni-miercuri). Abia sfârşitul săptămânii vă înseninează cerul, când împrejurările financiare şi afective scapă de oscilaţiile periculoase. Un salt material important sâmbătă.

De vorbă cu avocatul casei

GRUPELE DE MUNCĂ

Domnului Gorduz Valentin, Bacău

Ordinul 59/1969 se referă la stabilirea locurilor de muncă cu condiţii deosebite care se încadrează în grupele I şi II de muncă în vederea pensionării. Astfel, în conformitate cu prevederile art.6 al.2 din Legea nr.27/1966 privind pensiile de asigurări sociale de stat şi pensia suplimentară şi art.2 din H.C.M. nr.1061/1968 pentru stabilirea criteriilor de încadrare a locurilor de muncă în grupele I şi II prevăzute de Legea nr.27/1966 şi a organelor care fac aceste încadrări, Ministerul Muncii şi Ministerul Sănătăţii stabilesc locurile de muncă cu condiţii deosebite care se încadrează în grupele I şi II de muncă, prevăzute în anexele de Ordinul 59/1969. Anexa nr. I cuprinde 36 locuri de muncă cu condiţii foarte vătămătoare, foarte grele sau foarte periculoase care se încadrează în gr. I de muncă, iar anexa 2 cuprinde 76 locuri de muncă cu condiţii vătămătoare, grele sau periculoase care se încadrează în gr. II de muncă.

La nr.68 se prevede: operatorii de la conducerea circulaţiei trenurilor la regulatoarele de secţie şi la instalaţiile de bloc, dispecer de linie. Activitatea personalului de tracţiune pe locomotive şi automotoare la drum, sau la manevră în staţii tehnice, din cadrul Ministerului Căilor Ferate, se încadrează în gr. II de muncă.

Până la apariţia Ordinului 59/1969, încadrarea în grupele de muncă este cea prevăzută în cele două anexe ale Instrucţiunilor nr.1040/1967. La gr. II de muncă, la nr.30 sunt prevăzuţi mecanicii şi fochiştii de locomotive cu aburi, fochiştii de locomotivă şi mecanicii de automotoare pentru călători. În această categorie se cuprinde şi personalul de întreţinere pe schimb care lucrează în mod permanent în aceleaşi condiţii cu muncitorii sus-menţionaţi: mecanici, lăcătuşi, electricieni, sudori etc. de întreţinere. În afară de aceste anexe, Instrucţiunile nr.1040/67 cuprind metodologia punerii în aplicare a Legii nr.27/1966 privind pensiile de asigurări sociale de stat şi pensia suplimentară.

Din 1990, grupele de muncă sunt cele prevăzute de Ordinul nr.50/1990, însă pe dv înţeleg că vă interesează perioada 1967-1990. Astfel, ca lucrător C.F.R., dacă vă încadraţi în cele două categorii de muncă din Ordinul 59/1969 şi Instrucţiunile 1040/1067 pe care vi le-am indicat, atunci vă puteţi primi adeverinţa pe care o solicitaţi.

Vă precizez că art.10 din D-L 98/1990, pe baza căruia dv doriţi să solicitaţi ieşirea la pensie, va fi abrogat la momentul intrării în vigoare a Legii nr.19/2000 privind pensiile adică pe 1 aprilie 2001. De la această dată, dv nu mai puteţi invoca acest articol.

Avocat NELI PĂDURARU

Scrisori primite

CLEOPATRA ALEXANDRU, Alexandria: Foarte interesante opiniile Dv. cu privire la etimologia unor cuvinte! Într-adevăr, la origini, triburile indo-europene vorbeau o limbă unică, din tulpina căreia s-au desprins ulterior şi latina, şi greaca veche, şi paleoslava etc., limbi care au stat la baza limbilor moderne de azi. Cu excepţia limbilor ugrofinice, toate marile familii lingvistice europene (romanice, germanice, slave) prezintă multe similitudini, precum şi un fond restrâns de cuvinte provenite din acelaşi unic filon lingvistic arhaic. Firesţe că există şi contaminări din alte arii lingvistice, aşa după cum aţi sesizat şi Dv. Cât priveşte limba vorbită de geto-daci, există o sumedenie de ipoteze, mai mult sau mai puţin întemeiate – însă nu aici avem loc pentru a le discuta. Felicitări şi aşteptăm cu interes şi alte observaţii în viitoarele scrisori!

Av. EUGENIA CONSTANTINESCU: Vă mulţumim pentru frumoasele cuvinte de apreciere! Cât priveşte problema pe care o ridicaţi, pe jumătate aveţi dreptate iar în rest sunteţi subiectivă şi poate (prea) pretenţioasă. Însă aveţi tot dreptul să fiţi exigentă şi drept urmare vom căuta pe viitor să nu vă mai oferim prilej de a fi contrariată!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

Ştiaţi că...

◆ *...în 1450, arhitectul italian Leon Battista Alberti realizează prima „camera lucidă"? Aceasta era un dispozitiv permiţând, prin intermediul unui joc de prisme, reproducerea conturului obiectelor proiectate pe o hârtie.*

◆ *...arsă pe rug în 1431, Jeanne d'Arc (1412-1431) a devenit simbolul patriotismului popular francez? Ea a fost sanctificată în 1920.*

◆ *...Muzeul de Istorie Naturală „Grigore Antipa" din Bucureşti a fost inaugurat în 1908? Este unul dintre cele mai vechi muzee din ţară şi conţine circa 250000 exponate.*

◆ *...atât de cunoscutele pubele au fost inventate în 1884? Invenţia aparţine lui Eugene Poubelle, prefect de Grenoble şi apoi de Paris, care a avut ideea de a pune la dispoziţia locatarilor recipiente comune pentru deşeurile menajere.*

◆ *...Filoctet este un erou din mitologia greacă, purtătorul arcului şi tolbei cu săgeţi ale lui Hercule? Participant la războiul împotriva Troiei, l-a ucis cu o săgeată pe Paris.*

◆ *...pectinele sunt polizaharide prezente în pereţii celulari din ţesuturile nelignificate? Ele sunt reprezentate de acidul pectic şi sărurile sale: pectina şi pectoza.* (I.S.)

MEMENTO

13 noiembrie – în anul 1909 s-a născut Eugen Ionescu. În anul 1914 a murit Dimitrie Anghel
14 noiembrie – în anul 1874 s-a născut scriitorul şi agronomul Constantin Sandu Aldea, în 1865 s-a născut juristul, scriitorul şi omul politic Constantin Stere, iar în 1898 B.Fundoianu
15 noiembrie – în anul 1868 s-a născut Emil Racoviţă, în 1845 filosoful Vasile Conta, iar în 1911 Al.Ciorănescu
17 noiembrie – în anul 1932 s-a născut George Muntean
19 noiembrie – în anul 1912 s-a născut George Emil Palade (Premiul Nobel pentru fiziologie în 1974), în anul 1903 s-a născut Marcel Breslaşu, iar în 1921 s-a născut Dinu Pillat; în 1919 a murit Alexandru Vlahuţă

Mai sunt 52 de zile până la începutul Mileniului III

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Ficus „Benjamina"

Ficusul „Benjamina" este una dintre plantele de apartament cele mai apreciate, în special pentru cei ce dispun de locuinţe spaţioase, cu mobilă puţină. Această plantă se prezintă într-o gamă destul de variată în ceea ce priveşte paleta de nuanţe ale frunzelor (de la verde crud până la verde închis), precum şi talia şi forma: tufă stufoasă, copăcel elansat, chiar şi bonsai.

Această specie de ficus – considerat drept o plantă clasică de apartament – se pune într-adevăr în valoare dacă este amplasat într-un spaţiu degajat, îndepărtat de surse directe de căldură şi ferit de curenţii de aer. Iarna se udă cât mai cu zgârcenie pentru a-i oferi condiţii de repaus vegetativ. În schimb, e bine să fie regulat pulverizat cu apă la temperatura camerei pentru a fi îndepărtat praful şi pentru a i se asigura condiţii de umiditate atmosferică potrivită. La sfârşitul iernii, ficusul îşi poate pierde o parte din frunze, dar asta nu înseamnă că planta se află în pericol. Dimpotrivă, dacă i se va aplica o tăiere destul de severă a părţilor îngălbenite sau îmbătrânite, va da din nou, căpătând în anul următor un aspect complet regenerat. Când se fac tăierile, pentru a se opri scurgerile exagerate de sevă (un lichid lăptos cu potenţial iritant pentru piele), se pulverizează apă pe „rănile" produse de lama cuţitului. Puii de ficus se transplantează anual în pământ nou şi vase mai mari, avându-se grijă să li se asigure un bun drenaj al apei. În schimb, în cazul plantelor de talie mare, e suficient ca operaţia de înnoire a pământului să se reducă la porţiunea de suprafaţă din ghiveci.

Secrete ale bunei dezvoltări:

◆ Nu suportă frigul (temperaturi sub 10 grade C), căldura foarte puternică şi variaţiile bruşte de temperatură.

◆ Are nevoie de multă lumină, dar nu provenită printr-o radiaţie solară directă; corect iluminat, ficusul creşte văzând cu ochii şi se umple de frunze.

◆ Preferă să fie udat cu apă călduţă. Ideal este să fie udat când pământul de la suprafaţa vasului devine uşor uscat.

◆ Din primăvară până în toamnă, la fiecare două săptămâni trebuie aplicată o soluţie de îngrăşământ.

◆ Cel puţin o dată la trei ani, are nevoie de un sol împrospătat care să asigure un bun drenaj.

Semne de îmbolnăvire a plantei

◆ Căderea frunzelor (în alte perioade decât sfârşitul iernii): lipsa de lumină, amplasarea în bătaia curenţilor de aer rece, temperatură prea scăzută în încăpere, îmbibarea exagerată a pământului cu apă, schimbarea poziţiei plantei în raport cu lumina.

◆ Răsucirea frunzelor: prezenţa unor paraziţi care pot fi îndepărtaţi prin tamponare cu alcool de 60 de grade.

◆ Îngălbenirea şi făinarea frunzelor: prezenţa păianjenilor roşii a căror apariţie se preîntâmpină prin pulverizarea periodică a plantei cu apă şi care pot fi îndepărtaţi (în cazul în care totuşi au apărut) folosindu-se un acaricid.

Truc estetic

Un aspect deosebit şi foarte „la modă" este ficusul cu tulpina împletită şi coroană rotundă. Această „operă de artă" se poate obţine dintr-un pui de ficus dezvoltat sub forma unei tufe. Se aleg trei tije principale de pe care se elimină frunzele de la bază spre vârf, precum şi ramificaţiile. Apoi se împletesc cu grijă pentru a nu fi rupte sau rănite şi, în final, se sprijină cu un tutore pentru a lua o linie perfect verticală. În timp, se îndepărtează orice lăstar nou care apare pe tulpină, iar coroana se taie în formă de sferă. *(A. Popescu)*

George Vraca

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Aron Densusianu, George Vraca, Vasile Conta, Ana de Noailles, Claude Monet, Alberto Moravia, Karl Maria von Weber, Stradivarius, prinţul Charles, Kim Wilde. (P.I.)

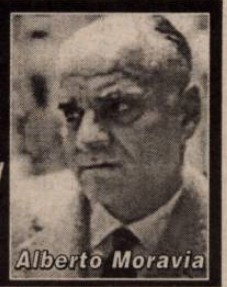

Alberto Moravia

LA MUNTE

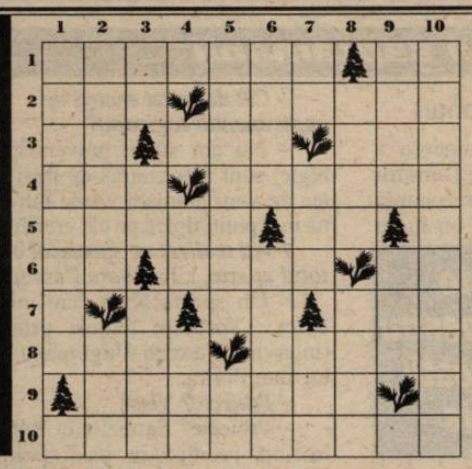

ORIZONTAL: 1) Munţii noştri – Eufrosin Poteca. 2) „Muntele...", volum de George Banu – Drum de munte. 3) Esenţă de carpen! – Sănătos ca un om de la munte – Delir... în cele din urmă! 4) Ieşirea din Sinaia! – Cabană în apropiere de Lupeni.5) Vârstele arborilor – Vârf montan! 6) Poale şi vârf de munte! – Localitate în Coreea – Mihai Lupu. 7) Cămaşa moaţei – Comoara din Munţii Apuseni (pop.). 8) Autorul volumului „Tabără din munţi" (Gellu) – Formă de relief cu înălţimi de peste 800 m. 9) Recordman absolut la înălţime. 10) Drum între munţi.

VERTICAL: 1) Binecunoscută cabană din Munţii Bucegi. 2) Caracteristic munţilor înalţi (fem.pl.) – Rarefiat la munte. 3) Curbe! – Ape fără peşte! – Vase speciale. 4) Cuprins de avalanşă! – Maşină electronică de calcul (abr.). 5) Munţii moţilor – La poalele Munţilor Rarău! 6) Un munte de prostie – Înalt ca un munte. 7) Ieşite din spital! – A scris poezia „Pe înalte reliefuri" (Aurel) – În toiul musonului! 8) Imboldul necesar pentru urcatul pe munte – Pilastru. 9) Râu în Rusia – Locuitor al Munţilor Apuseni. 10) Cabană din Munţii Diham (2 cuv.).

DICŢIONAR: ANSU, AOR, ECIJ.

GHEORGHE NISTOROAIA
Bucureşti

Soluţia careului „BRUMAR"

Orizontal: BLAGA - FATI - REVOLTA - AS - UGER - URATA - ME - JORA - OC - ANI - B - GOM - RD - COLORIT - ACRII - ARA - R - UI - POT - R - AUR - VIRILI - UNSPREZECE.

UMOR

☺ *Nu are sens să vă impacientaţi, spune pilotul sărind cu parașuta din avionul avariat! Mă duc să aduc ajutoare!*

☺ *–Iubito, aş fi disperat să aflu de la cineva că mă înşeli!*

– Nici o grijă, dragule! În primul rând nu fac aşa ceva şi în al doilea rând sunt o femeie discretă!

☺ *–Înainte de a pleca în concediu fiica se adresează mamei care până atunci i-a dat o mulţime de sfaturi:*

– Mamă mi-ai spus cum să procedez dacă e brutal dar nu mi-ai spus ce să fac dacă e nepriceput. Pot să-l trimit acasă şi să-mi caut altul?

☺ *–În sfârşit, sunt şi eu cineva!*

– Cum adică?

– Păi chiar aseară soţia mi-a spus: cineva să ducă gunoiul!

☺ *–Georgescule, ce este coloana vertebrală?*

– Este partea corpului de care pe o parte atârnă capul iar pe cealaltă picioarele!

☺ *–Chelner, supa asta e rece ca gheaţa!*

– E normal. Doar aţi comandat-o acum o oră!

PAR(anormale) de ToPAN

PERSPICACITATE

Confruntarea

Puteţi să precizaţi câte şi care sunt obiectele prezentate în primul desen (sus, stânga) care apar şi în celelalte trei? *(Gh.R.)*

Este vorba de şase obiecte: lumânarea, coroana, centaurul, mingea de rugbi, stropitoarea, nufărul.

Fotografii de la cititori

«Un pas mic pentru omenire...»
TUDOR ATITIENEI – Botoşani

Verificaţi-vă cunoştinţele

NORI

1. Ce sunt norii din punct de vedere meteorologic?

2. Ce înseamnă în limba latină „cirrus", nume pe care îl poartă norii cei mai înalţi, nori care pot fi întâlniţi, în unele zone ale globului la înălţimi de 13 şi chiar 18 km?

3. Cum se mai numesc norii „stratus", nori aflaţi la cea mai mică înălţime, adică 100-400 m?

4. Ce sunt „Norii lui Magellan"?

5. Cine a regizat în 1965, filmul „Sus în nori"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Staţiunea Izvoru Mureşului se află la 891 m altitudine, în raza comunei Voşlăbeni, judeţul Harghita, la poalele munţilor Hăşmaşul Mare. 2) Tabloul „Izvorul" a fost realizat de pictorul francez Jean-Dominique Ingres (1780-1867). 3) Interpretul prelucrării melodiei populare în aranjamentul lui Henri Mălineanu „La puţul cu trei izvoare" este Gică Petrescu. 4) Autorul poeziei „Izvorul nopţii" este „Lucian Blaga" (1895-1961). 5) Filmul „Izvorul fecioarei" a fost realizat de regizorul şi scenaristul suedez Ingmar Bergman.*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Georgeta Oprea*, Iaşi; *Victoria Micu*, Oradea; *Alexandra Cristescu* – Satu Mare; *Viorica Dima* – Ploieşti; *Vlad Corbu* – Alexandria; *Andrei Dinu* – Bucureşti.

Vlad Corbu – Bibliografia noastră constă din enciclopedii şi dicţionare de specialitate. În general plecăm de la noţiuni destul de cunoscute pe care însă le verificăm atent. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„ACTIVE"

INMULŢIRE		LUATE LA TENIS		UNELE DIN MAROC		OCUPAŢIE		UNA LA CASA EI		ABIS!	
NESE-RIOASĂ		RĂU DE MARE (pl.)		DIN CRETA!		VOCALE		AMANTĂ		FRICOS	
BUNĂ DE CITIT PĂSĂRI											CULTURĂ DE IN!
						PĂSĂRI EXOTICE					
DIN NOU PUNCT DE VEDERE				BUN CA ÎNTĂRITOR ARE ARENA SA						PUSE PENTRU PROTECŢIE	
						ŢARA LUI ULISE CINSTIT					
DIN PLIC! NOTA 7			OM LA APĂ AMĂRĂT								
		URMĂRIRE AMOR						CAI REBUSIŞTI LAC			
E UN ROTUND LACURI MARI					DIN HOTIN! PLĂMÂNI BUNI				SUNT HOLDĂ		
				DE VIS SERVEŞTE							UNIT!
ÎMBUJORATĂ (pop.) EXAMEN PICAT							ORI-ZONTURI				
								CATE-GORIC			

Dezlegarea integramei ***„CITAŢII"***

Orizontal: R - I - S - A - A - A - SEMNIFICATIV - SERVANTE - AE - STRA - TAURAS - ASIGURA - NIT - CU - TAR - LOT - A - RG - RIT - DEAL - LARMA - ATENTI - TEHNICA - ARS - ROS - TRESA - AM - RASA - RAPUSA - CITATIE - ARIN.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	18000 LEI	❑ 4 LUNI	76500 LEI
❑ 2 LUNI	36000 LEI	❑ 5 LUNI	94500 LEI
❑ 3 LUNI	58500 LEI	❑ 6 LUNI	117000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Biblioteca Judeţeană

SPORT FLASH

Fotbal cu circ.

Fotbalul nostru îşi continuă degringolada, astfel încât nici un om cu ceva în cap nu mai poate înţelege ceva. Poate maimuţele. Să vedem de ce. Păi, Dinamo, care, după moartea lui Hâldan, îşi găsise o motivaţie superioară, putea în cazul în care Steaua, Craiova sau Petrolul ar fi mâncat bătaie, să ajungă pe primul loc în clasament. Sau dacă una dintre aceste trei echipe ar fi pierdut şi Dinamo ar fi câştigat, elevii lui Dinu puteau intra în Top 3, ceea ce nu era rău deloc. Ei bine, nimic din toate acestea nu s-au întâmplat. Jucând cu Gloria (a 13-a clasată!), pe ternul acesteia, Dinamo n-a reuşit să câştige cele trei puncte demonstrând că nu este încă în forma care să o ducă spre un nou titlu. Poate mai târziu.

Steaua s-a impus pe teren propriu în faţa Ceahlăului, Universitatea Craiova i-au bătut pe cei de la FCM Bacău, în schimb, Petrolul, buturuga cea mică în stare să răstoarne carul mare tocmai când îţi este somnul mai drag, s-a poticnit pe terenul Forestei. Aflată la un punct de liderul Steaua, Petrolul a cedat în faţa ocupantei locului 11 în clasament! Curat ghinion! Despre Rapid ce să mai spunem, Generalul moare dar nu se predă!

Kasparov bătut de Vlad Ţepeş!

După 15 ani de supremaţie mondială, marele şahist Garry Kasparov, cel care l-a învins pe Karpov în meciurile deja antologice, a trebuit să cedeze titlul mondial analistului lui, Vladimir Kramnik. Faptul s-a întâmplat săptămâna trecută. Poate că de data asta, Bobby Fisher va scoate capul din bârlog. Şi asta pentru că tânărul Kramnik, 25 ani, alintat de prieteni „Vlad Ţepeş", este un mic geniu, ca şi mult mai celebrul şahist american, fost campion mondial. El joacă de la 5 ani şah şi nu la grădiniţă, ci în compania unor profesionişti. La 11 ani obţinea norma de maestru, apoi a fost campion mondial de şah la cadeţi şi juniori, fiind cooptat în cele din urmă în echipa de şah a Rusiei, câştigătoare la Manila (1992), Moscova (1994) şi Erevan (1996). Cel mai puternic antrenor al său a fost... Garry Kasparov, care recunoscând geniul lui Kramnik l-a cooptat în echipa lui de analişti pentru meciul împotriva indianului Anand, meci contând pentru titlul de campion mondial, pe care Kasparov l-a câştigat la New York. Urmează să vedem ce va face în continuare noul campion mondial.

Pavel, la un pas de semifinală.

Andrei Pavel, indiscutabil cel mai în formă tenismen român al momentului era cât pe ce să facă felul la turneul Masters-Series de la Stuttgart, cu premii în valoare de aproape 3 milioane de dolari. După ce a produs prima surpriză eliminându-l pe australianul Raffter în două seturi, Andrei Pavel a trecut într-un mod categoric şi de marea vedetă (fostă) a tenisului mondial Andre Agassi în faţa căruia nu a pierdut nici un set. În sferturile de finală ale competiţiei însă, Andrei nu i-a mai putut ţine piept sud-africanului Ferreira în faţa căruia a cedat cu 0-6, 5-7, spulberând astfel posibilitatea de a ajunge în semifinale. Cu toate aceste neîmpliniri, Pavel a plecat acasă cu un portofel mai plin cu 63.000 dolari şi cu o zestre de 25 de puncte în clasamentul ATP.

Şuşanele.

Nu numai în muzică sunt la modă şuşanelele, ci şi în fotbal. După ce a strâns din dinţi la înfrângerea reprezentativei noastre în faţa Italiei, „selecţionerul" Bölöni în loc să-şi înainteze demisia precum Keagan, el şi-a luat aerul unui mare învingător şi cu acordul asociaţiei numite FRF a pus la punct „planul" de joc şi voie bună a tricolorilor. Astfel, cum titrează ziarele „Selecţionata lui Bölöni va înfrunta Algeria lui Rădulescu"! În primul rând care selecţionată a lui Bölöni? Ce, selecţionata României este valiza lui de voiaj? Şi apoi „a înfrunta" este un verb prea greu pentru „selecţionerul" Bölöni. Adică ce a spus el să joace elevilor lui se poate numi înfruntare? O legătură de găini bete care n-au nici o idee de fotbal în cap? La ce ajută aceste şuşanele, plus turnee de buzunar turistice, dacă un antrenor de naţională nu poate alcătui o naţională adevărată care să arate că este şi una valoroasă?

G. CUŞNARENCU

Mini-interviul săptămânii

DAN PURIC actor, Teatrul Naţional

– Stimate Dan Puric, cum priveşte un actor din tânăra generaţie teatrul de astăzi, fenomenul cultural românesc, munca de actor? V-am văzut recent într-un spectacol în care interpretaţi rolul lui Eminescu; cum aţi reuşit să comunicaţi cu marele poet?

– În primul rând că nu mai sunt tânăr – am 42 de ani. Este un început de a înţelege lumea în care mă învârt. Generaţia mea a fost una confuză, fără o definiţie clară, precisă, fără să ne permită să vorbim despre diferenţa de generaţii.

Rezonanţa mea cu Eminescu a fost una privată cu ceea ce Dumitru Caracostea spunea că este rezonanţa cu suflul eminescian. Este un lucru de afinitate şi consider că face parte din fiziologia spirituală a poporului român. Este atât de natural pentru noi precum Carpaţii pentru România.

«Eminescu este la fel de natural pentru noi, precum Carpaţii pentru România»

– Cât de tentat sunteţi de experimentul regizoral?

– Nu am studii universitare de regie, sunt actor, atras de posibilitatea de a-mi plămădi visele într-o zonă mai puţin tipică pe cât credem noi.

– Aţi realizat un spectacol cu totul aparte, „Toujours l'amour"...

– Un spectacol în care nu vorbesc. ...Vorbeşte femeia prin tine (intervine Carmen Ungureanu, soţia lui Dan Puric)

– Proiecte? Vise?

– Proiecte? Să rezist în România în ciuda promovării, încurajării, instituţionalizării prostului gust, a hoţiei şi şmecheriei. Dacă rezist – vă dau reţeta!

MIHAELA DOROBANŢU

UN GHEPARD în jungla... vedetelor

Jules este un ghepard în vârstă de 7 ani care a devenit star în lumea clipurilor publicitare. Bucurându-se de protecţia lui Yann Gruss (fiul celebrei Arlette Gruss), ghepardul a turnat deja în filme pentru prestigioasele mărci Mercedes, Versace sau Printemps. El a avut partenere de invidiat: nu mai puţin faimoasa... „panteră neagră" Naomi Campbell ori frumoasele franţuzoaice Veronika Loubry sau Ophelie Winter. Jules e o vedetă bine cotată şi destul de alintată, dar nu are o viaţă prea uşoară când e obligat să muncească în... jungla celebrităţilor. *(A.P.)*

ARTA la înălţime

Benjamin Verdonck, un actor din Anvers în vârstă de 28 de ani, s-a instalat la Bruxelles pentru o săptămână într-o cabană de lemn, înălţată opt metri de la pământ. Trecătorii au avut prilejul să privească apărând în balconul micii construcţii din lemn diferite personaje ciudate, întruchipate, evident, de actor. Unii au simţit nevoia să-l răsplătească pe Benjamin nu doar cu aplauze, ci şi cu ciocolată sau coniac. Dacă spectacolul dura mai mult de o săptămână, actorul risca să ajungă ameţit de-a binelea de... succesul pe care l-a avut. (A.P.)

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ Când spui drumeţie, te gândeşti la locuri minunate ale naturii pe care le străbaţi cu pasul... Dar austriacul Johann Hurlinger a cam schimbat această concepţie, cu fantastica sa călătorie de la Paris la Viena, efectuată... în mâini! Fost actor de circ, dat afară din motive neelucidate, Hurlinger a străbătut aproape 1.400 de kilometri în 55 de etape a câte 10 ore. Pe tot traseul a avut martori care au semnat documente specifice pentru această performanţă.

◆ Mersul în mâini are şi varianta contra-cronometru, sub forma unor concursuri anuale desfăşurate în sală (pentru a evita bătaia vântului). O astfel de competiţie a devenit tradiţională la Norwood, SUA. Performerul absolut este Mark Kenny, care a reuşit să parcurgă 50 de metri în 16 secunde şi 93 de sutimi (fuga în mâini cu faţa la linia de sosire). La „specialitatea" mers cu spatele, distanţa obligatorie este de numai 25 de metri, şi a fost acoperită de Lloyd Finny în 23 de secunde.

◆ La trăsnăile de mai sus se adaugă şi alergatul perechilor lipite spate-n spate. Cei doi concurenţi ai unei echipe îşi încrucişează braţele, formând un „monolit", şi încearcă să se deplaseze cât mai repede după indicaţiile celui aflat cu faţa la linia de sosire. În acest stil, Jean şi Simon Parkers au parcurs 50 de metri în 38 de secunde. Ei sunt campionii probei, deşi la un moment dat s-au prăbuşit pe pistă şi s-au lovit binişor cap în cap. Succesul îl datorează celor 3-4 ore de alergat zilnic în acest tandem. (P.I.)

Cea mai mare pereche de SCHIURI

Un inventator canadian a socotit că unul din cele mai bune procedee de a învăţa schiatul fără peripeţii, la orice vârstă, este multi-schiul. După ce a testat cu succes schiuri pentru două şi trei persoane, Jean Rimouski a trecut direct la penta-schi. Cea mai mare problemă este aceea a rezistenţei materialului (fibră specială de carbon). În rest, nu mai este nevoie decât de sincronizarea perfectă a celor cinci beneficiari ai acestei raritaţi. *(P.I.)*

Fotografia săptămânii

Deşi e obişnuit cu subiectele insolite, acest tânăr paparazzi fotografiază febril un grup de dansatoare din Kenya. Lucru lesne de înţeles. (D.M.)

În numărul viitor

■ Există şi forme de viaţă inteligentă în Univers? ■ Videojocurile pentru depresivi ■ Povestea unui pacient cardiac ■ Kursk, o tragedie în adâncuri ■ Un oraş în adâncurile Mării Negre? ■ În culisele capodoperelor ■ Koala, leneşul care se drogheză ■ Deşertul de porţelan ■ Ce se mai zvoneşte la Hollywood? ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: CORINA CHIRIAC ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană